

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SKY RIDGE HOTSHOTS

HONOR

VOL

3

DANIELLE BAKER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

SKY RIDGE HOTSHOTS

HONOR

DANIELLE BAKER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CONTENTS

[Sözlük](#)
[Çalma](#)
[Listesi](#)
[İçerik Uyarısı](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50 Sonsöz](#)

[Teşekkür Dizi](#)

[Sırası](#)

[Ayrıca Danielle Baker](#)
tarafından [Bir Öpücük](#)
[Üzerine](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Editörler: DevEditsWithBri, JLMB Proofing

Kapak Tasarımı: whiskeygingergoods

Kitap Tasarımı: Cathryn Carter-Format by CC

ISBN: 979-8-9921316-1-1

Copyright © 2025 by Danielle Baker

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. Bu kitapta tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

GLOSSARY

apa noktası: Kaya kayalıkları, dereler veya patikalar gibi doğal yanmaz bir alandan başlayarak yangın hattı oluşturmaya başlamak için stratejik bir konum. Bir dayanak noktasının amacı, yangının yangın hattının etrafında yanarak itfaiyecileri arkadan sıkıştırmasını önlemektir.

Kül ukuru: sıcak kül ve közle dolu yerdeki bir delik.

Backburn, backfire veya burnout: olarak yere ateş koymak ve aktif bir alev cephesine karşı bitki örtüsünü yakarak onu yakıttan mahrum bırakmak için kullanılan terimler.

Siyah: zaten yanmış olan alan.

Buggy: su kaynağı olmayan, oturma yerlerinden oluşan bir nakliye aracı. Toplam 8 koltuğa sahiptir ve çok sayıda mürettebatın yangına taşınmasına olanak sağlar.

Zincir: orman yangınlarında yaygın olarak kullanılan bir ölçü birimidir. Seksen zincir bir mile eşittir, yani bir zincir altmış altı fit uzunluğundadır.

Kontrol veya muhafaza hattı: Bir yangının ilerlemesini engellemek için kullanılan herhangi bir inşa edilmiş veya doğal bariyer.

Krampon: buzda yürümek veya kaya tırmanışı yapmak için bir bota sabitlenmiş çivili metal plaka.

Taç yangınları: ağaçların kanopilerinin alevle yanması. Bunlar genellikle en büyük, kontrol altına alınması en zor ve en hızlı hareket eden yangınlardır. Bir ta tutuştuğunda, bu yangın ağaçtan ağaca sıçramaya başlayabilir.

Bölüm: Olay Eylem Planının (IAP) atanmış bir bölümünü uygulayan ve orman yangını olaylarında bölüm/grup içinde yürütölen tüm operasyonlardan sorumlu olan kişi.

Damla meşale: Yere alevli yakıt damlatarak yangınları kasıtlı olarak tutuşturmak suretiyle kontrollü yangınlar veya öngörülen yangınlar çıkarmak için kullanılan bir el aleti.

Kor yağmuru: Rüzgarla taşınan sıcak kor yağmuru, genellikle yangının kontrol hatlarının üzerinden "atlamasını" ve nokta yangınları oluşturarak yayılmasını sağlar. Korlar düşmeden önce bir milden fazla yol kat edebilir.

Motor: yangına hortumlar aracılığıyla su taşıyabilen ve pompalayabilen bir kamyon veya başka bir kara aracı.

İtfaiye Ekibi: Bir orman yangınına ilk ve doğrudan müdahale etmekle görevli, bir itfaiye aracına bağlı en fazla on itfaiyeciden oluşan bir ekip. Başta hortum ve su olmak üzere çeşitli araçlar kullanırlar.

Kaçış rotası: Yerde durumun güvensiz hale gelmesi durumunda itfaiyecilerin güvenli bir yere ulaşmasını sağlamak için önceden belirlenmiş bir rota.

Yangın kovalayan böcekler veya Melanophila böcekleri: Orman yangınlarına ilgi duyan böceklerdir çünkü yumurtalarını bırakmak için yeni yanmış (ve bazen hala yanmakta olan) odunları kullanırlar. Yangının yakınında toplanırlar ve şiddetli ısırlıkları vardır, genellikle yangın hattında çalışan orman itfaiyecilerine saldırırlar.

Yangın hattı: Yangının ilerlemesini durduracak ya da yönlendirecek bitki örtüsünden arındırılmış zemin hattı. İtfaiyeciler Pulaskis ve diğer aletleri kullanarak elle hat kazarlar.

Yeşil: henüz yanmamış yakıt yüklü alan.

El Ekibi: genel amaçlı yaban arazisi itfaiyecileri. El ekipleri tipik olarak on sekiz ila yirmi kişiden oluşur ve hat kazmak, ağaçları ve çalıları motorlu testerelerle temizlemek ve damlama meşaleleriyle kontrollü yangınlar oluşturmak için çalışırlar.

Helitack ekibi: Yangınlarla mücadelede helikopterleri desteklemek üzere eğitilmiş ve sertifikalandırılmış itfaiyecilerden oluşan bir ekip.

Helibucket ya da kova işi: bir helikopterden bir kabloyla sarkan ve su ya da geciktiriciyi doğrudan yangına taşımak ve uygulamak için kullanılan bir kova. Helikopter kovaları bir göle ya da nehre bırakılarak su ile doldurulabilir ve 2.600 galona kadar su taşıyabilir.

Hotshots: Öncelikle yangına doğrudan müdahale etmek ve el hatlarını kazmakla görevli yoğun eğitilmiş bir orman yangın söndürme ekibi.

I-Met: Olay meteoroloğu.

Olay Komutanı: Bir yangının lideri ve bir yangında karmaşık planlama, güvenlik, strateji ve operasyonları yöneten düzinelerce kişiden biridir.

Merdiven yakıtları: Küçük ağaçlar veya alçak dallar gibi yanıcı maddeler, yangının orman tabanından gölgeliklere doğru ilerlemesini sağlayarak yangının yoğunluğunu ve potansiyel büyümesini artırır. Bu yangınlar büyüdüğünde ve ağaçlara "merdiven dayadığında" taç yangınlarını tutuşturabilir.

MRE: Yemeye Hazır Yemekler. Bir kişi için tam bir öğün sağlayan bağımsız, hafif bir tayı.

Nomex veya Sarılar: ormanlık alan itfaiyecileri tarafından giyilen sarı gömlek. Nomex, endüstriyel uygulamalar ve yangından korunma ekipmanları için yaygın olarak kullanılan alev dayanıklı bir kumaş için ticari markalı bir terimdir.

Osborne Yangın Bulucu: Yangın gözcüleri tarafından, yangın ekiplerini bir orman yangınına karşı uyarmak amacıyla dumanın yönünü (azimut) bulmak için kullanılan bir tür alidade.

Öngörülen veya kontrollü yanık: orman yangını riskini azaltmak ve doğal ekosistemleri eski haline getirmek gibi belirli yönetim hedeflerine ulaşmak için kasıtlı olarak çıkarılan planlı bir yangın.

Pulaski: Bir tarafında balta bıçağı, diğer tarafında ise bir keser bulunan başlı bir alet.

Rulo: bir yangın görevi.

Kayrak: Bir dağda bir yamacı oluşturan veya kaplayan küçük gevşek taş kütlesi.

Gemi: bir helikopter.

Budak: Yerdeki itfaiyeciler için tehlike oluşturan ölü, genellikle yangında ölmüş, ayakta duran ağaç.

Nokta yangını: Korların kontrol hatlarının ötesine sürüklenip bitki örtüsü veya diğer yanıcı maddelerin üzerine yerleşerek yeni alevleri tutuşturduğu bir olaydır.

Stihl: Orman itfaiyecileri tarafından çalı, budak ve enkaz kesmek için kullanılan bir motorlu testere markası.

Alev alma: bir veya daha fazla ağacın alev alması.

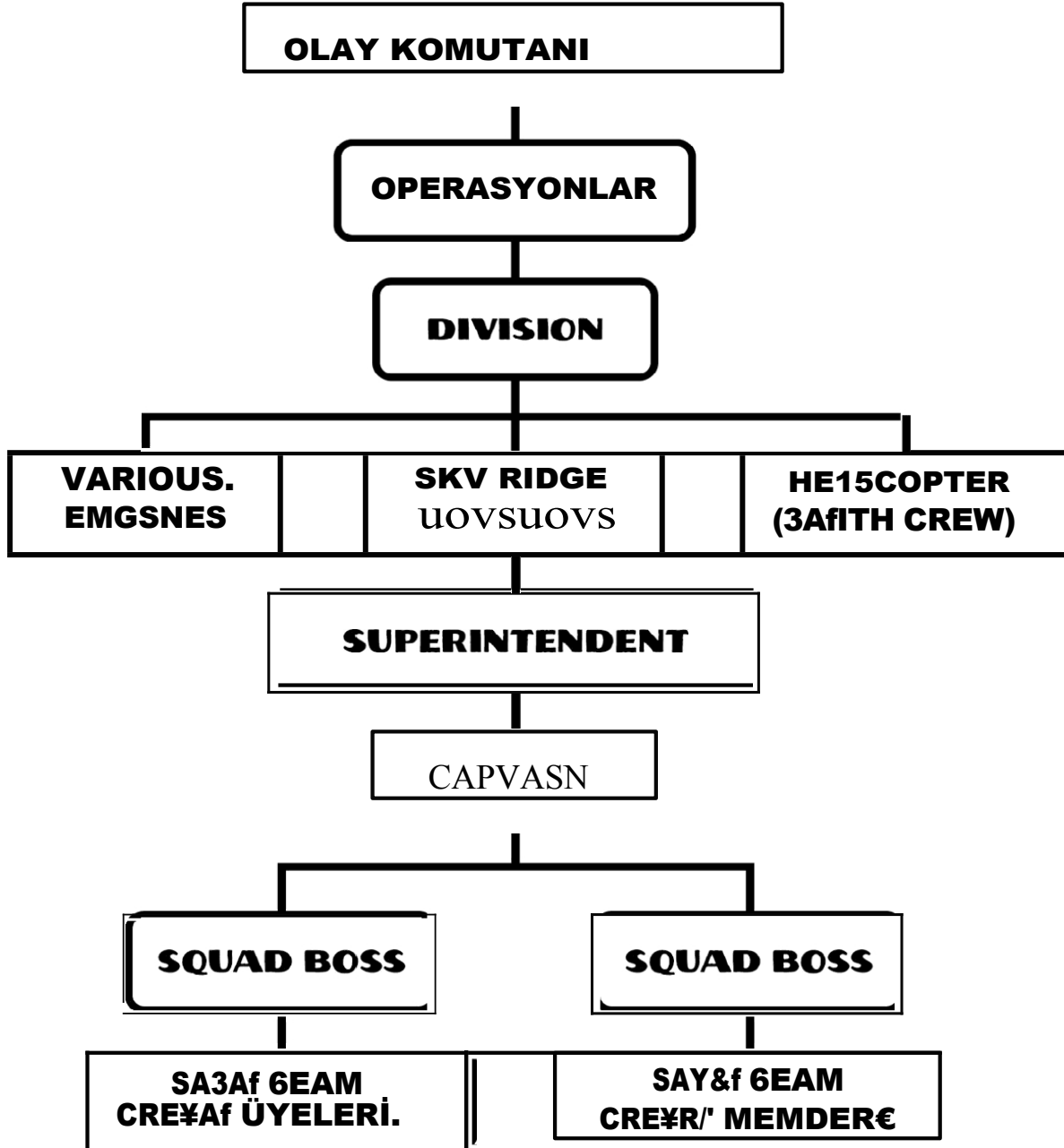
UTV: Yardımcı Arazi Aracı. Arazi kullanımı için tasarlanmış, tipik olarak arazi aracından (ATV) daha büyük olan ve genellikle eğlence yerine iş için kullanılan bir motorlu araç.

Gönüllü itfaiyeci: gönüllü [ormanlık alan] itfaiyecisi.

OceanofPDF.com

ORGAMIXATION AKIŞ ŞEMASI

**ÇEŞİTLİ KOMUTA EKIPLERINDEN BINLERCE
@EO@IE VAR. WSYH 3A/'I1D1 VE FSRE
O@ERAYION5, BUY POR YHE S.AKE OF KEE@5NG
ST S.SM@kE, 3&fE ARE ONK;V' 155Y5NG YHE R01E5
MENYSONED SN YHE
5I€V REDGE HOYSHOYS FORMASI.**

OceanofPDF.com

PLAYLIST

Gettin' Warmed Up - Jason Aldean
If I Die Before You - Chris Lane
Wildfire - Austin Snell
Dünya Yanıyor - Nate Smith
Yalanlar, Yalanlar, Yalanlar -
Morgan Wallen Kurşun Geçirmez
- Nate Smith
Birinin Sorunu - Morgan Wallen
You Look Like You Love Me - Ella Langley & Riley Green In
Case You Didn't Know - Brett Young
Kalp Kırıklığından Sonra Kadınları Seven Erkeklerle - Kelsie Ballerini & Kelly
Clarkson
Sensiz Yaşamaktan Korkuyorum - Morgan Wallen
Etrafında Dön - Morgan Wallen
Come Back... Be Here - Taylor Swift Stand
By Me - Lil Durk
I'm Gonna Love You - Cody Johnson & Carrie Underwood Bring
That Fire - War Hall

OceanofPDF.com

CONTENT WARNING

- Ebeveyn ölümünden bahsedilmesi
- Eşin ölümünden bahsedilmesi
- TSSB/Anksiyete
- Acil Evde Doğum
- Hafif nefes oyunu/etkili oyun

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

*To those out in the world, on their
own paths,
setting little fires.*

*You have the power to create the
life you desire.*

OceanofPDF.com

"Bizler, Doğa Ana'nın öfkesiyle yüzleşmek için cephe hattında duran, herkes kaçarken kaçan insanların savaşçılarıyız. Hiç tanımadığımız ruhları korumak için korkuyla, ölümle ve cehennemin gazabıyla , alevlerin yıkımını kırıyoruz. Bizden önce gelenleri ve yan yana cesurca savaştığımız ruhları onurlandırıyoruz.

Biz itfaiyeciyiz."

-author unknown-

Kendilerine Wildland Firefighters - Interagency Hotshot Crews diyen cesur kadın ve erkeklere özel bir teşekkür.

Hizmetleriniz için teşekkür ederim.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

XANDER

ALTI YIL ÖNCE

"Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Sesim kendi kulaklarıma bile boş geliyor. Aynı cümleyi o kadar çok tekrarlardım ki, kulağa gerçek kelimelerden çok, akıcı konuşmadığım yabancı bir dil gibi gelmeye başladı.

Etrafımdaki oda durgun olsa da hareketliydi. Katılımcılardan oluşan küçük gruplar, hepsi de babama saygılarını sunmak için salona girmeyi bekliyordu.

Müfettiş Garrett Macomb, çatışmada kayboldu.

Cenaze evinin genişçe açık bırakılmış koyu ahşap çift kapısından kürsünün ortasındaki tek başına duran kaideyi görebiliyorum. Bir tarafta çerçeveli büyük bir fotoğraf, diğer tarafta ise gölge kutusunda saklanan katlanmış bir Amerikan bayrağı. Balta ve kazmayı birleştiren bir alet olan Pulaski'sini yukarı kaldırmış ve sarı miğferini onun üzerinde dengelemiştir. Eğrelti otları ve birkaç Barış Zambacı zemin boyunca fon olarak serpiştirilmiştir. Bir sahne ışığı metali aydınlatıyor

Vazo kaidenin üzerinde duruyor, parlak kırmızısı alevler gibi parlıyor. Vazonun önündeki itfaiyeci ambleminin metalik altın Malta Haçı'nı seçebiliyorum.

O vazoyu görmekten nefret ediyorum; sadece gösteriş için orada. Babamın külleri, ekibini canlı çıkarmak için hayatını ortaya koyduğu o dağda.

Annem büyük fotoğrafın hemen solunda duruyor ve standart sarı orman yangın gömleği giymiş, kaskını kırışmış kaşlarının üzerine çekmiş adama bakıyor. Gözleri köşede kırışmış, yüzü aceleyle is ve kirden arındırılmış ama geniş bir gülümseme yüzünü bölüyor. Bu samimi bir fotoğraf; çekildiği günü hatırlıyorum. Fotoğraf sadece onu gösterecek şekilde kırılmış olsa da kolunu omuzlarıma attığını biliyorum. Arizona'da bir aydan fazla süren bir yangınla mücadele ettikten sonra fotoğraf için poz veriyorduk. Yorgun ve açtık ve düş almaya ihtiyacımız vardı... ama kahretsin. Güzel bir gündü.

Annemin siyah giysili sırtı bana, arkasındaki boş odaya dönük. Kederinde yalnız, yaklaşık otuz yıl önce sevdiği ve kaybettiği adamın yasını tutuyor ve şimdi onu yeniden kaybediyor. Omuzları titrerken boğazım akmayan gözyaşlarıyla kapanıyor ve bir elini uzatıp parmaklarını babamın fotoğraftaki yanağında gezdiriyor. Babamla birkaç dakika yalnız kalmak istemişti, bu yüzden kardeşlerim ve ben kendimizi zor tutmuştuk.

Yanımda bir gölge belirdiğinde başımı kaldırıyorum ve küçük kardeşim Zach'e sarılmak için uzanıyorum. Kendisi Michigan'da itfaiyeci olarak görev yapıyor ve mavi elbiselerini giymiş. Annem, Zach ve en küçük kardeşimiz Joel katılmak için Michigan'dan Sky Ridge, Washington'a uçmuşlardı. Michigan hayatımın ilk yirmi beş yılında evim olmuştu ama annemin hayal kırıklığına uğramasına rağmen babamın peşinden Sky Ridge'e gitmiştim. Yıllar önce babamı ondan alan ve şimdi de hayatını alan kariyerinin peşinden gitmiştim.

Hepimiz bu işin risklerini biliyoruz. O biliyordu. Ben de biliyorum. Bizler Hotshot'larız - vahşi doğa itfaiyecileri - ve sahada ne kadar iyi eğitilmiş ve ne kadar titiz olursak olalım eve dönememe riski her zaman yüksektir.

Annem yıllar önce babama bir ültimatoma vermişti. Tanrım, tartışmalarını, ağlamalarını, yalvarışlarını hâlâ duyabiliyorum. Gitmemesi, bizi bir daha terk etmemesi için ona yalvarmıştı. Eğer kapıdan çıkıp giderse, geri gelmeyeceğini söylemişti. Bizim ona evde, ekibinin ona burada olduğundan daha çok ihtiyacımız olduğunu söylemişti. Ben on bir yaşındaydım, Zach sekiz, Joel ise altı yaşındaydı. Dedi ki

Büyümekte olan çocukların babalarına ihtiyacı vardır. Yanılmıyordu... ama o da yanılmıyordu.

Annemi seviyorum, gerçekten. Ve onun için onun bildiğinden daha fazla üzülüyorum. Hayatının *aşkını*, hayatının aşkı olan işine kaptırdı. Ama o anlamıyor, bu adamların ve kadınların da aile olduğunu anlamıyor. Yaptığımız iş, kurtardığımız hayatlar çok önemli. Ve bu işin içinde olan bizler için, olmayanlara açıklamak zor.

Babam annemi son bir kez öptü ve sonra gitti, çünkü ekibinin - kardeşlerinin- ona ihtiyacı vardı. Ve yirmi beş yaşına geldiğimde, Michigan'ın kuzeyindeki küçük cennet parçamız olan güvenli evimi terk edip Washington'da ona katılmaya karar verdim. Çünkü kalbimin attığı yer burasıydı. On dokuz yaşında itfaiyeye katılmışım ama kalbim yapı yangınlarıyla mücadele etmekte değildi. Ben bir Hotshot olmak için doğmuştum. Bunu biliyordum; ailem de biliyordu. O zamanlar bile.

Arkama bakmadım. Aradan geçen yıllar boyunca.

Yıllar boyunca yan yana çalıştık. Adil ama talepkâr bir şefi. Ekibinin herhangi bir üyesinden talep ettiği kadar kendinden de verirdi.

Zach sırtıma bir tokat atıp omzumu sıkarak beni şimdiki zamana geri getiriyor. Derin bir nefes alarak avuç içimi göğsümde, standart sarı orman yangın gömüğümün önünde gezdiriyorum. Tertemiz -çoğunlukla- ve üzerimdeki zeytin yeşili Nomex pantolon da sahip olduğum en temiz pantolon. Botlarım aşınmış ve yıpranmış ama onları da elimden geldiğince temizledim. Bu kıyafetlerle geldiğimde annemin neredeyse anevrizma geçireceğinden oldukça eminim; eve dönüp siyah bir takım elbise giymem için ısrar etmişti ama ben hayır demiştim.

Teçhizatımız bir onur nişanı gibidir; kaybettiklerimize saygımızı bu şekilde göstermeyi seçiyoruz.

Zach mavi elbisesinin iç cebinden gümüş bir şişe çıkarıyor ve kapağını açarak bana uzatıyor. Ben şişeyi kaldırıp bir yudum almadan önce küçük bir gülümseme paylaşıyoruz; babalarımızın en sevdiği viski yutkunurken dilimi ve boğazımı yakıyor. Şişeyi Zach'e geri verdiğimde, o da aynı şeyi yapıp şişeyi tekrar cebine koyuyor.

"Müfettiş."

Başlık karşısında kaskatı kesildim ve konuşan adama başımı sallayarak döndüm. Mack Treynor, Colorado'nun Vantage Hotshot ekibinin şefi.

kariyerlerinin çoğunda babamla birlikte çalışmışlardı. Ela gözleri ciddi, bakışları benimkilerle Zach'inkiler arasında gidip gelirken yüzü soğukkanlı.

"Şu anda bunun sana ne kadar korkunç geldiğini biliyorum," diyor babamın arkadaşı nazikçe ve uzanıp eliyle omzumu sıkıca kavlıyor. Sıkıca kavlıyor, beni topraklıyor. "Baban harika bir adamdı ve senin doldurman gereken büyük görevler var evlat. Arkasından senin geleceğini bilmekten gurur duyardı. Emekli olamadığı için üzgünüm." İçim sıkıştı. On iki hafta. *Lanet olası on iki hafta ve o emekli olacaktı, o lanet olası çağrıya bile katılmayacaktı, o lanet olası dağda ölmeyecekti-* Mack boğazını temizliyor, kendi duyguları konuşmasını zorlaştırıyor. Sonra gözleri Zach'e kaydı. "Onun adımlarını takip ettikleri için tüm çocuklarıyla gurur duyardı."

Kardeşlerimin ikisi de Michigan'da itfaiyeci. Ben taşınmadan önce orada yaşarken hepimiz aynı ekipteydik. Ben ayrıldığımda Joel daha yeni katılmıştı. Zach şimdi evli ve hayatımda gördüğüm en tatlı iki kız çocuğuna sahip - *amcaları olarak önyargılı olduğumdan* değil - bir diğeri de yolda. Joel'in bugünlerde annemin başının belası olmaktan başka ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok.

Zach başını sallar. "Teşekkür ederim Mack. Bu işi her şeyden çok severdi."

Ama Mack başını sallıyor, gözleri daha da hüzünleniyor ve bakışlarını hâlâ salonda babamın fotoğrafının önünde ağlayan anneme kaydırıyor. "Hiçbir şeyden daha fazla değil."

Omzumu bir kez daha sıktıktan sonra dönüp uzaklaşıyor ve ikimizi yalnız bırakıyor. Uzun süre yalnız kalmıyoruz, çünkü dışarıya açılan kaplamalı cam kapılardan, çoğunlukla temiz orman yangın kıyafetleri giymiş bir grup adamın otoparka doğru ilerlediğini görüyorum.

Kardeşlerim, ekibim; toplam on sekiz kişi. Dikkate alınması gereken bir güç ve tanıdığım en cesur orospu çocuklarından bazıları.

Callahan Woods, yeni atanan kaptanım, sürünün başını çekiyor. Onu Jacob Taylor ve Rowan Kingsley yakından takip ediyor, en yeni iki acemimiz. Gençler, yirmi ikiden fazla olamazlar, ama lanet olsun ki çok çalışkanlar. Jack Taylor -babamın sağ kolu ve Jacob'ın babası- diğerlerinin birkaç adım gerisinde yürüyor. Kendimi bildim bileli takım liderimizdi. Kendi emekliliğini öne çekmeye karar verdiği için sezon sonunda emekli oluyor ama oğlu Jacob'la bir sezon daha çalışmak istiyor.

Babamı kaybetmek onu çok etkiledi ve hepimizin gözlerini bu kariyerin risklerine açtı. Bir ailesi, bir eşi var... Ve onlara odaklanmak için geri çekilmeyi seçiyor. Bugün burada yaptıklarımızın ışığında onu bu konuda suçlayamam. Jack'in karısı ve kızları Violette -Jacob'un ikizi- otoparktan gelen grubu takip ediyor, onlar da babama saygılarını sunmak için geliyorlar. Hepimiz bir aileyiz. Özellikle de böyle günlerde.

Jack, bir dizi koltuk değneği ve sağ bacağındaki ağır bir alçıyla yavaşlayan ekibimden Dixon'ın yanında yürüyor. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor, korku ve endişe tıpkı dağdaki o korkunç anlarda olduğu gibi yeniden içime doluyor. Çoğunu neredeyse kaybediyordum ve bu anı sonsuza dek aklımdan çıkmayacak. Babamın Roma İmparatorluğu'na özgü cesareti ve liderliği onları kurtarmıştı; ve biliyorum ki son nefesine kadar yaptığı gibi, birliğin hayatını kurtarmak için canını yüzlerce kez seve seve verirdi.

Kapılar açıldı ve ekibim içeri girdi, bugün ağırbaşlı bir grup; alışkın olduğum kabadayı cehennem toplayıcılarından çok farklı. Onlara pek çok yangın çağrısında önderlik eden, her biri için bir patron, bir arkadaş, bir baba olan adama saygılarını sunmak için buradalar.

Cal önümde duruyor ve el sıkışıyoruz, bana başıyla selam verirken gözleri her zamankinden daha karanlık. Acı çektiğini biliyorum. O yangından çıkan son adam oydu, aşağı inen takozun kırılma sesini duyan oydu, babamın son anlarını ilk elden gören oydu. Babamı kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey olmadığını bilmek onun içinde bir şeyleri kırmıştı. Omzunu sıkıca kavradım ve o da dirseğimi sıkıca kavradı, içeri girmeden önce konuşmamız sessizdi.

Rowan ve Jacob öne çıkıp önce benim sonra da Zach'in elini sıktıktan sonra Cal ile birlikte odaya giriyorlar ve ekibimin geri kalanı da elimizi sıkıp teselli ve saygı dolu sözler söylüyorlar. King'e babamın bu sezon onunla ve Jacob'la ne kadar gurur duyduğuna dair bir şeyler söylediğimin farkında bile değilim. Kendimi her şeyden kopuk hissediyorum. Sanki buradayım ama değilim.

Sonuncusu da içeri girdiğinde göğsüm ağrıyor, o yakıcı, burkucu acı tüm gücüyle geri dönüyor. Jack kapıdan en son girerken omzumu sıkıyor. Onaylamak için bir kez başımı sallıyorum, boğazım konuşamayacak kadar gergin.

Yerel kilisenin papazı yanımıza gelerek vaktin geldiğini haber veriyor ve Zach lütfen oturun anonsunu yapıyor

İçeride. Katılımcılar kapılardan girerek sıra sıra dizilmiş sandalyeleri dolduruyor.

Ekibim iki sırayı tek başına kaplıyor. Ön tarafa doğru ilerliyorum ve annemi omuzlarından nazikçe tutarak ön sıraya götürüyorum. Zach ve Joel onun iki yanında oturuyor, her biri mavi elbiselerini giymiş, annemin ellerini kendi elleriyle sıkıyorlar. Salonun en önüne geçip önümde toplananlara dönüyorum. Boğazımı temizliyorum.

"Ailem adına, bugün burada bulunan ve taziyelerini ileten herkese teşekkür ederek sözlerime başlamak istiyorum. Bu sevgi ve destek seli hem bu süre zarfında rahatlatıcı oldu hem de babamın pek çok kişi üzerinde bıraktığı etkiyi hatırlattı. Mürettebatım adına, diğer pek çok kişi de yas tutarken toplumun verdiği destek için teşekkür ederiz."

Boğazımı temizliyorum, onu tıkayan duyguyu yutuyorum ve devam ediyorum. "Babam bu işi, yaptığı işi, her yıl kurtardığı hayatları, evleri ve ormanları çok severdi. *Bütün insanlar eşit yaratılmıştır, sadece birkaçı itfaiyeci olur*, demişti bana bir keresinde ve bu söz aklımda kalmıştı. Sevdiği şeyi yaparken öldü; yapamayanlar için savaştı ve yapabildiklerini korudu. Fedakârlığını onurlandıracağız, hayattaki cesaretini ve kahramanca ölümünü onurlandıracağız." Başımı eğiyorum, erkekçe olmayan gözyaşlarım burnumu ve gözlerimi yakarken boğazımı tekrar temizliyorum. "Teşekkür ederim."

Zach'in solundaki yerime oturuyorum ve annem Zach'in kucağından uzanıp elimi kendi kucağına alıyor. Gözlerim onunkilerle çarpışıyor, benimkilere çok benzeyen o mavi gözleri yaşlarla çevrili, dudakları titriyor. "Sizi çok severdi çocuklar -bunu çok severdi-. O da böyle ölmek isterdi."

Ve sonunda, o gözlerde söylemediği şeyi gördüğümde gözyaşlarım kendi yanaklarımdan aşağı kayıyor; *onu* bu kadar çok sevmiş olmayı dilediğini. Keşke onu kalacak kadar sevseydi.

Babamı, onun cesaretini ve fedakârlığını elimden geldiğince onurlandıracağıma söz veriyorum.

Çünkü kederimin ardından sahip olduğum tek şey onurdur.

OceanofPDF.com

CHAPTER 1

XANDER

HAZIR BULUNAN

Bu çok yakındı.

Bakersfield Hastanesi'nden çıkarken adımlarım sabit ama omuzlarım gergin, zihnim ağır.

Elimi yüzümde ovuşturarak ılık Mayıs güneşine çıkarken nefes alıyorum ve otoparkı geçip kamyonetime doğru ilerliyorum. Uzanıyorum ve şapkamın kenarını kafamın etrafında döndürüyorum, böylece kenar gözlerimi gölgeliyor.

Lanet olsun, bu orospu çocukları beni erken ağartıyor.

Hepimiz bu işin risklerini biliyoruz, ama lanet olsun, kendi gözlerimizle görmek daha az korkutucu hale getirmiyor. Mürettebat arkadaşınızın, kardeşinizin acı içinde kıvranmasını ya da makinelere bağlanıp tepeden tırnağa sargılanmasını izlemek... bu ayıltıcıdır. Skykomish yangını acımasızdı ve King'in o kül çukurunda sıkışmış görüntüsünü aklımdan çıkarmam uzun zaman alacak.

Hepimize yenilmez olmadığımızı ve dışarıda savaştığımız canavarların bizden daha güçlü, daha acımasız ve çok daha şeytani olduğunu hatırlatıyor.

King'e bir şey olmayacak, her ne kadar iyileşmesi gerekse de. Otoparktan çıkarken bir kahkaha attım. Violette Taylor'ın bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa, o adam gayet iyi olacak. Violette Taylor, adamın daha az iyi olmasına izin vermeyecek kadar inatçı ve King de onu hayal kırıklığına uğratmayacak kadar aşık bir kadın. İkisi de henüz bunun farkında olmasa bile. İkisi de kırbaçlanmış.

Cebimdeki telefonum çalıyor, ben de çıkarıp parmağımı ekranda kaydırarak cevap veriyorum. "Evet?" Çok bir adam değilim. Beni dava et.

"Shifty'de öğle yemeği mi?" Kaptanım Callahan, lafı dolandırmadan sordu.

Gösterge panelindeki saate bakıyorum. Hâlâ öğleden sonra ama neden olmasın. Siktir et, King'i hastanede gördükten sonra bir içki iyi giderdi. "Tabii."

"On dakika mı?" diye sorar. "Evet."

Yirmi dakika sonra, kendi evimden daha çok ikinci evim olduğunu itiraf etmekten biraz utandığım yerel içki mekanımız Shifty's Bar'da omuz omuza oturuyoruz. İkimizin de önünde birer tabak sıcak kanat ve bira var ve yemek yerken sessiziz. Biyolojik olarak olmasa da kelimenin tam anlamıyla benim kardeşim ve yıllardır aynı ekipte çalışıyoruz.

"King bugün nasıl?" diye soruyor birasını yudumlarken.

"O iyi. Daha sonra taburcu olacak," diye cevap veriyorum, kendi biramdan bir yudum alarak. Kollarımı barın kenarına dayayıp tabağıma bakıyorum. "Şerefsiz çok şanslı."

Cal iç geçiriyor, parmaklarındaki sosu yalıyor ve başını sallıyor. "Evet, biliyorum.

Hepimizin ödünü kopardı dostum. Sanki Jacob yeniden doğmuş gibiydi."

Hiçbir şey söylemeden başımı sallıyorum, çünkü tam olarak öyle .

Barmenimiz Lou, önümüze birkaç taze bira koyuyor ve biz de başımızı sallayarak teşekkür ediyoruz.

"Teddy ve çocukların yardım ettiğin için tekrar teşekkürler," dedikten sonra dişleriyle bir parça et koparıp çiğniyor. "Artık kırk beş dakika uzakta olmadığı için onu kontrol etmek çok daha kolay."

Başımı sallıyorum, ağzıma bir havuç çubuğu atıyorum. "O iyi mi?"

Cal homurdanıyor, omuz silkiyor ve aynı anda başını sallıyor. "Hayatta kalıyor, sanırım?" diyor ve o devam ederken içim sıkılıyor. "Burada olup daha fazla yardım edememekten nefret ediyorum. Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum; Logan'ı kaybetmek, hamile olmak. Şimdi bir çağrı üzerine dışarıda olmaktan endişeleniyorum.

Doğum tarihine çok az kaldı. Ama en azından ben yokken Scottie yanında. Ve biz evdeyken hemen yanımızda olduğun için minnettarım."

Biramdan uzun bir yudum alarak tekrar başımı sallıyorum. Cal'ın kız kardeşi Teddy, altı ay kadar önce, birlikte üçüncü bebeklerini beklediklerini öğrendikten sonra kocasını kaybetmişti. Koruyucu bir ağabey olan Cal, yardım edebilmeleri için Teddy'nin kendisine ve kız arkadaşına yakın bir yere taşınması konusunda ısrar etmişti. Ama bu kadar sık gittiğimizde çok zor oluyor. Yine de yeni komşum olması yardımcı oluyor.

"Gözümü dört açacağımı biliyorsun," diye teklif ediyorum huysuzca. "O yalnız değil, Cal." "Bunu ettiğinden daha çok takdir ediyorum," diyor sessizce. "Ben uhh... Ben

Ona göz kulak olduğunu biliyorum Xander."

Biramı içerken sertçe yutkunuyorum ama gözlerimi önüme dikiyorum. Bu konu hakkında konuşmuyoruz. En azından yüksek sesle.

"Her zaman, dostum," diye hırçın bir fısıltıyla itiraf ediyorum ve o da başını sallıyor. Çünkü kelimeleri hiç söylememiş olsam ve muhtemelen hiç söylemeyecek olsam bile biliyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 2

Teddy

Braxton Hicks kasılmalarının evrendeki en yararsız ve sinir bozucu şeyler olduğuna karar verdim.

Avuçlarımı yuvarlak karnımın kenarlarına dayayarak derin bir iç çekiyorum. Acı verici değiller ama gökkuşağı gibi de değiller.

"İyi misin anne?"

Dikiz aynasından sekiz yaşındaki oğlum Dalton'a gülümsüyorum. "Evet, ben iyiyim dostum. Kemerini bağladın mı?"

Başını sallıyor, çikolata kahvesi gözleri arka koltuktaki aynada benimkileri buluyor. "Penny bardağını düşürdü ama ben onun yerine aldım."

Minibüsümü geri vitese takıp marketteki park yerimden çıkarken bir başka gülümsemeyle ona "Sen en iyi yardımcısın," diyorum. Önümüzdeki birkaç hafta içinde yeni bebeğin gelişine hazırlık olarak büyük bir market alışverişi yaptık ve minibüsün arka tarafı market poşetleriyle doldu.

Şimdiden hepsini içeri taşımaktan korkuyorum.

Sırtım ağrıyor, ayaklarım şişti - zaten bu noktada onları göremiyorum - ve bu aptal sahte kasılmalar *çok* rahatsız edici

beni normalden daha duygusal yapmaya yetti. Dalton'ın bazı çantaları taşımama yardım edeceğini biliyorum, küçük yardımcım, ama daha ağır çantalar tamamen ait. Eve dönüş kısa sürüyor ve ben garaj yoluna girdiğimde dört yaşındaki Penny araba koltuğundan kalkmak için can atıyor. Dalton onun kemerini çözmesine yardım ederken ben de yavaşça sürücü koltuğundan kayıyor ve çantamı alıyorum. Bebek geriniyor ve ben de elimi koltuğunun üzerinde hissedebileceğim bir yere bastırıyorum.

Kıç kaburgalarımın hemen altına bastırıyor ve gülümsüyor.

"Az kaldı bebeğim," diye fısıldıyorum, sonra bir tekme hissedince gülüyorum. Gülümserken bile kalbim ağrıyor, göğsüm sıkışıyor. Bu hamilelik en hafif tabiriyle acı-tatlı geçti.

Tüm bunları tek başıma yapacağımı hiç düşünmemiştim. Randevulara gitmek, ultrasonları görmek, monitörde kalp atışlarının o uğultusunu duymak, bunların hepsini Logan olmadan yapmak.

Böyle olmaması gerekiyordu. Bunu tek başıma yapmamam gerekiyordu.

Otuz bir yaşında, *iki* -neredeyse *üç*- çocuklu bir dul olmamam gerekiyordu. Logan'ın burada olması gerekiyordu. Benim tatlı, sevgi dolu, şapşal Logan'ım. Lise aşkım ve gelmiş geçmiş en iyi babam. Altın gibi bir kalbi ve verici bir doğası olan adam... ama bu onun hayatına mal oldu ve şimdi burada yalnız kaldım. Çok yalnız, yorgun ve her zaman korkuyorum. Bundan nefret ediyorum.

Ama ben istiyorum. Bu şekilde güvenli.

Kardeşim ve kız arkadaşı Scottie ve Logan'ın ailesi için Tanrı'ya şükürler olsun. Yeni arkadaşım Vi de benim için bir nimet oldu. Cal ve Scottie'ye daha yakın olmak için Sky Ridge'e taşındıktan sonra, yaklaşık bir ay önce tanıştık ve onun arkadaşlığı tam da ihtiyacım olan şeydi. Onlar olmasaydı son altı ayı nasıl atlattırdım gerçekten bilmiyorum.

Dalton sürgülü kapıyı açmak için düğmeye basıyor ve dışarı atlıyor, sonra Penny'nin aşağı inmesine yardım ediyor. Minibüsün arkasına doğru ilerliyoruz ve ben arka kapağı açıyorum. Eller serbest kalkar kapaklar için modern mekaniğe şükürler olsun, çünkü bu noktada eğilmek pek mümkün olmuyor.

Dalton bana bakarak, "Biraz taşıyabilirim," diyor. Gülümseyerek başının üstündeki saçları karıştırıyorum. Geri çekiliyor ama sırtıyor.

"Bu iki çantayı sen alsan nasıl olur?" diyorum, hafif olanlardan birkaçını alıp birini Penny'ye, diğerini Dalton'a veriyorum. "Ben biraz daha alırken Penny'yi içeri götürür müsün?"

"Tamam!" diyorlar hep bir ağızdan, plastik sapları tutuyorlar ve sonra . Kollarıma alabildiğim kadar çok poşet yüklemeyi düşünüyorum.

Fiziksel olarak taşıyabilirdim, ama taşımamaya karar verdim, sadece birkaç tane aldım ve çocuklarımın peşinden asfalt patikadan ön kapımıza kadar gittim. Tek katlı, iki yanında dubleks daireler olan bölünmüş bir şehir evi. Büyük değil ama sadece bize yetecek kadar yerimiz var.

Cal ve Scottie'ye on dakikadan az uzaklıkta.

Tuğlalarla örölü bir bölmenin diğer tarafında bizimkiyle eşleşen kapıya bakarak iç geçiriyorum. Cal'ın *bu* ev için ısrar ettiğinden eminim çünkü patronu -aynı zamanda en yakın arkadaşı- yan dairede oturuyor ve bize göz kulak olmasına yardımcı olabilir.

Duyarlılığını ve kardeşimin hepimizin iyi olduğundan emin olmak istemesini takdir etsem de... Xander'ın hemen yanındaki bir daireye taşınmak zorunda mıydık?

Garaj yolunun onun tarafı boş, siyah kamyoneti her zamanki yerinde değil ve rahatlayarak iç çekmekten kendimi alamıyorum.

Adam beni sinirlendiriyor.

Kötü anlamda değil... ama 'Tanrım bu adam aşırı derecede çekici ve beni izleyişi yüzümü kızartıyor' tarzında.

Xander Macomb'u yıllardır tanırım, önce kardeşimin iş arkadaşı, sonra en iyi arkadaşı ve son olarak da patronu olarak. Birkaç yıl önce o, Logan ve Cal'ın bir aile barbeküsünde bira pong oynayarak birlikte sarhoş olduklarından oldukça eminim. Cal ile birlikte Dalton'ın beyzbol maçlarına gelmiş ve bu yılın başlarında bademciklerini aldırın Penny'ye bir oyuncak ayı göndermişti.

Cal ile birlikte Logan'ın cenazesine gelmişti.

Dürüst olmak gerekirse o güne dair pek bir şey hatırlamıyorum. Orada olduğunu biliyordum, ancak kederden o kadar uyuşmuştum ki, bırakın o günü, o haftaya dair pek çok ayrıntıyı bile hatırlamıyorum.

Yiyecekleri tezgâha koyduktan sonra Penny'yi tabletiyle birlikte oturma odasına yerleştiriyorum ve Dalton'la birlikte daha fazla yiyecek almak için dışarı çıkıyoruz. Arkaya yuvarlanmış bir poşete uzanmak için beceriksizce eğildiğimde, Xander'ın kamyonetinin garaj yoluna girerken çıkardığı tanıdık gürültüyü duyunca inliyorum. *Neden şimdi?*

"Hey, Xander!" Dalton bahçeden ona sesleniyor ve sonra kamyonetinin kapısının bir çınlamayla kapandığını duyuyorum. Özellikle şiddetli bir Braxton Hicks kasılması karnımı sıkıyor ve bir avucumu karnıma bastırarak doğrulurken dişlerimin arasından bir nefes tıslıyorum.

"Teddy?"

Bize ulaştığında derin sesi endişeyle doluydu ve sahte kasılma hafiflerken bir nefes üfledim. Kendimi destekleyerek gözlerimi onunkilere dikiyorum. Şimdiye kadar gördüğüm en inanılmaz gözlerle sahip ve beni şaşırtmayı asla başaramıyorlar. Buz gibi gök mavisi gözlerinin kenarlarında daha koyu halkalar ve irislerinin yanında gri benekler var. Koyu renkli, sinir bozucu uzunlukta kirpikleri var. Yüzü ve kolları bronzlaşmış, sanki güneşte gömleksiz çok çalışıyormuş gibi ve yüzünün alt kısmı sık kesilmiş koyu renk bir sakalla koyulaşmış.

Üzerine fazlasıyla oturan bir kot pantolon ve vücudunun üst kısmına oturan eski görünümlü bir Petoskey İtfaiye Departmanı tişörtü giyiyor. Koyu renk saçları kalın ve biraz fazla uzun; uçları Detroit Tigers beyzbol şapkasının siperliğinin altında hafifçe kıvrılmış.

"İyi misin?" diye soruyor nazıkçe, yaklaşarak. Bakışları tepeden tırnağa üzerimde geziniyor ve utançtan yanaklarıma yayılan kızarıklığa engel olamıyorum.

Başımı sallıyorum, elimi karnımdan çekiyorum. Bebek bir kez daha geriniyor; o da yalancı kasılmalardan hoşlanmıyor. Ona küçük bir gülümseme veriyorum, ancak yanaklarımdaki kızarıklığın sıcaklığını hâlâ hissedebiliyorum. *Neden buna şahit olmak için burada olmak zorunda?* "Sadece küçük bir yalancı kasılma. Bu hafta çok sık olmaya başladı."

"Hastaneye gitmen gerekiyor mu?" diye soruyor, kara kaşları gözlerinin üzerinde çatılıyor.

Başımı sallayarak gülüyorum. "Hayır, sorun yok. Bunlar normal ve endişelenecek bir şey değil. Bu bebeği doğurmadan önce iki ay boyunca vardı," diye kıkırdıyorum ve kolumu Dalton'ın omuzlarına atıyorum.

"Anne," diye inliyor Dalton, kolumun altından omuz silkerek. "Beni utandırıyorsun."

Xander gülüyor ve bu ses bana bir şeyler yapıyor. Alçak, derin ve rahatlatıcı. Bir erkeğin kahkaha sesini özlüyorum.

"Hey, Şampiyon," diyor ve yumruğunu oğluma doğru uzatıyor. Dalton parmak eklemlerini Xander'inkilere vuruyor ve sırtıyor. "Bu çantaların geri kalanını annen için almaya ne dersin?"

"Xander, kendi yiyeceklerimi kendim taşıyabilirim-" diye itiraz ediyorum, ama o mavi bakışıyla beni çiviliyor. Sözlerim yarım kalıyor.

"Kesinlikle hayır," diyor sessizce. "Bütün bunları tek taşımana izin verdiğimi bilse kardeşin beni asla affetmez. İçeri gir ve otur,

Dalton ve ben bunu halledebiliriz." "Xander-"

"Teddy." Sesi itirazımı durdurdu. Derin, boğuk ve biraz da sıcak. O bana bakarken yanaklarım bir kez daha kızarıyor. "*Bırak sana yardım edeyim.*"

Bunu bir soru olarak sormuyor ve tartışmanın bir olmayacağını bildiğim için başımı sallıyorum. "Tamam. Teşekkür ederim."

Birkaç poşet almak için hareket ettim ve adam bana homurdandı. Tamamen *hurlıyor*. "O çantalara dokunma Teddy. Seni uyarıyorum." Dalton

kıkırdıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Saçmalıyorsun."

Xander ellerini omuzlarıma koyup beni nazikçe minibüsten ve yiyecek yığınının uzaklaştırıyor, sonra da beni konağa doğru çeviriyor. "Git otur dedim. Dalton ve ben her şeyi kontrol altına aldık, değil mi Champ?"

"Doğru!" Dalton haykırıyor. Başımı tekrar sallıyorum ama dediğini yapıyorum.

Penny kapıdan girdiğimde kanepede yanına oturmamı rica ediyor, ben de yavaşça minderlere gömülüyorum ve Dalton ile Xander kalan yiyeceklerle birkaç tur atarken onun yanıma sokulmasına izin veriyorum. Bakışları etrafı tarıyor ve ben utanç içinde yüzümü buruşturuyorum. Penny'nin oyuncakları oturma odasının zeminine yayılmış, daha önce temizlemeye vakit ayırmamıştım ve lavaboda öğle yemeğinden kalma, muhtemelen durulanması ve bulaşık makinesine konması gereken bulaşıklar var.

Ayağa kalkmaya çalıştığımda Xander bana ters ters bakıyor ve bir parmağıyla beni işaret ediyor. ". Bunu biz hallederiz, unuttun mu?" Dalton'a dönerek, "Bunları kaldırmama yardım eder misin?" diye sordu.

"Evet!" diyor sırtarak ve ben de kendi ağzımı çeken gülümsemeye engel olamıyorum. Etrafında bir erkek olmasını özlemiş.

O zaman keder beni ele geçiriyor. Kocamı özlüyorum. Hem de çok. Sadece kardeşime olan sadakati nedeniyle yardım etmek için burada olsa bile, benim alanımda başka bir erkeğin olması garip.

İkilinin tüm yiyeceklerimi poşetinden çıkarması, ayırması ve sonra da yerleştirmesi uzun sürmedi. Birkaç parça eşyayı nereye koyacağını sormak zorunda kaldı, ben de kanepedeki yerimden sırtarak cevap verdim.

Dalton plastik torbaları bir araya getirerek Xander'a lavabonun altında 'torba torbayı' nerede sakladığımızı gösteriyor ve işleri bitiyor. Dalton kendisiyle gurur duyuyor gibi görünüyor ve Xander bir yumruk daha atması için ona parmaklarını uzatıyor. "İyi iş, şampiyon. Yardımın için teşekkürler."

Kanepenin kenarına doğru kayarak, kendimi beceriksizce yukarı itmek için elimi kanepenin koluna dayıyorum, ama bunu yapamadan Xander ellerini uzatmış önümde duruyor.

Gülüyorum ve gözlerimi devirerek kızarıyorum. Nasıl bir görüntüm olmalı. Hiçbir zaman küçük olmadım ama üçüncü hamileliğimin sonuna gelmişken kendimi karaya vurmuş bir balina gibi hissediyorum. Ellerimi onun ellerinin arasına koyarak kanepedeki yerimden kalkmama yardım etmesine izin veriyorum. Tanrım, bu bebeğin için sabırsızlanıyorum. Son birkaç hafta işkence gibiydi ve bu sefer vücudum için çok zordu.

Karnımın onunkine çarpmaması için bir adım geri atarak beni sabitliyor. Vücudunun her yeri sert, ağır kaslı ve bronzlaşmış. Benim her yerim yumuşak ve büyük, özellikle de şu anda ve lanet bir tanrı gibi inşa edilmiş bir adama bu kadar yakın olmak beni utandırıyor. Bu haksızlık.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, başımı eğiyorum ve ellerimi onunkilerden ayırıp gömleğimi karnımın üzerinde düzeltiyorum. Taytlarım yumuşacık ve bacaklarımın her santimini sarıyor; giydiğim bluzun dökümlü olmasına ve popomu örtmesine şükrediyorum. "Ve tüm bunları yaptığın için teşekkür ederim. Yapmak zorunda değildin."

"Bütün bunları tek başına yapmak zorunda değilsin Teddy," diyor nazıkçe ama birkaç adım geri çekiliyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa hemen yan taraftayım."

Sonra gülüyorum, kapıya doğru ilerlerken kollarımı karnımın üzerinde kavuşturuyorum. O ve Cal bana bakıcılık yapmak zorunda hissettikleri için kendimi kötü hissediyorum. Endişelenmesinler diye kederimi gizlemek ve süper kadın olmak için çok çabalıyorum, ama bu benim açımdan açıkça başarısız oluyor. "İki haftada bir eve geliyorsun, Xander."

"Eğer evdeysem ve bir şeye ihtiyacın olursa, gelip beni al, tamam mı? Numaram sende var," diyor bana bakarak.

Yine güldüm. "Evet, numaran bende var. Cal acil durumlar için bende olmasını sağladı... ama sanırım 911 de bunun için var. Çoğu zaman senden daha çabuk gelebilirler."

Gülüyor, utangaç bir şekilde başını sallıyor. "Sana ve çocuklara başka birinin göz kulak olduğunu bilmek ikimizi de rahatlatıyor. En azından evdeyken, sadece birkaç adım uzağındayım."

"Biz iyiyiz," diye onu temin ediyorum, göğsüm sıkışıyor. O çok nazik bir adam. Keşke beni bu kadar germeseydi. Neden Xander'a benzemeyen hoş ve yaşlı bir komşum olmasın ki? Bana Xander'ın gibi bakmayan... Başka bir düşünceye kapılmadan önce kafamı sallıyorum.

yanaklarım kızarabilir. "Logan'ın ailesi düzenli olarak kontrol ediyor. Scottie de yanımda." Başını sallıyor.

Kapıdan çıkarken, "Ciddiyim Teddy," diye ısrar ediyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa. Gece ya da gündüz. Gelip beni al. Tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldadım, başımı salladım.

"Biraz rahatlamaya çalış, tamam mı? Ağır bir şey kaldırmak yok."

Bir kahkaha atıyorum ve gözlerimi deviriyorum. İkimiz de saçmaladığını biliyoruz ama kendini daha iyi hissetmesini sağlayacaksa ona izin vereceğim.

"Tamam."

Ön bahçemden bana bakıyor. "İyi geceler, Teddy."

"İyi geceler Xander," diye fısıldıyorum kapıyı kapatmadan önce. Ağır adımları uzaklaşırken sessizliğe gömülüyor ve ben bir kez daha çocuklarımla baş başa kalıyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 3

XANDER

Eve gelmeyeli neredeyse bir hafta oldu. Wyoming'deki yangından yeni döndük. King hala dışarıdayken bir adam eksik çalıştırmak da şeftali gibi olmadı, ama bizimle dışarıda olmasındansa burada düzgün bir iyileşmesini tercih ederim.

Araçların ambalajları açılıp temizlendi ve adamların çoğu kutlama amaçlı bir iki bira içmek için Shifty's'e doğru yola çıktı. Cal kasabaya Teddy'yi kontrol etti ve bana evde her şeyin yolunda olduğunu gösteren bir başparmak işareti yaptı. Bir elimi yüzüme sürerken, üzerime yapışan toz ve kirden dolayı yüzümü buruşturuyorum. Sıcak bir duş almak için yanıp tutuşuyorum, üs binasının içindeki duşları kullanabilirdim ama kendi duşumu kullanmayı tercih ederim.

Teddy'yi kontrol etmek için de bir bahanem oluyor.

Garaj yoluna girdiğimde güneş gökyüzünde alçakta asılı duruyor, ufuk kararıyor ve minivanını çimenlikte onun tarafına park etmiş görmek beni mutlu ediyor. Kamyonetimin yolcu koltuğundan çantamı alıp dışarı çıktığımda oturma odasında televizyonun açık olduğunu ve mutfakta bir ışığın parladığını görebiliyorum.

Sıcak bir duş, yemek ve uyku için sabırsızlanıyorum.

Duş ilk sırada, bu yüzden çantamı yatağımın ortasına bırakıyorum ve muslukları için banyoya giriyorum. Kirli kıyafetlerimi çıkarıp

Nomex giysilerimi giyip hızla duş alıyorum, su berraklaşana kadar geçen haftanın kirini, isini ve pisliğini temizliyorum. Başımı su spreyinin altına daldırırken, yan odadan gelen bir ses beni alarma geçirdiğinde donup kalıyorum ve geri çekiliyorum. Kulaklarımı zorluyorum ama hiçbir şey duymuyorum. Hayal görüyor olmalıyım.

Suyu kapatarak dışarı çıkıyorum ve bir havluya uzanıp vücudumu ve saçlarımı gelişi güzel ovuyorum. Yatak odasına geçip bir iç çamaşırı ve kot pantolon giyiyorum, ardından çekmecedan bir tişört çıkarıp başımın üzerine geçiriyorum.

Yalınayak mutfığa gidip buzdolabından bir bira alıyorum, dudaklarıma götürüp uzun bir nefes çekiyorum.

Ön kapı ürkekçe çalınıyor ve ben bira şişesini dudaklarımdan indiriyorum. Bunu ikinci bir kapı çalma sesi takip ediyor, ardından dubleksin duvarlarından gelen acı dolu bir çığlık sesi beni içgüdüsel olarak harekete geçiriyor, kalbim boğazıma düğümleniyor.

Kapıyı açınca olduğum duruyorum, acelemden neredeyse Dalton'a çarptıyordum. Yüzü solgun, genç yüzüne korku damgasını vurmuş ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. Islak ve pembe bir şey haki pantolonunun dizlerini lekelemişti. Önünde dizlerimin üzerine çöküp omuzlarını ellerimin arasına alıyorum.

"Hey, oluyor? Yaralandın mı?"

Başını sallıyor ve yutkunuyor, sonra konağın diğer tarafını işaret ediyor. Acı dolu bir çığlık daha karanlığın içinden bana doğru sürükleniyor. Ne söyleyeceğini zaten biliyorum. "Anne. O-"

Ayaklarımı spor ayakkabıların içine sokarak ayağa kalkıyorum. Elinden tutarak birlikte bölmenin etrafından ön kapıya doğru koşuyoruz. Kapıyı iterek açıyorum, Dalton'ı eşikte durduruyorum ve yumuşak bir sesle, "Kız kardeşini yatak odasına götürmeni ve kapıyı kapatmanı istiyorum, tamam mı? Orada televizyon var mı? Onu meşgul edecek bir tablet?"

Dalton başını sallıyor, bir hıçkırık daha kulaklarımıza ulaşırken gözleri arka yatak odasına doğru kayıyor. Yüzümü buruşturarak fark ediyorum ki, aradaki zaman farkına göre çok fazla zamanı yok.

"Tamam Şampiyon, annene yardım edeceğim. Onun için cesur olabilirsin, değil mi?" diye sordum, o da başıyla onayladı. Penny ağlıyordu, ben de onu kucağıma aldım ve Dalton'ı takip ederek koridorda ilerledim. Onu Dalton'ın durduğu yatak odasının kapısına bırakıyorum ve eğilip soruyorum: "Oyuncak ayın nerede? Onu alıp benim için tutabilir misin?" Burnunu çekiyor ve Dalton'ın elini sıkıca tutarak başını sallıyor. Ayağa kalkıp ona yumruğumu uzatıyorum, o da yumruğumu sıkıyor. "Bu iş sende, Şampiyon."

Kapıyı kapatıyor ve ben koridorda ilerlemeye devam ediyorum.

"Da-Dalton?" Teddy'nin zayıfça seslendiğini duyuyorum ve midem sıkışıyor. "Dostum, telefonumu buldun mu?"

"Teddy?" Yavaşça sesleniyorum. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

"Tamam," diye nefes nefese cevap verdiğini duyuyorum, o seste kısa bir tereddüt duyuyorum ve kapıyı daha geniş açıyorum.

Banyonun kapısında duruyor, ayaklarının dibinde yerde duran havluyu, su kırılmasının fayans zeminde yarattığı pisliği temizlemek için kullanmaya çalışıyor. Elleri kapının kolunu öyle sıkı kavıyor ki, kendi üzerine katlanırken parmak eklemleri beyazlaşıyor ve yuvarlak karnının gömleğinin kumaşının altında nasıl kasıldığını ve sıkılaştığını görebiliyorum. Tanrım, bu acı verici görünüyor. Hafifleyince dişlerini sıkıyor ve pantolonunu indiriyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak bana baktı, "Dalton'ın seni bulmaya gittiğini bilmiyordum. Ambulans çağırabilmek için ondan telefonumu bulmasını istedim."

Ona yaklaşıyorum ve nazikçe gülümsüyorum. "Tam olarak yapması gerekeni yaptı Teddy. Yolda bir ambulans bulacağım, ya da seni götürebilirim, ya da Cal'ı arayabilirim."

Titremeye başlıyor ve başka bir kasılma başladığında başını arkaya doğru eğiyor ve ben bir saniye bile tereddüt etmeden öne doğru adım atıp sırtında duracak şekilde etrafını sarıyorum. Sancıları azalırken acı dolu hıçkırıkları zırlımını kemiriyor. Alnı terden benek benek olmuş, tişörtü bol ama terden üzerine yapışmış. Üzerindeki tayt suyu kesildiği için ıslanmış.

"Alabilir miyim?" Ona dokunmadan önce sordum. Sarsılarak başını sallıyor, kasılması azaldıkça vücudu sarkıyor. Kollarımı onun etrafında, kollarının altından geçiriyorum ve avuçlarımı hamile karnının kabarıklığının altına kaydırıyorum. Göğsüme yaslanıyor, ben hafifçe kaldırıp üzerindeki baskıyı ve ağırlığı hafifletirken başı omzuma düşüyor. "Suyun geleli ne kadar oldu?"

Ağzından yavaşça, metodik bir şekilde nefes alıp veriyor. "Belki on dakika önce? İyiydim, sonra birdenbire ortaya çıktı. Çantamı almak için buraya döndüm ve o sırada suyum geldi. Dalton temizlenmeme yardım etmeye çalıştı ama ona gidip telefonumu bulmasını söyledim."

Ellerim karnını desteklerken ve sırtı göğsüme iyice yaslanmışken, avuçlarımın altında kasılmanın başladığını hissedebiliyorum. Dişlerini tekrar sıkıyor ve acı dolu bir çığlık daha . Titriyor

ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. Kulağına yatıştırıcı bir şekilde mırıldanıyorum. "İşte bu, bir tane daha var. Cebimden telefonumu alabilmek için bir saniyeliğine gitmesine izin vereceğim."

Tekrar başını sallıyor ve ben de kolumu geri çekip arka cebimden cep telefonumu çıkarıyorum. 911'i arayıp hoparlör özelliğini açıyorum, sonra da banyo tezgahının üzerine bırakıyorum. İki kez çalıyor ve tanıdık bir ses cevap veriyor. "911, acil durumunuz nedir?"

"Merhaba Laurel, ben Xander Macomb. Aktif doğum sancısı çeken bir kadın var, kasılmalar bir dakikadan daha kısa aralıklarla gerçekleşiyor ve suyu geldi. Bize bir ambulans gönderebilir misiniz lütfen?"

"Elbette, konumunuz nedir, ?"

Altı yıl sonra bile hâlâ tam olarak alışamadığım bu unvandan irkiliyorum ama bir kasılma daha başlıyor ve Teddy'yi tekrar tam olarak desteklediğimden emin oluyorum. Titremesi şiddetlendi ve kasılma sona erdiğinde bile devam etti. Adresi söylüyorum ve Laurel bize hemen bir ambulans göndereceğini garanti ediyor. Hatta kalmasını rica ediyorum.

"Tatlım, senin adın ne?" Laurel sorar.

"T-Teddy Hansen," demeyi başarıyor, sonra dudaklarından acı dolu bir çığlık daha kaçıyor. Cesaret edebildiğim kadar sıkı tutuyorum, onu bir şekilde incitebileceğim korkusu tutuşumu biraz yumuşatıyor.

"Hansen?" Laurel soruyor ve ses tonundaki şaşkınlığı hissediyor ve nedenini anlıyorum. Logan bu bölgede yerel bir acil tıp teknisyeni olmayabilirdi ama özellikle Sky Ridge ve Cedar Valley gibi küçük, birbirine yakın kasabalarda söz uçar, yazı kalırdı.

Teddy'ye bakıyorum, gözlerini sıkıca kapatırken yanağından süzülen bir damla yaşı izliyorum. Gözlerim sol eline ve henüz çıkarmadığı üçüncü parmağındaki evlilik yüzüğüne takılıyor. Onu suçladığımdan değil.

Kasılma tekrar azaldıktan sonra Laurel'e "Burada iki çocuğu daha var," diyorum ve beynimi odaklanmaya zorluyorum. Sonra doğrudan onunla konuşarak, "Teddy, tatlım, Cal'i aramamı ister misin?" diye mırıldanıyorum.

Gözyaşları yine yanaklarından aşağı süzülüyor ve başını sallıyor. "Kasabaya döndüğünüzü bile bilmiyordum. Lo-Logan'ın ailesi Cedar Valley'de."

Sesindeki hüznü, tonundaki umutsuzluğu ve çaresizliği dinlerken göğsüm acıyla daralıyor. Burada yalnız olmasından nefret ediyorum.

kocasını altı ay önce gömmüş. İçim sıkıştı. Lanet olsun. Ona daha sıkı tutunuyorum, ağırlığını bana vermesine izin veriyorum.

"Buradayım," diye fısıldıyorum, boğazım duyguyla kapanıyor, şu anda kucağımda tuttuğum kadın için çok az şey ifade ettiğini biliyorum, ama en ufak bir yardımı olmasını umuyorum. "Bana yaslan Teddy."

Şiddetle sıkıdığı dişlerinin arasından acınası, bir ses çıkarıyor, bacakları titriyor ve sonra hıçkırıyor, "Yapamam, bekleyemem, ihtiyacım var-"

Gömleğinin eteklerini güçsüzce , parmakları taytının beline uzanıyor. Elimden geldiğince nazikçe ona yardım ediyorum, taytını ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı sıyrıyorum. , tuttuğu kollarımı sıkıca kavriyor. "Teddy, seni yere , tamam mı?"

Onu yere indirdim ve ayağa kalkarak yatağa doğru yürüdüm. Yatağın üzerindeki bütün yastıkları kapıp hemen yanına koşuyorum, sert banyo zemininde yatmaması için onu destekliyorum, sonra da ellerimi yıkamak için lavaboya koşuyorum. "Laurel, tahmini varış süresi?" Telefonun hoparlörüne doğru sordum.

"Görünüşe göre beş dakika kadar uzaktalar," diyor Laurel'in sesi. Yemin ediyorum ve bakışlarımı Teddy'nin yüzünde tutarak ona bakıyorum.

"Zamanında yetişemeyecekler," diye mırıldanıyorum ve Teddy'nin önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. "Hey, çok iyi gidiyorsun." Hıçkırarak başını sallıyor. "Bana bak Teddy. Tatlım-" Kendimi onun kalkık dizlerinin arasına yerleştirirken gümüş havuzlara benzeyen gözlerini benimkilere dikeyor. Katlanmış bir havluyu poposunun altına, bir diğerini de yanımıza koyduktan sonra ona gülümsüyorum. Bebeğin başını şimdiden görebiliyorum. "Bu bebeği doğurtacağız, tamam mı? Bunu gerçekten uzun zamandır yapmadım ama eğitimim var, tamam mı? Güven bana?"

"Bunu yapamam-" diye fısıldayarak ağlıyor ve başını yastıkların üzerinde döndürüyor. Gözleri sımsıkı kapalı olsa da gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye devam ediyor ve koyu sarı saçlarının arasında kayboluyor. "Burada olması gerekiyordu."

Elini elime alıp nazikçe sıkıyorum. "Teddy. Beni dinle; bunu yapabilirsin. Çok iyi iş çıkardın. Bu bebeği buraya getireceğiz ve sonra seni hastaneye götüreceğiz, tamam mı? Bir sonraki kasılmada ıkınmanı istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

Başını hayır anlamında sallıyor ama saniyeler sonra bir sonraki kasılma başlıyor ve ben önünde diz çökmüşken içgüdüsel olarak bastırıyor. "İşte oldu. Teddy, bir tane daha ve bu bebek burada. Bir tane daha. İşte başlıyoruz."

Dudaklarından boğuk bir ıgık kopuyor ve ardından hazırladığım havluyla kıvranan minik bebeği yakalıyorum. Solunum yollarını temizlemek için parmağımı bebeğin ağızına sokuyorum, sonra bebeği ters çevirip sırtına vuruyorum. Hayatımın en uzun kalp atışı geçiyor ve ardından bebeğin ağızından şiddetli bir feryat yükseliyor. Bebeği ona verip annesinin göğsüne yatırdığımda Teddy bir kahkaha atıyor.

"Başardın," diye övüyorum sessizce, Teddy'nin yüzündeki saçları taramak için eğilerek. Kızarmış ve terlemişti, gözyaşları yanaklarından süzölmeye devam ediyordu ama bana bakarken gözleri ışıltı ışıltı. O gözlerde kayboldum. Kaybolmuş... ve kendimi o gözlerden kurtarmak için tamamen çaresizim. "Sen bir baş belasısın."

Sertçe yutkunduğunu, boğazının hareketle çalıştığını ve konuşmak için ağızını açtığını izliyorum-

Ön kapının çalınması gözlerimi onunkinden banyo kapısına çeviriyor; bir erkek sesinin "Başkomiser Macomb?" diye seslendiğini duymadan önce ön kapının açıldığını duyabiliyorum.

"Arka banyodayız," diye sesleniyorum, annesinin kucagındaki minik bebeğe hürmeten çok yüksek sesle bağırmanın dikkat ederek. Sedyenin oturma odasından dar koridora doğru ilerlerken çıkardığı sesleri dinliyorum. "Acil servis geldi Teddy. Sizi yükleyip hastaneye götüreceğiz."

"Peki ya çocuklarım?" diye fısıldıyor, gri gözleri kocaman ve benimkiler arasında gidip geliyor. "Onları bırakamam-"

"Hemen arkanızda olacağız," diyerek onu nazikçe ikna ediyorum ve elimi bebeğin havluyla kaplı sırtında kıvrılmış olan elinin üzerine koyuyorum. Gözlerimi az önce yatak odasının kapısından içeri giren iki üniformalı acil yardım görevlisine dikiyorum. Yardım edemiyorum ama rahat bir nefes alıyorum. Prescott'un -Cal'ın kız arkadaşı Scottie- Laurel'in gönderdiği ilk müdahale ekiplerinden biri olmasına seviniyorum. Scottie'ye yer açmak için Teddy'nin yanına, yoldan çekiliyorum. Teddy'nin parmakları benimkilere dolanıyor, sanki o da elimi bırakmak istemiyormuş gibi.

"Merhaba abla," diye mırıldanıyor Scottie Teddy'nin yanında diz çökerken, Teddy tanıdık, dost yüzü görünce yumuşak bir hıçkırık çıkarıyor. Gözyaşları benim de burnumu sızlatıyor. Teddy'ye gülümseyerek bakan Scottie saygıyla fısıldıyor: "yaptığına bak!"

"Cal'i arayabilir misin? Ve Lo-Logan'ın ailesini, böylece onlardan biri Dalton ve Penny'ye yardım edebilir-" Teddy kekeliyor, kelimeleri

ve onun elini kendi elimle sıkıca kavradım. Gözlerini Scottie'den benimkilere çevirdi.

"Hey, tatlım, biz hallederiz, tamam mı? Hemen arkanda olacağız," diye tekrarlıyorum sessizce, bakışlarım onunkilere sabitlenmiş, ağzından hızla dökülen kelimeleri durduruyorum. Elini tekrar sıkıyorum. "Teddy, tüm bunların korkutucu olduğunu ve bunu tek başına yapmak zorunda kaldığını biliyorum; ama artık yalnız değilsin, tamam mı?" Hafifçe başını sallarken gözlerinde yaşlar parıldıyor. Dudakları sımsıkı büzülmüş ve adrenalinin bir kısmı geçmeye başladığı için orada kazınmış olan acıyı görebiliyorum. Scottie ve ortağı Matthew'a bir kez başını salladıktan sonra dikkatimi Teddy'ye veriyorum. "Yalnız değilsin tatlım. Biz buradayız."

Onu bir şekilde rahatlatmak istiyorum. Ona sarılmak. Yalnız *olmadığını* anlamasını sağlamak. Çünkü ben buradayım. Shifty'ye gitmek yerine eve geldiğim için çok mutluyum. Teddy'nin elini bir kez daha sıkıyorum ve sonra kendimle olan iç savaşımı kaybedip eğilerek sarı saçlarının tepesine bir öpücük konduruyorum. Gözlerimi bir saniyeliğine sıkıca kapattıktan sonra geriye yaslanıp açıyorum.

"Seninle gurur duyuyorum Teddy," diye mırıldanıyorum nazikçe. Ona gülümserken, kalbim bu inanılmaz, cesur kadın için göğsümde çılgınca çarpıyor. "Çok iyiydin, tatlım. Çok iyiydin."

OceanofPDF.com

CHAPTER 4

Teddy

Bir hafta önce yaşananlar beynimde hem bulanık hem de acı verici bir şekilde net. Xander, Dalton ve Penny'yi minibüsümle hastaneye götürdü, beni ve bebeği ambulansa takip etti ve Cal gelip görevi devralana kadar çocuklarımla bekleme odasında takıldı.

Logan'ın ailesi Cal'den kısa bir süre sonra hastaneye geldi ve kayınvalidem Colleen de yardım etmek için iki haftalığına bizimle kalıyor. Violette biraz kız kıza vakit geçirmemiz ve çocukların oynamasına izin vermek için buraya geldiğinde birkaç ayak işi yapmak üzere ayrıldı.

Vi bugün benim kurtarıcımdı; Dalton ve Penny'ye Happy Meal'leri erkenden getirdi ve lezzetli tuzlu patates kızartmalarından oluşan kendi kartonumu henüz sıcakken yememe izin verdi. Her nasılsa bir haftalık olan Bea'ya sarılma fırsatını değerlendirdi. O ve kızı Hollie birkaç dakika önce ayrıldılar. Hepsine çok şey borçluyum. Colleen ya da Vi olmadan bunu yapamazdım.

Cal, acil evde doğumumun ertesi sabahı arayarak, çıkan bir kardeş yangını nedeniyle Wyoming'e geri döndüklerini söyledi, bu yüzden geçen hafta yoklardı. Bu durum kardeşimin her gün mesaj atmasını ve paylaşmak için yeni bebek resimleri istemesini engellemedi elbette. Vi, Rowan'a göre ekibin bu gece geri döneceğinden bahsetti, görünüşe göre geçirdiği kazadan sonra işe dönmek için can atıyor.

Bea'nin doğduğu gecedan beri Xander'ı görmedim, ki bu benim için sorun değil. O gecedan sonra adamın gözlerinin içine bir daha asla bakamayabilirim. Her ne kadar hafıza kaybının beni ele geçirmesini ve o gecenin olaylarını her hatırladığımda beni yutmaya devam eden utanç dalgalarından kurtarmasını istesem de, bu henüz gerçekleşmedi.

"Tanrım," diye inleyerek yüzümü ellerime gömdüm. Adam büyük bir F ile iyi ve yeni doğan bebeğimin doğumuna sadece tanık olmakla kalmadı, aynı zamanda yardım etti. *Her şey oradaydı.* Muhteşemdi. Zavallı adam muhtemelen ömür boyu yaralı kalacak.

Hayatımın geri kalanında aptalca ateşli komşumdan uzak durabilmek için pencereden siyah bir kamyonetin garaj yolunda belirmesini izliyor olabilirim de olmayabilirim de.

"Ona nasıl baktığını görüyorum. Seni kurtarmaya gelen kişinin o olması bence kaderdi."

Şimdi Violette'in daha önceki konuşmamızdaki sözleri kafamın içinde tekrarlanıyor. Kahretsin Vi. Ona belli bir şekilde bakmıyorum.

Bilmiyorum.

Pek .

Sadece bakması güzel. Ve gerçekten nazik, kibar ve çocuklarıma karşı iğrenç derecede iyi. Muhtemelen doğum sonrası aptal duygularım beni hassas ve aşırı duygusal yapıyor.

Değil mi?

Yeni doğmuş bebeğimi sadece minik bedenini hissetmek için kucağıma alıyorum, mutfakta dolaşırken onu göğsüme yaslıyorum, tam 7 kilo, 2 ons. Dalton ve Penny ile aynı açık kahverengi saçlara ve aynı koyu renk gözlere sahip.

Dudaklarımı başının üstüne bastırıyorum, gözlerimden yaşlar süzülürken bebek kokusunu içime çekiyorum. Gözlüklerimi burnumun kenarına geri iterek yanağımdaki ıslaklığı siliyorum.

Logan onu tuttuğumdan emin oldu. Tüm çocuklarımızda. Üçü de onun saçlarına ve çikolata kahvesi gözlerine sahip.

Sanki genetiğim hiç denememiş gibi.

Bir kahkaha atıyorum ve sonra karnımdaki hafif acıyla irkiliyorum. Bea'yı da yanıma alarak kendimi yavaşça kanepenin köşesine bırakıyorum ve ayaklarımı yukarı kaldırıyorum. Bir kez daha sosis gibi görünmeyen ayak bileklerim ve ayak parmaklarım olduğunu duyurmaktan mutluluk duyuyorum. Küçük bir kazanç, ama yine de bir kazanç. Bunu kabul ediyorum.

Henüz aynada çıplak vücuduma bakmama izin vermedim, kendime olan saygıma vurulacak darbeye tam olarak hazır değilim. Vücudum farklı bir yapıya sahip, her zaman da öyleydi.

Beni yanlış anlamayın, bu bedenin benim için yaptığı her şeyi takdir etmeye başladım. Üç güzel, sağlıklı bebeği taşıdı ve doğurdu. Ama bu anne köpeğin sonsuza dek benimle olacağına eminim. *Yaşasın.*

Bir kamyonun motor gürültüsü kulaklarımı çınlatıyor ve sanki bu beni kamyondaki adam için daha az görünür kılacakmış gibi kanepeye çöküyorum, sanki x-ray görüşü varmış ve duvarların arkasını görebiliyormuş gibi. Kamyonunun kapısının metalik gümbürtüsünü ve ardından ön kapısının sessiz tıkırtısını duyuyorum.

Bir süre ortalık sessiz, Penny Hollie ile oyun oynadıktan sonra uyukluyor ve Dalton yatak odasında. Bea göğsümde uyurken neredeyse uyuyacaktım ama kapı çalınınca irkilerek uyandım.

Kendimi ve Bea'yı yavaşça ayağa kaldırarak kapıya doğru ilerliyorum ve kapıyı çekip açıyorum. Xander verandada duruyor, elinde bir buket çiçek ve kese kâğıdı var. Duştan yeni çıkmış gibi görünüyor, saçları nemli ve uçları hafifçe kıvrılmış, üzerinde temiz bir kot pantolon ve daha iyi günler görmüş gibi görünen bir tişört var.

Çok güzel tabii ki.

Duştan sonra makyaj yapmadığının ve saçlarımın dağınık bir şekilde başımın tepesinde toplandığının acı bir şekilde farkındayım. Üzerimde bol bir pijama pantolonu ve büyük boy bir sweatshirt var. Gözlüğümün camının bir köşesinde endişelenemeyecek kadar yorgun olduğum bir leke var. En iyi *anne modası*. Neredeyse bir kahkaha daha atacaktım. *Eyvah.*

"İşte Sky Ridge'in en güzel iki kızı," diyor sessizce, gözleri göğsüme sarılmış bebeğe kayıyor. Kızarıyorum ve gözlerimi deviriyorum. Saçmalıyor.

"Merhaba Xander," diye mırıldanıyorum, elimi Bea'nın sırtında gezdirirken.

"?" diye soruyor, çenesiyle kucağımdaki bebeği işaret ederek. "Sen iyi misin? Sana ya da bebeğe zarar verecek bir şey yapmadım, değil mi?"

Gülümsüyorum ve başımı sallayarak hafifçe yana kayıyorum. "İkimiz de harikayız, teşekkür ederim. Yardımanız olmadan ne yapacağımı bilemezdim. İçeri gelmek ister misiniz?"

İçeri girip kapıyı arkasından kapatıyor. Beni mutfığa kadar takip etti ve çiçek buketini tezgahın üzerine bıraktı.

beyaz kağıt torba. "Annem her zaman yeni bir anneye götürülecek en iyi şeyin ev yemeği olduğunu söyler. Yapabildiğim en iyi şey Leo'dan bir şarküteri sandviçiydi. Cal en sevdiğin olduğunu söyledi."

"Turşu mızrağıyla mı?" Sırtarak soruyorum.

O da gülümseyerek başını sallıyor. Gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırışıyor ve bir yanağında, koyu renk sakalının altında kısmen gizlenmiş küçük bir gamze belirliyor. Kalbim hafifçe çırpınıyor, henüz uçmaya hazır olmayan minik kelebekler.

"Onu tutmak ister misin?"

Gözleri benimkilerle Bea'nın çenemin altında duran başının tepesi arasında gidip geliyor ve sonra başını sallıyor. Minik bebeğimi ellerimin arasına alıp nazikçe döndürüyorum ve Xander'ın kollarına yerleştiriyorum. Onun kaslı kolları ve iri elleriyle kıyaslandığında çok küçük görünüyor ve Xander ona doğru eğilip sessizce mırıldanırken yine gözlerim doluyor.

Bir babaya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyecek.

Yanağımdan süzülen gözyaşını hızla silip, yüzümü ona dönecek şekilde dönüyorum. Xander'ın yıkıldığını görmesini istemiyorum. Güçlü olmam gerekiyor. En azından çocuklarım için. Eğer o ve Cal kendime ya da çocuklarıma bakamayacağımı düşünürlerse, bana asla huzur vermezler.

"Ben onu tutarken sandviçini yemek ister misin?" diye soruyor ve ben de başımı sallayarak tezgâha doğru ilerleyip kalın sandviçi poşetinden çıkarıyorum. "Otur Teddy. Ayakta yemek zorunda değilsin."

Sandviçi ve plastik ambalajlı turşu mızrağını mutfak tezgahının diğer tarafına taşıyarak kendimi bar taburelerinden birine çekiyorum. Karnımın alt kısmındaki gerginlikten irkiliyorum ve bir nefes tıslıyorum.

Xander hemen yanımda, bir elini sırtıma atmış, Bea'yı diğer koluna sıkıca sarmış. "Ne oldu? Canın acıyor mu?"

"Hâlâ biraz ağrım var," diye , sandalyeye yerleşirken utançtan yanaklarım kızarıyor. Gözlerim onunkileri buluyor, ama bakışlarımı hızla, utangaçça indiriyorum. "İyiyim, söz veriyorum. Sadece olması gerekenden biraz daha hızlı hareket ettim. Gelecek hafta bu zamanlar normal bir şekilde hareket ediyor olacağım."

Xander tezgâhın diğer tarafına geçiyor, böylece bir kez daha mutfakta ayakta duruyor, Bea'yı tutarken vücudu hafifçe sallanıyor. Sandviçi mideye indiriyorum, taze ekmeğin ve şarküteri sosunun kabarıklığı dilime çarptıkça inliyorum. Hafifçe kıkırdıyor ve ben yine kızarıyorum. Lanet olsun.

"Çok lezzetli, teşekkür ederim," diyorum. "Ve annen haklı, bu harika bir fikirdi."

"Rica ederim. Bu ufaklığın nasıl olduğunu görmek için bir bahaneye ihtiyacım vardı. Ve senin nasıl olduğunu görmek için," diyor, gözleri üzerimde. "İyi olduğuna emin misin? Seni incitecek bir şey yaptım diye çok endişelendim-"

Başımı tekrar sallıyorum ve peçeteyle ağzımın kenarını siliyorum. "Söz veriyorum, biz iyiyiz. Sen her şeyi doğru yaptın. Benim için endişelenmene gerek yok Xander."

Sertçe yutkunuyor, gözleri hâlâ benimkilerde. "Evet, biliyorum."

Ona birkaç kez göz kırpyorum, sözlerinin sessiz boğukluğu beynime kısa devre yaptırıyor.

Kafamda uyarı zilleri çalıyor. Burası tehlikeli bir bölge. Kalbim müsait değil. Bir daha asla. Bunu biliyor olmalı, değil mi? İçimden başımı sallıyorum; şimdi saçmalıyorum. Sadece kibar davranıyor. Komşum olarak. Ve kardeşimin en iyi arkadaşı olarak.

Bir lokma daha yuttuktan sonra Bea onun kollarında telaşlanmaya başlayınca sessiz bir dua gönderiyorum. Ayağa kalkıp tezgâhın etrafından dolanıyorum ve onu elinden alıyorum.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan, "Muhtemelen acıkmıştır," diye fısıldıyorum. "Sandviç ve çiçekler için teşekkür ederim."

"Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa-"

"Biliyorum," diye fısıldıyorum, o geri çekilirken gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Teşekkür ederim, Xander."

Sonra öne doğru ilerliyor, parmak eklemine Bea'nın yanağında bir kez gezdiriyor ve başımın tepesine bir öpücük bıraktığında gözlerimi sıkıyorum, burnum yaşlarla doluyor. *Oh, kahretsin.* Gitmesine ihtiyacım var. Gitmesine ihtiyacım var ki çok kırılgan ve aşırı duygusal kalbimin etrafındaki bu duvarları güçlendirebileyim. Hepsi bu kadar. Belli ki hamilelik hormonlarım tavan yapmış.

Ayrıca, kendime ve çocuklarıma verdiğim bir sözü tutmam gerekiyor. "Teddy."

Başımı sallayıp geri çekiliyorum. Her ne söyleyecekse, duyamıyorum. Boğazımdaki düğümlenmeyi yutkunarak ve gözyaşlarımı kırıştırarak neredeyse çaresizce fısıldıyorum: "Onu beslemem gerek, gitsen iyi olur..."

"Tamam," diye mırıldanıyor usulca, neredeyse tereddütle ve sonra kapıdan çıkıp gözden kayboluyor.

Kapı arkasından kapandığında, başımın omuzlarıma düşmesine izin veriyorum, böylece derin, titreyen nefesler alarak tavana göz kırpabiliyorum.

Kocam öleli sadece altı ay oldu... Logan'ın tatlı, nazik yüzünü hatırlamaya odaklanıyorum. Bana baktığında kahve rengi gözlerinin nasıl parladığını, benimle sevişirken ne kadar sevgi dolu ve tutkulu olduğunu...

Ama zaman geçtikçe yüzü hafızamdan daha da uzaklaşıyor, bir zamanlar elimin tersi gibi bildiğim o yüz artık bulanık. Buğulanmış bir pencereden ona odaklanmaya çalışmak gibi, her zaman benden duman dalları gibi uzaklaşıyor. Kendim, Dalton ve Penny için onun resimlerini evin her yerine asıyorum. Dalton'ın yatağının yanındaki çerçevede Logan'ın son beyzbol maçından bir fotoğrafı var. Dalton bir sayı yapmıştı, bu onun ilk sayısıydı ve bunu bir resim ve dondurma ile kutlamıştık. Dalton'ın ön dişlerinden biri eksikti ama elindeki sayı topunu havaya kaldırırken geniş ve mutlu bir sırıtışı vardı. Logan'ın kolu omzuna atılmıştı ve yüzündeki geniş, gururlu gülümseme çocuklarını ne kadar çok sevdiğini anlatmak için gereken her şeyi söylüyordu.

Kanepenin köşesine çöküyorum ve Bea'yı sırtüstü yatırıp üzerimdeki eşofmanı başımdan çekip bir kenara atıyorum. Atletimin bir tarafını indirerek onu tekrar kollarıma alıyorum ve arayan ağzını göğsüme doğru yönlendiriyorum. Kilitlendiğinde iç çekip gözlerimi kapatıyorum.

Gözlerimi açtığımda düğün fotoğrafımızı odanın diğer ucunda, televizyon sehpasının üzerinde buluyorum. O kadar bebektik ki, o kadar genç ve kaygısızdık ki, bu dünyanın başımıza neler getireceği hakkında en ufak bir fikrimiz bile yoktu. Aslında ne kadar az zamanımız olacaktı. On yıllık evliliğimize, gülünç saflığımıza ve bazen zor zamanlar geçirmemize rağmen, bu yeterli olmamıştı. Daha fazla zaman istiyordum ve bunu elimizden alan kaderin acımasızlığından nefret ediyordum. Onu bizden almıştı. Dalton, Penny ve Bea'den.

Babaları olmadan büyüyeceklerdi. Ve ben suçluyum.

Başka kimse suçlamasa bile ben kendimi suçluyorum. Garip bir kaza, kimsenin öngöremediği ya da durduramadığı bir şey. Sadece zalim bir kader.

Tıpkı zalim kaderin, yemi asla yutmayacağımı çok iyi bilerek, muhteşem ve son derece nazik Xander'ı bana doğru sallandırması gibi. Bir daha asla sahip olamayacağım şeyin o sert hatırlatıcısı.

Bir daha asla biriyle çıkmayacağım, *nokta*. Logan'ı gömdüğümüz gün ettiğim bir yemin. Çocuklarım bir baba kaybetmişti; onları başka bir baba figürünü kaybetmek zorunda bırakamazdım. Bu kalp kırıklığını tekrar hissetmelerine asla izin vermeyeceğim. Bu, yaşlanıp solana ve ruhumdaki yalnızlık diğer her şeyi grinin tonlarına dönüştürene kadar bekar kalacağım anlamına gelse bile. Çocuklarım

benim neşem, benim ışığım. Yeterli olmalıydı. Yeterli olmasını *sağlardım*.
Yapmak zorundayım.

Kader Xander'ı kurtarıcı olarak getirmedi, Vi, diye düşünüyorum kendi kendime. *Kader*, Xander'ın tamamen ulaşılmaz olmasını sağladı. Kendi koyduğum yasaya göre.

Çünkü Xander Sky Ridge Hotshot'ta kariyer yapıyor; bir orman yangını itfaiyecisi. Ve ben asla tehlikeli bir işi olan başka bir adamla birlikte olmayacağım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 5

Teddy

ÜÇ AY SONRA

Öfkeyle fırlatılan sıvı altın şişesi -zorlukla kazandığım, elle sağdığım anne sütü- üç aylık bebeğimin minik dehşeti tarafından ön koluma asılı olan araba koltuğundan dışarı fırlatılıyor. Minibüsümün ön panellerinin altına yuvarlanıp gözden kayboluşunu izliyorum.

Gözlerimi kısıtırıp derin, sakın bir nefes alıyorum ve sonra aynı yavaşlıkta bırakıyorum.

Dalton usulca, "Merak etme anne, ona ulaşabilirim," diyor. Ellerin ve dizlerinin üzerine çökerek, minibüsün altından, sağ arka lastiğin arkasına yuvarlandığı yerden çıkarıyor. Tanrı'ya şükür, güvenlik kapağı yerinde duruyor, bu da biberon emziğinin kirden ve pislikten korunmuş olduğu anlamına geliyor. İçeri girdiğimizde tüm şişeyi kanalizasyona atmam gerekmiyor.

Bugün o zor kazanılmış besinleri lavaboya atmak zorunda kalırsam ağlayabilirim.

Bea'nın araba koltuğunu dirseğimin kıvrımında duracak şekilde ön kolumdan yukarı kaldırırken, bebek bezi çantasını diğer omzuma asıyorum. Dalton çantayı

şişesini yan cebine soktu ve ben de ona gülümseyerek, "Teşekkürler Bud. Penny'nin elini tutabilir misin?"

"Dalfon'un elini tutmama gerek yok," diye homurdanıyor Penny. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup ellerini koltuk altlarına sokuyor ve ağabeyine ters ters bakıyor. "Ben büyük bir kıyım, anne."

İç çekiyorum, orta ve işaret parmaklarımla gözlerimin arasındaki noktayı ovuyorum. Cehennemden gelen bir baş ağrım var. Ama annelik hiç bitmiyor.

Özellikle de dokuz yaşından küçük üç çocuğa bekar annelik yapmak.

"Dereye doğru kaçmayacağına söz veriyor musun?" Kızımın geniş, çikolata kahvesi gözlerine bakarak ve ona elimden gelen en iyi *anne bakışını* atarak soruyorum. Bea'nın araba koltuğunu tekrar koluma geçiriyorum. Aman Tanrım, çok ağır.

"Anlıyorum."

Tekrar iç geçiriyorum ve dubleks konağın bizim tarafına giden asfalt yürüyüş yoluna doğru geri dönüyorum. Ön bahçemizdeki çok uzun çimlere bakıp iç geçiriyorum. Gerçekten biçmem gerekiyor. Ve ot kırbacı. *Ugh.*

Tam ön kapımızın önündeki küçük taş döşeli verandaya çıkıyordum ki Penny tiz bir kıkırdamayla ciyakladı ve fırladı.

"Penny!" Bebek bezi çantasını omzumdan bir yığın halinde düşürerek bağıriyorum. Araba koltuğunu verandaya bıraktım ve yürümeye başlayan çocuğumun peşinden koşmaya başladım. "Dalton, Bea ile kal!"

Kahretsin, formdan düştüm, diye homurdanıyorum konağın yanından dolanırken. Küçük bacakları dereye ve onun yanında duran, son birkaç haftadır en sevdiği yer olan küçük kulübeye doğru olabildiğince hızlı koşuyor. Dere çoğu zaman yeterince sığ, ancak yağmur yağdığında bir tarafı derinleşiyor - haftalardır böyle bir şey yaşamadık - ama yine de çok yaklaşması anne kalbimi cehennem gibi geriyor.

"*Penelope Louise!*" Tekrar bağıriyorum, hızımı arttırıyorum. Tam suya düşmek üzereyken, kulübenin arkasından bir şekil çıkıyor ve onu belinden yakalayıp sudan uzaklaştırarak havaya kaldırıyor.

Nefes nefese kalarak utanç verici derecede garip bir şekilde duruyorum. Nefes almak için eğilirken ellerimi dizlerimin üzerine koyuyorum. Tanrım, bu çok aşağılayıcı.

"Aradığım şey bu değildi ama sanırım işimi görecek."

Saçlarım başımın tepesinde şekillendirdiği dağınık topuzdan dökülmeye başladı ve gevşek bir tutamı yüzümden uzağa doğru üflüyorum.

Doğrulup gözlerimi bir metre ötede duran adama dikiyorum. *Tanrım, o kadar gün içinde neden bugün burada olmak zorundaydı? Böyle bakarak?*

Xander, Penny'yi gülünç derecede kaslı bir koluyla patates çuvalı gibi havada tutuyor. Adam elini uzatıp karnının açıkta kalan etlerini gıdıkladığında Penny kıkır kıkır gülüyor. Başı göğsünün önünde sallanıyor, ayakları başının üzerinde çılgınca tekmeliyor. Ben kendiminkini sallıyorum. Kahretsin, Penny.

"Biliyor musun, onu pişirmene izin verebilirim," diye homurdanarak son birkaç adım öne çıkıyorum. Erik moru bisiklet şortumun kalın kalçalarım kadar yükseldiğinin ve bol kesimli Lainey Wilson bando tişörtümün göğsüme ve bebeklerimin doğumundan kalan en sevmediğim hatıra olan karnımın artık yumuşak yuvarlaklığına yapıştığının acı verici bir şekilde farkındayım. Gözlüklerimi burnumun üst kısmına doğru itiyorum ve başımı sallıyorum.

"Hayır! Pişirilmek istemiyorum!" Penny yine çılgınca çırpınarak feryat ediyor.

Xander'ın göğsünden çıkan kıkırdama derin ve hafif. Koyu renk sakalı bugün dağınık, normalden biraz daha uzun. Üzerine tam oturan bir kot pantolon ve kolları kesilmiş, eski, yıpranmış görünümlü bir Sky Ridge Hotshot tişörtü giyiyor. Koyu renk saçları kalın ve biraz fazla uzun, sanki saçını kestirmek için gecikmiş gibi. Aptalca yakışıklı.

Fark ettiğimden değil. Hayır. Yok.

Yüzde bin sınır dışı. Uyarı bantlı, neon tabelalı, sis düdükleri çalan bir tür sınır dışı. Özellikle de bana öyle baktığında.

Dikkatimi hâlâ Xander'ın başının üzerinde ayaklarını çılgınca tekmeleyen Penny'ye veriyorum. "O zaman sanırım kaçmayacağına *söz verdikten* sonra kaçmamalıydın. Bunu konuşmuştuk, hanımefendi."

Uzanarak, kıpır kıpır yürümeye başlayan çocuğumu belinden kavriyorum ve onu kollarıma yatırıyor. Eli Penny'nin karnıyla göğsüm arasında sıkışıyor ve ben sekiz ton kırmızıya boyanıyorum. *Tanrım, terli miyim? Tabii ki terliyim, hava doksan derece. Hissedebilir mi? Umarım hissetmez.*

Bugün dışarısı inanılmaz sıcak, yaz sonu sıcaklığı acımasız ve evin etrafındaki küçük koşum eminim yardımcı olmadı.

Elini hâlâ kıpır kıpır olan çocuğumla bedenimin arasından çekiyor ve hafifçe geri çekildiğinde rahat bir nefes alıyorum. Dupleksin arka tarafına doğru başını salladı. "Bununla gerçekten çok meşgulsün."

Hâlâ baş aşağı asılı duran Penny'yi göğsüme doğru çekerken inliyorum. Yine gülüyor ve ben de dudaklarımı çekiştiren sırtışıma ya da gözlerimin dolmasına engel olamıyorum. Konağa doğru geri dönmeye başladık.

"Ellerim dolu, kalbim dolu," diye arsızca gülüyorum, her zamanki cevabım. Çünkü beni çocuklarımla gören herkes böyle diyor. Köşeyi döndüğümüzde Dalton'ın veranda merdivenlerinde oturduğunu ve Bea'nın araba koltuğunu ileri geri salladığını görüyorum. Bea'nın yeni yapmaya başladığı "ceee" oyununu oynuyor ve onu öttürüyor. Kalbim eriyor. O en iyi ağabey.

Xander boğazını temizledi ve sessizce, "Bir şeye ihtiyacın olursa, lütfen istemekten çekinme," dedi.

O ağırlık her zaman olduğu gibi yine omuzlarıma çöküyor. Sol elimdeki alyansımın kayışıyla oynamak için kaşınıyorum ama yapmıyorum. Boğazımdaki yumruyu yutkunarak bastırıyorum. "Xander, biz iyiyiz, tıpkı son sorduğunda olduğu gibi. Cal, Scottie ve Hansen bizi kontrol etmeye geldiler."

O inanılmaz gözleri, sanki ruhumun derinliklerini görmeye çalışıyormuşçasına, sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca gözlerimin içine bakıyor ve ben de göğsümün ve yanaklarımın kızarmasına engel olamıyorum. O kadar yakışıklı ki, ben de ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Kalbim göğsümün içinde büzüşmüş olsa da ve kendi kendime koyduğum bir daha asla kimseyle çıkmama kuralım olsa da, gözbebeklerim hala muhteşem bir erkeği takdir edebiliyor.

"Kaçağımı orada domuz bağıyla bağladığın için teşekkürler," diyorum, sesim garip, boğuk bir vıraklamayla çıkıyor. Tekrar kızardım ve bakışlarımı onunkilerden ayırdım. "Yemin ederim ortanca çocuk stereotipine uyuyor."

Tekrar kıkırdıyor, ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokarken Penny'yi kollarımda döndürerek tekrar sağ tarafa çeviriyorum ve elini sıkıca tutarak onu yere bırakıyorum. "Teklifim hâlâ geçerli, tıpkı her seferinde olduğu gibi."

Araba koltuğundaki Bea'ya bakıyorum, yanakları nihayet doluyor, yardım edemiyorum ama o gece hakkında bir daha konuşmaktansa yerin yarılıp beni yutmasını tercih *etsem* bile, yan tarafta yaşayan adam için inanılmaz derecede minnettar hissediyorum. Ya da *ufacık* bir aşkı olduğunu ya da olmadığını itiraf etmeyi. Anlamsız zaten.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum, gözlerimi tekrar indirirken sesim titriyor. "Neyse, onları içeri götürmeliyim-"

Başını sallıyor, sonra Dalton'a yumruğunu uzatıyor, Dalton da ona yumruk atıyor, Xander'a bakarken yüzüne geniş bir sırıtma yayılıyor. Hayranlıkla izliyorum.

Her zamanki gibi oğluma göz kırpmıyor, sonra parmağıyla Penny'yi işaret ederek nazikçe, "Annenin peşinden koşmayı bırak. Sana o dereden uzak durmanı söylediğini biliyorum. Orada yaralanabilirsin."

Penny başını sallıyor, kocaman kahverengi gözleri kocaman. Bea'nın araba koltuğunun önüne çömeliyor ve bebeğime sırtırken onu izlerken büzüşmüş yumurtalıklarımın patlamak üzere olduğuna yemin edebilirim. Küçük kollarını deli gibi sallıyor, geniş, dişsiz bir gülümseme minik yüzünü buruşturuyor. "Aman ne güzel Bayan Bea, bakın ne kadar büyümüşsünüz!"

Kadının önünde çömeldiği yerden başını çevirip bana bakıyor, aynı geniş sırtış hâlâ yüzünü geriyor. Dişleri bembeyaz ve dümdüz, bu da mideme bir yumruk daha indiriyor. Neden bu kadar iğrenç derecede yakışıklı?

"İyi iş çıkardın Teddy."

Tanrım, adımın onun dudaklarındaki sesi sarhoş edici. Sesinin o alçak, çakıllı gürültüsü içime bir şeyler yapıyor, kalbimi gümbür gümbür attırıyor ve neredeyse bir yıldır farkına varmadığım parçalarımı uyandırıyor. Uzun zamandır bir erkeğin adımı o boğuk, alçak tonda söylediğini duymamıştım... Bazı günler adımın *annemin* bir varyasyonundan başka bir şey olduğunu unutuyorum.

İçimden geçen düşüncelerle telaşlanıp, aptalca kızaran yüzümden bunları okumaması için dua ederken, tek yapabildiğim başımı sallamak ve her şeyden çok zorlama hissettiren titrek bir yarım gülümseme üretmek. Doğruldu ve tekrar tam boyuna ulaştı. Omzuna ancak yaklaşabiliyorum ve ona bakmak için başımı geriye eğmek zorunda kalıyorum, özellikle de bu kadar yakından. Bir kez daha başını sallıyor ve sonra uzun gövdesi, onun evinin yarısını bizimkinden ayıran orta bölmenin etrafında kayboluyor, sırtındaki ve omuzlarındaki kaslar tişörtündeki DIY kesim işi nedeniyle kolayca görülebiliyor.

"Anne. Gerçekten üzgünüm, sen Penny'yi almak için evin içinde koşturana kadar fark etmemiştim." Dalton'ın sesi beni kendime getiriyor ve merakla ona bakıyorum. Bebek bezi çantasını kaldırıyor. "Biberon düşerken kapağı çıkmış ve toprağa düşmüş."

İçimi çektim ve yanağını hafifçe okşadım. "Sorun değil Bud. Olur böyle şeyler."

Bea'yı araba koltuğunda Dalton ve Penny'nin arkasından eve taşıyorum ve her şeye rağmen altı ons kirli anne sütünü lavaboya dökerken gözyaşlarına boğulmamaya çalışıyorum.

CHAPTER 6

Teddy

Yatak odasına bakarken, koridordan gelen ışığın Dalton'un odasının bir kısmını aydınlatmasına izin veriyorum. Kumlu kahverengi saçları dağınık ama huzur içinde uyuyor. Kapıyı açtığım gibi sessizce kapattıktan sonra Penny ve Bea'nin paylaştığı odanın kapısına doğru ilerliyorum - gerçi Bea çoğu gece yatağımın yanındaki beşikte yatıyor zaten. Penny, kardeşimin geçen hafta toplamama yardım ettiği yeni büyük kız yatağında çaprazlamasına uzanmış, kendinden geçmişti. Yeni çarşaflarını ve yorganını seçti - gökkuşağı dinozorları tabii ki - ve nihayet daha iyi uyuyor.

Sonunda ben de daha iyi uyuyorum, onu *benim* çıkarıp tekrar kendi yatağına aldım.

Bea birkaç saat sonra gece yarısı beslenmesi için uyanacak ama şimdilik beşiğinde uyumasına izin vermekten memnunum. Belki gizlice serin bir duş alıp günün terini ve kirini temizleyebilirim.

Meteoroloji uzmanına göre, Sky Ridge, Washington'da bu hafta rekor düzeyde yüksek sıcaklıklar yaşandı ve görünürde bir rahatlama yok.

Banyoya girip bebek telsizini lavabonun üzerine yerleştirdikten sonra duşu açıp ılık ayara getiriyorum. Soyunuyorum, terli ve buruşuk kıyafetlerimi köşedeki çamaşır sepetine atıyorum. Bu

ama bu gece umursamayacak kadar yorgunum. Üç çocukla çamaşır
nasıl oluyor da bir günde bu kadar çok kıyafet değiştirebiliyor?

Eğer bir cehennem varsa, eminim ki sonsuza dek küçük insan
çamaşırlarından oluşan dağlardan başka bir şey olmayacaktır.

Aynanın karşısında dururken, Dalton'ı doğurduğumdan beri vücudumun
nasıl değiştiğini eleştirmeden edemiyorum. Geniş kalçalarım ve bagajda
istediğimden daha fazla çöpüm var. Kalın kalçalarım oturduğumda selülitte
çukurlaşıyor ama biraz bronzlaştırıcı sürünce yumuşak ve pürüzsüz
görünüyorlar. Ellerimi göğüs kafesimin ve karnımın üzerinde , hala varlığımın
baş belası olan 'anne kakası'. Göbek deliğimin sağ tarafındaki daha belirgin
çatlaklardan birini izliyorum. Bunu bana Penny vermişti ve bu yılın başlarında
Bea'yı taşıırken edindiğim sayısız yenileriyle birlikte hiç geçmedi. Göğüslerim
normalde oldukça küçüktür ama emzirmek onları daha dolgun ve ağır yaptı. İç
çekip gözlerimi kapatıyorum.

Kendime geliyorum, şeffaf çerçeveli gözlüklerimi çıkarıp tezgahın
üzerine, bebek telsizinin yanına koyuyorum. Duşa girip ılık suyun günün
sıcğından beni serinletmesine izin veriyorum.

Ugh. Ne gündü ama.

Bazı günler kolay oluyor ve bunu kendi başıma yapabileceğime dair sahte
bir güven duygusuna kapılıyorum... diğer günler ise çocuklarım uygar
olmayan dinsizler oluyor. O günlerde genellikle ağlayarak uyuyorum, çünkü
lanet olsun, bu çok zor.

Sol yüzük parmağımda hâlâ duran sade beyaz altın yüzüğe bakıyorum,
parmaklarımdan su damlıyor. Nişan yüzüğümü iki ay önce çıkarıp
şifonyerimdeki mücevher kutusuna koymuştum ama alyansımı çıkarmaya
kıyamıyorum. Henüz çıkaramadım. Çok nihai bir his, sanki çıkarırsam onun
gittiğini kabul etmem gerekecekmiş gibi. Ne kadar dilersem dileyeyim, ön
kapıdan içeri giremeyecek.

CHAPTER 7

XANDER

Duvarдан ağladığını duyabiliyorum.

Arkama yaslanıyorum ve başımın arkasının benim banyomu onun banyosu olduğunu bildiğim banyodan ayıran duvara çarpmasına izin veriyorum. Duşun sesi kısılmış, ince duvarlar arasında neredeyse fark edilmeyen bir tını. Derin hıçkırıklar daha da belirginleşiyor ve göğsümü ağrıtıyor.

Yine de uzun süre ağlamasına izin vermiyor. Hiç ağlamıyor. Birkaç dakika sonra en kötüsü azalıyor ve sonra tamamen sessizleşiyor. Su kapanıyor ve zihnimi en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşinin duştan çıplak ve ıslak bir şekilde diğer tarafa adım attığı düşüncesinden uzaklaştırıyorum.

Ağır bir nefes veriyorum ve çenemin öne düşmesine izin veriyorum, böylece ayaklarımın arasından yere bakıyorum, ellerim kot pantolonumun ön ceplerine giriyor. Vücudumun onun çıplak olduğu düşüncesine tepki vermemesini istiyorum, ama buna eşlik eden kendinden nefret ruhumu parçalasa bile bunun boş bir çaba olduğunu biliyorum.

Bugün çok güzel görünüyordu; bal sarısı saçları tepesinde dağınık bir şekilde toplanmış, gözlükleri burnunun kenarından aşağı kaymış, yanakları yaz sıcakından kızarmıştı. Tercih ettiği koyu mor motorcu şortu

Vücudunun her bir lezzetli, kalın kıvrımını belirginleştiriyordu, hepsi yumuşak ve kavranabilirdi. Tişörtü kâğıt inceliğindeydi ve vücuduna yapışmıştı; kaçan çocuğunun peşinden koşarken geniş yakası güneşin öptüğü bir omzundan kaymıştı. Spor sütyeninin dış hatları ince kumaşın arasından görünüyordu ve tişört kayarken bir askısı omzunu kesmişti.

Her ne kadar yapmamam gerektiğini bilsem de, onunla karşılaşmalarını iple çekiyorum. Bir şeytan gibi, bir çağrıya gitmediğim ya da üste yatmadığım, şehir evinde *olduğum* günlerde bunu umuyorum.

Altı yıl önce babam öldükten sonra şehir evinin yarısı bana miras kalmıştı ve o zamanlar satmaya niyetliydim. Ancak, kabul etmek gerekir ki, arada bir üssün gürültüsünden uzaklaşmak için bir yere sahip olmak güzel. Bu yüzden zamanımı üs ve burası arasında paylaştırarak burayı elimde tuttum.

Teddy'nin evinin önceki kiracısı emekli olmuş ve Florida'ya taşınmıştı - bir insan neden o timsah istilasına uğramış cehennem çukuruna gider ki, aklım almıyor - ve dört ay önce Cal ve ben onun ağır hamile, yeni dul kalmış küçük kız kardeşinin iki çocuğuyla birlikte taşınmasına yardım etmiştik. Artık yan komşumuz olduğu için burada eskisinden çok daha fazla zaman geçiriyorum.

Uzak duramıyorum.

Küfrediyorum, sonra soyunup duştaki suyu açıyorum. Muslukları buz gibi olana kadar kısıyorum ve soğuk su tenime temas ederken dişlerimin arasından tıslayarak içeri giriyorum. Günün sıcağından sonra, alışmak birkaç dakika alsa da hoş bir şey.

Sürekli yangınlarla geçen çılgın bir yaz oldu, her zamankinden daha fazla dışarıydık. Normalde bu durum hoşuma giderdi; ekibimle birlikte sahada olduğumda her zaman en mutlu olurum ama Teddy'nin burada yalnız olduğunu bilmekten nefret ediyorum.

Teddy'nin Bea'yı doğurmasına yardım ettiğim geceden sonra çocuklar haftalarca benimle acımasızca dalga geçtiler ve yeni sezon dışı kariyerim olan Doula Hizmetleri hakkında alay ettiler. Hepsinin iyi niyetli olduğunu bilsem de, bekâr anneye karşı olağanüstü korumacı ve endişe verici bir şekilde sahiplenici hissettim ve itiraf etmeliyim ki, bu his o zamandan bu yana geçen aylarda hiç azalmadı.

Birkaç dakika sonra duştan çıktığımda, benim dairemi Teddy'ninkinden ayıran duvarda her şey sessizdi. Tembelce havlulandıktan sonra havluyu sepete atıyorum ve odayı geçip şifonyere giderek bir çift boxer külot ve bir takım bol atletik şort giyiyorum. Başımı ve kollarımı kolları kesilmiş eski püskü bir tişörtün içine sokup hızla kararan evin içinden geçerek mutfığa gidiyorum ve buzdolabından bir bira alıyorum.

Bu gece nöbetçi değilim, zaten bu yüzden buradayım. Eskiden sadece üste, şehir dışından gelen ekip üyelerimize sunduğumuz birkaç küçük ranzadan birinde uyurdum. Ama görünüşe göre, zayıf noktam bal sarısı saçları ve günlerce süren kıvrımları olan bekar bir anne. İşte buradayım.

Biramı da yanıma alarak bölmeli verandama açılan arka sürgülü kapıdan çıkıyorum. Teddy'nin evinin kendi tarafında da aynı veranda vardı, ama Penny-the- Runaway'i durdurduktan sonra evin etrafında yürüdüğümüz bugün hariç, oraya doğru hiç dolaşmadım. Dört sandalyeyle çevrili küçük bir veranda masası, bir dizi açık hava oyuncağıyla dolu minyatür bir ahşap piknik masası, bir beyzbol sopası, bir eldiven ve küçük bir beyzbol topu kovanı. Renkli kaldırım tebeşir sanatı beton veranda zeminini kaplıyor.

Benimki onunkine kıyasla hüznü ve sıkıcı görünüyor. Tek bir katlanır sandalye ve yanında küçük bir masa görevi gören devrilmiş, eski bir süt sandığı. Yan tarafta bir propan gazlı ızgara duruyor. Babam hayattayken burada nadiren kalırdı, yangın için bölgede olmadığımız gecelerin çoğunda üste yatmayı tercih ederdi. Sadece sezon dışında buradaydı, ama adam nasıl rahatlayacağını hiç bilmezdi, bu yüzden her zaman başka projelerde olurdu.

Güneşten solmuş, hava koşullarından yıpranmış katlanır sandalyeye çöküyorum, metal ayaklar ağırlığımı emdikçe gıcırıyor. Yaşımın bir başka hatırlatıcısı. Neredeyse kırk üç yaşında olmama rağmen ekibimdeki tam teçhizatlı adamların çoğundan daha iyi koşabiliyorum ve kendimden emin bir şekilde fiziksel olarak en iyi durumda olduğumu söyleyebilirim. Ancak vücudumun yavaşlamaya ve değişmeye başladığını da fark edebiliyorum. Bir zamanlar kollarımda, omuzlarımda ve sırtımda bulunan belirgin, ağır kaslar hafifçe yumuşamaya başladı. Yirmili yaşlarımdaki fiziksel durumumda değilim. Biramdan uzun bir yudum alırken bir kahkaha atıyorum. Kahretsin, bu çok uzun zaman önceydi. Cal bana 'ileri yaşıma' hatırlatmaya bayılıyor, şerefsiz herif.

Alacakaranlık yaklaşırken güneş evin önünden kaybolmuş, kadifemsi deniz mavisi gökyüzü ufkun kenarındaki koyu laciverte karışarak arka bahçeyi soluk gölgelere bürümüştür.

Birayı tekrar dudaklarıma götürürken sağ tarafımdaki bir hareket gözüme çarpıyor ve yerimden sıçramamak için kendimi zor tutuyorum. Veranda kapısının açıldığını bile duymamıştım ama soluk loş ışıktaki Teddy'nin evin kendi tarafında dolaştığını gördüm. Saçları omuzlarına dökülmüş, hala iğrenç derecede sıcak ve nemli olan havada kururken hafifçe kıvrılmıştı.

Hava. Sarı saçları hızla solan alacakaranlıkta mavi renkte parlıyor gibi görünüyor. Yüzünde az önceki gözyaşlarından eser yok ve gözleri bizi çevreleyen alacakaranlıkta parlak görünüyor.

Koltuğumda hafifçe kayıyorum, dizlerine kadar uzanmayan ince, yumuşak bir bornoz giymiş gibi görünen onu görünce aletimin kalkmamasını istiyorum. Beline kadar kapalı bir şekilde bağlanmış ve yaklaşırken kollarını karnının üzerinde kavuşturmuş. Yalınayak ve bacakları cübbesinin eteklerine kadar tamamen çıplak. Teni bronzlaşmış ve pürüzsüz görünüyor ve o kadar yumuşak ki ellerimi her santiminde gezdirmek için can atıyorum. Beni kucaklarken avuçlarımı kalçalarının ve uyluklarının kabarıklığı üzerinde gezdirmek için-

"Merhaba," diye sesleniyorum bizi ayıran on beş metre kadar mesafeden huysuzca. Düşüncelerimin etkisiyle sesim sert ve boğuk çıkıyor.

Beceriksizce el sallıyor, duruyor ama gözlerinin üzerimde gezindiğini görebiliyorum. Aletim fark ediyor ve gördüklerinden hoşlanıp hoşlanmadığını merak ediyor. *Kahretsin, aşığı çocuk.*

"Veranda kapınızın açıldığını duydum ve bugün Penny'yi durdurduğunuz için tekrar teşekkür etmek istedim," diyor usulca. Bir eliyle dairenin kendi tarafını işaret ediyor. "Bazı günler onunla ne yapacağımı bilemiyorum. Sanırım beni sınamak için Şeytan tarafından buraya gönderildi."

Göğsümden kaçan kahkahaya engel olamıyorum. Kahkahası hafif ve kendini küçümseyici. "Sanırım içindeki ortanca çocuk bu. Ya da belki de Woods genleri ortaya çıkıyor."

Tekrar kahkaha atarken boğazı geri kaçıyor ve ses içimi sarıyor... ve sikimi. Şu anda boxer külotumun malzemesini zorlayan bir tombulluğa sahibim. Tanrım, en son ne zaman sevişmiştim? Ereksiyonumu gizlemek için kolumu ve biramı kucağımda tutuyorum, ancak solan ışıktaki pek bir şey görebileceğinden şüpheliyim.

Birkaç adım daha yaklaşıyor ve ben de belki daha az görünür olur umuduyla dirseklerimi açık dizlerime dayayabilmek için öne doğru oturarak koltuğumda tekrar kayıyorum.

"Bu çok doğru. Kesinlikle bir mini-Cal gibi. O da babasına çok benziyor, her zaman hiç düşünmeden mücadeleye atılıyor," diye mırıldanıyor ve başını sallıyor. Fiziksel olarak kendini düzelttiğini görebiliyorum, sanki bir kuklacı az önce başının bağlı bir ipi sertçe çekmiş ve omurgasını sertleştirmiş gibi. Sanki temizlemek ister gibi başını hafifçe sallıyor ve dudaklarını yarım bir gülümsemeyle kaldırıyor. Kahretsin, çok güzel. "Her neyse, sadece sana teşekkür etmek istedim. Ben çok...iyiyim-" bir elini kendine doğru sallıyor

ve vücudunu, geniş kıvrımlarını işaret ediyor, sonra devam etmeden önce bana tekrar alaycı bir şekilde gülümsüyor, "-Suya çarpmadan önce ona yetişemezdim."

Ona sertçe bakarken kaşlarım gözlerimin üzerine düşüyor. "Teddy."

"Ne?" diye soruyor, ses tonumun sertliği karşısında sesi hafifçe titriyor. Kollarını tekrar kendine doladı, o lanet olası kendini olabildiğince gizleme içgüdüğü varlığını hissettiriyor. Bundan nefret ediyorum. Onun her şeyini görmek istiyorum. Ve bundan da nefret ediyorum.

Sesimin sertliğini yumuşatıyorum ama şiddetinden hiçbir şey kaybetmeden ona şöyle diyorum: "Kendin hakkında böyle konuştuğunu duymama asla izin verme, anlıyor musun? Sen bu halinle mükemmelsin."

Kaşları havaya kalkıyor ve sayamayacağım kadar çok kez tatmayı hayal ettiğim o pembe dudakları şaşkınlıkla bir 'O' harfi açılıyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 8

Teddy

Bir korkak gibi Xander' aceleyle bir "iyi geceler" mırıldanıyorum ve cehennem köpekleri topuklarıma yapışmış gibi koşarak dubleks dairemin güvenliğine geri dönüyorum. Veranda kapısını kaydırarak kapattım ve kilidi çevirdim, bölmenin diğer tarafındaki adamın beni takip edeceği korkusundan çok alışkanlıktan...

Nefesim kesiliyor, nefes nefese kalıyorum ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor.

Hâlâ söylediği boğuk, yoğun sözleri ve onları söyleme *şeklini* aklımda tutmaya çalışıyorum. Soluk mavi alacakaranlıkta bile beni izlerken gözlerini görebiliyordum. Bakışları benimkileri terk etmemişti, sadece aramızda yayılan tüm o yoğunlukla bana bakıyordu.

Çok uzun zamandır ölü olan bir parçam son zamanlarda uyandı. Hiçbir şey hissetmeme izin vermedim, kendime düşünmek, hissetmek ya da günlük hayatta kalmaktan başka bir şey yapmak için zaman tanımadım.

Xander'a karşı hissettiğim çekime her zaman hızlı bir suçluluk dalgası eşlik ediyor. Geceleri düşünebildiğim tek şey, o sıcak, güneşten öpülmüş kasların avuçlarımin, parmaklarımin altında nasıl hissedebileceğidir. O ağzın benimkine bastırırken nasıl hissedebileceği, onun ağırlığını üzerimde hissetmenin nasıl bir duygu olabileceği...

Hayır, diye hatırlatıyorum kendime, mutfakta volta atarken, ocağın üzerindeki ışığın parıltısı tek ışık. Sadece azgın ve yalnızım. Bu da geçecek. Umarım.

Çıkmak istesem bile - ki son zamanlarda Vi'den aldığım pek çok dürtüye rağmen istemiyorum - Alexander kesinlikle sınırların dışında.

Kardeşimin patronu. Ve onun en iyi arkadaşı.

Ve o iyi biri.

Seksi komşum söz konusu olduğunda kalbimin etrafına ördüğüm duvarlara rağmen, Cal ile birlikte yangına gittiklerinde onun için endişelenmekten kendimi alamıyorum. Kendime bunun nedeninin kardeşimin en iyi arkadaşı olması ve onu *bir arkadaş ve komşu olarak* önemsemem olduğunu söylüyorum. Bundan daha fazlası değil.

İnliyorum, başımı geriye atıp tavana bakıyorum. Kendime yalan söylüyorum. En azından biraz.

Çünkü Xander'ı önemsiyorum. Hem de çok. Bir arkadaş ve komşu olarak... ama *daha fazlası da var*. Son birkaç aydır mücadele ettiğim bu aptalca tutku aptalca, özellikle de hiçbir zaman harekete geçmeme izin vermeyeceğimi bile bile.

Bakabilirim. Sadece dokunamıyorum. Yani. En azından *ona* dokunamıyorum.

Bununla birlikte, geceleri kendime dokunuyorum... elimde silikon bir oyuncakla yatağında yalnız değilmişim gibi davranmama bir süreliğine izin verdiğimde.

Tekrar. Sadece azgın ve yalnızım.

Dürüst olmak gerekirse acınası bir durum. İyi günlerimde tam bir karmaşayım.

Kalçalarımı mutfaktaki tezgâha yaslayarak kendimi yelpazeliyorum. Ağustos sıcaklığını bile suçlayamıyorum; tüm bunların nedeni Xander ve onun derin, hırıltılı sözleri ve inanılmaz derecede yoğun bakışlarının beni etkileme şekli.

Avlu kapısından , dış dünyayı örten karanlığa bir bakış atarak dudağımı ısıyorum. Sikerim böyle işi.

Sessizce koridordan aşağı kayarak yatak odamın kapısını kapatıp yatağa giriyorum ve komodininin çekmecesine uzanıp 'eski sadık'ı çıkarıyorum.

Oyuncağı çalıştırıp elimi bornozumun kıvrımlarının altından geçirerek kalçalarımın açılmasına izin veriyorum.

Vibratör tenimde vızıldarken karanlığa doğru "Kahretsin," diye fısıldıyorum.

Klitorisimin üzerinde dolaştırırken, aklımın Xander'da dolaşmasına izin verdim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 9

XANDER

Başımı katlanır sandalyenin metal çerçevesine yaslayıp gözlerimi kapatıyorum, Teddy bölmenin etrafında kaybolup güvenli dubleksine geri dönüyor. Bornozun tenine yapışması beni neredeyse mahvediyordu ve görünüşe göre o uzaklaşırken kıcına bakamayacak kadar mazoşistim. Avucumu sikime bastırarak ereksiyonumun inmesini istiyorum.

Biramın son damlasını da içtikten sonra, eklemlerimin ve kaslarımın ağrısından inleyerek ayağa kalkıyorum. İçeri girdikten sonra boş bira şişesini geri dönüşüm kutusuna atıp koridordan aşağı iniyorum. Bu dubleks daireler birbirinin ayna görüntüsü, benim yatak odam ve bağlı banyo Teddy'ninkiyle aynı duvarı paylaşıyor. Bazı geceler Bea'nin duvarın arkasından yaygara kopardığını duyabiliyorum ama bu asla uzun sürmüyor.

Yatağa tırmanıp sırt üstü uzanıyorum, bir kolumu başımın arkasına koyup tavana bakıyorum. Aklımı çelen bornozun içindeki Teddy'yi düşünmekten hâlâ yarı sertleşmiş durumdayım.

Ve sonra duydum.

Sessiz, duvarın içinden boğuk sesler geliyor.

Sessiz bir uğultu ve daha yüksek bir iniltiye dönüşen, şüpheli bir şekilde benim lanet olası ismime benzeyen bir inilti. Ve biliyorum ki

Teddy'nin duvarın onun tarafında yaptığı şeyi.

İnce duvarlar için hiç şu anda olduğum kadar minnettar olmamıştım.

Bir anda kaya gibi sertleştim, kendisiyle oynarken sessiz, boğuk inlemeleri kanımı kaynatıyor. Şortumu kalçalarımın altına iterek parmaklarımı sikimin etrafına doluyorum ve avucumu kökten uca doğru yukarı aşağı kaydırıyorum. Tabanını sıkarak sikimi boğuyorum ve daha fazla sesini duymak için kulaklarımı zorluyorum. Daha fazlası için açlıktan ölüyorum.

Kendimden utanmalıyım ama utanmıyorum. O da aynı şeyi yaparken, beni düşünürken değil.

"Xander," diye duyuyorum duvarın ardından ve bu kez benim adım olduğuna hiç şüphe yok. Yumruğumu kendi üzerime indiriyorum, kalçalarım onun sesleriyle aynı anda elime çarpıyor. Omurgam karıncalanıyor ve taşaklarım sıkılaşıyor, yaklaşan orgazmım içimden hızla geçerken uzun fasılalarla boşalıyorum, salıverilmem karnımı boyuyor. Boşaldığını duyuyorum ve kendi orgazmımla inliyorum, ağzım açık kalıyor, göğsüm kabarıyor.

Hay sikeyim. Buna kendi gözlerimle şahit olmak için neler yapmazdım. Parmaklarımla, dilimle, aletimle hissetmek.

O zaman içimi bir utanç kaplıyor, çünkü ben bir pisliğim. Teddy'ye karşı gizliden gizliye beslediğim duygulara rağmen, aramızda hiçbir şey olmayacağını biliyorum. Ona şüphesiz hak ettiği şeyi veremem.

Kendimi temizlerken, ona karşı hissettiklerimin karanlıkta kalması için gereken tüm nedenleri kendime hatırlatıyorum. İşte böyle.

CHAPTER 10

Teddy

Bir yandan Penny'nin elini hiç bırakmadan Bea'nın araba koltuğunu tekrar koluma geçirirken, bir yandan da Sky Ridge'deki tek kahve dükkânlarından biri olan sevimli küçük kahve ve tatlı dükkânı The Nook'a doğru kaldırımda yürürken homurdanıyorum. Tabii ki kaldırımdaki park yeri tıka basa dolu olduğu için yarım blok öteye park etmek zorunda kaldık.

Kendime kahvenin buna değeceğini hatırlatıyorum, tıpkı Penny'nin küçük kankası Hollie ile haftalık oyun buluşması sırasında kendimi şımartmama izin vereceğim devasa portakallı kızılıcıklı kek gibi.

Vi Bakersfield Hastanesi'nde yanık ünitesinde hemşire ama kızların oynayabilmesi için haftada bir kez buluşmaya çalışıyoruz. Dürüst olmak gerekirse, yetişkinlerle vakit geçirmeye o kadar ihtiyacım var ki ağlayabilirim. Çocuklarımı seviyorum ama bazen bir kızın yetişkin sohbetlerine ihtiyacı oluyor, anlıyor musunuz? Osuruk sesleri, tekrarlanan 'bak neler yapabiliyorum' sözleri ya da bebek tükürüğü içermeyen bir şey.

Ugh. Çocuksuz bir kız gecesi için adam öldürürdüm. Yine de bu düşüncenin saçmalığına neredeyse gülecektim. Belki Violette'e Hollie ile birlikte gelmek isteyip istemediklerini sorarım, sadece biz bir kadeh şarap içerken çocukların oynamasına izin vermek bile olsa... En *rahatlatıcı* kızlar gecesi olmaz ama yetişkin sohbeti anlamına gelir. Scottie'den her zaman gelmesini isteyebileceğimi biliyorum.

Ama acil yardım görevlisi olarak uzun saatler çalışıyor, o yüzden bazen hepimizi bir araya getirmek zor oluyor.

Dalton The Nook'un kapısını açıp benim için tuttu. Nefes nefese, "Teşekkür ederim dostum," diyorum ve Bea'nın araba koltuğunu tekrar koluma geçirerek Penny'yi önüme yönlendiriyorum. Önümüzde sipariş vermek için bekleyen kısa bir sıra var ve ben gülümsüyorum. *Scottie'den bahsetmişken...*

Kızıl saçlarını şık bir at kuyruğu şeklinde toplamış bir kadının arkasında duruyoruz. Benden birkaç santim daha kısa, vücudu benimkinin asla olamayacağı atletik yapıda ince.

Lacivert taktik pantolonu bacaklarını örtüyor ve o hafif, ter tutmayan malzemeden beyaz, kısa kollu polo tişörtü omuzlarına ve sırtına gerilmiş; bir EMT'nin standart üniforması. Hepimiz beklerken, varlığımızdan ve etrafımızdaki gürültüden habersiz bir şekilde telefonunda geziniyor.

"Teyze!" Penny karşımızda kimin olduğunu fark edince heyecanla çığlık atıyor ve kendini benden uzaklaştırıp Scottie'nin bacaklarının arkasına atıyor. İrkilerek dönüyor ve yürümeye başlayan çocuğumu da yanına alıyor.

"Hey, sen!" diye gülerek aşağıya ve arkasına, kollarını ayı gibi sarılmış olan Penny'ye bakar. "Nasılmış benim kızım? Hey, Dalton." Kadın yumruğunu uzatıyor, o da sırtarak yumruğuna vuruyor.

"Hey, Scottie Teyze," diyor, sarılmak için eğilerek. Yaşına göre uzun boylu ve neredeyse çenesine kadar geliyor. Onu omuzlarından kucaklıyor.

"Ah, çok uzunsun," diye homurdanıyor, ona ters ters bakıyor ve o da yine sırtıyor.

"Yeni bir büyüme hamlesi içinde olduğumuza eminim," diye mırıldanıyorum, ama ona göz kırpyorum. "Yemin ederim bu yaz giysilerinin yarısını şimdiden aştı."

Başımı sallıyorum ve Bea'nın araba koltuğunu tekrar koluma geçiriyorum, sapı dirseğimin altındaki dolaşımı kesiyor. Bebek arabasını açmayı düşündüm ama bu kadar kısa bir iş için fazla zahmetli gelmişti. Şimdi bundan pişmanlık duyuyorum. Bir nefes veriyorum ve bakışlarımı tezgâhın üzerindeki el yazısıyla yazılmış kara tahtaya odaklayarak günlük spesiyalleri tarıyorum.

"Pasta alabilir miyiz?" Dalton bana bakarak soruyor. Yan gözle bakıyorum. "Kahvaltıda kek mi?" Ben deadpan. Sırtıyor ve dar omuzlarını silkiyor.

Omuzlar. Penny Scottie'nin elini çekiştiriyor, heyecanla zıplıyor. Gözlerimi deviriyorum. "İyi. Çünkü bugün bedava günümüz ve Penny seni duydu, eğer almazsak dehşet saçacak."

"Kek pop'ları Annelere Özgürlük maddesine giriyor. Erime olmayan bir günü kolaylaştırırlarsa, bu bir kazançtır," diye mırıldanıyor Scottie ağzının kenarından, bana göz kırparak.

Yüksek sesle gülüyorum, başımı sallarken sırtıyorum. "O zaman kahvaltıda kek var," diye gülerek başımı sallıyorum. Dalton küçük bir zafer yumruğu atıyor ve Penny yerinde dans ediyor.

Barista dikkatini çekmek için Scottie'ye sessizce seslenir. Scottie bir parmağını kaldırır ve tezgâha doğru döner. Önündeki kişi kayarak yoldan çekilince öne doğru bir adım atıyor. O sipariş verip ödemeyi yaparken gözlerim tekrar menü panosuna gidiyor ve ne istediğime karar vermeye çalışıyorum. Yüzümüze doğru döndüğünde, parmaklarının arasında renkli serpintilerle toz haline getirilmiş iki çikolatalı kek pop'u tutarken gözlerim düşüyor.

"Her zamankinden de aldım bu arada," diyor bana gülümseyerek. Ben itiraz edince sırtıyor, ama sonra önce Penny'ye, sonra Dalton'a birer kek uzatıyor.

Penny'nin elini sıkıyorum ve Dalton'a en iyi anne bakışımla bakarak önümdekine odaklanıyorum. "Çocuklar, görgü kurallarımız var, ne diyeceğiz-"

"Çok teşekkür ederim!" Penny haykırıyor, kahverengi gözleri fincan tabağı gibi yuvarlak, elindeki keke bakıyor.

Dalton sırtıyor. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim. Bugün annen için dinsiz olmamaya çalış, tamam mı?" diyor gülerek. Bana tekrar göz kırıyor.

Scottie gibi harika bir yengem olduğu için çok şanslıyım. Kardeşimin eski sevgilisi Molly'den hiç hoşlanmamıştım. Kardeşimin kalbini kıran o korkunç kadından kurtulduk. O ve dangalak kocası Dave birbirlerini hak ediyorlar.

Scottie tekrar eğiliyor ve ona doğru hareketli bir şekilde gevezelik eden Bea'ya mırıldanıyor. "Sen çok değerlisin." Tekrar doğrulurken bana bakarak nazikçe mırıldanıyor: "Çok iyidin Teddy."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum beceriksizce. Bir hafta içinde ikinci kez biri bana bunu söylüyor ve bu bana Xander'ın gözlerinin bana bakarken yaptığı o derin, ateşli şeyi hatırlatıyor. Titriyorum. Suçu tam üstümüzde patlayan klimaya atıyorum.

Bir kez daha sırtıyor ve tezgahın diğer ucunda siparişini beklemek için kenara çekiliyor. Tek bir grup olarak öne çıkıyoruz, böylece kapaklı ve pipetli iki su ve son iki gündür hayalini kurduğum portakallı kızılıcak çöreği sipariş edebiliyorum.

Scottie hâlâ Penny'nin elinden tutuyor -bu çocuğun her yerden nasıl Houdini'yle çıkabileceğini biliyor- ve ben omzuma astığım bebek bezi çantasının altından cüzdanımı çıkarmaya çalışırken onun burada olmasına minnettarım. Scottie'nin içeceği, benim için sipariş ettiği karamelli tatlı kremalı buzlu kahveyle birlikte hazır olduğunda ödemeyi yapıyorum. Biz beklerken o da yanımızda duruyor.

Barista'nın bana uzattığı kâğıda sarılı ve poşetlenmiş çöreği itip kakıyorum, siparişimizin geri kalanını beklemek için tezgâhtan aşağı inerken bebek bezi çantasının geniş açık cebine tıktırıyorum.

"Vi ve Hollie ile oyun oynamaya mı gidiyorsun?" Scottie ona doğru yaklaşırken soruyor. Penny'nin eli hâlâ onun elinin içindeydi ve Penny kekini bitirirken kollarını ileri geri sallıyordu. "Bugündü, değil mi?"

"Evet, burada işimiz biter bitmez oraya gidiyoruz," diye mırıldanıyorum, Bea'nın araba koltuğunu kolumdan yukarı kaldırırken. Buradan ayrılana kadar dirseğimin kıvrımında yaralar oluşacak.

Barista iki suyu önümdeki tezgâha koyarken nazıkçe gülümsüyor. "teşekkür ederim. Al Penny, suyun burada -" diyorum, şeffaf plastik bardaklardan birine uzanıyorum, kapağı ve pipeti zaten yerinde - baristanın yüreğine sağlık - ve ona uzatıyorum. Diğerini Dalton'a veriyorum, sonra da beni bekleyen buzlu kahvemi alıyorum. "Tamam çocuklar, kapıya doğru gidin. Penny, sen bana, Dalton'a ve Scottie Teyze'ye yakın dur-"

Sol kolum hâlâ Bea'nın araba koltuğunun kolunu tutarken, buzlu kahvemi o elime geçiriyorum ve kapıya doğru ilerlerken Bea'nın üzerinde tutuyorum. Göründüğümüze eminim. Dalton kapıyı iterek açıyor ve Penny fırsatını bulup elini Scottie'ninkinden çekerek kör edici güneş ışığında kapıdan dışarı fırlıyor.

"*Oh aşkına-*" Homurdanıyorum, ileri atılıyorum. *Benimle dalga geçiyor olmalısın.* Bu çocuk. Güneş beni bir anlığına kör ediyor ve sonra Penny'nin tiz çılgılığını duyuyorum ve ileri atılırken kalbim duruyor.

"Size bir tasma almam gerekiyor mu? Bunu birkaç gün önce konuştuğumuzu biliyorum Bayan Penny."

O sesi tanıdığımda kalbim bir hışımla yeniden canlanıyor. Kaldırıma çıkıyorum ve başımı sallıyorum. Xander Penny'yi kollarının arasına almış -bu sefer baş aşağı asmak yerine dik tutuyor- ama

O yoğun mavi gözleri kaçak kızımın üzerinde değil, benim üzerimde.

Xander'ın arkasında duran Scottie'ye bakıyorum, göz kırptıyor, genişçe sırtıyor, sonra çocuklara el sallıyor ve kardeşimin yakınlarda park etmiş Xander'ın kamyonetinin yolcu koltuğundan indiği yere doğru adım atıyor. Kısa bir süre el sallıyor ama sonra Xander önünde durduğunda dikkati hanımının üzerinde oluyor. Onunla tanışmak için parmak uçlarında yükselirken ağzı kızın ağzına düşüyor. Yüzüm kızarıyor ve bakışlarımı kaçırıyorum, bakışlarım yine Xander'ın kollarıyla çarpışıyor.

Bakışları başımdan ayak parmaklarıma kadar iniyor ve tekrar benimkilere gelmeden önce tüm beni içine alıyor. Bana bakarken gözlerindeki yoğunluk karşısında nefesim boğazımda düğümleniyor. Karnıma bir sıcaklık çöküyor ve daha dün gece onun bana ne yaptığını hayal ettiğimi hatırlayarak kızarıyorum...

Gözlerimi kırptırarak utangaç bir şekilde bakışlarımı indiriyorum ve sonra zihinsel olarak kıyafetimi gözden geçiriyorum; Violette rahatlık alanımın çok dışında kıyafetler giymem için beni cesaretlendiriyordu ve bu sabah giyinirken cesur davranmıştım, ama şimdi, Xander'ın gözleri üzerimdeyken, çıldırıyorum.

Beni almaya ikna ettiği dar, kare yakalı atlet tarzı body, karnımı içine çekip ücretli bir aktör gibi belimi kavıyor ve aynı zamanda göğüslerimi deli gibi yukarı itiyor. Beyaz ve nervürlü olan bu tulumun içine sütyen bile giymemiştım - cesur bir davranış, biliyorum - streç ve sıkıştırma özelliği en üst seviyedeydi. Zıbın, hayal gücüne çok az şey bırakan bir çift yüksek belli, açık yıkama kesik kot şortun içine sokulmuştu, ancak Vi kışımı harika gösterdiğini söylemişti. Bacaklarıma güneşsiz bronzlaştırıcıyı tekrar sürdüm, bu yüzden en azından solgun görünmüyorlar ve ayak parmaklarım parmak arası terliklerimden dışarı bakacak şekilde Funny Bunny beyazına boyandı.

Saçlarım omuzlarımdan etrafında hafif dalgalar halinde kıvrılmış, küçük bir toka ile yarısı yukarıda ve yüzümden uzakta sabitlenmişti. Bugün makyaj yapmayı bile başarmıştım, ki şu anda Xander hâlâ o yoğun bakışlarıyla bana bakarken bunun için son derece minnettarım. Haksız yere çok çekici.

Kaslı ön kollarından biri Penny'nin poposunun altına bir koltuk gibi yerleşmiş, iri eli de onu tutmak için bacağına üzerinde genişçe açılmış. Ona ve pişmanlık içinde görünen Penny'ye doğru ilerlerken derin bir nefes çekiyorum. Bu çocuk benim ölümüm olacak.

Penny'yi yine çekip gittiği için azarlamak üzere ağzımı açıyorum. Ben daha sesimi çıkaramadan, öne doğru bir adım atarak beni tamamen şaşırtıyor,

ve tek kelime etmeden Bea'nın araba koltuğunun koluna uzanıyor. Ellerim, onun bu kadar yakınımda olmasından dolayı durgunlaşan beynimin bilinçli bir düşüncesi olmadan hareket ediyor ve buzlu kahvemi o elimden alıp boştaki elime koyuyorum, böylece kolu kolumdan kaydırmasına izin veriyorum. Kolu uzun süre tuttuğum için dirseğimin kıvrımında koyu kırmızı izler var içgüdüsel olarak uyuşan koluma biraz kan akışı sağlamak için kolumu yan tarafımda düzeltiyorum.

Parmaklarının araba koltuğunun kolunu sıkıca kavrayışını izliyorum, onu diğer tarafında tutuyor ve güneşten uzak tutmaya dikkat ediyor. Gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor, bu da beni ateşle kızartıyor ve bakışlarımı onunkilerden ayırıyorum.

Ugh, ama vücudu da en az yüzü kadar güzel, kalçalarına ve uyluklarına oturan asker yeşili taktik kargo pantolonu ve sol göğüs kafesinde Sky Ridge Hotshot amblemi olan dar siyah bir tişörtle kaplı. Her zamanki beyzbol şapkası kafasında, ben utangaç bir şekilde ona bakarken yüzünün üst kısmını kuşluk güneşinden koruyor.

Dalton'a başını sallar. "Hey Champ, neden şu bebek bezi çantasını annenden almıyorsun, böylece her şeyi tek başına taşımak zorunda kalmaz. Elimizden geldiğince her zaman yardım etmeliyiz."

Dalton başını sallıyor, gözleri kocaman, ama ben mırıldanıyorum, "Hayır, sorun değil, ben hallederim-" "Hey." Gözleri lazer gibi odaklanıyor ve kekeleyerek söylediklerimi durduruyor.

"Sana yardım etmemize izin ver anne."

Her gün, gün boyu anne ve anneciğın çeşitlerini duyuyorum. Ama bu? *Anne*. Bunu o boğuk, samimi ses tonuyla söylemesi beynime tamamen kısa devre yaptırdı. Tek yapabildiğim aptal aptal ona bakmak.

Başını sallayarak.

Bebek bezi çantasını omzuma atıp Dalton'a uzatıyorum, o da omzuna yerleştiriyor. Vücudu ağırlıkla hafifçe eğiliyor ve ben içgüdüsel olarak tekrar çantaya uzanıyorum ama Dalton sırtarak bana güvence veriyor: "Ben hallederim anne!"

Sertçe yutkunuyorum ve elimi yanıma bırakıyorum. Her zamanki gibi yanımda bebek bezi çantası, araba koltuğu ya da yürümeye başlayan çocuk olmadan kendimi çıplak hissediyorum. Kendimi inanılmaz derecede mahcup hissediyorum ve artık yerleşik kalkanlarım olmadığı için kıyafet seçimimi tamamen ikinci kez tahmin ediyorum. Bu yüzden dudaklarım hafifçe titrese de ona minnetle gülümsüyorum. "Teşekkür ederim, dostum."

"Şimdi erimeye başlamadan önce kahvenden bir yudum alabilirsin," diyor Xander sessizce, çenesini elimdeki içeceğe doğru uzatarak. Gülüyorum

gergin bir şekilde. Bu bir şey olmalı? Buzlu bir kahveyi erimeden ya da sıcak bir kahveyi soğumadan içmek?

Sonra kıkırdıyor, sesi derin ve rahatlatıcı, gülümsemesiyle birlikte gözlerinin kenarları kırışıyor. "Teddy, senin için çok yabancı bir kavram olduğu için beyninin tamponlandığını görebiliyorum. Bir içki al. Nereye park ettin? Seninle yürüyeceğim."

Usluca kahvemden bir yudum alıyorum, karamelli tatlı krema dilimi aydınlatıyor. Tanrım, taze olduğu ve erimediği zaman çok güzel oluyor. Kremanın bir kısmı üst dudağıma yapışıyor ve Xander'a tekrar bakma cesaretini göstererek çabucak yalıyorum.

Ama gözleri artık benim gözlerimde değil; hayır, ağzımda ve o bakışlardaki sıcaklık beni diri diri yakmaya yetiyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 11

XANDER

Hay sikeyim.

Pembe dilinin ucu üst dudağındaki köpüklü kremayı yalayıp yutmak için dışarı fırladığımda neredeyse mahvoluyordum. Özellikle de aklımda o ağzın başka bir şeye neler yapabileceği canlandıktan sonra...

Refleks olarak yutkunuyorum ve düğümün yutkunmanın ne kadar zor olduğunu fiziksel olarak hissedebiliyorum. Ağzım kupkuru, yine de bir an için gerçekten salyalarım akıyor olabilir diye panikliyorum. Kardeşinin bir metre ötemde durduğunun son derece farkındayım.

Onu kafeden çıkarken gördüğüm anda beynim -ve ondan uzak durmakla ilgili tüm iyi niyetlerim- cehenneme gitti. Giydiği o lanet atlet yasadışı olmalı. Sikimi baştan çıkaracak kadar dar ve belini kavrayıp göğüslerini yukarı kaldırışı... Elimde asılı duran araba koltuğundan mırıldanan Bea'yı emzirmek zorunda kaldığında yumuşak, esnek malzemenin aşağı çekildiğini hayal edebiliyorum. *Sik beni.*

Ve o şortlar. Yüksek belli, sadece belinin darlığını ve kalçalarının geniş kıvrımını vurguluyor. Jean malzemelerinin yıpranmış kenarları bronzlaşmış, pürüzsüz, kavranabilir kalçalara karşı oynuyor.

Ben lanet bir sapığım. Ve berbat bir arkadaş ve patron.

Bir esinti saçlarının sarı uçlarını omuzlarına doğru savuruyor, yarısını başının arkasında, yüzünden uzakta tutan küçük tokadan tutamlar çözülüyor. Şeffaf çerçeveli gözlükleri gözlerini benden koruyor, ama sadece zar zor, çünkü bana bakmaya devam ediyor. Sonra kızarıyor ve başka tarafa bakıyor. Ancak dakikalar sonra o gözler tekrar benimkilere dönüyor.

Sanki o da bana bakmaktan kendini alamıyor.

Gözleri tekrar benimkilere kayarken erkeklik gururum mağara adamı gibi göğsüme çarpıyor. Penny bir kolumda, Bea'nın araba koltuğu yanımda, kaldırımdan aşağı inmeye başlıyoruz. Güneşe doğru eğilmediğinden emin olmak için aşağıya bakıyorum.

Cal ben uzaklaşırken Scottie'nin başının üstünden bana bakıyor, bir kaşını kaldırıyor, ağzının kenarından bir sırıtma geçiyor. Onaylamak için başımı eğiyorum ve o da hafifçe kıkırdıyor, yanlarından geçerken kollarını Scottie'nin omuzlarında kavuşturuyor.

Döndüğümde bana cehennemî yaşatacak, ama o piç bekleyebilir.

İleride Teddy'nin beyaz Chrysler Pacifica minivanını görüyorum. Kahretsin, Bea'yı, bebek bezi çantasını ve muhtemelen Penny'yi de taşıyarak kafeye kadar yürümüş müydü? Dirseğinin kıvrımındaki kızgın kırmızı çizgilerin cildinde hâlâ durmasına şaşmamalı. Kadın tam bir süper kahraman.

"Daha yakın bir park yeri yok muydu?" Aracına doğru başımı sallayarak sordum.

Omuz silkiyor.

"Hayır, ama sorun değil. Tüm bunları kendi başıma yapmakta oldukça iyiyim."

Bundan nefret ediyorum. Bunu tek başına yapmak zorunda olmasından nefret ediyorum. Logan'ın ölümü geçen kış bölgede şok etkisi yaratmıştı. Ne kadar uzun süredir sahada olursanız olun, ne kadar iyi eğitilmiş olursanız olun... kontrolümüz dışında kazalar olabileceğini hatırlattı.

Dalton'u durdurup ona gülümsüyor ve Dalton da bebek bezi çantasını başının üzerinden kaydırıp ona geri verirken ona gülümsüyor. Öndeki küçük ceplerden birini karıştırıp kapıların kilidini açmak için fobu tıkladıyor. Kapıyı kaydırarak açıyor ve orta sıradaki kaptan koltuklarının arasından arka sıradaki koltuğa tırmanarak yerleşiyor. Teddy ön yolcu kapısını açıyor ve bebek bezi çantasını koltuğa yerleştiriyor, ardından öne eğilerek kahvesini orta konsola koyuyor.

Öne doğru uzanıyor, uzanırken bir bacağını hafifçe dışarı atıyor. O uzanırken koltuğun üzerinde yarı eğik dururken, gözlerimi koltuğun geniş

Kalçasının dolgunluğu, kalçalarının arkasını o kıcın nefis kıvrımının hemen altına kadar çıplak bırakan kesik kot şortun içinde. Aletim şimdiden pantolonumun içinde yarı sertleşmiş durumda. Doğrulurken parmak arası terliği topuğuna çarpıyor, bana bakarken gülümseyerek dönüyor.

"Önce kimi istiyorsun?" Soruyorum, sesim beklediğimden çok daha hırçın çıkıyor. Boğazımı temizliyorum. Kahretsin, bu kadın beni nasıl da boğuyor...

"Penny," diyor, ellerini yürümeye başlayan çocuğa doğru uzatarak. Onu Teddy'nin bekleyen kollarına doğru indiriyorum ama elim ve kolum Penny'nin küçük bedeni ile Teddy'nin önü arasında sıkışıyor ve kazara olamayacak kadar uzun bir kalp atışı boyunca oyalanıyoruz.

Ayrıca kolumu Penny ile onun arasından çekerken *yanlışıklıkla* göğsünün yumuşaklığına kaymasına izin verebilirim ya da vermeyebilirim. Ön kolumun arkasını sıyıran göğüslerinin ağırlığı eminim önümüzdeki bir hafta boyunca uyanık olduğum her an aklımdan çıkmayacak. Tıpkı ben hafifçe uzaklaşırken dudaklarının aralanışı, yumuşak, kekeleyen bir nefesin dudaklarından kaçışı gibi. Lanet olsun, çok güzel.

Sertçe yutkunuyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor, sonra dönüp açık sürgülü kapıya yöneliyor. Penny'yi arabanın içinde ayağa kaldırarak araba koltuğuna oturmasını söylüyor ve ardından Dalton öne doğru eğilerek kemerini bağlamasına yardım ediyor.

Teddy'nin bana dönerken elinin nasıl titrediğini fark ediyorum, parmakları saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıyor. Bea'nın bebek koltuğunu kaldırıyorum, pazularımı kıvrıyorum - umarım bunu yaparken kaslarımın nasıl kıvrıldığını fark eder - ve o da ellerini kolun etrafına sarıyor, parmaklarımız birbirine sürtünüyor.

Bu sefer hiç tereddüt etmiyor ve hemen dönerek bebek koltuğunu bize en yakın koltuğa sabitlenmiş sabit tabana oturtuyor. Kolun geriye doğru katlanmasını sağlamak için birkaç düğmeye basıyor, ardından geri çekilebilir bebek gölgesini aşağı doğru itiyor. Koltuğun başlığına küçük bir ayna iştirilmiş ve sanırım araba kullanırken Bea'yı görebilmesi için.

Teddy'nin her şeyi ayarlaması birkaç saniye sürüyor ve çocuklarının güvenliğinin yüksek öncelikli olduğunu görmek çok kolay. Penny ile konuşurken şöyle diyor: "Gelip tokalarını kontrol edeceğim Pen. Dalton, emniyet kemeri, dostum."

O kapıyı kapatamadan ben eğildim, bir elimi minibüsün üstüne, diğerini de kapının kenarına dayadım. "Yardımın için teşekkürler, şampiyon."

Dalton genişçe sırtıyor, sonra başını sallıyor. "Evet, sorun değil."

Ona parmak eklemlerimi uzatıyorum ve o da benimkilere hafifçe vuruyor. Sırıtiyorum. Çocuğun genç omuzlarında çok yük var. Dikkatimi Penny'ye çevirerek, "Bayan Penny, annenize karşı uslu durmaya başlayacak mısınız?" diyorum.

sallıyor, küçük bacaklarını önünde tekmeliyor. "Evet. ."

Teddy arkamdan hafifçe öksürüyor, sanki bir kahkahayı gizliyormuş gibi. Ben de kendi sırtışımla savaşıyorum. İkimiz de bunun Penny'nin kaçmaya çalışacağı son sefer olmadığını biliyoruz ama sadece bu an için rol yapabiliriz. Minik dehşet beni onun muhtemelen şaşı küçük parmaklarına sardı.

Bea mutlu bir şekilde yumruklarından birini emiyor, parmak eklemlerini kemiriyor. Küçük elinden salya akıyor ve iyi ki Teddy'nin göğsünü örten güzel, çiçekli bir salya önlüğü var, çünkü sırlıklam olmuş. Başımı sallayarak gülüyorum.

"Sonra görüşürüz ufaklık." Dişsiz bir sırtışla bana bakıyor, iri, kahverengi gözleri geniş ve uzun koyu kirpiklerle saçaklı. Kahretsin, çok tatlı.

Eğiliyorum ve Teddy kapıyı otomatik olarak kapatan düğmeye dokunuyor. Minibüsün arkasına dolanıyor ve Penny'nin koltuğunun yanındaki sürgülü kapıyı açıyor, eğilerek Penny'nin araba koltuğunun mandallarını ve kayışlarını iki kez kontrol ediyor. Memnun kaldığında kapıyı kapattı. Arabanın etrafında onu takip ettim, onunla birkaç metre ötemizdeki yolda ilerleyen arabaların arasında durdum. Burası şehir merkezinde bir cadde, dolayısıyla hız sınırı düşük ama içimdeki koruma içgüdüsünü görmezden gelmek giderek zorlaşıyor.

Ona doğru eğilip kapısını açtığımda bana bakıyor. Başını hafifçe sallayarak gülümsüyor. "Bütün bunları yapmak zorunda değilsin, Xander."

"Biliyorum; ama istiyorum. Hadi, atla," diye mırıldanıyorum, çenemi boş sürücü koltuğuna doğru uzatarak.

Arabaya tırmanıyor ve ben de kapıyı yavaşça kapatıyorum. Kontağı çalıştırıp camı açmak için düğmeye basıyor. Uzanıp kasketimi çeviriyorum, böylece ağzı arkaya bakıyor, sonra o kendi emniyet kemerini bağlarken kollarımı pencere pervazına yaslıyorum. Ateşe tutulmuş aptal bir pervane gibi ona doğru çekiliyorum. Kendime engel olamıyorum.

Şimdi bu kadar yakın olduğumuz için görebildiğim burun köprüsünde ve yanaklarında bir tutam çil var ve parmaklarımla izlerini sürmek için kaşınıyorum. Gözlüklerinin şeffaf akrilik çerçevelerinin arkasında yarı yarıya gizlenmişler. Her zaman gözlerinin tozlu bir mavi olduğunu ama bu kadar yakından bakınca gözlerinin çarpıcı, gümüşü bir kayrak grisi olduğunu anlıyorum. Tamamen ve geri dönülmez bir şekilde bakışlarına kapıldım.

Her zamanki gibi onun yanındayken.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor.

Kendime rağmen bir elimi içeri uzatıp yüzüne düşen o lanet saç telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Bana teşekkür etmene hiç gerek yok."

Başını sallıyor, boynundan yanaklarına doğru bir kızarıklık süzülürken başını eğiyor. Kahretsin, telaşlandığında çok sevimli oluyor. Acaba bugün nedeni geçen gece yaptığı şey ve bunu yaparken beni düşünmüş olması mı? Umarım öyledir. Bütün kızarıklıklarını, kimsenin duyamayacağı o seksi sesleri duymak istiyorum.

Bana dönüp baktığında sırtarak ona göz kırpıyorum. O tekrar başını çevirmeden önce sesim boğuk bir şekilde mırıldanıyorum: "Yakında görüşürüz anne."

Bunu söylediğimde gözlerinin büyümesine ve pembe dudaklarının aralanmasına bayılıyorum. Bunu daha önce fark etmiştim, beynine kısa devre yaptırmıştı ve bu tepkiyi tekrar görmeden gitmesine izin vermeyecektim.

Dişleri alt dudağının dolgunluğuna saplanıyor ve ben tekrar göz kırpıyorum, doğrulurken bir elimi pencere pervazına vuruyorum. Minibüsün kaputunun etrafından dolanıp kaldırıma geri dönerken Penny ve Dalton'a parmaklarımı sallıyorum. Teddy park yerinden çıkıyor ve ben kaldırımdan aşağıya, şimdi yalnız olan ve kamyonetimin yan tarafına yaslanan Cal'e doğru ilerlerken aracının caddede kayboluşunu izliyorum.

Ancak bir elinde kahve vardı, diğeri de yanındaki kamyonun kaputunda duruyordu. Teddy'nin içeri koşup kahvelerimizi almasına yetecek kadar uzun süre onunla birlikte olmamış olmalıyım. *Hoppala*. Kaputtakini aldı ve ben ona ulaştığımda bana uzattı. Ela gözleri koyu renkli güneş gözlükleriyle gölgelenmiş ama yüzündeki boktan sırıtiş olması gereken her şeyi söylüyor.

"Kapa çeneni," diye homurdanıyorum kamyonetimin kaputuna doğru adım atarken. Cevap olarak kıkırdaması sinsice ve gözlerimi devirmeme neden oluyor. İntikam kötüdür. Scottie'yle ilk *da* ona *çok* çektiirmiştim. Kahretsin, bu berbat olacak. Teddy'nin onun küçük kız kardeşi olduğunu söylemiş miydin? Ve ben onun patronu muyum? *Hayatımı sikeyim*.

Ben sürücü koltuğuna tırmanıyorum, o da yolcu koltuğuna. Kasketimi tekrar çeviriyorum, böylece kasketin kenarı bir kez daha öne bakıyor ve gözlerimi onun bakışlarından biraz olsun koruyor. Bakışlarını yüzümün yan tarafında hissedebiliyorum ama ona bakmayı reddediyorum.

Kamyonetim gümbür gümbür çalışıyor ve bizi kaldırımdan çekip üsse doğru götürüyorum. Cal kahvesinden bir yudum alıyor ve sonra sol kolunu aramızda uzanan bank koltuğun arkasına doluyor. Kamyon babamındı; birkaç kış görmüş, 93 model kapalı kasa bir Dodge Ram. Siyah boyası artık parlak değil ve tekerlek göbeklerinin üzerinde biraz pas var ama güvenilir ve Washington kış yollarının üstesinden iyi geliyor.

"Bu yüzden mi üste kalmıyorsun? Kız kardeşime karşı bir şeyler mi hissediyorsun?" Cal bana sırtarak soruyor. Homurdanıyorum. Sanırım sonunda bunun hakkında konuşuyoruz. Cal beni herkesten daha iyi tanıyor. Ben yüksek sesle söylemesem bile o biliyor. Parmak eklemlerini koluma vurarak dikkatimi ona çevirmemi sağlıyor. Güneş gözlüklerini başının tepesine kadar kaldırmış, yüzü asık ve gözleri ciddi bir şekilde bana bakıyor. "Ona karşı dikkatli ol, Xander. Yeterince şey yaşadı. Eğer ona zarar verecek bir şey yaparsan, prensip olarak kışına tekme basmak zorunda kalacağım."

Koltuğumda kayıyorum, parmaklarımı direksiyonun etrafında eklemlerim beyazlaşana kadar sıkıyorum. "Biliyorum," diye hırçın bir yanıt veriyorum.

Sonra homurdanıyor, koltuğunda arkasına yaslanıyor ve kahvesinden uzun bir nefes çekiyor. "Ne kadar büyük olurlarsa, o kadar sert düşerler."

Kalbim göğsümde acıyla çarparken koltuğumda kayıyorum ve parmaklarımı direksiyonun etrafında sıkıyorum.

Kahretsin.

O herif haksız değil.

CHAPTER 12

Teddy

"Umm, merhaba ateşli anne!"

Bea'nın bebek arabasını gölgeli bir akçaağacın altında oturduğu yere doğru ilerken yanaklarım ısınıyor ve Violette'e minnettar, ürkek bir gülümseme sunuyorum. Penny, Hollie'yi oyun parkını çevreleyen kumun içinde fark ediyor ve bir çığlık atarak küçük kankasına doğru havalanıyor. Dalton beyzbol sopasını ve bir kova beyzbol topunu elinde tutuyor ve izin istedikten sonra oyun alanının ötesindeki sahaya doğru ilerliyor. Saat henüz erken ve ne mutlu ki burada sadece biz varız.

Vi'nin yanındaki tahta banka çöküyorum ve Bea'nın bebek arabasını ikimize doğru çevirirken iç çekiyorum, zaten sıcak olan yaz güneşinin ışınlarının ona ulaşmadığından emin olmak için üzerindeki gölgeyi ayarlıyorum. Yolda uyuyakaldı ve beslenmek için uyanana kadar iyi olacak.

"Buna ihtiyacın var mıydı?" Vi bir şişe çocuk güneş kremi uzatarak soruyor. Başımı sallıyorum.

"Zaten iki çocuğu da yükledim," diye gülüyorum, nefesimi üfleyerek. Başını sallıyor ve şişeyi tekrar kendi çantasına, yanına bırakıyor.

"Uyum hakkında konuşabilir miyiz? *Kutsal ateş*," diyor Vi, yan gözle bana bakarken kendini yelpazeliyor. Kalın, açık kahverengi, dalgalı saçları başının arkasında bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, o dönerken dalgalar sırtından aşağı dökülüyor

Oynayan kızları izlemek için başını geriye atmış. Bacaklarını dizlerinden kavuşturmuş, bacakları kalçalarına kadar çıplak. Ayrıca kısa bir jean şort ve beline kadar sokulmuş adaçayı yeşili bir atlet giyiyor. Ayakları düşük topuklu ayakkabıların içine sokulmuş ve üstteki ayağı hafifçe sallanıyor ve sallanıyor. "Sana söylemiştim" dememe izin var mı? Çünkü hanımefendi, bu kıyafet-" parmaklarının ucunu öpüyor ve 'şef öpücüğü' pandomimiyle havada tutuyor.

Yüksek sesle gülüyorum, yarı boş buzlu kahvemi bebek arabasının sapına yerleştirilmiş bardak tutucusundan çıkarırken ona sırtıyorum. Vi buzlu çayını dudaklarına götürüyor, ela gözleri tekrar benimkilere bakıyor. Yüzü çoğunlukla makyajsız, sadece yanaklarında bir miktar allık ve kirpiklerinde biraz maskara var. O zahmetsizce güzel olan türden bir güzel.

"Sana asıldılar mı?"

Kahvem boğazıma kaçıyor ve hafifçe öksürerek sırıyorum. "Violette!"

"Oh, hadi ama. Bu kadar seksi görünürken bir erkeğin bile sana asılmamış olması mümkün değil."

"Kahvemi almaya çalışırken üç vahşi çocuğumla uğraşıyordum," diyerek başımı sallıyorum. Yine de Xander'ın gözlerinin üzerimde gezinişini hatırlayınca boynumdan aşağı süzülen kızarıklığa engel olamıyorum. "İyi bir günde tam bir karmaşayım."

"Vi kıkırdıyor ve elindeki çayı bana doğru eğerek selam veriyor. Ben yine gülüyorum ve o da ela gözlerini bana diyor. "Kesinlikle sana asıldılar. Kimdi o?"

"Ben buna vurulmak demezdim" diye garip bir şekilde tereddüt ediyorum ve o da kaşlarını beklenti içinde bana doğru sallıyor. İçimi çekiyorum ve ona doğru hafifçe eğilerek bacak bacak üstüne atıyorum. "Penny Penny"liğini yaptı ve biz Nook'un kapısını açtığımızda dışarı fırladı, Xander da onun sokağa fırlamasını engellemek için oradaydı."

Vi kaşlarını tekrar çatarak başını sallıyor. "Onun komşunuz olduğuna hâlâ inanamıyorum. Bea'nin doğumuna yardım ettiğine de." İnledim. Bunu asla unutamayacağım.

"Ağabeyimin patronu ve en iyi arkadaşı olduğunu unutamam," diye homurdanıyorum buzlu kahvemden bir yudum alırken. *Ya da gece yarısı fantezilerimin merkezi...* Eklemiyorum. Sırıttırıyor, başını sallıyor ve bir an için bunu yüksek sesle söylediğim için endişeleniyorum.

Vi ve ben Bea doğmadan bir ay önce tanışmıştık ve o da lisede aşık olduğu, aynı zamanda Cal'in iş arkadaşlarından biri ve Xander'ın en iyi adamlarından biri olan Rowan Kingsley ile çıkmaya başlamıştı. Hatırlıyorum da

Cal bana yıllar önce hepsinden bahsetmişti, ama kızlarla ilk oyun buluşmamızdan önce onunla gerçekten tanışıp tanışmadığımı hatırlayamıyorum.

"Tamam, devam et. Sonra ne oldu?" diye soruyor, gözleri benimkilerden ayrılıp kızların üzerinde geziniyor. Penny, Hollie'den yaklaşık bir yaş büyük ve şu anda küçük kızı elinden tutmuş, onu oyun alanının kauçuk kaplı geniş basamaklarından küçük bir asma köprüye doğru götürüyor.

"Kaçan çocuğumun yola savrulmasını engellemek dışında, Bea'nın araba koltuğunu benden almakta ısrar etti, Dalton'ı bebek bezi çantasını taşımaya ikna etti ve sonra hem Bea'yı hem de Penny'yi benim için minibüse geri taşıdı." Vi'nin kaşları havaya kalkıyor ve sanki dudaklarının kenarındaki sırtışa engel olamıyor. "Hepsini yüklememe yardım etti. Arabanın etrafında bana eşlik etti ve güvenli bir şekilde bindiğimden emin oldu." Alt dudağımı çiğniyorum ve tereddüt ediyorum, sonra devam etmeye karar veriyorum. "Bana *anne* derdi. Ama Vi gibi. *Söyleyiş şekli*..."

Kıkırdarken neredeyse koltuğunda dans ediyor, başını arkaya atıp tepemizdeki akçaağacın dallarına bakıyor. "Tanrım, yessss kraliçe! Lütfen bana karşılık verdiğini söyle."

Şaşkınlıkla başımı sallarken ağzımdan kaçan alaycı kahkahaya engel olamıyorum. "Benimle flört eden o değildi!"

"Ah, evet, kesinlikle öyleydi," diye gülüyor ve bir parmağıyla beni işaret ederek parmağını sallıyor. "Onu çocukluğumdan beri tanırım ve huysuz, saçma sapan, sessiz bir tiptir. Rowan ve Cal hariç, sanırım, çünkü hepsi çok yakınlar, ama bunu biliyorsun. Etrafında olduğumda kibar ama soğukkanlı biri. Eminim Cal kardeşin olduğu ve komşun olduğu için onun farklı bir yönünü görmüşsündür. Yani, onun flört etme şeklinin bu olduğunu *kesin olarak* söyleyemem, ama sana karşı kesinlikle tatlı."

Başımı arkaya atıyorum ve yüksek sesle gülüyorum. "*Bana tatlı mı?* Ne bu, 1950'lerde miyiz? Benden onunla çorap alışverişine gitmemi istemiyor Vi! Komşu olmamız birlikte takıldığımız anlamına da gelmiyor. Hala çok sık gidiyor. Cal ve Scottie geldiğinde sadece onlar oluyor. Kendi halinde biri görünüyor."

"Sana dik dik baktı mı? Gözlerini dikip bakan birine benziyor."

Yine gülüyorum, ama bana ne kadar sert baktığını hatırlayınca yanaklarım bir kez daha kızarıyor.

"Dik dik *bakmak* gerçek bir kelime mi?" Bana kötü kötü bakıyor ve ben devam ederken gözlerimi deviriyorum. "Yani, evet, sanırım söyleyebilirsin, ama bu

yani baktığı şeyden *hoşlandı*-"

Vi gülerek, "Sen *çok* gülünç bir insansın," diye homurdanıyor ve başını sallıyor. "Göz kamaştırıcısın Teddy. Baktığı şeyi beğendiğini garanti edebilirim. Özellikle de bunun içinde-" diyor bana el sallayarak. "Bu elbise sana çok yakışıyor ve sen de bunu biliyorsun. Aksi takdirde bugün evden bunu giyerek çıkmazdın. Değil mi?"

Ona ters ters bakıyorum ama gülümsemeden önce bu sadece bir an sürüyor. "İçinde gerçekten harika hissediyorum. Mesela belimi gördün mü? *Bir belim* var."

"Umm, *göğüslerini* gördün mü?" Vi gözlerini kocaman açarak soruyor. "Ben baştan aşağı penisli bir kızım, ama bunun içindeyken senin canına okurdum."

Bu sefer tamamen gülüyorum, ona minnetle gülümsüyorum ve omzumu onun omzuna vuruyorum. "Sen en iyisisin." Tanrım, bugün buna ihtiyacım vardı. Biraz kız kıza vakit geçirmeye. *Yetişkin* kız zamanı.

"Evet, bunu unutma," diye takılıyor ve omzunu benimkine çarpıyor. "Hiç uyuyabiliyor musun?"

Derin bir nefes alıp sonra yavaşça bırakarak, bebek arabasında uyuklamaya devam eden Bea'ya bakıyorum. Sürekli cesur bir yüz ifadesi takınmaktan yoruldum. Acaba Vi ne kadar yorgun olduğumu anlayabiliyor mu? Çocuklarım için güçlü olmak başka bir şey ve kederimi saklamak için geleni yapıyorum. Özellikle Vi, Cal ve Scottie'nin yanında, dışarıdan da olsa neşeli ve mutlu görünmeye çalışıyorum. Sürekli benim için endişelenmelerini istemiyorum.

Bazen iyi sakladığımı düşünüyorum, diğer zamanlarda ise içimdeki her kırık parçayı görebildiklerine yemin edebilirim. Şimdi olduğu gibi.

"Dürüst olmak gerekirse, pek bir şey yok. Sanırım dış çıkıyor; deli gibi salyası akıyor." Penny ve Hollie'ye bakıyorum. "Sonunda Penny'yi kendi yatağına yatırabildim, bu çok yardımcı oldu."

"Dalton hâlâ kötü rüyalar görüyor mu?" diye sorar, sesi kısıktır.

Başımı sallıyorum ve bir omzumu kaldırıyorum. "Gittikçe seyrekleşiyor gibi görünüyorlar. Logan'ı özlediğini biliyorum." Neredeyse dokuz yaşındaki çocuğumun beyzbol topalarını havaya fırlatıp açık sahada vuruşunu izliyoruz, sonra da kovayı kapıp hepsini geri almak ve yeniden başlamak için dışarı çıkıyor. "Onsuz tüm bu 'ilkler' zor oldu. Dalton'ın gelecek ay doğum günü ve babasının burada olmamasını onun için nasıl kolaylaştıracığımı bilmiyorum." Gözyaşlarım burnumu yakıp gözlerime doluyor ve onları hızla kırıştırıyorum. "Bugün Xander onunla konuşurken Dalton'un gözlerinin parlaması... Bir baba figürüne ihtiyacı olduğunu biliyorum ama yeniden biriyle çıkma düşüncesi-" Sözlerim kesiliyor ve inliyorum, omuzlarımın çökmesine ve başımın arkaya eğilmesine izin veriyorum, böylece yukarı bakabiliyorum

üzerimizdeki dallarda. Hafif esinti yaprakları dalgalandırıyor ve güneş ışığı dans eden ışınlar halinde süzülüyor. "Yeniden biriyle çıkma düşüncesi kelimenin tam anlamıyla en kötü kâbusum Vi."

"Anlıyorum," diye iç geçiriyor Vi, bankta arkasına yaslanıp bacaklarını önünde birleştiriyor ve ayaklarını bileklerinden çaprazlıyor. "Troy'dan boşandıktan sonra çok yıpranmış ve bitkin düşmüştüm. Yeni taşınmışım, hastaneye yeni başlamışım, orada on iki saatlik vardiyalarda çalışıyordum ve barda ek mesai yapıyordum, her şeyi kendi başıma yapmaya çalışıyordum ve üstüne bekar annelik yapıyordum. Sonra Rowan Kingsley çıkageldi." Başını sallıyor ama alaycı bir ifadeyle bana gülümsüyor. "Hiç beklemediğimiz bir anda oluyor, değil mi? Kalbimi kırdıktan sonra Rowan'a yeniden aşık olacağımı hiç düşünmemiştim."

Omzunu dürtüyorum ve gülümsüyorum. "Ve işte buradasın, aşk dolu, ve mutlu."

"Meh, o iyi," diye şaka yapıyor ama sadece takıldığını biliyorum. Rowan için deli oluyor ve gördüğüm kadarıyla Rowan da onun için deli oluyor.

"Hollie Troy'la gözaltı süresini nasıl geçiriyor?" diye sordum. Eski kocasının neredeyse her Cumartesi Hollie'yi görmeye geldiğini biliyorum. Violette bir yıl ayrı kaldıktan sonra ailesine daha yakın olmak ve hastanedeki işi kabul etmek için Sky Ridge'deki evine geri taşınmıştı.

"İyi görünüyor, sanırım burada huzurlu olduğumu hissedebiliyor," diyor Vi, bakışlarını kızının üzerinde gezdirerek. "Artık burada olduğumuz için ailemi daha fazla görebileceği için çok mutlu. Rowan'ı ne kadar çok sevdiğini de söylememe gerek yok..."

"Rowan'ın bacağı nasıl iyileşiyor?" diye sordum. Bu sezonun başlarında bir yangında yaralanmış, bir kül çukuruna düşmüş ve bacağında orta derecede yanıklarla çıkmıştı. Vi'nin yanık ünitesi hemşiresi olarak çalıştığı hastaneye gitmiş ve gerisi tarih olmuş.

"Aslında iyi," diyor başını sallayarak. "Hâlâ orada burada biraz rahatsız ediyor ama onun dışında harika görünüyor. Gerçekten iyi iyileşiyor. Ve bu onu hiç yavaşlatmamış gibi görünüyor."

Tam zamanında kızlara baktığımızda Hollie'nin kumda tökezlediğini ve yüzüstü düştüğünü görüyoruz. Penny hemen orada, ayağa kalkmasına yardım ediyor. Hollie ağlarken yüzü düşüyor ve Violette ayağa kalkıp ikisine doğru yürürken yüzünü buruşturuyor. Kızının önüne çömeliyor ve yanaklarındaki ve kollarındaki kumu siliyor. Başını sallarken küçük sarı saçları sallanıyor,

Vi'nin sorduğu ve benim duyamadığım bir soruya cevap veriyor. Penny yakınında duruyor, eli Hollie'nin sırtında.

Göz ucuyla gelen bir başımı çevirdiğimde Bea'nın uyandığını görüyorum ve bir kalp atışı içinde küçük yüzü kızgın bir surat ifadesine bürünüyor. Ayağa kalkıp onu dışarı çıkarmak için bebek arabasına uzandığımda hoşnutsuz bir çığlık atıyor. Bankın üzerine geri yerleşiyorum ve elimde tuttuğum hafif battaniyeyi alıyorum.

Parkta hâlâ sadece biz varız ama atletimin üst kısmını çabucak ayarlıyorum ve birkaç saniye içinde emzirmek için yerleşiyor. Hafif battaniyeyi üzerine örtüyorum ama kollarını sallayarak battaniyeyi omzumdan aşağı çekiyor. Battaniyeyi tekrar kaldırıp üzerini örtecek şekilde ayarlıyorum, ancak kollarını tekrar çılgınca sallarken aynı anda bacaklarını tekmeliyor ve battaniyeyi tamamen omzumdan aşağıya çekiyor ve ona bakarken başımı sallıyorum.

"Bea, annene söyle, '*Anne, orası çok sıcak*'," diye Vi oturmak için geri geldiğinde. Yargılamayan anne arkadaşlar için Tanrı'ya şükürler olsun. Vi olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Göğsümün dibindeki Bea ile konuşurken, "Yemek yemeye çalışırken başına battaniye isteyip istemediğini sor, bakalım hoşuna gidecek mi!" diye takılıyor.

Bea'nın kahverengi gözleri kocaman, kolumun üzerinden Vi'ye bakıyor ve eli göğsümün üst yamacına hareketli bir şekilde vuruyor. Gözlerimi devirerek gülüyorum, sonra yavaşça nefes veriyorum. Vi'yle geçireceğim bu zamana ihtiyacım vardı.

CHAPTER 13

XANDER

Ben içeri girerken barın kapısı sıkıcı bir çınlamayla kapanıyor. Jack Taylor -Babam hayattayken eski manga komutanımız emekli olmuş ve eşi Mae ile birlikte barı işletmeye başlamışlardı.

Her zamanki barmenimiz Lou bu gece izinli. Violette Taylor, Jack ve Mae'nin kızı ve King'in yeni kadını, barın arkasında duruyor. Kardeşi Jacob babam öldüğünde benim ekibimdeydi ve King'in en iyi arkadaşıydı. Birçoğumuz ailesini yangında kaybetmenin ne demek olduğunu bilir. Babamı kaybettiğim yıl, Jacob da bir yangında ölmüştü. Hayatımın ve kariyerimin en kötü yıllarından biriydi. King bir daha asla eskisi gibi olamadı ve Violette'in de tam olarak yas tutabildiğini sanmıyorum.

Jacob'ı kaybetmek benim için de zor oldu. Sup olarak ilk sezonumda, sezon başında babamı kaybettikten sonra sezon sonunda onu kaybetmek çok acımasızdı. Jack'le çalışırken Jacob ve Violette'i çocukluklarından beri tanıyordum. Neredeyse büyümelerini izlemiştim. İkisi için de havalı bir amca figürü olduğumu düşünmek hoşuma gidiyordu. Sonra Jack oğlunu gömerken yanında durmak zorunda kaldım. Kendi suçluluk duygum beni yiyip bitirmişti ama King için daha zor olduğunu biliyorum. Kendi hatası olmasa bile en iyi arkadaşının ölümüne neden olduğu için hala kendini suçluyor.

Violette beni yerde yürürken gördüğünde soğutucudan bir şişe PBR çıkarıyor ve Rowan Kingsley'in yanındaki bar taburelerinden birine kıvrıldığında beni bekliyor. Teşekkür etmek için başımı sallıyorum.

Adam sevgilisi yüzünden aptallaştı. Bana gülümsüyor ve King'in yanımda 'kendi kadını bul' diye homurdandığını duyabiliyorum. Sırf sinirini bozmak için kıkırdıyorum, ama lafı duymazdan geliyorum, kapı tekrar açılırken biramı dudaklarıma götürüyorum. Cal ve Scottie birlikte içeri , Scottie de oturduktan sonra Cal diğer tarafıma oturuyor.

Violette çoktan bir şişe Coors açmış ve Cal' önüne koyuyor, sonra da Scottie'nin viskisini bir highball bardağına doldurmak için kayıyor. Yirmi sekiz yaşında olabilir ama yıllardır geldiğim barın arkasında tanıdığım çocuğu görmek hâlâ tuhaf. Viskiye uzatırken Scottie'ye gülümsüyor. Violette ve Scottie'nin Violette King ile çıkmaya başladığından beri arkadaş olduklarını ve Teddy'nin de Violette ile arkadaş olduğunu biliyorum.

Düşüncelerim aklımdan bir türlü çıkaramadığım kadına kayıyor ve saate bakıp, kısa bir süreliğine hala konağında uyanık olup olmadığını merak ediyorum. Onu bu sabah kafenin dışında gördüğümünden beri görmedim ve sırf onunla karşılaşma ihtimalime karşı geziyi bitirip eve erken dönmek istiyorum.

Sanki Cal aklımdan geçen lanet düşünceleri daha ben onları düşünür düşünmez okuyabiliyor gibi, çünkü kollarını barın çıkıntısına dayayıp öne doğru eğilerek bana profilden bakıyor ve "Bu gece pansiyonda mı kalacaksın yoksa eve mi gideceksin?" diye soruyor.

Bira şişemi tekrar ağzıma götürürken şişenin kenarından ona bakıyorum. Sırıttıyor. Herif tam bir bok karıştırıcı.

"Evet, son zamanlarda hangi cehennemdeydin?" King de öne doğru eğilerek soruyor. "Eğer biz ateşin başında değilsek, sen hiç ortalıkta yoksun. Biz gençlerden bıktın mı ihtiyar?"

Ona gözlerimi deviriyorum ve konuyu değiştirmek için elimden geleni yapıyorum. "Hala benim mil süremi geçemeyen biri için çok büyük bir ağzın var."

"Bizden sıkılmıyor, sadece evde olmayı daha keyifli hale getiren bir şey buldu," diye mırıldanıyor Cal karşımda, beni bu kadar kolay bırakmıyor, sırtışı genişliyor. Scottie de öne doğru eğiliyor, çilek sarısı saçları başının tepesinde dağınık bir şekilde toplanmış, bana bakarken dudaklarında boktan bir sırtış belirliyor. Cal'ı en sert bakışlarımla düzeltiyorum.

ama bu onu en ufak bir şekilde caydırmıyor. "Adam bugün kafede gördüğünde neredeyse kendini kaybediyordu-"

"Dostum," diye homurdanarak kendimi sandalyeme geri attım. Herkes genç kızların çok dedikodu yaptığını düşünüyor, ama görünüşe göre yetişkin erkeklere karşı hiçbir şeyleri yok. "Onu bu işe karıştırma."

"Oh, bir *kız mı* var?" King ilgisini çekmiş bir şekilde soruyor ve ben de başımı çevirip ahşap kirişli tavana bakarak inliyorum. Tanrım, keşke eve gitseydim. Cal'ın bunun yayınlanmasını istemeyeceğini düşünürsünüz, çünkü o onun kız kardeşi ve her şey.

Sanırım intikam intikamdır. Elinden geleni ardına koymayacak.

Cal sırtıma sert bir tokat atarken birasından bir yudum alıyor ve sonraki sözleriyle inliyorum. "Sırf kız kardeşimden hoşlanıyorsun diye sana karşı yumuşak davranacağımı mı sanıyorsun? Kaba bir uyanış yaşayacaksın, sup."

"Ooohh, biliyordum!"

Heyecanlı bir solukla başımı geri indiriyorum. Violette ellerini diğer taraftan barın kenarına dayıyor ve gülümsemesi geniş. Gözlerim kısılıyor. "Neyi bildin?"

Violette'in gülümsemesi genişler. "Teddy'den hoşlanıyorsun."

Scottie dirseklerini önündeki bara dayamak için tekrar öne eğiliyor, böylece Cal'in etrafından bana doğru bakabiliyor. Sırtarak göz kırptıyor ve ben de gözlerimi deviriyorum. "Hiç şüphesiz. En iyi arkadaşının kız kardeşine aşık."

Sesli bir şekilde inliyorum, çenemin neredeyse göğsüme değene kadar öne düşmesine izin veriyorum. Lanet olsun. Benim. Hayatım. "Cal'ın kız kardeşine aşık değilim." Bu bariz bir yalan.

Violette tırnağını önümdeki bar tablasına vurarak dikkatimi tekrar ona çekti. "Hayır, efendim. Bu barda yalan söylemek yok. Ev kuralları."

Düşük kaşlarımın altından, cevap vermeden ona bakıyorum. İki yanımdaki adamlar bunu yaşamama izin vermeyecekler. Lanet olsun. Biramın kalanını bitiriyorum ve boş şişeyi aramızdaki barın üzerine bırakıyorum.

"Üç çocuğa birden bakmakla meşguldü-"

Violette bir PBR'ın daha kapağını açıp önüme koyuyor, boş şişeyi bardan alıp yüzünde ışıltılı bir gülümsemeyle bana uzatıyor.

"Evet, çünkü bu yüzden dilin başının yanından dışarı sarkıyordu ve kendini ondan *ayıramıyordun, çünkü o*

Cal başını sallayarak alay ediyor, sonra bana bakıyor. "Onu nasıl izlediğini hiç fark etmediğimi mi sanıyorsun?"

"Hepinizden nefret ediyorum," diye homurdanıyorum ve iki elimle önümdeki bira şişesini kavriyorum. Tırnağım etiketi karıştırıyor ve gözlerimi yere indiriyorum.

Cal yine de iyi gidiyor. Benden başka herkese hitap ederek, kıkırdayarak devam ediyor. "Hayatımda hiç bu kadar sert ve hızlı düşen bir adam görmemiştim. Gözlerinin ortasından vurulmuş gibi, işi bitmişti."

Ben *kimseye* aşık olmam. Nokta. Kendim için genel bir kural olarak, kimseyle çıkmam. İşim hayatımın aşkı, tıpkı babam için olduğu gibi ve bir kız arkadaşımı ya da Tanrı korusun bir eşi ve çocukları bu duruma sokmayı reddediyorum. Ve Cal bunu biliyor. Hâlâ Xander ve Teddy'nin ağaçta oturması hakkında kıkırdıyorlar.

Birayı dudaklarıma götürerek, "Bu öyle bir şey değil," diye mırıldanıyorum. Devam ederken ses tonum niyet ettiğimden daha sert, karanlık bir şekilde mırıldanıyorum, "O üç çocuklu dul bir anne; burada her şeyi tek başına yapıyor, en azından yeğeninin dehşetinin yollarda telef olmamasını ya da balıklara yem olmamasını sağlayabilirim çünkü henüz kendini koruma duygusu yok. Ayrıca, hepiniz biliyorsunuz; ben bekar annelerle çıkmam."

Violette'in gözlerindeki ışıltının bir kısmı kaybolduğunda ve gülümsemesi kaybolduğunda sözlerimin sertliğine anında pişman oluyorum. Bir el havlusu alıp parmaklarının arasında oynatıyor, ağzı bir çizgi halinde geriliyor. Yanımdan Cal'in omuzlarının kaskatı kesildiğini hissediyorum ama ona bakmaya cesaret edemiyorum.

Kahretsin. Gözlerimi kısıtıp kapatıyorum ve bir elimle enseme ovuyorum. "Siktir. Bu... Ben öyle demek istemedim."

Violette omuz silkiyor, bir omzunu hafifçe yukarı kaldırıyor. "Zorunlu da olsa onu kollayan biri olduğu için şanslı gibi görünüyor."

Kahretsin. Şimdi eminim Cal benim kız kardeşinin peşinden koşan ve hiçbir şey yapmaya niyeti olmayan bir pislik olduğumu düşünüyordur. Tamamen haksız da sayılmaz, çünkü şu anda Teddy'ye karşı niyetimin ne olduğunu bile bilmiyorum. Bu hiç iyi gitmiyor. Eve gitmeliydim.

Ellerimi iki yana açarak, "Durun, ben öyle demedim-" diye mırıldanıyorum. Violette, "Bakın, baş etmesi gereken çok şey olduğunu biliyor," diyerek sözümü kesiyor. I

Sessiz kal, ela gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. Müdür tarafından azarlanıyormuşum gibi hissediyorum, göğsüm sıkışıyor ve utancın içimi yaktığını hissediyorum

Ben. Onu çocukluğundan beri tanıdığım için onun tarafından azarlanmak garip bir duygu. Cal'ın gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, başımın yan tarafını yakıyor. Ona bakamayacak kadar korkağım. Violette neredeyse özür dilercesine Cal'a bakıyor ve sonra bakışlarını tekrar bana odaklıyor. "İyi günlerinde kendini berbat biri olarak görüyor ve Tanrı biliyor ya, geçen yıl eline tutuşturulan boktan hayat eliyle yapabileceğinin en iyisini yapıyor... ama Teddy gibi birinin sana zaman ayırması ya da ilgi göstermesi için çok şanslı olmalısın. Bekâr bir anne olması onu daha az-"

"*Biliyorum,*" diye mırıldanıyorum sessizce, yalvarırcasına, hararetle tiradına son vererek. "Ve yemin ederim öyle demek istemedim." Ona dönmeden önce Cal'a bakıyorum. "Babamın bir yangında öldüğünü biliyorsun, Jacob'la aynı yıl. Hiç kimseyle çıkmıyorum. Sadece 'bekâr anne yok' değil. Hiç çıkmam. Çünkü annemin yaşadıklarını bir eşe ve bir aileye yaşatma düşüncesi adil değil. Tek bildiğim geceleri onun ağlama sesini duvarlardan duyabildiğim." Violette'in gözleri bunun üzerine hüzünleniyor ve Cal koltuğunda daha dik oturuyor ama ben ilerliyorum. "Teddy gibi harika birini incitmek ya da böyle birini tekrar kaybetmektense sonsuza kadar bekâr kalmayı tercih ederim. Birine verebileceğim tek söz bu; onları endişelendireceğim ve muhtemelen sonunda onları inciteceğim. Teddy bundan daha iyisini hak ediyor. O çocuklar da öyle."

"Peki, tamam o zaman," diyor yavaşça, sert ve yapmacık olsa da başını sallıyor. "Ve bil diye söylüyorum, o da biriyle çıkmakla ilgilenmiyor zaten. Yani sanırım güvendesin, ha?"

Haklısın. O da çıkmak istemiyor, yani bu mükemmel. Cal birasından uzun bir yudum alarak yanımda homurdanıyor.

Yine de bu göğsümdeki ağrının oluşmasını engellemiyor. Göğsümü sıkkan hayal kırıklığının acısını dindirmek istercesine göğüs kafesimi ovuyorum. Çünkü kelimeleri yüksek sesle söylerken bile... onları *kastettiğime* tam olarak ikna olmadım. Onun başka biriyle çıktığı düşüncesinden bahsetmiyorum bile. İçime çöken kıskançlık ateşi neredeyse nefesimi kesiyor.

Teddy, bir daha geri dönmeyebilecek eski kışkı bir itfaiyeciden daha iyisini hak ediyor olabilir, ama *denemek* istemiyorsam ne olayım.

CHAPTER 14

Teddy

"Çocuklar nasıl? Uyuyorlar mı? Sen uyuyor musun? Bea iyi besleniyor mu? Dil bağı nasıl?"

Telefonu kulağımla omzum arasında dengede tutarak olabildiğince sessiz bir şekilde iç çekiyorum. "Çocuklar iyi. Dalton gelecek hafta başlayacak okul için hazır ve Penny de 4'ün Anaokulu için çok heyecanlı. Dalton eskisi gibi kâbus görmüyor, Penny kendi yatağında uyumaya başladı, Bea harika besleniyor ve KBB kravatını haftalar önce kestirdi." Bea'yı bebekliğinin ilk birkaç haftasında emzirmeyi kesinlikle berbat hale getiren dil bağına hatırlayınca ürperiyorum.

"Peki ya sen? Uyuyor musun?"

"Bea diş çıkarıyor, bu da son birkaç haftadır iyi uyuyamadığı anlamına geliyor, bu yüzden *ben* de iyi uyuyamıyorum-"

"Kent, gelecek hafta sonu ne yapıyoruz? Çocukları hafta sonu Teddy'götürebiliriz, değil mi?" diye sesleniyor kayınvalidem odanın öbür ucundan kocasına.

Colleen ve Kent Hansen isteyebileceğim en iyi kayınvalidelerdi. Yaşlandıkça, canavar kayınvalidelere sahip olmak zorunda kalmadığım için minnettar olmaya başladım. Logan'ın ölümünden sonra inanılmaz derecede destekleyici ve yardımcı olmuşlardı ve Bea'nın ölümünden hemen sonra

doğdu. Colleen birkaç haftalığına bizimle kalmaya gelmişti ve hala o olmadan o ilk birkaç haftayı nasıl atlatabileceğimi bilmiyorum.

Benim ve Cal'in ebeveynleri yıllar önce vefat etti, bu yüzden sadece biz varız. Ama Hansen'ler -Logan'ın anne ve babası- gerçekten harikalar. Logan onlar için geç doğmuş bir bebektir, bu yüzden o büyüdüğünde emekliliklerine sadece birkaç yıl kalmıştı. Zamanlarını sahilde geçiriyorlar, golf oynamayı ve yerel şarap imalathanelerine seyahat etmeyi seviyorlar.

Kent'in derin gürültüsünü hattın diğer ucundan duyuyorum, ancak ne dediğini tam olarak anlayamıyorum.

"Güzel," diye bitiriyor Colleen ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Gelecek Cuma orada olacağız, aşkım. Neden bu gece için bir otel bulmuyorsun, biz de çocuklarla kalıp yatıya kalmıyoruz?"

Hiç yapamayacağımı bilsem de düşüncesi bile heyecan verici. Tek başıma bir yatakta uyuma fikri, yanımda bebek telsizi olmadan ya da gece yarısı emzirmek için uyanmadan... Cennetten küçük bir parça gibi.

"Bilmiyorum eğer-"

"Dondurucuda hiç süt var mı?" Colleen soruyor ve ben daha hayır diyemeden sözümü kesiyor. Tekrar gülümsedim. Beni çok iyi tanıyor olabilir. Sonra sessizce alay ediyorum. Beni çok iyi tanıyor olmalı; Logan ve ben lisede sevgiliydik ve kazadan önce on beş yılı aşkın süredir birlikteydik.

"Şey, evet-"

"Tek ve yalnız bir geceyi atlatmak için yeterli mi?" diye ısrar ediyor.

İç çekiyorum, yenilgiyle başımı sallıyorum. "Evet."

"Büyükanne ve büyükbabanın bebeklere bakacağına güvenmiyor musun?"

Gözlerimi deviriyorum. Şimdi komik olmak için dramatik davranıyor, ben de ona ayak uyduruyorum. "Bir saniye bile değil."

"Mükemmel. Kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği için dondurma o zaman."

Koltuğun bir köşesine gömülürken içimden bir kahkaha yükseliyor. "Teşekkür ederim. Çocuklar ikinizi de görünce heyecanlanacak. Ve bir sarılmaya ihtiyacım var."

"Ah, benim tatlı kızım," diye mırıldanıyor Colleen, şakacı ve alaycı bir tavırdan samimi bir tavıra geçerek. "Neler oluyor?"

Boğazımı tıkayan duyguları yutkunarak geçiştiriyorum ve kendimi küçümseyerek gülüyorum. "Bu aptalca, gerçekten."

"Eğer seni üzüyorsa, bu aptalca değil," diyor nazıkçe.

Derin bir nefes aldım ve yavaşça dışarı verdim. "Yerel ajanstan bir telefon aldım. Ekim ayında açılacak bir pozisyonları varmış ve taşındığımızdan beri başvurum dosyadaymış. Görüşme için gelmemi istediler... ama hazır olup olmadığımı bilmiyorum. Eğer o işe geri dönmeye hazır olursam-"

Gözyaşları burnumu yakıyor ve gözlerimi dolduruyor. Lanet olsun. Kendime bunun için duygusallaşmayacağımı söylemişim.

"İşe dönmem gerektiğini biliyorum. Bea doğduktan sonra kendime verdiğim dört aylık doğum izninin neredeyse sonuna geldim... Evin satışından gelen parayla ya da Logan'ın hayat sigortası ödemesiyle sonsuza kadar yaşayamam ve yaptığım şeyin bu olduğunu düşünmeni istemiyorum-" demek için acele ediyorum. "Çoğunu çocuklar için yüksek getirili birikimlerde tutuyorum. Bea doğana kadar idare edecek kadarını kendime ayırdım-"

Colleen nazıkçe, "Teddy, bunların hiçbirini bana açıklamak zorunda değilsin," diyor. Burnumu çekiyorum ve başımı sallıyorum, gerçi telefonda göremediğini biliyorum. "Sen her zaman akıllı ve sorumluluk sahibi biri oldun ve kendin ve bebeklerin için en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yapacağını biliyoruz. Bana hiçbir şeyi haklı göstermek zorunda değilsin. Ve eğer sevkiyat işine geri dönmeye hazır değilsen, ihtiyacın olduğu sürece evde kalabilirsin. Penny anaokuluna gidene kadar evde kal. Bea okula başlayana kadar da evde kalabilirsin, umurumda değil. O çocukları ve onların iyiliğini her zaman en yüksek önceliğiniz olarak göreceksiniz. Bunu biliyoruz."

Bir ama hissediyorum ve fazla beklemiyorum. Devam ettiğinde gülümsüyorum. "...Ama yine de *kendini* tatmin etmenin bir yolunu bulduğundan emin olmalısın.

senin de iyiliğin için Teddy. Seni mutlu edecek bir şey bul, çünkü boş bir bardaktan su dolduramazsın."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor ve ben de onları silkeleyerek bir nefes veriyorum, böylece yanaklarım nefes verirken şişiyor. "Özlüyorum," diye sessizce itiraf ediyorum. "İşimi seviyordum."

"Ve bu işte harikaydın," diyor Colleen.

"Olmayana kadar." İtiraf bir fısıltı olarak çıkıyor.

"Teddy, kendini suçlamayı bırakmalısın. Senden kimse seni suçlamıyor. Logan'ı başka kaç aramaya sorunsuz gönderdin?" *Yüzlerce*. "Ne olacağını bilmene imkan yoktu. O korkunç kazalardan biriydi. Bunun kabullenmeyi kolaylaştırmadığını biliyorum ama öyleydi. Senin ya da Logan'ın yanlış yaptığı hiçbir şey yoktu. Oğlumu hayatımın sonuna kadar özleyeceğim, siz de özleyeceksiniz. O bebekler onu özleyecek. Ama onun burada olmaması

Senin hatan değil. Lütfen bana bunu bildiğini söyle. Yas danışmanına gidiyor musun?"

"Bea doğduğundan beri değil," diye itiraf ediyorum utanarak. Gmleğimin eteklerini parmaklarımın arasında evirip çeviriyorum. "Oraya gitmek için ne zamanım ne de enerjim vardı." ok uzak değil, Logan'ın ailesinin hâlâ yaşadığı eski memleketimize arabayla ancak yarım saat uzaklıkta. Ama üç çocuğa da bakıcı bulmak ya da onları alıp Colleen ve Kent'in evine bırakmak için yüklenmek ve böylece danışmanlığa gitmeye devam edebilmek çok büyük bir çaba gibi görünüyordu.

"Kendine iyi baktığından emin olabilmem için bizi oraya taşımak zorunda bırakma beni," diye tehdit ediyor nazikçe. Sadece yarı şaka yaptığını biliyorum. "En azından görüşmeye gitmeyi düşünüyor musun?"

"Bilmiyorum. Belki de. İştiyorum. Tanrı biliyor ki lyorum. Sadece çok korkuyorum. Ya bir hata yaparsam ve bir başkasının eşini ya da çocuğunu ldrtrsem? Kendimi asla affetmem."

"Dışarı çıkıp *yaşamaktan* korkmaya devam edemezsin, tatlı kızım."

Yenilgiyle inliyorum. Kahretsin, haklı olmasından nefret ediyorum. Colleen'le ilgili bir şey daha var, bir şeyleri yüzüme vurmuyor, bu yüzden konuyu hemen değiştiriyor, buna minnettarım.

"Eminim daha önce konuşuruz, ama gelecek Cuma görüşürüz, tamam mı?" "Tamam, evet," diye gülüyorum, göğsüm eskisinden biraz daha hafiflemiş hissediyorum o aramadan önce. "Teşekkür ederim, anne."

"Rica ederim Teddy. Yakında görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Yakında görüşürüz." Aramayı kapatıyorum ama telefonumun ekranına bakarak oturuyorum. Korkup kaçmadan önce Vi'yi arıyorum.

Cevap verdiğinde, "Bir sorun mu var?" diye sorar.

"Seni aramam için bir şeylerin ters gitmesi mi gerekiyor?" Gülümseyerek soruyorum. "Evet. Yoksa bana mesaj atardın," diye mırıldanıyor. Bu muhtemelen gerçeği, kabul ediyorum.

"Yaşamaya ve korkmamaya çalışıyorum."

"Evet, çünkü bu hiç de şifreli değil," diye kestirip atıyor ve ben yine gülüyorum. "Gelecek hafta sonu kayınvalidem Cuma akşamı çocukları almaya geliyor.

Hastanede vardiyada mısın?" diye sordum.

"Hayır, ama Cuma gecesi Shifty's'de barmenlik yapmam gerekiyor."

"Oh. Kahretsin."

"Neler oluyor?" diye soruyor ve sanki bir sonraki adımdan endişeleniyormuş gibi oturduğunu hissedebiliyorum.

"Sadece birkaç saatliğine uzaklaşmak için bu gece bir otele gitmemi istiyorlar. Benimle kız kıza yatıya kalmak ister misin diye soracaktım?" Aceleyle sordum. "Abur cubur, romantik komedi filmleri ve içkiler?" Bütün bir gece Bea'yı beslemek zorunda kalmadan, yetişkinlere yönelik bir tadını çıkarabileceğim. Küçük kazançlar, sanırım. "Scottie'yi de yanımda götüreceğim."

Vi güler ve şöyle der: "Tabii ki. Nasıl olsa Hollie bizimkilerin olacak. Lou'ya haftaya bir gece yer değiştirmemiz gerektiğini söylerim. Evet. Yüzde yüz evet. Kızlar gecesi." Violette şarkı söylüyor, ben de sırtıyorum. "Bebek yok, erkek yok. Ben varım."

Evet, bu harika olacak. Tam da doktorun, kayınvalidenin -sıralı.

OceanofPDF.com

CHAPTER 15

XANDER

"Taşınma nasıl gidiyor?"

Kardeşim Zach hattın diğer ucundan sadece homurdanıyor ve ben 'Günlerce Barbie' kelimelerini zar zor seçebiliyorum. Kıkırdıyorum. Üç kızı var -yeğenlerim- ve hepsinin yaşları neredeyse beş ile on bir arasında değişiyor. Ağabeyim her zaman 'erkek adam' tipinde bir adamdı, bu yüzden üç kızı olması onun için bir alışma süreci oldu.

Bir de annelerinin çekip gittiği gerçeğini eklersek - ki kendisi uçarı bir kaltaktır - bekar bir baba olmak onun için çok zordur. Eski evlerinden daha küçük bir daireye taşındılar, kendi başına daha kolay karşılayabileceği bir şey, ama bu tek başına başka bir büyük uyum. Onun için üzülüyorum, orası kesin.

"Zaman içinde bu kadar çok eşyanın birikmesi inanılmaz," diye homurdanıyor. "Ve Tanrı korusun, bu uyumsuz Barbie ayakkabılarından da kurtulacağız. Chloe dün çöpte onlardan bir avuç gördüğünde neredeyse sinir krizi geçiriyordu. Bana öyle bir baktı ki sanırsın kedisini öldürdüm."

Yüksek sesle gülüyorum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve arkadaki avlu sandalyesine yaslanıyorum. En küçük yeğenimin yüzündeki ihanete uğramış ifadeyi hayal edebiliyorum.

"Yaşanacak o kadar çok şey var ki," diye iç geçiriyor ve telefonda duyabildiğim yorgunluğundan nefret ediyorum. "Bir şey buldum. Senin için postaya verdim."

"Öyle mi? O da ne?"

"Aslında babamdan bir mektup," diyor ve tüm vücudum hareketsiz kalıyor. "Yıllar önce hem bana hem de Joel'e mektup göndermişti ve bu mektup da sana yazılmış. Sana geri göndermeye fırsat bulamadım. Üzgünüm kardeşim."

Babamdan bir mektup mu? Ölmeden önce ya da öldükten sonra yazdığı ve benim almamı istediği bir mektup mu?

"O mektupları ne zaman aldın?" Sandalyemde öne eğilip dirseklerimi geniş dizlerime dayayarak soruyorum.

"Kahretsin, altı, yedi yıl önceydi. Chloe'ye hamile kalmadan önceydi, bunu biliyorum. Sanırım Bailey bir yaşındaydı, belki? Yani, bir süre. Seninkiler nasıl oldu da benim eşyalarımın arasına karıştı bilmiyorum, sonra da öylece gömülüp gitti."

"Okudun mu?"

"Hayır," diyor sessizce ve o görmese de ben başımı sallıyorum. "Eğer seninki de benimki kadar kişiselse, okumanın bana düşeceğini düşünmedim. Birkaç gün önce gönderdim, yani her an sana ulaşabilir."

Hay sikeyim. Babamdan ölmeden önce yazılmış bir mektup. Şimdi öldüğünü bile bile ondan bir şey okumak ne kadar garip olacak? O mektubun okunmasından kısa bir süre sonra öleceğini bilerek?

O tanıdık keder acısı beni tekrar vuruyor, derin ve acıtıcı. Keder eskisi kadar sık gelmiyor ama zaman bu acıyı hiç azaltmışa benzemiyor. Babam hesaba katılması gereken bir güçtü; harika bir baba, adil ve onurlu bir lider ve patron ve en iyi arkadaşlarımdan biriydi. Lanet olsun, onu kaybetmek yaşadığım en zor şeylerden biriydi. Haftalar ve aylar süren boşluk beni acımasızca yiyip bitirdi. Onu kaybetmenin beni sürüklediği o karanlıktan çıkmak çok uzun zamanımı aldı.

Çok fazla içtim. Çok fazla düzüştüm. Sanki saçma bir ölüm arzum varmış gibi kendimi bilerek tehlikeli durumlara soktum. Sonra o sis dağıldı ve o zaman beni görebilseydi babam için ne büyük bir hayal kırıklığı olacağımı fark ettim.

Bu durumdan tırnaklarımla kazıyarak kurtuldum ve bir daha da arkama bakmadım. Hâlâ içiyorum - muhtemelen ara sıra çok fazla - ama ne zaman yettiğimi bilecek kadar farkındayım. Artık sikimi isteyen her kıça sokmuyorum-

Yine de en kötü zamanlarımda bile bir kez bile prezervatifsiz bir hatunu becermediğim için mutluyum. Her şeyimi hava geçirmez şekilde sardım.

Dünyada kazara çocuk istemiyorum.

"Abigail nasıl?" Düşünce trenimin beni sürüklediği karanlıktan kendimi çekip çıkararak huysuzca soruyorum.

Zach tekrar iç geçiriyor ve omuzlarındaki stresi yoğurmaya çalışır gibi ensesini ovuşturduğunu hayal edebiliyorum. "Zorlanıyor," diye itiraf ediyor sessizce. "Onu suçlamıyorum. Brit'in gittiğini anlayacak yaşta ve ben onun için gerçeği ancak Bails ve Chloe'ye yaptığım gibi eğip bükebilirim. Sanırım bir parçası annesinin gidişinden dolayı beni suçluyor." Sesindeki hüznü duyuyorum ama ben sözünü kesmeden devam ediyor. "Chloe duygusal bir karmaşa içinde. Her zaman utangaç ve hassas olmuştur ama lanet olsun. Ona yanlış bakıyorum ve ağlamaya başlıyor. Brittanee'nin yaptığı gibi onları terk edip etmeyeceğimi soruyor. Bu benim kalbimi kırıyor. Çocuklarını nasıl bırakırsın?"

Sert bağırışı iğne gibi yere düşüyor. Biz çocukken babamın bunu nasıl yaptığını hiç merak etmemiştim. Görebildiğim kadarıyla iyi bir nedeni vardı. Bu iş, bu kolunda yaygın olan endişe verici personel eksikliği... Anlıyordum. Zach ve Joel daha gençti, bu yüzden benden daha fazla mücadele etmişlerdi. Ben de fırsat bulur bulmaz babamla çalışmak için buraya geldim.

"Her neyse, o mektup bir iki gün içinde sana ulaşır, sadece gözün üzerinde olsun diye sana haber vermek istedim. Ne zaman bir telefon görüşmesi yapacağını asla bilemem," diyor Zach, içinde bulunduğu durumdan kaynaklanan incinmişliğini ve öfkesini açıkça dizginleyerek. "Eşyalarımı yerleştirmeye geri dönmeliyim."

"Elbette," diyorum telefona, kardeşime daha fazla yardım edebilmenin bir yolu olmasını dileyerek, ama yarım ülke öteden yapabileceğim bir şey olmadığını bilerek. "Haber verdiğin ve bana gönderdiğin için teşekkürler. Kendine iyi bak Z. O kızlara benim için sarıl."

"Yapacağım, kardeşim. dikkatli ol."

Telefonu kapatmadan önce ciddiyetle "Her zaman öyleyim," diyorum, verebileceğim tek söz bu.

CHAPTER 16

XANDER

Telefonu kulağıma dayamış emirleri dinlerken yanımdaki komodinin üzerinde duran çalar saate bakıyorum. Kahretsin, çok erken. Oh iyi, kalkın *ve parlayın çocuklar*. Telefona konuşarak, "Teşekkür ederim, bir saat içinde yola çıkacağız" diyorum.

Görüşmeyi sonlandırıp Cal ve King'e mesaj yazmaya başlıyorum, sonra da son görevimiz için aldığım emirleri hızlıca yazıyorum. Saat çok erken ama ikisinin de mesajımı çabucak alacağını biliyorum. Kaptan ve takım lideri olarak, mürettebatın geri kalanına emirleri göndermeyi ve onları yola çıkmaya hazırlamayı üstlenecekler. Gönder tuşuna basıyorum ve yataktan kalkıp dolabıma doğru ilerliyorum. Çantam neredeyse her zaman hazır ve paketlenmiş, gitmeye hazırdır. Çantamı aldıktan sonra mutfığa gidiyorum, orada bir cezve kahve demlemeye başlıyorum. Saat daha çok erken ama bu ateş tam dokuz saattir yanıyor.

Telefonum çalıyor ve gelen yanıtları okuyarak kontrol ediyorum.

KING

Anlaşıldı, Sup.

İşçi Bayramı havai fişekleri için biraz erken değil mi?

CAL

Tüm SoCal'da yangın yasağı var. Aptallar.

Kurşun, yerleşik olmayan bir turist olduğunu söylüyor.

KING

Moronlar.

Kurşun ayrıca turistin öldüğünü de söylüyor.

CAL

Doğal seçim en iyi haliyle millet.

Gözlerimi devirerek inliyorum. Ben de aynı şeyi düşünmüş olsam da, yazıyorum:

Biri öldü, çocuklar.

Kaldırın kışınızı.

Tekerlekler bir saat içinde yolda.

CAL

Üzgünüm, Sup.

Bir saat içinde
tekerlekler.

Mutfak lavabosunun başında durup ön bahçeye bakarken kahvemden bir yudum alıyorum. Ay parlak, dışarıdaki bahçeyi keskin bir şekilde gösteriyor. Teddy'nin çim biçme makinesi bahçenin onun tarafındaki kısmının ortasında duruyor, çimlerin yarısı kesilmiş, sanki yarı yolda durmuş gibi. Kahvemi bırakıp kaşlarımı çatıyorum. Eğer yangından döndüğümde hala oradaysa, çimleri bitirmeyi ihmal etmeyeceğim.

Kalçalarımı mutfak tezgahına dayayıp kahvemi yudumlarken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. İşte o zaman duyuyorum, bir bebek ağlamasının öfkeli feryadını. Boğuk ama arkamdaki pencereden duyabiliyorum. Acaba Teddy kendi mutfağında mı, etrafta dolaşıp ağlaması daha da şiddetlenen ve sonunda aniden kesilen Bea'yı yatıştırmaya mı çalışıyor?

O sırada mırıldanarak bebekle konuştuğunu duyabiliyorum ve ön kapıdan çıktığını fark ediyorum. Kapalı ön avludan çıkıp minibüsüne doğru yürürken onu fark ediyorum, elindeki fobla kilidi açarken farlar yanıp sönüyor.

Bir kalp atışı sonra mutfağın etrafından dolaşıp kendi ön kapımdan dışarı adım atıyorum. "Teddy!" Onu ürkütmemeye çalışarak sessizce sesleniyorum.

Yine de telaşla ciyaklıyor, bana doğru dönüyor ve beynim önümde ne olduğunu algıladığında tüm düşüncelerimi kaybediyorum.

"Aman Tanrım, Xander!" diye nefes alıyor ve yanaklarının pembenin canlı, güzel bir tonuna dönüşmesiyle, utancının hissedilebilir dalgalar halinde yayıldığını hissedebiliyorum. Saçları başının tepesinde dağınık bir şekilde toplanmış, gözlükleri burnunda ve yüzünde makyaj yok. Uykusu dağınık ve çok güzel. Ona, şu anda tümüyle sergilenen vücuduna bakmaktan kendimi alamıyorum.

Bea'yı emziriyor, bir koluna ustalıkla sarılmış, bebeğin koyu renkli başı açıkta kalan göğsüne yaslanmış. Çürük, rahat görünümlü bir sütyen giyiyor - Bea'nın emzirmesine izin vermek için bir fincan aşağı çekilmiş olsa da - ve alt yarısında sahip olduğu tek şey göbeğinin hemen altına kadar gelen bir çift erkek kısa külot. Bacakları kalçasından bileğine kadar çıplak ve yumuşak karnı külotunun kenarı ile sütyenin alt bandı arasında açıkta. Daha önce giydiği yumuşak, kısa bornoz kollarında, ancak kenarları yanlarından sarkacak şekilde çözülmüş ve bir omuzu kolunun yarısına kadar düşmüş. Sanki yataktan yeni kalkmış da kollarını giysinin içine sokmaya vakit bulamamış gibi. Boştaki eliyle bornozunun kenarını tutup vücuduna doğru çekiyor ama keşke yapmasa. Bu kadın beni tamamen ve bütünüyle büyölüyor.

"Bir konuda yardıma ihtiyacın var mı?" Sesim kısık bir şekilde soruyorum. Boğazımı temizliyorum. Kahretsin.

"Umm. Sanırım emziği arabada çantamdan düştü, ben de gidip bakacaktım-" diye mırıldanarak arkasından aracına doğru işaret ediyor. Hâlâ derin, pembe bir şekilde kızarıyor. "Uyandırdıysak özür dilerim."

Etrafindan dolanarak ilerliyorum. Arkamdan bir adım atmak için hamle yaptı ama ben "Orada kal. Ayağında ayakkabı yok. Ben bulurum."

Sürücü tarafındaki arka kapıyı kaydırarak açıyor, içeri uzanıyor ve baş üstü lambasını yakıyorum. Hantal araba koltukları yüzünden daha da daralan dar koltukların arasına kendimi sıkıştırmak hiç kolay değil, ama başarıyorum ve bir dakika sonra minik, pembe bir pelüş köpek yavrusuna tutturulmuş emzikle geri dönüyorum.

"Aman Tanrım, *teşekkür ederim*," diye fısıldıyor ben sürgülü kapıyı kapatıp ona doğru yürüdükten sonra. "Dün gece onu bulmak için geri gelmeliydim ama

Çok yorgundum ve sonunda hepsi uyuyordu ve ben yataktan kalkmak istemiyordum..."

Bea hala Teddy'nin sol göğsünü mutlu bir şekilde emiyor, göğsün eğimi çıplak. Ona yakın bir yerde duruyorum, kaybolan emziği ve ona uzatıyorum. Bir şekilde başardı -anneler bir şeyleri tek başlarına nasıl yapabildikleri konusunda beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorlar- bornozun her iki kenarını bir araya getirdi ve kuşağı ortasından gevşekçe bağladı, böylece vücudu artık örtülü. Hayal kırıklığına uğradım.

"Uyandırdıysak özür dilerim," diyor tekrar, bana bakarken çenesi bana doğru eğiliyor. Bir yanağında yastıktan kaynaklanan bir çizgi var ve onun mışıl mışıl uyuduğunu düşünmek beni gülümsetiyor.

"Yapmadın," diye fısıldıyorum, bakışlarımın yüzünün her santimetresinde gezinmesine izin vererek. Saatin erken olmasına rağmen dışarısı sıcak, yaşadığımız bu rekor sıcak hava dalgası en ufak bir azalma göstermiyor. Belki de bana öyle geliyordur. Belki de bu kadın yüzünden içim dışım alev alev yanıyor. Bir esinti kıpırdanıyor ve dağınık topuzundaki bir tutam saçı yanağına doğru savuruyor, ben de uzanıp kulağının arkasına sıkıştırmaktan kendimi alamıyorum. Dokunduğumda nefesi kesiliyor, dudakları hafifçe aralanıyor ve lanet olsun, tek istediğim başımı eğip bu sesin kendi dudaklarımda güzel bir tat bırakıp bırakmadığını görmek. "Ben çoktan kalkmıştım. Cali'de bir işimiz var, o yüzden birazdan yola çıkacağım."

"Oh," diye nefes alıyor, koyu sarı kaşları gözlerinin üzerine çekiliyor. O gözler yüzümde geziniyor, gözlerim ve ağzım arasında gidip geliyor. Dudaklarını yalıyor, sonra başını sallıyor. "Seni uyandırmadığımıza sevindim."

"Bir şeye ihtiyacın olursa ara," diye mırıldanıyorum sessizce, elimi uzatıp avucumu artık örtülü olan omzunun ve kolunun üzerinde gezdiriyorum. Numaram onda var. Gerçi hiç kullanmadı ama. "Her zaman. Her şey için. Ciddiyim Teddy."

Gözlerini deviriyor ve hafifçe gülüyor ama yine başını sallıyor. Yumuşak ve boğuk sesini ve gülümserken ağzının yukarıya doğru eğilmesini seviyorum. "Elbette. Sen üç eyalet ötede bir yangın çağrısı için dışarıdayken, Bea'nın havasızlığını tekrar kaybedersem seni arayacağımdan emin olabilirsiniz."

"Telefonumun her zaman şarjda olduğundan emin olacağım." Ses tonum alaycı ama lanet olsun, şaka yapmıyorum. "Haydi, sizi içeri götüreyim kızlar."

Dudaklarının bir köşesi hafifçe yukarı kalkıyor ama dönüp ön kapıya doğru yürüyor. Elimde değil, gözlerim o yürürken cüppesinin ince kumaşının altındaki kışının nefis, dolgun kıvrımına takılıyor ve kalıyor. Vücudu her adımda sallanıyor ve sallanıyor ve lanet olsun, ben

neredeysse salyalarım akıyordu ve pantolonumun içinde yarı sertleşmişim. Tanrım, bu kadın denemeden bile bana neler yapıyor.

Sanırım onu ne kadar çok istediğimi inkar etmenin bir anlamı yok.

Üstü kapalı verandaya çıkıp bana doğru döndü. Artık aynı boya daha yakınız, gerçi ben hâlâ bir iki santim daha uzunum. Burnunu kırıştırıp gülümsüyor ve bu göğsümde bir çatlağa yol açıyor. "Peki, bu iyi geceler mi yoksa günaydın mı?"

Yüzümde bir sırıtma beliriyor ve kıkırdıyorum. Çok tatlı.

"İçeri girip birkaç saat daha uyumaya çalışacak mısın?" Soruyorum. "Evet, bu onu yatırmama izin verdiği sürece," diyor Bea kıpırdanarak kollarında birazcık.

Emmeyi bıraktı ve uykuya geri döndü ve kıpırdayınca küçük ağzı Teddy'nin göğsünden çıkıyor ve meme ucunu açıkta bırakıyor. Teddy uzanıp bornozu kendi üzerine geçirirken gözlerimi kaçırıyorum, o da bilinçli bir şekilde gülüyor. Sonra boştaki eliyle yüzünü kapatıyor ve sefilce inliyor.

"*Ohmygod*. Dürüst olmak gerekirse, sen etrafımdayken kendimi utandırmadan edemiyorum. Yemin ederim, bu tür şeyler sadece sen buradayken utancıma şahit olduğunda oluyor. Çok özür dilerim. Lütfen tüm bunları gördüğünü unut-" diye fısıldıyor, kelimeler dökülürken bir bütün olarak kendine el sallıyor. Dişlerimi birbirine kenetlerken çenem kasılıyor. Kendini küçümseyen bir kahkaha daha atıyor ve yanakları daha da koyu bir pembeye bürünüyor. "Tanrım, umarım seni ömür boyu yaralamamışımdır."

Bir adım öne çıkarak onun alanına giriyorum ve onu bir adım geri atmaya zorluyorum. Bakışlarını benimkilere doğru kaldırırken eli yanına düşüyor, ağzı açık kalıyor. "Hiç sanmıyorum Teddy."

"Ne?" diye fısıldıyor, ses aramızda ancak bir nefes kadar duyuluyor.

"Tüm bunları unut demiştin-" diye törpüledim, bakışlarımı onunkilerden ayırıp tüm vücudunda gezdirdim ve tekrar yukarı kaldırdım. "*Mümkün değil Teddy*. Seni daha fazla görmek için ölüyordum. Ve şimdiye kadar gördüklerim beni hayal kırıklığına uğratmadı, güzelim."

Ağzı hâlâ açık, gözleri benimkiler arasında gidip gelirken sessiz, soluk soluğa nefesler alıyor.

Cesurca, parmağımın ucunu aceleyle göğüslerinin üzerine çekilen bornozun dalgalanan kenarı boyunca izliyorum, parmağım göğsünün eğimi boyunca kenarda sıcak tenini sıyrıyor. Mırıldanırken sesim alçak ve hırçındı, "İçeri gir. Kilidi duyana kadar burada kalacağım."

Bir adım geri atıyor, sonra bir adım daha, ama gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Kapıya doğru başımı sallıyorum. Dönüp kapıyı açıyor ve içeri giriyor.

"İyi geceler Teddy."

Titreyerek başını sallıyor. "İyi geceler, Xander."

O kapıyı kapatmadan önce, tekrar yakınlaşana kadar bir adım öne çıkıyorum. "Oh, ve Teddy?" Diyorum, kelimelerim boğuk boğuk çıkıyor. Kendimi cesur hissediyorum ve söylediklerimde ciddi olduğumu bilmesini istiyorum.

"Hmm?" diye fısıldıyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor.

Uzanıp parmaklarımı bornozunun kuşağında gezdiriyorum, tüy kadar hafif, nefesini içine çekip bana bakıyor. Alçak sesle fısıldıyorum, "Boşaldığında adım söylemeni gerçekten çok seviyorum anne."

Ağzı açık kalıyor, yanakları kızarıyor ve ne demek istediğimi anladığında o güzel gri gözlerinde bunu görebiliyorum. Elimi indirip verandanın basamağından geriye doğru adım atmadan önce ağzımın bir köşesinin kalkmasına izin veriyorum. "Kapıyı kilitle Teddy."

Kilidin içeriden açıldığını duyana kadar olduğum yerde kalıyorum, ancak onun adımlarının kapıdan uzaklaştığını duymuyorum. Ve onun da tıpkı benim gibi diğer tarafta durup durmadığını, uzaklaşmak istemeyip istemediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Başkomiser olarak başım sürekli dönmek zorunda; birkaç eve rahat edemeyecek kadar yaklaşan yangının başından rüzgar değişimlerini ve yükselişlerini izliyorum. Adamların havayı kontrol edebileceğine ve ona istediğini yaptırabileceğine dair tuhaf bir batıl inancı var... ama ben havayı okumakta gerçekten çok iyiyim. Ya da belki de kariyerimin büyük bölümünde çok şanslıydım. Hava durumu yangınlarla mücadelede çok önemli bir rol oynar. Rüzgâr yön değiştirip korları yeşile doğru savurmaya başlarsa -Ormanların yangın tarafından dokunulmayan bölümü nokta yangınlarına yol açar ve bunlar ekiplerin sıkışmasına ya da yerleşim alanlarına çok yakın bir yerde serbest yanmaya başlamasına neden olabilir. Birkaç gün önce batı kanadında yılan gibi kıvrılan bir parmak vardı. Mack'in Colorado'daki eski ekibi kontrolden çıkmadan önce onu atlatmayı başardı. Şimdi emekli oldu ve yeni bir şefin yönetimindeler ama işinde çok iyi görünüyor.

Buraya geldiğimiz ilk gün King ve ekibi neredeyse bir tepede kısıtılmıştı ama King'in hızlı düşünmesi sayesinde hepsi dışarı çıkarılmıştı. Onunla gurur duyuyorum, bu görevi hak etti ve bu yangın da kararımın ne kadar doğru olduğunu kanıtladı. Zamanımı keşif yapmak ve ihtiyaç duyulan her yerde yardım etmek arasında bölüştürüyorum, ancak kaptanıma ve manga liderlerime işlerini yapmaları konusunda güvенеbileceğimi bilmeden işimi yapamazdım. Altımda harika bir ekip olduğu için şanslıyım.

Cal ve ekibi, halihazırda inşa ettiğimiz önleme hattını aştığı bir eğim noktasından sonra yangını kendi içine hapsedecek iki mil uzunluğundaki bir hat boyunca yanıyorlar. Geri yanma yangının yakıtını mümkün olduğunca tüketerek yangının önünü keserken, yangının başı geri yanmayla buluştuğunda, yarım mil uzağa sıcak noktalar fırlatmadığı sürece tüketebileceği fazla yeşil kalmayacak.

Kahretsin, bu yangın başından sonuna kadar bir canavar gibiydi.

Ve lanet olsun, ama tek düşünebildiğim Teddy. Odak noktam bu yangın olsa da, o da tam oradaydı.

Kırk iki, neredeyse kırk üç yaşındayım ve yetişkin hayatımda bir kadına hiç bu kadar takıntılı olmamıştım.

Teddy'nin biriyle çıkmakla ilgilenmediğini söylediği için Violette'i suçluyorum. Çünkü şimdi tek istediğim onun *ilgilenmesi*. Teddy her zaman tamamen ulaşılmaz ve kesinlikle sınırların dışında olmuştur; onunla tanıştığımda bunu biliyordum. Evliliğine saygı duyuyordum. Ama şimdi.

Sikeyim. Şimdi, *biraz daha az* ulaşılmaz ve eskisi kadar *katı* sınırlar içinde değil... ve ben bu kadını istemekten asla vazgeçmedim.

Bu yangın için yola çıktığımız o sabah sergilenen vücudunun anısına birçok kez mastürbasyon yaptım. Neredeyse iki hafta oldu ve eve dönmeyi hiç bu kadar acil istememiştim. Onun gülüşü, onun gülümsemesi, onun her şeyi, beni her gün ayakta tutan şey.

Üç çocukla birlikte evde yalnız. Bir şeyler ayarlamalıyım, ben yokken onu kontrol etmesi için birini göndermeliydim. Acaba Violette onu gördü mü, kontrol etti mi? Scottie'nin kontrol eminim. Burada telefon çekmiyor, o yüzden konuşamadık.

Ve inanın bana, kontrol ettim. Birçok kez. Ondan tek bir arama ya da mesaj yok. Siktir, umarım iyidir.

Günün sonunda, ekibim -bu yangına yardım etmek üzere nakledilen diğer birimler ve ajanslarla birlikte- yangını kontrol altına aldı.

Sırttan aşağıya, son iki haftadır yaşadığımız sivri uçlu kampa doğru ilerlerken ekibim geri döndü. Hava neredeyse kararmak üzere ve ekibimden bazıları çoktan çuvallarının içinde sızmış, diğerleri ise yemek yiyor. Herkes kirli, terli, bitkin ve açlıktan ölüyor. Bu adamların çoğu burada tüketeceklerinden daha fazla kalori yakacaklar.

King patikanın yaklaşık 50 metre aşağısında, telefonu kulağında. Telefonu kapatmadan önce birkaç dakika konuşuyor, sonra bize katılıyor. "Violette nasıl?" Seslendim. Sırıttıyor ve her şeyi berbat ettiğimi çok geç fark ediyorum.

"O harika biri. Teddy ve çocukların da iyi olduğunu sana söylememi istedi."

Orospu çocuğu.

Adamlardan birkaçı dikkatlerini bize çeviriyor, bazıları alaycı sorular soruyor. King'in sırtışı, bank haline getirilmiş devrilmiş bir kütüğün üzerine çökerken daha da genişliyor. Hepsinden nefret ediyorum.

"N'aber, bir kadının ve çocukların mı var?" "Sizi ilgilendirmez," diye homurdanarak seslendim.

"Cal'ın kız kardeşi Teddy gibi mi?" Opp yemeğinden bir ısırık alırken soruyor. Cal dirseklerini dizlerine dayayıp başını sallıyor ama gözleri yüzümden ayrılmıyor. Lanet olsun.

En yeni çaylak Royce, koltuğunda daha dik oturarak seslendi: "Bekle, Cal'ın kız kardeşi, yan tarafta yaşayan kadın mı? Hani şu yardım ettiğin-" durdu, bir bebeğin doğumunu taklit ediyordu ve ben de çaylağa ters ters baktım.

Opp çocuğun sırtına vurur ve mırıldanır, "Orada konuşmayı kesmek isteyeceksin Roycie. Bu konuda konuştuğunda baba ayı moduna geçiyor."

"Evet, Morey ile olanları hatırlıyor musun?" King gülerek yemeğine gömülürken başını sallar.

Dangalak ekip üyelerimden birinin Teddy'nin anatomisi hakkında mırıldandığı şeyi hatırlayınca çenem sıkıştı ve içimi yeniden öfke kapladı. İlk olarak, eteğini kaldırma ehliyetine sahip olduğuna dair küstahça yorumu beni *kıpkırmızı* yapmıştı. Daha sonra, birkaç içkiden sonra, hizmetlerime 'teşekkür' olarak bir şey teklif etmediğini sormuştu. Hiçbir zaman kavga eden biri olmadım ama lanet olsun, o adamı eşek sudan gelinceye kadar dövmeme saniyeler kalmıştı. Eğer Opp beni fıçıyla tutmasaydı, herifin ön dişlerini kırabilirdim. İyi ki Cal bunu duymamıştı, adamın suratını dağıtmasına engel olabilir miydik emin değilim.

Çöp kısa bir süre sonra Arizona'daki bir ekibe transfer oldu. İyi kurtulduk.

Royce bana biraz temkinli bakarak, "Ah, doğru," diyor. Kulaklarının arkası hâlâ biraz ıslak olsa da çocukta yürek var. King onu gerçekten kanatları altına almış. Sanırım çocuk ona ilk sezonunda bir yangında kaybettiğimiz en iyi arkadaşı Jake'i hatırlatıyor. "Biri benim değer verdiğim biri hakkında böyle konuşsaydı ben de aynı şeyi yapardım Sup. Eminim Cal de bunu takdir ediyordur."

Sessiz kalıyorum ve göz ucuyla hem King'in hem de Cal'in aptal gibi sırttıklarını görebiliyorum. Onlardan pek bir şey saklayamıyorum, zaten onlardan bir şey sakladığım da yok. Cal yıllardır en iyi arkadaşım, bu da durumu daha da kötüleştiriyor ve King benim küçük kardeşim gibi ama Joel'den çok daha az sinir bozucu. En azından çoğu zaman. Şu anda, onu oturduğu kütüğün üzerinden geriye doğru devirmek istiyorum.

Telsizim çatırdıyor ve ardından baş komutanın sesi parazitin üzerinden geliyor. "Bugün iyi iş çıkardınız çocuklar. Görünüşe göre bu ateş pişmiş. Hepiniz eve dönmeye hazırsınız."

"Anlaşıldı," diye yanıt veriyorum ve telsizi kapatıyorum. "Görünüşe göre eve gidiyoruz çocuklar. Bir başka başarılı yangın için tebrikler."

Anonsum üzerine kampta heyecan çığlıkları yükseliyor ve herkes kampı dağıtmaya başlarken bir hareketlilik yaşanıyor. En yakın piste gidip bizi ve eşyalarımızı kuzeye götürecek küçük, boktan bir uçağa yükleneceğiz. Ve sonra Sky Ridge'e bir saatlik bir yolculuk. Ama sabaha evde oluruz.

CHAPTER 18

Teddy

"Ah, bebeklerim!"

Colleen verandada dizlerinin üzerine çöküp, Dalton ve Penny onu bekleyen kollarına atlarken kollarını iki yana açarak gülümsüyorum. Onları yanaklarından ve alınlarından defalarca öperek ikisinin de kıkırdamasına neden oluyor. Dalton öpücüklerini silerken bir yandan da sırtıtmaktadır. Colleen şakacı bir tavırla gözlerini ona diker, sonra da tedbir olsun diye iki yanağından birden öper.

"Büyükbaba, yemin ederim onları son gördüğümüzden beri bir ayak uzamışlar!" Colleen omzunun üzerinden kocasına mırıldanır. Dalton ve Penny Colleen'in kollarından kurtulup Kent'e doğru atılıyor, Kent de ikisini birden yakalayıp beline sarılıyor. Colleen'e elimi uzatıyorum ve o da dizlerinin üzerinden kalkarken dramatik bir şekilde inliyor. "Bu şekilde yere kapanmak için çok yaşlandım."

Gülüyorum, ama sonra onun sıcak kucağına çekiliyorum ve uzun bir an için içine gömülüyorum. Her zaman nane ve bal gibi kokuyor ve bir anlığına onu içime çekiyorum. Colleen geçen yıl benim dayanağım oldu. Onsuz ne yapardım bilmiyorum.

"Bizi görmeye geldiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve onu bırakmadan önce bir kalp atışı kadar daha sıkıyorum.

Kent Penny'yi kucağına almış, Penny ona Dalton'la birlikte dün oturma odasında yaptıkları battaniye kalesini ve benim nasıl 'kötü bir anne' olup yatmadan önce kaleyi yıktırdığımı ayrıntılarıyla anlatıyor. Kent kıkırdıyor ve "Bu gece bir tane daha yaparız, ne dersin?" demeden önce bana göz kırıyor.

Penny heyecanla ciyaklar ve o yine güler. Dalton yumruklarını havaya kaldırır. "Bu akşam yemekte pizza yiyecek miyiz?"

"Pizza mı? Bu akşam yemekte pizza yiyeceğimizi nereden çıkardın?" Colleen masumca soruyor ama bana da göz kırıyor. Yerde pizza pikniği ve pijama partisi Colleen ve Kent'in en çok yaptığı şey. Çocuklar buna bayılıyor. Ocakta patlamış mısır yapıyorlar, sonra da yerde kamp kurmadan önce film izlemek için oturma odasının tam ortasına dev bir battaniye yatak yapıyorlar.

"Yatağımın çarşafı değiştirildi, yani için hazır," diyerek grubumuzu evin içine doğru yönlendiriyorum. Bea yerdeki zıplama koltuğunda kendinden geçmiş durumda, otomatik zıplama mekanizması onu yavaşça hareket halinde tutuyor. Colleen, uyumaya devam etmesine izin vermek için uzaklaşmadan önce sadece ona göz atmak için üzerine eğiliyor. "Gitmemi istediğine emin misin? Kalabilirim."

"Kesinlikle olmaz," diye mırıldanıyor Colleen, mutfığa doğru ilerlerken. "Gidip kendine bir gece ayırabilirsin. Dediğim gibi, boş bir fincanı dolduramazsın tatlı kız."

Her ne kadar bu duyguyu tamamen anlasam ve bir geceliğine uzaklaşıp *annem olmama* şansı bulduğum için delicesine minnettar olsam da, bu eylemin suçluluğu ve bencilliği endişemin artmasına neden oluyor.

Bea'nın rutininin ayrıntılı bir listesini bir deftere yazdım. Beslenme saatleri, kaç ons aldığı, gündüz uyku programı ve gece programı. Bez istasyonu tamamen dolu ve üç çocuk için de pijamalar hazır. Dalton ve Penny yeterince kolay, Colleen ve Kent ise rutinlerini biliyorlar.

"Okulun ilk haftası nasıldı?" Colleen soruyor ve Dalton üçüncü sınıftaki ilk haftasını anlatmaya başlıyor. Penny daha sonra büyükanne ve büyükbabasına 4'ün Anaokulunun nasıl gittiğini anlatıyor ve ikisi de hikayelerini anlatmayı bitirdiğinde Bea uykusundan uyanıyor.

Colleen beni uzaklaştırıyor ve neredeyse dört aylık olan bebeğimi kucağına alıp yumuşak yanağını okşuyor.

Colleen, minik defans oyuncularını gibi üzerime atlayan Dalton ve Penny'ye, "Pekâlâ çocuklar, annenizi kucaklayıp öpelim, sonra da buradan gidecek," diyor.

Çantam hazır, gerçi kendimi onu hazırlamaya ikna etmem bütün günümü almıştı. Sadece en rahat pijamalarımın bir çifti ve yarın için bir yedek kıyafet, terlikler, okumak için can attığım iki müstehcen aşk romanı ve pedikür ve yüz maskesi için gerekli tüm malzemeler. Ayrıca iki şişe şarap ve bir hafta sonuna yetecek kadar atıştırmalık.

İkisini de sıkıca kavıyor ve yanaklarından öpüyorum. Dalton öpücüklerimi silmiyor, bu da beni gülümsetiyor ve onun kumral saçlarını karıştırıyorum. "Bu gece Penny ve Bea için büyükannenle büyükbabana yardım eder misin lütfen? Ve uslu durun. Yatmadan önce dişlerini fırçala." Sonra Colleen'e bakıyorum ve ekliyorum, "Ve lütfen, saat dokuzdan sonra dondurma yok. O saatte o kadar çok şeker yerlerse senin için asla uyumazlar."

"Aklımdan bile geçmezdi" diye dalga geçiyor ama beni dinleyeceğini biliyorum. Gelmiş geçmiş en iyi büyükanne olabilir ve ikisi de çocuklarını çok şımartıyor olabilir ama benim 'kurallarım' her zaman saygılı oldular.

Penny'ye sıkıca sarıldıktan sonra doğrudan onunla konuşuyorum. "Büyükanne ve büyükbabandan kesinlikle kaçmak yok ve onlardan biri yanında olmadan arka bahçede oynamak yok. Bu büyük kural nedir?"

Penny kocaman kahverengi gözleriyle bana bakıyor ve fısıldıyor, "Haftaya koşmak yok."

Başımı sallıyorum, saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Doğru, iyi iş."

Tekrar Colleen ve Kent'e dönerek not defterini işaret ediyorum. Colleen Bea'yı Kent'e verir, o da Bea'yı bir futbol topu gibi kucaklar. "Her şey burada. Belli ki telefon numaram sende var, bende de Her ihtimale karşı şarj cihazım. Otelin telefon numarası burada," diyorum, en alta karaladığım telefon numarasını göstererek. "Çözölmekte olan sütüm var ve dondurucuda daha fazlası var. Şişelerin hepsi hazır ve sterilize edildi. İşin bittiğinde onları sterilize etmek için endişelenme, yarın döndüğümde bunu yapacağım. Bir kereden fazla kullanmak zorunda kalmayacağınız kadar var. Bebek bezleri, ıslak mendiller, bebek bezi kremi, pijamalar da hazır."

Kent Bea'yı bana uzatıyor ve ben de ona sıkıca sarılıyorum. Ondan ilk kez ayrı kalıyorum ve paniklemeye başlıyorum. Onun bebek kokusunu içime çekiyorum. Bir gece için iyi olacaklar. Gidip tek bir gece normal bir kadın olabilirim. Felaket bir şey olmayacak.

"Herhangi bir sorun yaşarsak seni ararım," diyor Colleen nazikçe, yükselen paniğimi hissederek. "Ama iyi olacağız."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum, gözlerim Bea'nın kendime yaklaştırdığım siyah başının üzerinde onunkilerle buluşuyor. Başının tepesine bir öpücük daha konduruyorum, sonra da tombul yanağına. Burnuma dolan yaşlarla savaşıyorum ve gözlerimdeki nemi kırıştırıyorum. On sekiz saatliğine gidiyorum, on sekiz aylığına değil, Tanrı aşkına! Bunu yapabilirim!

Kapının yanından çantamı alıp hepsine gülümsüyorum ve hepsine öpücükler gönderiyorum. "İyi geceler anne!" Colleen, Bea'nın elini tutup sallayarak sesleniyor ve bebeğimin karnını güldürüyor.

"Bu gece hepiniz çok eğleneceksiniz! Sizi seviyorum," diye mırıldanıyorum ve sonra kendimi ön kapıdan çıkmaya zorluyorum.

Telefonum cebimde titriyor ve minivanıma doğru yürürken onu çıkarıyorum. Titrek bir şekilde gülümsüyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum. "Beni aramana ihtiyacım olduğunu nereden biliyordun?"

"Çünkü onları ilk kez terk etmenin ne kadar zor olduğunu biliyorum," diyor Vi yanıt olarak. "Hols doğduktan sonra hastanedeki ilk gece vardiyamda tam bir enkaz gibiydim."

Gülüyorum, sürücü koltuğuna kayıyorum ve motoru çalıştırıyorum. Nefesimi üflüyorum ve başımı koltuk başlığına yaslıyorum. Ön camdan küçük dubleks evime bakıyorum ve hepsini içeride hayal ediyorum. En güzel geceyi geçirecekler, biliyorum. Peki *benim* için bir şey yapmak neden bu kadar zor? Kabul ediyorum, nedenini biliyorum. "Bu Bea'dan ilk ayrılışım... ve Logan öldüğünden beri onlardan ilk ayrılışım."

"Anladım. Gayet iyi olacaklar. Çöp yemek yiyeceğiz, şarap içeceğiz ve bulabildiğimiz en bayıltıcı romantik filmleri izleyeceğiz."

"Haklısın, bu harika olacak," diye mırıldanıyorum, garaj yolundan geri geri çıkarken dikiz aynasına bakıyorum. "Yaklaşık on beş dakika içinde orada olacağım, Scottie de birazdan orada olur."

"Harika," diye şarkı söylüyor Vi. "Yakında görüşürüz!"

Yarım saat sonra, Vi ve ben otel odasındaki iki kraliçe yataktan birinde bağdaş kurmuş oturuyorduk, aramızda bir torba Doritos vardı ve kapı çalındığında White Claws'ımızı yudumluyorduk. Vi ayağa fırlayıp kapıya yöneldi ve kapıyı açtı. Yoga ve pilatesi çok seviyor ve yeşim yeşili dokuma kumaştan eşleşen bir salon takımı içinde kıvrımlı, tonlu ve gülünç derecede güzel. Kadın büyüleyici.

"Hey, bizi buldun!" diyor gülümseyerek, Scottie'yi içeri almak için kapıyı daha geniş açarak. Bir omzunda ordu tarzı bir kanvas çanta, diğer elinde de bir market poşeti var. Scottie, Vi'yi odaya kadar takip ediyor, çantasını diğer yatağın yanına koyuyor ve sonra market poşetini hala oturduğum yatağın ayak ucuna yerleştiriyor. Çilek sarısı saçları ustalıkla dağınık bir şekilde tepesinde toplanmış, burnunda ve yanaklarında çiller var. Koyu lacivert renkte dar bir tayt ve atletik vücudunu ortaya çıkaran düz beyaz bir atlet giyiyor. Onunla ilk tanıştığım zamanı tam olarak hatırlamıyorum.

-Cal ve ben sarhoşken Shifty's'in dışında yaptığımız çok kısa görüşmeyi ama Quell's Peak'ten kurtarıldıktan sonraki ikinci görüşmeyi hatırlıyorum. O zaman bile ağabeyimin ona ne kadar aşık olduğu belliydi. Başlangıçları ne kadar alışılmışın dışında olsa da, onun hayatına girdiği için hâlâ minnettarım. Yataktan kalktım, gömleğimi ortama göre ayarladım.

"Bu gece beni dışarı çıkardığın için teşekkür ederim, buna ihtiyacım vardı" diyor gülümseyerek ve yanıma geliyor. Sadece birkaç saniyeliğine sıkıca sarılıyor ve bu iki kadına hayatımda sahip olduğum için ne kadar minnettar olduğumu hatırlıyorum. "Bonus kız kardeşim ve en iyi arkadaşım olmadan zorunlu bir kız gecesi yapamam. Özellikle de sizinkiler hala yokken. Bu gece ne yapacağım hakkında bir fikirleri var mı?

ne zaman dönecekler?"

Scottie'yle birbirimizden uzaklaşırken soruyu olabildiğince soğukkanlı bir şekilde soruyorum ama sanırım ikisi de Xander hakkında bilgi almaya çalıştığını anlayabiliyor. Vi önce Scottie'ye sonra bana sırtıyor.

"Rowan'ın son söylediğine göre, muhtemelen en az birkaç gün daha," diyor genişçe sırtarak. "Ateşli komşunu özlüyor musun?"

İnleyerek az önce oturduğumuz yatağa kırımın üzerine geri yatıyorum. "*Violette*."

Ama güler ve ikisi de yatağa tırmanırken Scottie' elini sallar. "Hadi ama, sen ve Xander hakkındaki tüm dedikoduları duymak istiyorum."

"Vay canına, ama Xander'la aramızda bir şey yok ki-" demek için acele ediyorum, daha dik oturuyorum, gözlerim iki kadın arasında gidip geliyor. "Yani, biz sadece komşuyuz."

"Mmhmm," diye mırıldanıyor Vi, ama ses tonundaki tonlama buna bir milisaniye bile inanmadığını gösteriyor. Tekrar inliyorum.

Scottie sırtarak, "Kardeşin bunu beklediğimden çok daha iyi idare ediyor," diyor.

"Aman Tanrım, *başta çıkabileceği* bir şey yok!" Yanaklarım kızarak haykırıyorum. "Xander'la aramızda hiçbir şey yok. *Hiçbir şey.*"

Bu yalan boğazımı sıkıyor. Beni nasıl yarı çıplak gördüğünü bilmelerine gerek yok. Ya da verandamda dururken bana ne söylediğini. Bana bakarken gözlerinin nasıl o karanlık, tehlikeli parıltıya büründüğünü. Yatağa geri döndüğümde o ateşli sözleri tekrarlayarak kendi kendime orgazm olduğumu bilmelerine kesinlikle gerek yok. Bunu yaparken de ses çıkarmamak için kendimi kontrol etmem gerekmişti. İçkimden büyük bir yudum aldım.

"O benim komşum ve kardeşimin en iyi arkadaşı. Ve onun patronu. Ateşli komşuma karşı bir şey hissetmiyorum," diye tekrar ısrar ediyorum. Cesur bir yalan olmasına rağmen.

Bana ters ters bakıyor. "Ona söylediğimin aynısını söyleyeceğim; burada yalan yok." Lanet olsun.

"Ama seksi olduğunu kabul ediyorsun." Maden suyumun kenarından Scottie'ye ters ters bakıyorum. O göz kırpmıyor. "Bilgin olsun, bence o da seksi komşusuna karşı bir şeyler hissediyor."

İçimde parlayan kıskançlık o kadar beklenmedik ki sarsılıyorum. Elimde değil, kimden bahsettiğini anlamak için tüm yakın komşularımıza bakıyorum ama bir şey bulamıyorum. Sanırım bu, aylardır mücadele ettiğim bu aptalca aşka bir son veriyor.

Vi eğilip yüksek sesle fısıldıyor: "*Senden* bahsettiğinin farkında mısın Teddy? Seksi komşu sensin."

Oooooohhh.

Sıcaktan kızarıyorum ve içkimden bir yudum alıyorum. Karbonat burnumu sızlatıyor ve öksürüyorum. *Konu değişikliği, hemen.* "İkinizden birinde daha sert bir şey var mı?" Hırıltılı bir şekilde soruyorum.

Scottie gülümsüyor, eğilip yere bıraktığı market poşetini alıyor, sonra bir hareketle bir şişe viski çıkarıyor. "İçki ister misiniz hanımlar?"

"Sabahları alarm kurmuyoruz," diye gülüyor Vi ve yataktan zıplayarak banyodaki küçük ücretsiz plastik bardakları alıyor. Her birini plastik ambalajından çıkararak Scottie'ye uzatıyor, o da üç bardağın her birine iki parmak kadar döküyor. Sertçe yutkunuyorum, gerginlik beni kıkırdatıyor.

En son sarhoş olduğum gece Cal ile Shifty's'de içki içmek için buluşmuştuk çünkü Scottie hakkında konuşmaya ihtiyacı vardı - aslında onun hakkında konuşmamıştı, çoğunlukla homurdanarak ve tek heceli cevaplar vermişti ve sanırım bir noktada orada olduğumu bile unutmuştu. Düşük alkol toleransım sayesinde üç kadehten sonra kıkırdamaya başlamış ve sarhoş olmuştum. Logan, Dalton ve Penny'yi bu akşam için halledeceği sözünü vererek kardeşimle vakit geçirmem için beni kapı dışarı etmişti.

Şimdi düşündüğümde, Xander'ın ceketimi taşımama yardım ettiğini ve parmaklarını saçlarımda hissettiğimi çok bulanık, son derece belirsiz bir şekilde hatırlıyorum. Ve beni yarım saatliğine Cedar Valley'e geri götürdüğüne eminim. Belki de rüyamda görmüşümdür.

Başımı sallayarak daha dik oturuyorum. Scottie plastik bardağı bana uzatıyor, tek kaşını kaldırarak soruyor.

"Siktir et. Tamam, ben varım," diyorum ve fincanlardan birine uzanıyorum. "Arkadaşlara, bebek monitörü yok ve uyumak."

"Baş belası kadınlara," diyor Scottie sırtarak ve plastik bardağını kaldırıyor. "Ve diz çöktürdüğümüz erkeklere."

"Violette kıkırdıyor ve ben de içimden gelen kahkahaya engel olamıyorum.

Sabah pişman olabilirim ama şimdilik tam da ihtiyacım olan şey buydu.

CHAPTER 19

XANDER

Opp ikinci motorlu aracın yanından, "Tamam, bu sonuncusu," diye sesleniyor. Hayvan kontrol kamyonlarına benziyorlar, her iki yanında da seyahat ederken kullandığımız tüm teçhizatı koyduğumuz küçük bölmeler var. Eğer çağrıldığımız yangın yeterince yakınsa, sadece kamyonla gideriz. Diğerleri, bu SoCal yangını gibi, en yakın havaalanına gidiyoruz ve temelde bir kargo uçağına yüklenerek gitmemiz gereken yere gönderiliyoruz.

İlk kamyonu boşaltmayı bitirdiğim yerden Opp'a başımla teşekkür ediyorum. Altı yıldan biraz daha az bir süredir bizimle birlikte. Dixon babamı öldüren yangında bacağını kırdıktan sonra geçici olarak gelmişti ve ekibin geri kalanıyla o kadar iyi uyum sağlamıştı ki kalmaya karar vermişti. Kocaman, iri yarı bir adamdı ve hayatımda onun gibi pürüz çıkaran bir adam görmemiştim.

Curly, Gareth ve Dixon çantalarındaki son eşyaları da esasen ana üssümüz olan yere taşıyorlar. Burası Sky Ridge'in hemen dışında yer alan büyük, gösterişli bir metal direk ahır. Yeşilimsi grimsi boyası aşınmış olsa da ekipmanlarımız için yeterli alana, araçlarımız için park yerine, iş için formda kalmak amacıyla sık sık kullandığımız spor aletleri için iyi bir düzeneğe, yeşil keçesi aşınmış yarı köhne bir bilardo masasına, bir dart tahtasına ve son demlerini yaşayan bir langırt masasına sahip. Tam anlamıyla. Babam vefat ettikten sonra ofiste bulduğum eski telefon rehberleriyle destekleniyor.

Saha ofisim arka tarafta yer alıyor ve ekiplerin her zaman kullanabileceği bir mini mutfak var. Bir duvar boyunca, yıl boyunca Sky Ridge'de yaşamayan ve kalacak yer bulma zahmetine katlanmak istemeyen ekip üyeleri için üç kat yüksekliğinde istiflenmiş birkaç XL İkiz yatak bulunuyor. Diğer beyaz cürüflü duvar boyunca eşyalarımızı sakladığımız dolaplar sıralanıyor.

"Bu yangında iyi iş çıkardınız çocuklar," diye sesleniyorum herkese. "Şimdi gidip bir duş alın ve biraz uyuyun. Hepiniz çok rütbelisiniz."

Cal aracına binerken el sallıyor ve ben de çenemi ona doğru uzatıyorum. King de çok geride değil. Bu sabah altıdan hemen sonra havaalanına vardık. Buraya gelene kadar iki saat daha geçti ve son bir saatimiz de hepimiz yere çakılmadan önce eşyaları boşaltmak ve temizlemekle geçti.

Çoğu zaman bir yangından döndüğümüzde kutlama yapmak için grup olarak Shifty's'e gideriz ama sabahın köründe hepimiz mahvolmuş durumdayız. Yemek yemek, duş almak ve uyumak için sabırsızlanıyorum.

Ama hepsinden çok Teddy'yi görmek için sabırsızlanıyorum.

Bahçenin benim tarafımdaki garaj yoluna girdiğimde kaşlarımı çatıyorum. Minibüsü görünürde yok, onun yerine küçük bir SUV park etmiş. Kamyonetten inip yorgun ve ağrıyan kaslarımı esneterek etrafıma bakıyorum. Çimlerin her iki yarısının da kesilmeye ihtiyacı var. Çim biçme makinesi bahçenin ortasından kaldırılmış ve verandaya yaklaştırılmış, yanında da küçük kırmızı bir benzin bidonu var.

Yaşlı bir beyefendi Teddy'nin dubleksinin ön kapısından çıkıyor, Dalton da arkasında. Dalton beni görünce heyecanla el sallıyor ve ben yolcu koltuğundan çantamı alırken koşarak yanına geliyor.

"Xander!"

"Hey, şampiyon, nasılsın?" Çocuğa sırtarak soruyorum. Kocaman gülümserken kahverengi gözlerinin kenarları kırışmış.

"Ben harikayım! Büyükannem ve büyükbabamla yatıya kaldık, geç saatlere kadar film izledik ve dondurma yedik, şimdi de büyükbabam ve ben anneme sürpriz yapmak için çimleri biçmeye, harika değil mi?"

Sözleri hızlı ve heyecanlı bir şekilde çıkıyor ve ayaklarının üzerinde zıplıyor. Kıkırdıyorum, sonra omzunu sıkıyorum ve bakımsız çimenlikte bize doğru yürüyen adama bakıyorum. Teddy'nin çocuklarıinkiyle aynı tonda nazik kahverengi gözleri ve gür gri saçları var. Onu Teddy Bea'yı doğurduktan sonra hastanede tanıdım. Teddy'nin kayınpederi, Kent

Hansen. Colleen'i burada birkaç kez gördüm ama Bea doğduğundan beri Kent'i ilk kez görüyorum.

"Yangına mı gittiniz? Yangın neredeydi? Kötü müydü? Cal Amca iyi mi?" Dalton cevaplayabileceğimden daha hızlı sorular sormaya devam ediyor. Tekrar gülüyorum ve dikkatimi tekrar ona veriyorum.

"Kahvaltıda da dondurma mı yedin?" Yarı şaka soruyorum. Çocuklar şeker krizine falan girmiş.

"Hayır, ama büyükannem waffle'larımıza fazladan şurup koymamıza izin veriyor. Şurubu çok severim ama annem çok fazla almamıza izin vermiyor."

"Sır saklamakta pek iyi değilsin, değil mi Dalton?" diye alay ediyor adam önümde dururken. Elini uzatıyor, ben de uzanıp sıkıca sıkıyorum, adam kahverengi gözleriyle beni süzüyor. "Seni tekrar görmek güzel."

Dalton'a gülümseyip göz kırptıktan sonra dikkatimi tekrar Kent'e veriyorum. "Seni tekrar görmek güzel, Kent." Başımı sallayıp Teddy'nin dubleks dairesini işaret ediyorum. "Teddy iyi mi?"

"Oh, evet, o iyi. Colleen ve ben hafta sonunu onlarla geçirmek için geldik ve dün gece onu bir kız gecesine gönderdik."

"Eve gelmedi mi?" Sesimdeki endişeyi kontrol altında tutmak için elimden geleni yaparak soruyorum. En son sarhoş olduğunda, araba kullanamayacak kadar sarhoş olduğu için onu eve ben götürmek zorunda kalmıştım. Kadının alkol toleransı lanet bir sincabınki kadar.

O gece bankta yanımda oturması, aramızda neredeyse bir karış mesafe olması, kokusunun kamyonetimin küçük kabinini yol boyunca doldurması... işkenceye benziyordu. O gece mutluydu, neşeli ve kıkırdıyordu ve hafif, çınlayan kahkahaları on yıllardır kalbim olan taşın etrafını sarmıştı. Tanrıya şükür kamyonetimin kabini karanlıktı, çünkü gözlerimi ondan zar zor ayırabiliyordum.

Parmaklarım direksiyonun etrafında sıkıca kenetlenmiş, kendime defalarca onu evine, *kocasına* götürdüğümü hatırlatmıştım. Evliydi, lanet olsun; mutlu, mesut bir evliliği vardı.

Ve bana değil.

"Hayır, geceyi geçirmesi için onu bir otele gönderdik. Az önce aradı, eve gelmeden önce kız arkadaşlarıyla kahvaltıya gidiyorlarmış," diyerek Dalton'un saçlarını karıştırdı ve beni anılarımdan kopardı. "O dönmeden önce bu çimleri hazırlayayım dedim. Endişeleneceği bir şey azalır."

Bu adamı her zaman sevmiştim ve şimdi daha da çok seviyorum. Sarhoşken araba kullanmaya çalışmadığını ve ben yokken en azından birkaç kişinin ona göz kulak olduğunu bildiğim için biraz daha rahat nefes alıyorum. Göğsümdeki gerginlik hafifliyor, ancak yerini adını koymak istediğimden emin olmadığım bir duyguya bırakıyor. Yıllardır bastırdığım bir duygu.

Omzumdaki çantayı kaydırarak çim biçme makinesine doğru başımı sallıyorum. "Eşyalarımı kaldırayım, senin için yapabilirim. Biliyorum benim çimlerim de şu anda berbat durumda. İkisini aynı anda yapabilirim ve sen de torunlarınla daha fazla vakit geçirebilirsin."

Kent kuru bir sesle, "Kusura bakma evlat, ama ayakta duracak halin yok," diye mırıldanıyor ve benden kaçan alaycı kahkahaya engel olamıyorum. Bir elimle enseme ovuyorum. Hareket etmeyi bırakır bırakmaz bayılacağımı biliyorum ve boynum çok ağrıyor. Ama bunu Teddy için yapmak istiyorum.

"Gerçekten umurumda değil," diye ısrar ediyorum.

Kent başını sallar. "Pekala, çim senindir evlat."

Dubleks eve girip çantamı yere bırakırken Dalton beni takip ediyor, ben de pencereleri açmak için hızlı bir yürüyüş yapıyorum. Ağustos sıcağında iki hafta kapalı kaldıktan sonra dubleks havasız kalıyor. Eşyalarımı aceleyle çıkarıp bir çift atletik şort ve tişört giyiyorum, ayaklarımı da bir çift yıpranmış spor ayakkabının içine sokuyorum. Dalton kapının yanında bekliyor ve biz çıkarken omzunu sıkıyorum. "Hazır mısın şampiyon?"

Bana gülümsüyor ve başını sallıyor. Ve işe koyulduk.

CHAPTER 20

Teddy

Bu sabah biraz akşamdan kalma olabilirim ama son yirmi dört saat tam da ihtiyacım olan şeydi. Sıcak bir duşun, belki bir Aspirin'in ve The Nook'tan aldığım bu devasa kahvenin geri kalanının düzeltemeyeceği bir şey değil. Oh, ve bolca su.

Vi ve Scottie'yi The Nook'un dışındaki kaldırımda kucakladıktan sonra yanlarından ayrıldım ve harika bir kız gecesi için onlara teşekkür ettim. Şarap içmek ve yetişkin kız kıza konuşmak için evlerimizden birinde buluşmak olsa bile, yakında tekrar takılmak için söz verdik. Hafif bir akşamdan kalmaya rağmen tazelandım ve kendimi dünyaya meydan okumaya hazır hissediyorum.

İyi arkadaşlıkların ruhunuz için yapabilecekleri gerçekten inanılmaz. Ve bu kadınların her ikisinin de arkadaşım olduğunu söyleyebildiğim için çok şanslıyım, ama bundan daha fazlası, onlar benim ailem. Diğer erkek kardeşlerimden olan kız kardeşlerim.

Sokağıma döndüğümde radyoda şarkı söylüyorum, kendimi aylardır hiç olmadığım kadar hafiflemiş hissediyorum. Sonra sokağın yarısında onu fark ediyorum; Xander'ın siyah kamyoneti garaj yolunun kendi tarafında duruyor.

Gideli iki hafta oldu.

Kelebekler -ya da belki de büyük garip pelikanlardır çünkü göğsümde çok yer kaplıyorlar- ortamda uçuşuyorlar. Ben

Onu gittiği sabahtan beri görmedim... ve şimdi hazır olduğumdan tam olarak emin değilim. Sinirlerim beni geriyor.

Tamam. Ben iyiyim. Bunu yapabilirim. *Sadece Xander.*

Xander... görünüşe göre '*kişisel bakımımı*' duymuş ve bunu yaparken onu düşündüğümü biliyor.

Aman Tanrım. Aşağılanmaktan öleceğim.

Dikiz aynasındaki yansıma bakarak, saçlarımın dağılmamış olması ve kahvaltı için dışarı çıkmadan önce en azından biraz makyaj yapmış olmamdan dolayı rahat bir nefes alıyorum. Kıyafetlerim rahat ve hiç de seksi değil; en sevdiğim mercan pembesi motorcu şortumu yanıma almışım ve bir omzumun kolumun yarısına kadar sarktığı, omzumu ve üst kolumu çıplak bırakan beyaz, büyük boy bir tunik üst giymişim.

Ancak yaklaştığımda çenem düşüyor ve nefes almaya devam ettiğimden tam olarak emin olamıyorum.

Tanrım... seksi komşu haklı. Bu kadar çekici olmak gerçekten yasadışı olmalı.

Vücudu bu şekilde sergilenirken bir kazaya neden olabilir.

Ön bahçede neler olduğunu daha iyi görebilmek için yavaşça garaj yolunun benim tarafıma çekip Colleen ve Kent'in arabasının yanına park ediyorum. Xander çim biçme makinesini iterken ön bahçenin büyük bir kısmı kesilmiş, sadece birkaç şerit korkunç bir şekilde büyümüş olarak kalmıştı.

Gömleksiz, çıplak üst ve gövdesi derinlemesine bronzlaşmış, sert kaslarla dalgalanıyor ve yaz sonu sıcaklığında ter damlıyor. Kalçalarına kadar inen siyah bir basketbol şortu var, iç bandı hemen üstünden görünüyor ve ayaklarını kirli, çimen lekeli spor ayakkabıları örtüyor. renkli, gür saçları nemli ter ve alnının üzerine düşmeye devam ediyor.

Bana bakıyor, o yoğun, buz mavisi gözleri avlunun karşısından benimkilerle buluşuyor ve yanaklarımı lekeleyen kızarıklığa engel olamıyorum. Bakışlarımı hızla onunkilerden ayırıyorum, kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor ve yolcu koltuğundan gece çantamı almadan önce motoru kapatıyorum. Derin ve sakinleştirici bir nefes alarak minibüsten dışarı çıkıyorum. Biçme makinesinin sesi kesiliyor ve bakışlarım tekrar ona yöneliyor. O bana doğru yürürken her tarafım ateş kızarıyor.

Ona daha önce hiç çıplak bir erkek görmemişim gibi bakmamaya çalışıyorum, ama Tanrım, adam kadar güzel. Bir elini alnındaki terden ıslanmış saçlarına götürüyor, parmakları saçlarını tarıyor ve sırtarak geri itiyor. O geniş, beyaz

Gülümsemesi iki haftadır görmediğim ruhuma merhem gibi geliyor ve gözlerinin kenarları kırışıyor.

"Hey," diyor benden birkaç adım ötede durarak. Sakalları her zamankinden daha dağınık ve kalın, ama bu sadece sahip olduğu ultra erkeksi, oduncu görünümüne katkıda bulunuyor. Karnımdaki kelekler buna bayılıyor.

"Hey, sen," diye mırıldanıyorum, kendime rağmen ona gülümsüyorum ve her şeyini çekiyorum. Gözlerinin altındaki derin halkaları fark etmekten kendimi alamıyorum. En son ne zaman uyumuştun? "Ne zaman döndün?"

"Birkaç saat önce." Gözleri elimdeki gece çantasına kayıyor. "Bunu senin için alabilir miyim?"

Gözlerimi ona dikiyorum, kendimi gözlerimi onunkilerde tutmaya zorluyorum ve bakışlarımın dokunabileceğim kadar yakın olan her bir çıplak santimini gezmesine izin vermiyorum. Kas üstüne kasları var ve parmaklarım dokunmam, parmak uçlarımın karın kaslarının olukları arasında gezinmesine izin vermem için çığlık atıyor. Pazularını büyük, sulu elmalarmış gibi ısırarak istiyorum.

Aman Tanrım. *Aşağı, kedicik.*

Başımı sallayarak yavaşça mırıldandım: "İki haftadır çalışmıyorsun ve daha uyumak için içeri girmeden çimlerini biçtin."

Omzunun üzerinden artık tamamen biçilmiş olan çimenlere bakıyor, sonra bana dönüyor, ağzının bir köşesi sırıtıyor. Kahretsin, o gözleri benim felaketim. O bakışların altında güçsüzüm.

"Öyle mi? Bunun çantayı taşımayı teklif etmemle ne ilgisi var?"

"Xander..." Başımı tekrar sallayarak hafifçe azarladım.

"Teddy," diye karşılık veriyor aynı tonda, biraz daha yaklaşıyor.

Artık bana daha da yakın olan o muhteşem vücuda değil de onun yüzüne bakmaya devam edebilmek için çenemi yukarı doğru eğmek zorunda kalıyorum. Tek yapmam gereken ellerimi yukarı uzatmak ve avuçlarımı her yerinde gezdirmek-

"İyi bir kız gecesi geçirdin mi?" diye soruyor usulca, beni hafif pornografik hayallerimden çekip çıkararak. Kıpırmızı kesiliyorum. Bu adamda mantıklı düşünme yeteneğimi kaybetmememe neden olan şey ne?

"Uhhh," diye mırıldanıyorum, beynim arayı kapatmaya çalışıyor. Xander bana elini uzatıyor ve o kadar sersemlemiş durumdayım ki çantamı omzumdan aldığımda itiraz etmiyorum. Beni tamamen büyülüyor. Bu hiç adil değil. "Evet. Biraz akşamdan kalmayım ama çok eğlenceliydi."

"Kendine biraz zaman ayırabildiğine sevindim," diye mırıldanıyor, çantayı kendi omzuna kaldırıyor ve bizi konağa doğru çeviriyor. "Bunu hak ediyorsun anne."

Kulağıma fısıldanan kelimeyle istemsiz bir şekilde soluğumun kesilmesine engel olamadığım gibi, sırtımın alt kısmındaki avucunun sıcaklığını fark ettiğimde keskin bir şekilde nefes almamı da engelleyemiyorum. Sanki bir dağlama demiri gibi, beni yakıyor. En son ne zaman böyle basit bir şey için bile olsa bir erkeğin ellerini üzerimde hissettiğimi hatırlamıyorum bile. Bu... Tanrım.

"Teddy, bu sesi çıkarmaya devam edersen kayınvalidenin önünde kendimi rezil edeceğim," diye fısıldıyor kabaca, nefesi kulağıma degecek şekilde yaklaşarak. *Vay anasını.* "Ve onlardan oldukça hoşlanıyorum, bu yüzden mümkünse bunu garip hale getirmemek istiyorum. Ama spor şortumun içinde ereksiyon halindeyken bunu yapamam."

Onun bu cüretkârlığı karşısında attığım şok kahkahası bir gülüşten çok bir homurtuya benziyor. Çıkardığım sestten dolayı dehşet içinde ona bakarken elim ağzımın üzerinde uçuşuyor. Bu adamın yanındayken kendimi varlığımın en derinlerine kadar utandırmamak benim için tam anlamıyla imkansız gibi. Ve az önce söylediği şey...

Ön kapıya doğru ilerlerken kıkırdaması derin ve alçak ve elinin hala sırtımda, kıkımın eğiminin hemen üzerinde olduğunu acı bir şekilde fark ediyorum.

Parmakları sırtımda genişçe açılıyor, sanki esniyor ve sonra hafifçe sıkıyor. "Ve sen az önce söylediklerimi ikinci kez tahmin etmeye başlamadan önce; evet, ciddiydim, güzelim."

Colleen kalçasında Penny ile kapıyı açmak için o anı seçtiğinde yüzümün kırmızının sekiz tonuyla alev aldığına yemin edebilirim. "Oh, merhaba tatlı kızım! Geldiğini duyduğumu sandım. Bea sabah uykusuna yattı ve büyükbabam Dalton'ı derede kerevit aramaya gönderdi. Xander, çimler harika görünüyor! Kavrulmuş olmalısın, şu terlemene bak. İçeri gel, sana içecek bir şeyler getireyim de serinle."

"Tabii, gidip tişörtümü alayım." Çantamı kapının hemen içine bırakıyor, sonra gülümseyerek kayınvalidemin gözlerini kamaştırıyor ve koşarak verandadan aşağı inip tişörtünü bir kenara atıyor. Kollarını ve başını deliklerinden geçirirken gözlerim vücuduna yapışıyor - zamanki gibi kolları kesik - ve sonra koşarak bize geri dönüyor. Gözlerimi ondan alamıyorum. Colleen hepimizi içeri soktu ve kapıyı arkamızdan kapattı.

Colleen Penny'yi yere bırakıyor ve yürümeye başlayan çocuğum kendini Xander'a doğru fırlatıyor, Xander da onu yakalayıp kollarına alıyor. Çılgınca kıkırdıyor, ellerini hâlâ terden ıslanmış omuzlarında gezdiriyor ve sonra saçlarını okşuyor. "Ewwww! Hepiniz İsveçlisiniz!"

Yeni yürümeye başlayan çocuğuma bakarken içten bir kahkaha atıyor. Başını ona doğru sallayarak daha çok gülmesini sağlıyor.

Gözlerimi onlardan ayırarak, ellerime yapacak bir şey vermek için olsa gerek, kapının yanından çantamı almak üzere dönüyorum. Bea doğduktan sonra bana sandviç getirdiği günden beri Xander ilk kez evime giriyor.

Doğrulurken arkamı döndüğümde Colleen'in bana bilerek baktığını görüyorum. Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırarak en iyi gülümsememi takındım. "Bunu yatak odasına bırakacağım."

"Mmhmm," diye mırıldanıyor, ağzı gizli bir gülümsemeyle hafifçe titriyor.

Onun, Xander'ın ve Penny'nin yanından geçip koridorda ilerliyorum. Çantamı dolabın içine bırakıp, odanın bir köşesinde duran boy aynasına doğru koşuyorum ve ellerimi kalçalarımaya yapışan parlak renkli motorcu şortumun üzerinde gezdiriyorum. Parmak arası terliklerimle ayak parmaklarımı oynatıyorum, dün gecedan sonra yeni manikürlenmiş ayaklarımdaki yeni kat cila. Gömleğim bir omzumdan sarkıyor ve oradaki hafif bronzluğu gösteriyor. Yukarı uzanarak saçlarımı başımın arkasındaki tokaya geri sarıyorum, saç tellerimi açıyorum ki *tam* dursunlar. Sonra kirpiklerime birkaç rimel daha sürmek ve yanaklarıma biraz allık sürmek için aceleyle banyoya giriyorum.

Banyodan çıktıktan sonra kayarak duruyorum ve geri dönüp dolaba uzanarak neredeyse boş bir parfüm rulosu alıyorum. Önce köprücük kemiklerime, sonra da bileklerime doğru kaydırıyorum. Gözlerim sol elimin parmağındaki gümüş parıltıya takılmadan önce onu kapatıp dolaba geri koyuyorum.

Yüzümü titreyen ellerime bıraktığımda, soğuk metalin kızgın yanaklarıma çarpması suçluluk duygusu yaratıyor. *Ben ne yapıyorum ki? Parmağımda başka bir adamla evlilik yüzüğüm varken bir adam için hazırlanıyor muyum? Hem de ölen kocamın ailesi buradayken? Neyim var benim böyle?*

Burnumdan nefes alıp ağzımdan vererek beşe kadar sayıyorum. Sadece Xander. O benim komşum. Kardeşimin en iyi arkadaşı. Kardeşimin *patronu*. Tek yaptığı çimlerini biçmekti. Bu bir evlilik teklifi değil, Tanrı aşkına.

Ellerimin içine doğru inliyorum, başımı dehşet içinde kendime doğru sallıyorum, düşüncelerim doğrudan çukura doğru ilerliyor. "Tanrım," diye mırıldanıyorum sefilce, kelimelerim hala ellerim tarafından boğuluyor.

Ellerimi bırakıp lavabonun üzerindeki aynaya bakarken, kendime yetişkin ve olgun bir kadın olduğumu hatırlatıyorum; dul bir kadını ve bakmam gereken üç çocuğum var. Dikkatimin dağılmasına izin veremem. Özellikle de bu kişi Başkomiser Xander Macomb ise.

Mutfağa döndüğümde Xander, Colleen'le birlikte mutfak tezgâhının başında duruyor ve bir bardak buzlu su içiyor. Her boğazının nasıl çalıştığına ya da parmaklarının bardağı nasıl kavradığına, ön kolundaki kasların her hareketle nasıl kasıldığına ve yer değiştirdiğine dikkat etmiyorum. Penny yarımada'daki barın tepesinde oturuyor, bacakları çapraz. Onun yerine buna odaklanıyorum.

"Penny, serseriler oraya mı gidiyor?" Tezgâhın önünde durup sordum.

"Ummm..." diye kıkırdıyor ve Colleen'e bakıyor, Colleen'in benim dehşet saçan çocuğuma göz kırptığını fark ediyorum. Gözlerimi onların göremeyeceği bir yere çevirirken başımı sallıyorum. "Hayır mı?"

"Bu kulağa çok fazla soru gibi geliyor," diye mırıldandım. Ona şakacı bir şekilde bakıyorum, bu da onun daha fazla kıkırdamasına neden oluyor. "Kıçını tezgâhtan çek lütfen."

Xander bardağını yere bırakıyor ve onu koltuk altlarından yakalayıp bir uçak gibi tezgâhtan kaldırıyor ve uzun tezgâha yaslanmış yüksek arkalıklı taburelerden birine oturtuyor.

"Benim hatam anne, onu buraya bıraktım," diye açıklıyor ve başını çevirip bana göz kırptıyor. Başımı sallıyorum, ama omuzlarımı dik tutmak ve bugünlerde çok alışkın olduğum gibi kambur durmamak için elimden geleni yapıyorum. Özellikle de Xander'ın yanıdayken. Özellikle de o kelimeyi kullandığında. Bana ne yaptığını biliyor olmalı.

Aslında, bunun bana ne yaptığını bildiğinden ve bunu bilerek yaptığından oldukça eminim.

Tanrı'ya yemin ederim ki ruhumun derinliklerini görebilen o yoğun bakış beni delip geçiyor ve bana bakarken orada yanıp sönen anlayış beni mahvediyor. O iyi bir adam, bunu ruhumda hissedebiliyorum. Ama bunu yapamam. Penny'ye dönüyor, saçlarını hafifçe karıştırıyor, sonra Colleen'e hitap ediyor.

"Su için çok teşekkür ederim. Yan tarafa gitmeliyim. Teddy'nin evini daha fazla kokutmak istemiyorum ve gerçekten biraz uyumam gerekiyor."

Kayınvalidem ön kolunu okşuyor ve ona nazikçe gülümsüyor. "Kokmuyorsun ama kesinlikle gidip biraz uyumalısın. Çimler mükemmel görünüyor. Ve seni tekrar görmek çok güzeldi. Teddy, bir bebek gibi davran ve onu kapıya kadar geçir," diye ısrar ediyor Colleen, Penny'yi kaldırıp kalçasında dengeliyor. "Sanırım Bea'nin uyandığını duyuyorum."

Bea'yı duyduğuna dair kışından yalan söylediğini çok iyi bildiğimden, uzaklaşırken kafasının arkasına dik dik bakıyorum. Hain.

Kollarımı belimde kavuşturarak Xander'a gülümsüyorum ve birlikte kapıya doğru yöneliyoruz. Verandaya çıkarken derin bir iç çekiyorum.

"Çok üzgünüm," diye gülerek eve dönmemi işaret ediyorum. "İyi niyetliler ama işgüzarlar."

"Seni sevdikleri çok açık," diyor nazikçe, ana verandadan inip taş döşeli yürüyüş yoluna adım atarken. "Onlara sahip olduğun için mutluyum."

"Ben de," diye mırıldanıyorum gülümseyerek. Kollarımı göbeğime daha sıkı sararak yapmam gerekeni yapıyorum ve gözleri tekrar bana döndüğünde kendimi kamburlaştırıyorum. Bakışları beni tedirgin ediyor, bu yüzden "Sağ salim dönmene sevindim-" diye geveliyorum.

"Şunu yapmayı kes," diye fısıldıyor kabaca, gözleri benimkileri delip geçiyor.

Yemin ederim beni çok fazla görüyor.

"Neyi yapmayı bırakayım?" Boğazım düğümlenerek soruyorum. Sertçe yutkunuyorum.

Bana bir bütün olarak el sallıyor, kollarımı kavuşturduğum ortama genelleme yapıyor. "*Bu*. Kendi üzerine katlanıyorsun. Sanki saklanmaya ya da küçülmeye çalışıyormuşsun gibi."

Kollarımı iki yanıma indiriyorum, sesindeki sertlikle kalbim göğsümde çarpıyor. Ham ve tehlikeli ve lanet olsun, heyecan verici. Nefret ediyorum. Sevgi kadar sevmek istemiyorum.

Tekrar yaklaşıp kadar bir kez daha verandaya çıktı. "Ayrılmadan önce söylediklerimde ciddiydim Teddy. Son iki haftayı, vücudunu o şekilde sergilerken gördüğüm her saniyeyi tekrarlayarak ya da sesini hatırlayarak geçirmediğimi bir an bile düşünme..." "Sen... sen mükemmelsin Teddy. Umarım bunu biliyorsundur."

Aman Tanrım. Bu çok kötü. Çok tehlikeli. Benim için, çocuklarım için, çok kırılabilir kalbim için. Muhtemelen yüzü için, eğer Cal Scottie'nin düşündüğü kadar soğukkanlı değilse. Çünkü tekrar biriyle çıkmaya hazır olduğumdan emin değilim ve sıradan bir şey yapamam. "Xander..."

"Yapma," diye nefes alıyor, neredeyse yalvarırcasına. Gök mavisi gözleri bana bakarken işkence görüyor. "Biliyorum. Sorun değil. Bunu söylemek zorunda değilsin. Ben sadece... Burada olduğumu bilmeni istiyorum. Ve seni görüyorum, tatlım. Her bir parçanı, güzelim."

Dönüp uzaklaşarak gözden kaybolurken dişlerim alt dudağımın üzerinde kenetleniyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 21

XANDER

Dünyanın en uzun düşünü aldıktan sonra, sonraki yedi saat boyunca komada kaldığıma eminim. Yatağıma uzandım ve öğleden sonra güneşi yatak odamın penceresinden içeri girerken uyandım. Uykuya daldıktan sonra hiç hareket ettiğimi sanmıyorum. Daha önce boynum tutulmuştu ama şimdi her hareket omurgamda bir elektrik çarpması gibi. Esnetmek için elimden geleni ama pek faydası olmuyor. Yine de bir IcyHot bandı ve bir bira kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor.

Telefonumu kontrol ediyorum, King ve Cal'dan gelen ve beni gülümseten birkaç mesaj görüyorum. Görünüşe göre Teddy, Violette ve Scottie dün gece yerel bir otelde takılmış ve viski ve sert maden suyu içerek sarhoş olmuşlar - benim harika bir kombinasyon fikrim değil, ama herkesin kendi fikri - ve görünüşe göre ikisi de bugün akşamdan kalma. King'e göre Violette bu gece Shifty's'de çalışacak ve Scottie de nöbetçi. Neredeyse onlar için üzüleceğim ama üzülmiyorum. Bu sabah eve geldiğinde Teddy'nin güzel gri gözlerinde parlayan ışık beni de garip bir şekilde mutlu etmişti. Kendine zaman ayırmayı hak ediyordu. Ve dürüst olacağım, Vi ve Scottie'yle birlikte olduğu için mutluydum.

Cal daha sonra ekiple birlikte Shifty's'e gelip gelmeyeceğimi soruyor ama reddediyorum. Bana Chandler Bing'in kırbaçla pantomim yaptığı bir GIF gönderdi.

Başlık "WHOOOP-AH!". Gözlerimi deviriyorum ve sonra başka bir GIF geliyor, bu sefer kalp gözlü Bugs Bunny. Orta parmak emojisi içeren bir mesaj gönderiyorum, sonra da telefonumu kapatıyorum.

Mutfığa doğru ilerlerken, daha önce masaya attığım posta yığınının göz atıyorum ve önünde ağabeyimin el yazısı olan küçük sarı bir manilla zarfın üzerinde duruyorum. Postayı açıp içinden ikinci bir zarf çıkarıyorum. Basit, beyaz, mektup boyutunda bir zarf ve üzerinde babamın düzensiz karalamasıyla benim adımdan başka bir şey yazmıyor.

O el yazısını görmek göğsüme bir tekme yemek gibi.

Ciğerlerimdeki tüm nefesi alıyor ve göğüs kafesimi ağrıtıyor.

Masadaki sandalyelerden birine çöküyorum ve uzun bir süre öylece bakıyorum, parmaklarımın arasında tutuyorum, cesaretimi toplayıp açmaya çalışıyorum. Babamın bana bırakacağı son şeyi okumak için.

Ne kadar süre oturup zarfa baktığımı bilmiyorum ama başımı sallıyorum ve ayağa kalkmadan önce sinirli bir şekilde içimi çekiyorum. Zarfı mutfak tezgâhının üzerine fırlatıyorum ve gergin parmaklarımla tezgâhın kenarını kavrayarak arkamı dönüyorum.

Ön pencereden dışarı bakıyorum ama ne Teddy'nin ne de kayınvalidesinin araçları garaj yolunun onun tarafında değil. Ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine sokarak şapkamı kafama geçiriyorum ve anahtarlarımı alıyorum. En yakın markete doğru hızlı bir yolculuğa çıkıyorum ve on beş dakika sonra salata, taze sebze karışımı ve biftek için gerekli malzemelerle geri dönüyorum.

Çalışırken bir bira açıyorum, sebzeleri yıkıyorum ve şiş kebab şişlerine geçirmeden önce marine ediyorum. Bifteği terbiye ettikten sonra onu bir kenara koyup salata üzerinde çalışıyorum, ardından sebze şişlerini, bifteği ve biramı arka verandaya götürüp ızgarayı yakıyorum. Sezon boyunca evde yemek yapma fırsatım pek olmuyor ve normalde bu akşam çocuklarla dışarıda olurum. O lanet SoCal yangınına karşı galibiyetimizi kutluyor olurum. Ama bu gece, kalabalığı hissedemiyorum. Ya da ekibimin Teddy hakkındaki tacizlerini. Hiçbiri bu işin peşini bırakmadı.

Meşgul bedenler, birçoğu.

İki aracın garaj yoluna girdiğini ve ardından Teddy ve ailesinin eve gelişinin yarattığı kargaşayı duyduğumda bifteğimin yarısı bitmek üzereydi. Sesler beni rahatlatıyor. Dalton'un heyecanlı konuşmaları, Penny'nin bulaşıcı kahkahası, hatta Bea'nın ara sıra çıkardığı yaygara bile beni rahatsız etmiyor. Teddy'nin çocuklarıyla konuşurkenki yatıştırıcı sesi, gerçek kahkahaları

onu gülümsetecek bir şeyler yapıyorlar. İtiraf ediyorum, yan komşumuz olmalarından hoşlanıyorum.

"Dalton, duş zamanı lütfen!" Teddy'nin sesini açık pencereden bir yerlerden duyuyorum. "Ama çok uzun sürmesin çünkü Penny'nin de banyoya ihtiyacı var."

"Sadece dondurmasının içinde yüzdüğü için." Kent'in derin gürlemesi bana ulaşıyor ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Kulağa küçük terörün yapacağı bir şeymiş gibi geliyor.

"Oooh, bu kadar güzel kokan ne?" Ardından Colleen'in sesi geliyor. Ağır cam sürgülü kapının açıldığını duyuyorum. "Xander arkada ızgara yapıyor olmalı. Harika kokuyor. Öyle değil mi Teddy? Neden gidip bir merhaba demiyorsun?"

"Colleen!"

Teddy'nin dehşete kapılmış fısıltısı biramı yudumlarken kıkırdamama neden oluyor.

"Ne?" Colleen soruyor, sesi hiç de masum değil. "Sadece merhaba diyorum Teddy."

Sebze şişlerini çeyrek tur çevirerek tekrar sırtıyorum. Marine edilmiş mantarlar, dolmalık biberler, soğanlar ve yaz kabakları ağız sulandıracak kadar lezzetli kokuyor. Biftek de öyle. Kahretsin, açlıktan ölüyorum ve cesur, tatsız bir MRE tayın paketi yerine gerçek yemek yemeye hazırım. Midem sabırsızca gurulduyor. Bu sabah eve geldikten, çimleri biçtikten ve duştan sonra o kadar bitkin düşmüştüm ki uykuya dalmadan önce yemek yeme zahmetine bile girmemiştim.

"Neden böylesin?" Teddy mutsuzca homurdanıyor ve Colleen'in hafif kahkahası bana doğru süzülüyor.

"Çünkü anneler böyle yapar. Karışırız."

Biramdan uzun bir yudum daha aldım ve sırttım. Teddy'nin daha önce söylediği de tam olarak buydu. Burada olduğumu bildiklerinden ya da konuştukları her şeyi duyabildiğimden emin değilim. Bu gizlice dinleme sayılmaz, değil mi?

"Bu normal değil. *O benim kardeşimin patronu, Colleen,*" diye fısıldıyor Teddy ve sonra paravanın itilerek açıldığını duyabiliyorum. "*Sen bir tehditsin.*"

"Evet, evet, tamam," diye mırıldanıyor Colleen, sesi şimdi biraz daha yüksek. "Ben çocukları yıkayıp duş aldırayım. Git merhaba de. Ve ona şunu götür-"

Cam şişelerin şingirtısı ve ardından sürgülü kapıların bir kez daha kapanma sesi. Nefesimi tutuyorum, ızgaranın başında olduğum yerde kalıyorum. Sırtım arka bahçeye dönük ama biliyorum ki o geldiği an

Benim avlumu onunkinden ayıran bölmenin etrafında. Sanki tüm vücudum onun varlığı için sıraya girmiş gibi.

"Umm, hey," diyor, sesi çok ürkek ve belirsiz.

Başımı ona doğru çeviriyorum ve boynumdan omurgama doğru yayılan acıyla irkiliyorum. Duruyor, bana doğru adım atmadan önce yüzünde alarm yanıp sönüyor. Elindeki altılı bira paketini eski bir süt kasasından dönüştürülmüş sehpanın üzerine bırakıyor.

"İyi misin? *Yaralandın* mı?" diye soruyor, gri gözleri üzerimde uçuşuyor, sanki yaralanma olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi. Bunun üzerine göğsüm sıkışıyor. Uzun zamandır mürettebatım dışında kimse benim iyiliğimle ilgilenmiyordu. "*Xander*-"

"Ben iyiyim." Ona doğru dönüyorum, nazıkçe gülümsüyorum, sonra uzanıp tişörtümün arka yakasından çıkan lidokain bandına dokunuyorum. "Sadece boynum tutuldu ve yanlış hareket ettim."

"Oh," diye fısıldıyor, yarım adım geri çekilerek. "Özür dilerim."

Elimi salladım. "Özür dilemene gerek yok. Birkaç gün önce Spike kampında yatakta uyurken bücktüm. Sadece gevşemesi için birkaç güne ihtiyacı var."

"Spike kampı mı?" diye soruyor kollarını kavuşturarak. İşaret edercesine çapraz kollarına bakıyorum ve sırtarak gözlerini deviriyor ama kollarını iki yanına indiriyor. Izgaraya dönüp bifteğimi bir kez daha çeviriyorum. Pişti ama şimdi içeri girip onu terk etmek istemiyorum.

Brülörleri kapatırken başımı sallıyorum, ardından propan tankının da kapalı olduğundan emin olmak için eğiliyorum. "Yangın çağrılarına gittiğimizde, temelde bir kamp alanı gibi kurarız. Onlara "*Spike Kampı*" diyoruz. Burası bizim evden uzaktaki evimiz." "Gittiğiniz her yere çadır mı kurmak zorundasınız?" diye soruyor öne çıkarak ızgaradaki biftek ve sebzelere bakmak için. Havayı beğeniyle kokluyor.

Sonra gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır, tam olarak değil. Geceleri nereye düşersek orada uyuyoruz. Uyku tulumlarımız var."

"Ve sen de dışarıda yerde mi uyuyorsun?" Gözleri benimkilere dikiliyor, sarı kaşları şeffaf çerçeveli gözlüklerinin arkasından şaşkınlıkla kalkıyor. O çiller bugün yine sergileniyor.

"Evet, sadece dışarıda uyuyoruz," diye cevap veriyorum kıkırdayarak. Maşayı kullanarak bifteği alıp yanımda getirdiğim temiz bir tabağa koyuyorum, sonra da sebze şişleri. "Cal sana işinden hiç bahsetmedi mi? Göz alıcı bir iş değil."

"Sanırım hiçbir zaman doğru soruları sormadım," diye gülerek başını sallıyor. "Ve itiraf etmekten nefret ediyorum ki muhtemelen kasıtlı olarak çok fazla soru sormadım. Onun işi beni endişelendiriyor ve ayrıntılar hakkında ne kadar az şey bilirim o kadar iyi başa çıkabileceğimi hissediyorum. Beynimin olası en kötü senaryoyu hayal etme konusunda gerçekten harika bir yeteneği var. O ve Scottie geçen yıl dağlarda kaybolduğunda darmadağın olmuştum. Ve hemen ardından Logan'ı kaybetmek..."

Aniden duruyor, sanki düşüncelerinin onu ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyormuş gibi neredeyse üzgün bir şekilde gülümsüyor.

"Bunu anlayabiliyorum," diye mırıldanıyorum nazikçe. Kalbi çok büyük, herkese çok değer veriyor ve çok incinmiş. Keşke tüm acılarını dindirebilseydim ama yapamam.

Sadece daha da kötüleştirebilirim.

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak ve düşüncelerimi bir kenara iterek ona dönüyorum, sonra da dubleksin benim tarafıma açılan açık sürgülü kapıyı işaret ediyorum, çünkü cezalandırılmaktan hoşlanan biri değilim. "İçeri gelmek ister misin? Aç mısın?"

"Hayır, teşekkür ederim. Colleen ve Kent'le yemeğe çıktık, sonra da çocukları dondurma yemeye götürdük. Yine de nefis kokuyor." Altılı paketi aldı ve bana doğru uzattı. "Çimleri biçtiğin için sana teşekkür etmek istedim. Bunu yapmak zorunda değildin. Ama minnettarım, hem de çok. Bea dış çıkıyor ve ikimiz de pek iyi uyuyamıyoruz ve çimler de yapacak enerjimin olmadığı tek şeydi-"

Elindeki altılı pakete doğru başımı sallayarak, "Bunu ancak benimle bir tane içmeyi kabul edersen kabul ederim" diye mırıldanırken endişeli gevezeliğini kesiyorum.

Sözleri kesiliyor ama o gri gözleri bana dikiliyor, dudakları sırtarak seğiriyor. "Bu zorlama," diye homurdanıyor.

"Suçluyum." Ona sırtıyorum, sonra önümden gitmesi için işaret ediyorum. "Ayrıca," diye alaycı bir şekilde fısıldıyorum, "Colleen'in işgüzarlığının boşa gitmesine izin veremeyiz."

Teddy başını sallayarak inliyor. "Aman Tanrım, bunu duydun mu?!"

Kıkırdıyorum. "Aç olmadığına emin misin? Bu muhtemelen benim yiyebileceğimden daha fazla yemek."

Değil ama isterse memnuniyetle paylaşırım. Onun için yemek yapma şansını çok isterim.

"Hayır, teklifin için teşekkür ederim. Harika kokuyor ama açıkçası yemekten dolayı çok tokum," diyerek gülüyor ve beni kendi mutfağını yansıtan mutfağa kadar takip ediyor, gerçi benimki onunkine kıyasla iç karartıcı derecede boş. Çürük karton paketten iki bira çıkarıyor ve birini bana uzatmadan önce üstlerini çeviriyor. "Bira için teşekkür ederim. Gerçi itiraf etmeliyim ki, muhtemelen buna ihtiyacım yok. Dün geceyi hâlâ tam olarak atlatabilmiş değilim."

"Yemeğimi tabağa koyup buzdolabından hazır salata çıkarırken başımı sallayarak gülüyorum. Birasını yudumlarken başını sallıyor ve ben de alt dudağının bira şişesini yukarı kaldırırken şişenin nasıl yastıkladığına bakmaktan kendimi alamıyorum.

Ve şimdi yine yarı sertleşmiş durumdayım. Bu lanet kadının ne kadar baştan çıkarıcı olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Üzerindeki beyaz gömlek hala bir omzundan düşüyor ve o omzu kolunun yarısına kadar çıplak bırakıyor. Sutyenin bir askısı omzundan sırtına geçtiği yerde görünüyor. Dudaklarımı boynuyla omzunun birleştiği noktaya bastırmak, dişlerimi oraya batırmak, onu işaretlemek, sonra dilimle yatıştırmak ve bunu tekrar yapmak istiyorum.

Sikeyim. Şimdi sertleştim.

Dönüp oturma odasına bakıyor ve ben de fırsattan istifade kotumun fermuarının arkasını düzeltiyorum. "Burada çok fazla kalmıyorsun, değil mi?"

"Yangın sezonunda değil," diye itiraf ediyorum ve o da anlayışla başını sallıyor. Çenemi yemek odasındaki küçük masaya doğru uzatarak karşılıklı oturuyoruz. Onun önünde yemek yerken kendimi aptal gibi hissediyorum. Annem bana görgü kurallarını öğretti ve ben çoğu insandan daha barbar olmama rağmen

-Yarı vahşi hayvanların erkek yerine kullanıldığı kamplarda yaşamak bunu yapar, ben hâlâ bir beyefendiyim. "Seni baştan çıkaramayacağıma emin misin? Sana bir tabak hazırlayabilirim-"

Gülüyor, dirseklerini masaya dayıyor ve iki elini şişenin tabanının etrafına sarıyor. Gözlerim hareketi takip ediyor ve itiraf etmekten nefret ediyorum ki, o parmakların sikimin etrafına bu şekilde sarılmasının nasıl görüneceğini tamamen hayal ediyorum.

"Hayır, cidden Xander. Çok doydum. Akşam yemeğinde kilolarca makarna ve galeta yedim," diye gülüyor, sonra burnunu kırıstırıyor, bunun onun için gergin bir alışkanlık olduğunu öğreniyorum, sanki yine utanmış gibi. Salatamı işaret ediyor. "Salatayla yetinmeliydim ama galeta çok güzel kokuyordu."

Bu kadın, Tanrı'ya yemin ederim. Onun kendini görme şeklini değiştireceğim.

"İçkiyle geçen bir geceden sonra, eminim akşamdan kalmalığını dengelemek için buna ihtiyacın vardı," diye takılıyorum.

Sandalyede arkasına yaslanıp bir içki daha içmek için şişeyi dudaklarına götürürken gülerek inliyor. "Hatırlatmayın bana. Scottie bir şişe viski getirdi. En son ne zaman viski içtiğimi bile söyleyemem. Üniversitede belki? Kesinlikle Dalton'a sahip olmadan önce."

Yanağının içini ısıyor ve neredeyse suçluluk duygusuyla elindeki şişeye bakıyor. Onu eve bıraktığım geceyi düşünüp düşünmediğini merak ediyorum ama bundan şüpheliyim. Bir tür mazoşist gibi bazen o geceyi kafamda tekrar ediyorum.

"Bunu gerçekten içmemeliyim. Bea'yı tekrar besleyebilmek için yarına kadar pompalayıp boşaltmam gerekecek," diye mırıldanıyor ve dudaklarını alaycı bir gülümsemeyle eğiyor.

Gözlerimin, beyaz gömleğinin altındaki göğüslerinin üst kabarıklığına kayması tamamen istemsiz.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, gözlerimi onunkilere kaldırarak. Sesim amaçladığımdan daha sert çıkıyor ve boğazımı temizliyorum. O lanet gri gözler benim kişisel kriptonitim gibi.

Bir elini sallayarak omuz silkiyor. Bir omzundan sarkan tişörtü kolundan biraz daha aşağı kayıyor ve sütyen giymiş göğsünün yan kıvrımını ortaya çıkarıyor. Dudaklarına götürürken parmaklarım kendi biramı sıkıca kavıyor.

"Gah, yapma. Zaten onu henüz beslemek içime sinmiyordu ve gerekirse kıyameti atlatacak kadar sütüm buzlukta duruyor."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Eğlendiğinize sevindim. Eminim üçünüz tek başınıza da başınızı belaya sokabilirsiniz." Dudaklarındaki bira şişesinin arkasından utangaçça gülümsüyor ve o muzip sırıtış beni tamamen etkiliyor. Onun benim alanımda olması hoşuma gidiyor. Orayı aydınlatıyor, neredeyse daha sıcak hissettiriyor. Burayı daha sıcak hale getirmek için bir şeyler yapmalıyım. Onu burada daha sık görmek istiyorum. "Violette'i çocukluğundan beri tanırım. İkiz kardeşi benim ekibimdeydi."

"Bu doğru. Bazen hepinizin ne kadar bütünleşmiş bir birim olduğunuzu unutuyorum," diye mırıldanıyor, gülümsemesi soluyor. "Bundan pek bahsetmez ama Jacob ve Rowan'ın çok iyi arkadaş olduklarını biliyorum."

Başımı salladım. "Jacob'ı babamı kaybettiğimiz yıl kaybettik," diye açıklıyorum ızgara sebzelerden bir ısırık alırken.

"Senin baban da önemli biriydi, değil mi?" diye soruyor sessizce. Tırnakları biranın üzerindeki etiketi karıştırıyor.

"Elbette öyleydi. Benden önce müfettişti. Onu kaybetmeden önce neredeyse on beş yıl birlikte çalıştık." İçimi parçalayan acı ve suçluluk duygusu altı yıl önce olduğu kadar şiddetli. Kederin asla tam olarak geçmediğini söylerler; sadece daha seyrek vurur. Yine de vurduğunda, göğsümün ortasına bir yumruk gibi iniyor.

"Cal'ın bundan bahsettiğini hatırlıyorum. Çok özür dilerim," diye fısıldıyor, koyu sarı kaşları gümüş grisi gözlerinin üzerine iniyor.

Başımı sallıyorum, gözlerimi tabağımdaki yemeğe dikiyorum. Çatalımın dişleriyle b itiyorum. "O ateşin içinde bile olmamalıydı."

"Üzgünüm, Xander. Bu konuda konuşmak zorunda değiliz. Logan'ın öldürüldüğü gece hakkında konuşmaktan hoşlanmadığımı biliyorum-" Sözlerini aniden kesip omuzlarını dikleştiriyor, sonra birayı kendisinden uzaklaştırıyor. Sadece yarısı boştu. Nefes alıyor ve bana gülümsüyor, ama bunun zoraki olduğunu biliyorum. Alt dudağı hafifçe titriyor, sanki kendini toparlamak için elinden geleni yapıyormuş gibi. Kahretsin, ona sarılmak istiyorum. "Hayatta bazı şeyleri asla atlatamayız, değil mi?"

Göğsümde acı veren sıkı bir düğüm oluşuyor. Keder mi, suçluluk mu, kıskançlık mı yoksa üçünün garip bir kombinasyonu mu bilmiyorum. Kendimi yeniden bir pislik gibi hissediyorum. Kadın hâlâ ölen kocasının yasını tutuyor, üç çocukla uğraşıyor ve ben burada oturmuş, pantolonumun içinde bir tombulla ona bakıyorum.

Teddy gibi bir kadının sevgisine sahip olmak nasıl bir şey olurdu? Yaşadığı gibi bir trajediden sonra bile onu takip eden bir bağlılık?

Oturduğu yerden kalkıyor ve ben de ayağa kalkmak için itiyorum, ama o aceleyle, "Hayır, kalkma. Yemeğini bitir, Xander. Bira için teşekkürler." Sandalyeme gömülüyorum ve onun kaçışını izliyorum. Ama sonra sürgülü kapının önünde durup bana bakıyor, o gri gözlerinin kenarları hafifçe kırışıyor. "Sağ salim döndüğüne gerçekten çok sevindim."

Sonra arka avlu kapısından çıkıp kapıyı arkasından sürgüyle kapatarak gitti. Göğsümde bir sızı ve sadece birkaç dakikalığına o kadar da yalnız görünmeyen boş, neredeyse hiç yaşanmamış bir evle kalakaldım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 22

Teddy

Colleen ve Kent ile uyku düzeni konusunda tartıştıktan sonra, sonunda onları yatak odamda kalmaya ikna ettim, ben de kanepede uyudum. Ne de olsa onlar benim misafirim ve kanepede yatağa dönüşmüyor, bu yüzden orta boy yataktan küçük kanepeye geçmeleri mantıklı değil. Bea'nın beşiğini yanıma koydum ve fazladan bir yastık ve yumuşak bir battaniye ile rahat ediyorum. Zaten sadece bir geceliğine.

Ayrıca, Xander'la karşılaşmamdan dolayı o kadar yorgunum ki uyuyamıyorum. En az bir saattir tavana bakıyorum. Telefonumda geziniyorum. Açık bıraktığım sürgülü kapının dışındaki sesleri dinliyorum.

Geç oldu. Bea geç beslenmesi için çoktan uyandı ve şimdi gece için yattı ve sabah beş ya da altıya kadar tekrar uyanmayacağını biliyorum. Uyuyor olmalıydım. Ama uyuyamıyorum.

Kendime, beni zorladığı için Colleen'e, bu kadar mükemmel, yakışıklı ve nazik olduğu için Xander'a kızgınım. Bizi terk ettiği ve beni bu duruma soktuğu için Logan'a kızgınım. Ve sonra kendime olan öfkem yeniden başlıyor, çünkü Logan bizi terk etmedi... Onu o çağrıya ben gönderdim ve bu yüzden öldü. Onu gönderdim ve eve hiç gelemedi.

Ama gerçek şu ki, o burada değil. Asla eve gelmeyecek. Kendim için hayal ettiğim hayat artık yok.

En korkutucu şey? Orada Xander'la oturmuş, bira içiyor, gülüyor ve flört ediyorduk -evet, flört ediyordum- yeni bir hayatın neye benzeyebileceğini görmüştüm... Keşke yolumuzda bu kadar çok şey olmasaydı. Birlikte bir geleceği imkânsız kılacak o kadar çok engel.

Çok başarılı biri. Dünyadaki en tehlikeli işlerden birine sahip ve işini çok seviyor, bunu sadece konuşmasından bile anlayabiliyorum. Bu onun kanında, ruhunda, kalbinde var. Her kalp atışı işi, ekibi ve tutkusu için.

Benimki de çocuklarım için.

Herhangi birimizi tekrar böyle bir cehenneme sokmak ne kadar bencilce olurdu? Her an bize geri dnmeyebilecek biriyle herhangi bir şeye başlamak?

Kolumu gözlerimin üzerine atarak, yanımda uyuyan Bea'yı uyandırmamak için mümkün olduğunca sessizce inliyorum. Ama Tanrım, o neden bu kadar mükemmel? Düşünceli, nazik ve çocuklarımla o kadar iyi anlaşıyor ki bu hiç adil değil. Neden sıkıcı bir muhasebeci olamıyor ve olabilecek en kötü şey bir kağıt keşiği?

Cam sürgülü kapının sesiyle nefesim kesiliyor, ardından hafifçe itilerek açılan ve sonra kapanan perdenin tıkırtısını duyuyorum. Bir gıcırtı ve metalik bir inilti, karanlık gecede kendi veranda kapılarımın ötesine sürükleniyor ve onun doksanlı yıllardan kalma gibi görünen eski, yıpranmış katlanır sandalyeye gömüldüğünü hayal edebiliyorum. Zorlanan kulaklarımın seçebildiği tek şey bir şişe kapağının patlaması.

Olabildiğince sessizce koltuktan kalkıp Bea'nın uyuduğundan emin olmak için kontrol ediyorum. Üzerimde kısa bir uyku şortu ve henüz azalmamış olan yaz sonu sıcağına hürmeten bir emzirme atleti var. Ama dayanıksız bornozumu kollarımdan yukarı çekip belime bağlıyorum ve sonra veranda kapısından dışarı ıkıyorum.

Küçük bölmeyi döndüğümde Xander'ın sandalyede oturduğunu görüyorum, göğsü çıplak ve üzerinde sadece bir çift spor şortu var. Bir elinde bir şişe bira var, diğer eli ensesine sarılmış, oradaki kasları . Yukarıdaki ağaçların arasından süzülen ay, her şeyin üzerine gümüşi bir parıltı yayıyor, yüzünü keskin bir kabartmaya ve derin gölgelere dönüştürüyor. Durduğum yerden bana bakarken bakışları neredeyse elektriklenmiş gibi görünüyor.

"Uyuyamıyor musun?" Sessizce soruyorum, sesim neredeyse bir fısıltı. Bana bakmaya devam ediyor ve ben çıplak ayaklarımın üzerinde kayıyorum. Onun olduğu yere doğru başımı sallıyorum.

Hâlâ omzundaki kaslara masaj yapıyordu. "Bu seni hâlâ rahatsız ediyor mu?"

Acı acı gülümsüyor ve başını sallıyor. "Her şey yoluna girecek. Yatağına dönmelisin Teddy."

Ama sandalyesinin arkasına geçebilmek için yavaşça ilerliyorum. Elini kenara itiyorum ve bu küçük temasla içime dolan sıcaklığı görmezden gelerek derin bir nefes alıyorum, sonra iki elimi de çıplak omuzlarına koyuyorum. Geriliyor, sonra homurdanıyor ve boynunu bir tarafa doğru büküyor. Teni parmaklarımın altında sıcak, yumuşak ve kadifemsi. Koyu bronz teni ile solgun parmaklarım arasındaki kontrast heyecan verici. En son ne zaman bir erkeğe böyle dokunduğumu hatırlamıyorum.

Yavaşça başlıyorum, boynunun arkasına, kafatasının dibine masaj yapıyorum ve aşağı doğru iniyorum. İnanılmaz genişlikte, çok güzel yapılmış, sıkı kaslarla kaplı sert omuzları boyunca. Boynunun tabanında sağ kürek kemiğinden aşağı uzanan özellikle sıkı bir düğüm üzerinde çalışırken inliyor, başı neredeyse göğsüne değene kadar öne düşüyor. Dirseklerini geniş dizlerine dayayarak sırtının ve omuzlarının genişliğine daha iyi erişmemi sağlıyor. Vücudu inanılmaz ve sadece bu adamın omuzlarını okşayarak bile ne kadar tahrik olduğumu görünce biraz utanıyorum.

"Çok acıyor," diye homurdanıyor sıkılmış dişlerinin arasından. Hafifçe kıkırdıyorum, dokunuşumu biraz geri çekiyorum. Sol elini uzatıp parmaklarımı kendi eliyle kapatıyor ve beni orada tutuyor. Dokunuşu içimi yakıyor, beni içten içe ısıtıyor. Eli uzaklaşıyor. "Durma. Lütfen."

Parmaklarım ağrımaya başlıyor, ama önümdeki sandalyede uysal, yumuşak bir yapışkan yığın haline gelene kadar devam ediyorum. Aşağı doğru eğilmiş başının arkasına bakarken karanlıkta gülümsüyorum. Koyu renk saçları inanılmaz derecede yumuşak görünüyor ve tırnaklarımı hafifçe kaşımak için kullanarak parmaklarımı boynunun arkasına ve kafatasının tabanındaki saç çizgisine doğru kaydırmama izin veriyorum. Koyu renk saç telleri parmak uçlarıma ipek gibi geliyor ve bunu tekrar yapıyorum. Omuzlarında tüyleri diken diken oluyor ve titreyerek bir inilti çıkartıyor. Gerçi bu seferki ses, ağrıyan bir kasa masaj yapmanın verdiği o zevkli acı değil, daha gırtlaktan gelen, daha ilkel bir ses. Cinsel.

Ses içime işliyor ve o anda neredeyse nefes nefese kaldığımı fark ediyorum, arkasında durmuş, parmaklarımı saçlarının arasına sokmuşum. Kalbim göğsümde çılgınca bir ritimle atıyor.

Başını kaldırıyor ve hafifçe dönüyor, elim hareketi takip ediyor, hala saçlarının arasından geçiyor, ta ki profilden ona bakana kadar.

Ayın gümüşi, akkor ışığı yüz hatlarını belirginleştiriyor. Unuttuğu birayı yere koymak için uzanırken bana bakmıyor, sonra aynı eli kalkıp bileğimi sıkıca kavıyor.

Sıcak parmakları bileğimi sararken arkasında durduğum yerde titriyorum. Elim saçlarının arasından kayarak omzuna uzanıyor. Hafifçe çekiyor, tam önünde durana kadar sandalyenin kenarından dolanmamı sağlıyor, sonra beni öne doğru çekiyor, böylece genişçe açılmış dizlerinin arasına girmek zorunda kalıyorum. Kalçalarımın dış kısımları - bornozun kısa eteği ve uyku şortumun altında kalçalarım kadar çıplak - onunkilerin iç kısımlarına sürtünüyor. Bacaklarındaki koyu renkli tüyler uyluklarımın dış kısımlarını gıdıklıyor, bu uzun zamandır hissetmediğim bir duygu ve heyecan verici. Gözlerim onun soluk mavisiyle çarpışırken, parmaklarım omuzlarının çıkıntıları boyunca tüy gibi hafif izler bırakıyor. Gözleri ağzıma düşmeden önce bana bakarken bakışları sıcak, çok sıcak.

Sandalyede oturduğu yerden, başının üst kısmı çenemin alt kısmıyla aynı hizada. Parmakları hâlâ bileğime sarılmış durumda, ancak tutuşu hafif ve kararsız. Parmakları bileğimden dirseğime doğru ön kolumun dış kısmında ilerliyor, ta ki pazumun dış kısmını avucunun içine alana kadar.

Başını çevirip dudaklarını bileğimin iç kısmına bastırduğında nefes almayı tamamen bırakıyorum, nabzımın derimin altında dörtlüla koştduğuna eminim. Hassas teni öpüyor ve nefesim kesiliyor, sıcaklık beni tepeden tırnağa sarıyor ve bunun yaz sıcaklığıyla hiçbir ilgisi yok. Kısa kesilmiş sakalı bileğimin iç kısmını gıdıklıyor ve ürperiyorum.

"Teddy," diye fısıldıyor bedenime karşı, dudakları neredeyse belli belirsiz kıpırdıyor, sesi alçak ve boğuk çıkıyor. Sadece bu adamın sesi bile açlıktan ölmek üzere olan libidom için bir afrodisyak.

Gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor, sıcak ve o kadar yoğun ki beni *görme* şekliyle beni sersemletiyor. Sanki beni gerçekten görüyormuş gibi. Bu endişe verici ve silahsızlandırıcı ve *Tanrım*, böyle bakılmayı özlemişim.

Omuzlarına masaj yaparken bir noktada bornozum kaydı ve üst kıvrımları belimdeki kravatın üzerinden sarkarak alttaki göğüslerimi zar zor örten atleti ortaya çıkardı. Diğer eli sanki beni ürkütüp çalışıyormuş gibi yavaşça hareket ediyor ve kemerin bağlarından birini çekştirerek bornozun kenarlarının açılmasını sağlıyor

Tamamen. Şu anda üzerimi örten tek şey ince atletim ve uyluklarımın kalın kısmının etrafını saran, zar zor giyebildiğim uyku şortum.

Sessiz bir iç çekişle inliyor, gözleri üzerimde gezinirken ağzını tekrar bileğime bastırıyor ve sonra az önce beni açan parmakları bornozun altından belimin kıvrımına kayarak kalçamı avuçluyor. olmadan gözlerim kapanıyor ve parmaklarım onun sert omuzlarını kavradığı yerde sıkışıyor. Atletimin içinden geçen elinin sıcaklığı bir cehennem gibi, kadar sıcak ki beni içten dışa eritiyor. Aynı avuç belimden sırtıma doğru kayıyor, beni daha yakına çağırıyor ve ben düşünmüyorum... Sadece yapıyorum.

Bir adım daha yaklaşıyorum, göğsümü neredeyse yanağına değdiriyorum. nefes nefese kalıyorum, göğsüm ağır nefeslerle inip kalkıyor ve kalbim göğsümde bir matkap gibi çarpıyor. Xander başını çeviriyor, dudakları bileğimdeki hassas tenden ayrılıyor ve ağzı atletimin üzerinden göğsümün kıvrımını sıyrıyor. Başımın geriye düşmesine izin veriyorum, böylece tepemizdeki ağaçların arasından yıldızlara bakabiliyorum, gecenin sessizliğindeki tek ses nefes nefeseyim.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor, sesi kollarıyla aynı anda beni sarıyor. Bedenlerimiz birbirine bastırılana kadar beni kendine çekiyor. Parmaklarım tekrar saçlarına kayıyor, başını bana doğru tutuyor, o da göğüslerimin kıvrımlarına öpücükler konduruyor, göğüslerim ağrıyor ve ağzını üzerimde hissetmeyi çok istiyorum ama bunu isteyemeyecek kadar korkuyorum. "*Çok güzel, Teddy.*"

Elleri kalçalarımın aşağıya, kırımın üzerinden çıplak uyluklarımın arkasına doğru ilerlerken sıcak. Parmakları bacaklarımın arasındaki V'yi kazıyor, avuç içlerini tekrar tekrar bacaklarımda yukarı ve aşağı doğru yumuşatıyor. Dişlerimi alt dudağımın üzerine kenetleyerek gözlerimi sıkıyorum, bir erkeğin bu adonisi ellerini her yerimdeki yumuşaklığın üzerinde kaydırırken utançtan içim içimi yiyor.

Fit değilim. Ufak tefek değilim. Ve bu adam aptalca, aşırı derecede çekici.

Parmakları kalçalarımın arasına girip onları daha da açtığında nefesim kesiliyor ve sonra beni tekrar öne doğru çekerek bacaklarımı onunkilerin üzerine yayıyor. Keskin bir nefesle üzerine düşüyorum ve hemen ayağa kalkmaya, ağırlığımı onun üzerinden kaldırmaya çalışıyorum. Sandalye ağırlığımızı protesto edencesine gıcırıyor ve ben yeniden utanç içinde kalıyorum. "Xander, bırak beni-"

Ama elleri yine belimde, atletimin eteklerinin altından kayıyor ve beni yerimde tutuyor. "Tam istediğim yerdesin, güzelim."

"Ama-"

"Şşt," diye fısıldıyor, uzanıp parmaklarını saçlarımın arkasına geçiriyor, hafifçe, nazikçe. Gözleri yoğun bir şekilde benimkilere bakıyor, nefes alış veriş düzeni, göğsü kabarıyor. Uyluk kasları altımda kıvrılıp kayıyor ve karın kaslarının ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum. Tanrım, bu adam muhteşem. "Seni bana karşı hissetmek istedim. Olduğun yerde mükemmel hissediyorsun. Kahretsin Teddy, tek istediğim buydu. Tek düşündüğüm buydu."

"Xander," diye inliyorum, gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor. Ne yaptığımı bilmiyorum. Uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştım, Logan'dan başka biriyle de... yani, hiç. Ama bunu istiyorum. Kalçalarımın arası, karnımın alt kısmı ağrıyor ve sanırım sonunda ağzını ağızımda hissetmek, onu tatmak için neredeyse çaresizim... Saçlarımın arkasındaki parmaklar sıkılaşıyor, başımı onunkine doğru eğiyor.

"Senin istemediğin bir şeyi yapmak istemiyorum," diye fısıldıyor kabaca, gözleri ağızıma düşüyor. "Ama lanet olsun, şu anda seni öpmeyi o kadar çok istiyorum ki güzelim."

Ayrılmış dudaklarımdan kekeleyen, titrek bir nefes çıkıyor ve başımı sallıyorum.

Yine de hiçbir parçam Xander'ın ağzını ağızımda hissetmeye hazır değil. Ağızını aç bir şekilde benimkinin üzerine eğiyor, dudakları hemen ayrılıyor, dili dudaklarımın kenarını okşamak için dışarı fırlıyor. Keskin bir nefes alıyorum ve bu onun girişine izin veriyor ve dilinin benimkine ilk dokunuşu sinir sistemime yıldırım çarpması gibi oluyor.

Tüm varlığım yanıyor ve şu anda istediğim tek şey Xander'ın ağzının benimkinin üzerinde olması.

Vay anasını, nasıl öpüşüleceğini biliyor. Kucağında erimiş bir su birikintisiyim ve beni kendine doğru bastırıyor, içinde kaybolabileceğim o büyük, güçlü kollarıyla beni kendine yakınlaştırıyor. Elleri vücudumun üzerinde gezinirken emin ve sabit, ikimiz de nefessiz kalana kadar öpüşürken her yerime dokunuyor. Avuç içleri pazularımın üzerinde kayıyor, kollarımı boynuna dolamam için beni teşvik ediyor, ben de öyle yapıyorum ve öpücüğe doğru eğiliyorum. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim. Sanki tüm vücudunu kullanıyor ve bu şimdiye kadar yaşadığım en erotik şey.

O eller sırtımdan aşağı kayarak belimin tam kıvrımına iniyor, parmakları kıkımın etli kısmına giriyor, kabaca yoğuruyor, sonra küçük acıyı yatıştırmak için dokunuşunu yumuşatıyor. Ona karşı sallanıyorum ve o da altımda kayıyor, koltukta aşağı kayıyor, aynı zamanda beni ayarlıyor

Kalçalarımı onunkilerin üzerine yayıyorum. Yanıyorum, ona karşı titriyorum. Ona duyduğum arzu her şeyi kuşatıyor. Kendimi çok dışlanmış hissediyorum ama durmak da istemiyorum.

Parmaklarını tekrar kalçalarımaya geçirip beni üzerine doğru iterken ağzıma doğru "Lanet olsun," diye hırıldıyor ve yeni pozisyonda onu hissediyorum; kalçalarımın arasında sert ve ağır, tam merkezime doğru bastırıyor. Kabaca inleyerek, yüzümü ellerinin arasında kavırıyor ve alnını benimkinin üzerinde yuvarlıyor, karanlıkta birlikte nefes alırken ağızlarımız zar zor fırçalanıyor. "*Lanet olsun, Teddy. Çok iyi hissediyorsun. Tadın çok güzel.*"

Parmakları yanaklarımı yumuşatıyor, saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor ve sonra sanki idam mahkûmuymuş ve ben onun son yemeğiymişim gibi beni tekrar öpüyor. Öpüşürken hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Adam bu konuda inanılmaz ve ben asla durmak istemiyorum. Bu duygunun gitmesini hiç istemiyorum. Bunu özlemişim. Öyle derinden arzulanmayı özledim ki, bunu durdurmak, sonraya saklamak mümkün değil.

Parmaklarımı omuzlarından aşağı, çıplak göğsünün üzerinde gezdiriyorum. Geniş göğsünde bir tutam koyu renkli, kırıxık saç ve karnının ortasından aşağı doğru inen bir şerit var. Karın kaslarının çıkıntıları dokunmamı istiyor ve ben de kendimi buna bırakıyorum. Logan komşunun iyi adamı tarzında yakışıklı bir adamdı ve vücuduna benimkinden daha iyi bakıyordu - 'geri dönmeyi' reddeden bir vücutta iki tane dokuz kiloluk ve bir tane yedi kiloluk bebek taşıyordu - ama Xander kadar kesimli değildi. Xander'da kas üstüne kas var ve ben umutsuzca ellerimi onun her bir santimetresinde gezdirmek istiyorum. Kahretsin, dilimi her santiminde gezdirmek istiyorum. Lanet bir buzlu şeker gibi yalamak.

Bu düşünceyle her tarafım kızardı. Şu anda aramızda sıkışan şeyi, onu görmeyi, ona dokunmayı, onu tatmayı ne kadar çok istediğimi düşünüyorum.

Parmak uçlarım teninde gezinmeye devam ederken kısık sesle homurdanıyor; parmaklarımın uçları kaburgalarının her bir kıvrımını, karın kaslarının çıkıntılarını, göğüs kaslarının kaslı kabarıklığını tanıyor. Kalbi, ona doğru bastırdığım sağ avucumun altında küt küt atıyor ve şu anda onun da en az benim kadar çözülmüş olduğunu bilmekten zevk alıyorum. Hâlâ titriyorum, sanki bedenim o kadar kilitlenmiş ki içimde alevlenen duygu ve hisleri fiziksel olarak kontrol edemiyorum.

Ellerinden biri yüzümün yan tarafını hafifçe kavırıyor, parmakları saçlarımın arasından geçerek yüzümden uzaklaştırıyor. Gözleri çok berrak,

Üzerimizdeki ağaçların arasından süzölmeye devam eden ay ışığında pırıl pırıl yanyor.

"Harikasın," diye o kadar sessiz nefes alıyor ki neredeyse kaçırıyorum. Kalbim neredeyse boğazımdan çıkacak gibi oluyor ve dökölmemiş gözyaşları burnuma batıyor. Ses tonundaki samimiyet neredeyse beni ele geçiriyor. Ama yine de tam olarak inanamıyorum.

"Değilim," diye fısıldıyorum, ellerimi tekrar omuzlarına doğru kaldırıyorum. Çok daha güvenli bir nokta. O sadece çok muhteşem. Bunun gerçek olmasına, beni gerçekten istemesine imkân yok, bu şekilde değil.

Beni bir başka derin öpücökle susturuyor, o güçlü, becerikli elleri beni kendisine bağlamak için tekrar başımı kavıyor. Öpücöğü kestiğinde fısıldıyor, "Sana bunu yapmayı bırakmanı söylemişim. Beni kesinlikle delirtiyorsun Teddy. Seni ilk gördüğüm andan beri."

Şaşkın, kekeleyen bir kahkaha . "Ciddi olamazsın. Ciddi ."

Saçlarımlı tekrar yüzümden uzaklaştıırarak bana nazıkçe gülömsüyor ve kalbim göğsümdeki o takla atma olayını tekrar yapıyor. "Ciddiyim. Senin şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olduğunu düşünmüştüm."

Sözleri karşısında hayretle başımı sallıyorum. "Ama ben-"

"Evliyim. Biliyorum," diye fısıldıyor, gözleri benimkileri arıyor. Yüzüm kızarıyor ve hâlâ parmağımı çevreleyen gümüş banda bakmaktan kaçınıyorum. "Saçların daha uzundu ve şimdiki gibi kıvrıcık değildi. O zamanlar farklı gözlüklerin vardı."

Sertçe yutkundum, ona bakıyordum. Yani, onu ben de fark etmişim, ne kadar yakışıklı olduğunu görünce neredeyse aptallaşıyordum. Mutlu bir evliliğı olsa bile, Cal'in yanındayken onu gördüğümde fark etmemek imkânsızdı.

"Evli bile olsam, başka bir adamın bebeğıne hamile bile olsam, yine de seni istedim. Ve bunun için kendimden nefret ettim," diye mırıldanıyor kırık bir sesle. Dudaklarımdan çıkan nefes düzensiz, duygu yüklö. "Yıllardır düşöncelerime hükmediyorsun Teddy."

Başım dönüyor. Almam gereken, işlemem gereken çok şey var. Yıllardır. Beni yıllardır fark ediyordu. Parmaklarımlın boynunun kenarlarında hafifçe gezinmesine izin veriyorum, sadece tırnaklarıml tenine sürtünüyor. Göz kapakları titriyor ve boğazının arkasından kısık bir sesle , aynı anda tüyleri diken diken oluyor. "Ben de seni çok düşünüyorum."

"Öyle mi?" diye soruyor, başını yana eğip ağzını çenemin altından geçiriyor. Ağzının tenime değdiği yerde dudaklarına yayılan küçük gülümsemeyi hissedebiliyorum. Başımı biraz geriye eğerek ona daha iyi bir erişim sağlıyorum ve dişlerini oradaki hassas derinin üzerinde gezdirirken ürperme sırası bana geliyor. Kırık bir sesle başımı sallıyorum ve dudaklarının sırtarak tenime değdiğini hissediyorum. "Ne düşünüyorsun Teddy? Bunun hakkında mı düşünüyorsun?"

"Tanrım," diye fısıldıyorum üzerimizdeki gece gökyüzüne. "Evet."

"Başka ne düşünüyorsun?" diye mırıldanıyor, dudakları doğrudan bana doğru hareket ediyor.

"Bu kadar çekici olman ne kadar adaletsiz."

Kıkırdıyor ve bir kolunu belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Sandalye altımızda inliyor ve ben endişeyle dudağımı ısııyorum. Ya onu kıracağım ya da sandalyeyi-

Endişesini karanlık bir sesle fısıldayarak bastırıyor: "Bu düşünce karşılıklı Teddy. Başka ne düşünüyorsun, tatlım? Söyle bana."

Ağzı boğazımda, köprücük kemiğimin hemen üzerinde sabitleniyor ve benden kaçan iniltiye ya da kalçalarımın ona doğru yuvarlanmasına engel olamıyorum. Kalçalarını yukarı iterek tenime karşı hırlıyor. Sürtünme mükemmel. Bana doğru bastırması çok iyi hissettiriyor. Tanrım, onunla öyle dolu olmak istiyorum ki.

"Ne düşündüğümü ," diye fısıldıyorum nefes nefese.

"Sözlerini istiyorum, tatlım. Kendine dokunduğunda ne düşündüğünü söyle bana," diye düzensiz bir şekilde nefes alıyor ve göz kapaklarını çırpınarak kapanıyor. "*Siktir*, Teddy. Dudaklarında benim adımla boşalırken ne düşündüğünü bilmem gerek."

"Sen. Seni düşünüyorum. Bunun gibi. Ellerinin üzerimde olmasının nasıl hissettireceğini. Ağzını," diye fısıldıyorum gecenin içine, gözlerimi kapalı tutarak.

"Ağzımı nerede istiyorsun Teddy?" diye gürlüyor, derin ve hırıltılı. Dişlerimi alt dudağıma bastırıyorum. Sesinin karanlık sertliği tüm sinirlerimi titretiyor. Adam sesli kitapları seslendirebilir ve kadınlar bayılır.

"Her şey bitti."

Dudaklarını göğüslerimin açıkta kalan üst yamaçlarında gezdiriyor. İnce kumaşın altında meme uçlarım sertleşiyor ama utanç ve gerginlik kelimeleri yüksek sesle söylememe izin vermiyor. Dalton'ı doğurduktan sonra Logan için orası dokunulmaması gereken bir bölgeydi.

"Burada mı?" diye soruyor, parmaklarını atletimin kenarında gezdirip hafifçe aşağı çekiyor. Çılgınca başımı sallıyorum. O kadar ıslağım ki ağrıyor. Eğer meme uçlarıma dokunursa, yanabilirim. Her zaman hassas olmuşlardır ve o kadar ihmal edilmişler ki-

Bir tanesini ince kumaşın içinden geçiriyor ve duyum içimde, ta merkezime kadar dalgalanırken nefesim kesiliyor. Bedenimin hiçbir şeyin etrafında kenetlenmediğini hissedebiliyorum; daha fazlasını istiyorum. Çok uzun zamandır daha fazlasını yaşamamıştım. Ve ağzı, malzemenin üzerinden üzerine kapanıp diliyle onu yaladığında, başını ellerimin arasında tutuyorum, etrafımızdaki geceyi kesen iniltiyi bastırmaya çalışırken ve başarısız olurken kendi başım geriye düşüyor.

Diğer eli kumaşın altına doğru ilerliyor, aşağı çekiyor, böylece kumaş şimdi göğüslerimin altında toplanıyor ve sonra parmakları diğerini koparıırken ağzı tekrar üzerimde.

Çok uzun zaman oldu. Çok uzun zaman ve çok iyi hissettiriyor. "Lütfen-" diye çılgınca yalvarıyorum, onun üzerinde sallanıyorum, daha fazlasını arıyorum. Daha fazlasını.

Bana karşı inliyor, ben ona karşı kayarken diliyle beni daha çok çalıştırıyor, sertliğinin ağrıyan klitorisime bastırıldığı yerde daha fazla sürtünme arıyor. Ağzıyla yaptığı şeyi içime bağlayan o görünmez ip geriliyor ve boşalacağımı fark ediyorum. Neredeyse bir yıldır ilk kez, kendi kendime sebep olmadığım bir orgazmdan kalp atışlarım kadar uzaktayım.

Bu günah kadar seksi adam sadece ağzı ve meme uçlarımdaki parmaklarıyla beni boşaltacak ve ben bunun olması için yalvarıyorum.

Arsızca, ahlaksızca yalvarıyorum.

Utanc bir gelgit dalgası gibi üzerime çöküyor ve bana ne yaptığımı hatırlatıyor. Bir çılgınlıkla ondan uzaklaşıyorum ve kucağından kalkmaya çalışıyorum. Yüzüm yanıyor - bu kadar yaklaşmışken durduğum için içten içe çılgınlık atan geri kalanımdan bahsetmiyorum bile.

Titreyen parmaklarımla atletimi yukarı çekiyorum, böylece göğüslerim tekrar örtülüyor ve birkaç adım geri çekiliyorum.

Xander'ın nefes alış veriş sertleşiyor, göğsü kabarıyor. Aleti sertleşmiş ve ayağa kalkarken spor şortunun önünü çadır gibi sarıyor. "Teddy, ne-"

Ama gözlerimden yaşlar süzülürken başımı sallıyorum. Ne yapıyorum ben? Ne düşünüyordum? Çocuklarım ve ölen kocamın ailesi sadece yirmi adım ötede uyurken, bok gibi seksi komşumla sevişmek mi?

Cübbemin kıvrımlarını parmaklarımın arasına alıp kollarımı ortada birleştiriyorum ve kendi içime kapanmak için elimden geleni yapıyorum. Saklanmak için. Utanç içimi acımasızca yakıyor.

"Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum sefilce, gözlerimi onunkilere kaldırarak. O mavi çok anlamlı, çok çarpıcı bir şekilde parlak. "Buraya gelmemeliydim."

"Teddy," diye hırlıyor ama sesi hiç de tehditkâr değil. Bir adım öne çıkıyor, elleri neredeyse yalvarırcasına bana uzanıyor. "Dur, lütfen."

"Bu yanlış," diye fısıldıyorum, bir elimi kaldırıp avucumu açıyorum ve o da duruyor.

Başını sallıyor, dudakları sert bir çizgi halinde inceliyor. "Hayır, değildi."

Gözleri alev alev benimkilere bakıyor, ama öfke yok, kızgınlık yok. Sadece bir yalvarış ve bu beni parçalıyor.

Elimi çevirip parmaklarımı açarak ona elimin arkasını gösteriyorum. Ay ışığı hala parmağımda olan o lanet yüzükten parıldıyor. Beni hala kocama bağlayan yüzük. Ölü kocama.

"*Bunu çıkaramam*, Xander. Buna hazır değilim. Ben... Ben artık *bir bütün* değilim." Bir kez hıçkırıyorum, dudaklarımı içeri kıvrıyorum ve başka bir hıçkırığın benden çıkmasını engellemek için dişlerimi üzerlerine kenetliyorum. "Çok kırıldım. Yeni bir şeye başlamaya hazır değilim ve sıradan bir şey yapamam. Yapamam. Sen çok iyi, nazik ve mükemmelsin ve ben sadece *kırıldım*."

"Teddy, sen *kırılmadın*," diye fısıldıyor ve bana doğru iki adım daha atıyor. Bu sefer geri çekilmiyorum. Kollarını sert ama nazik bir şekilde bana doluyor ve beni göğsüne yashıyor. Gözyaşlarım içimden ona izin veriyorum. "Sen kırılmadın, tatlım."

Gözyaşlarım dinene, titremem geçene kadar bana sarılıyor ve ben bitkin bir halde onun sıcaklığında eriyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor dudaklarının hissedebildiğim saçlarıma doğru. Yanağımı göğsüne bastırıyor, kalbinin kafesinin altında attığını hem hissediyor hem de duyabiliyorum. Harika kokuyor. Narenciye gibi ve sedir ağacı ve duman. Onu içime çekiyorum, bedenimin onunkine karşı yumuşamasına izin veriyorum.

Onu istemek istemiyorum, ama Tanrım onu istiyorum. Xander'ı seviyorum. Yani, *ondan gerçekten hoşlanıyorum*.

Panik ve endişe azaldıkça ve onun kucağında eridikçe, belki de... belki de onun kadar nazik ve kibar biriyle yeni bir şeye başlamak, olacağını düşündüğüm dünyanın sonu olmayacağına inanmama izin veriyorum...

Cesur olabilirim, değil mi?

Ona sokuluyorum ve derin, ürpertici bir nefes alıyorum, aynı zamanda beni kendisine doğru daha sıkı sıkıyor. Umutsuzca özlediğim tüm bu şeyler. Sarılmak, öpülmek, istenmek... yalnız olmamak ve her zaman çok üzgün olmamak. Üstümden iç çekerek dudaklarını şakağıma bastırıyor ve ben de böyle sarılmanın verdiği doğru hisle gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

Belki... belki zamanı gelmiştir. Onun gibi biriyle cesur olabilirim. Bunu yürütebiliriz, değil mi?

"Haklısın," diye fısıldıyor ve son kısmı yüksek sesle söyleyip söylemediğimi merak ediyorum. Ama sözleri sessiz, hüzünlü ve kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarpıyor. "Bu muhtemelen kötü bir fikirdi. *Daha fazlasını* yapamam. Gündelik işlerden başka bir şey yapamam Teddy. İşim..."

Cümlesini tamamlamasına gerek yok, çünkü ne söylemediğini, ne söylemeyeceğini biliyorum. İş tehlikeli ve aynı zamanda hayatındaki en önemli şey. Bir ilişki bunu zorlaştırır. Her zaman bildiğim ama görmezden geldiğim bir şey.

Ama bu onun sözleri karşısında göğsümün dayanılmaz bir şekilde daralmasını ve nefesimin boğazımda düğümlenmesini engellemiyor. Yanağını başımın tepesine yaslıyor ve bu, içimde seken acı parçalarını gönderiyor, ama donup kalıyorum, hareket edemiyorum.

Derin bir nefes alıyor ve sonra perişan bir şekilde, "Ve neden bekâr annelerle ilişkiye girmediğimi hatırlatan bu söze ihtiyacım vardı," diyor.

Göğsüm çatırdayarak açılırken, aptal ve naif kalbimin çoktan daha fazlasını istemeye karar verdiğini çok ama çok geç fark ettim. Ben cesur değilim... ve cesur olabileceğimi düşünerek aptallık ettim.

CHAPTER 23

XANDER

Teddy'yi bırakmak ve onun benden uzaklaşmasına izin vermek, yaşamak zorunda kaldığım en acı verici şeylerden biri olabilir.

En azından, ne kadar ihanete uğramış hissettiğini gösteren o lanet gümüş grisi gözleriyle bana bakana kadar. Ve sonra daha da kötü hissediyorum. Ondan kaçan ses, üzgün, hayal kırıklığına uğramış bir kahkaha, göğüs kafesimi içten dışa doğru çatlatıyor.

"İnanılmaz," diye fısıldıyor ve yanağından süzülen gözyaşlarını öfkeyle silmek için uzanıyor. "Belki de bir dahaki sefere bununla başlamayı dene." Başını sallayarak benden uzaklaşıyor ve acı bir şekilde "Pislik" diye mırıldanıyor.

"Teddy-"

Bölmenin etrafında kaybolurken omzunun üzerinden "Git kendini becer" diye sesleniyor.

Orada durup paravan kapının kayarak açılıp kapanmasını dinliyorum, sonra onu da kapatırken daha ağır olan cam kapıyı. Kilidi açarken çıkardığı fiskeyi. Sessiz ama kafamın içinde bir silah sesi gibi yankılanıyor. Kilidin yerine kayması basit bir mekanizmadan çok daha fazlasını temsil ediyor. Olabilecek bir şeyin kapısını kapatıp anahtarı atıyor. Kendime sahip olmama asla izin vermeyeceğim şeyi. Çünkü şu anda göremiyor olsa bile, bu onun için de en iyisi.

Ve sonra burada sessizlikten başka bir şey olmadan duruyorum. Ağır, ruhumu ezen bir sessizlik.

Alarmım yanımda çalışıyor ve sarsılarak uyanıyorum, ağaçların dalları arasından yukarı bakıyorum, yıldızlar bölgeyi kaplayan yoğun duman tarafından gizlenmiş durumda. Etrafımda, ekibimin uyanmaya başladığını duyabiliyorum. Burada sabahın dördü erken gelir. Berbat hazır kahveler hazırlanıyor ve hazırlanmadan önce paketlerden çıkardığımız MRE'leri yiyoruz. Ekibimin yarısı King'le, diğer yarısı da Cal'la yola çıkıyor. Ekiplerini karanlığa yönlendirirken her iki adama da başımla selam veriyorum, kasklarına takılı fenerlerle.

Yakındaki bir tepeye çıkıp bulabildiğim en yüksek manzara noktasına ulaşmaya çalışıyorum. Aklım bu lanet olası yangında olmalıydı ama değil. Bir hafta boyunca tek yaptığım Teddy'yle yaşadığım o anı tekrarlamak oldu. O lanet bombayı son zamanlarda başıma gelen en iyi şeyin üzerine bıraktığım zaman, belki de hiç.

Ben yılın sekiz ayı buraya gelip hayatımı riske atarken böyle bir kadından oturup beni beklemesini istemeye ne hakkım var? Benim yok. Teddy Hansen gibi bir kadının hayatında yerim yok. Ya da onun çocuklarının. Onun gibi bir kadını hak etmiyorum.

Karanlık ormanda ilerlerken çenem ağrıyana kadar dişlerimi gıcırdatıyorum. Hayır, Teddy benden çok daha iyi birini hak ediyor. Onun yanında olacak birini. Benim yapamayacağım bir şey. Şimdi yapamam. Muhtemelen hiçbir zaman.

Ertesi öğleden sonra görevimizle ilgili bir telefon almıştım. Kent ve Colleen'in eve gitmek üzere arabalarını topladıklarını duyabileceğim dışarıya çıkacak kadar cesur değildim. Utanç ve suçluluk duygusu içimde savaşıyor, göğüs kafesimin altında üstünlük mücadelesi veriyordu. Çantamı kaptığım gibi Teddy ve çocuklar içeri girene kadar bekledim ve Kent ile Colleen'in garaj yolundan çıkışını izledim.

Sadece Teddy benimle aynı anda onun ön kapısından çıkmıştı. Gözlerimiz çarpışmıştı ve ona gitmekten başka bir şey istememiştim ama yapmadım. Yapamayacağımı biliyordum. Bir gece önce söylediklerimden sonra olmazdı.

Gözlerini benimkilerden hızla ayırıp sanki ben yokmuşum gibi arkasını döndüğünde değil.

Ben de kamyonetime atladım ve garaj yolundan çıktım. Bu bir hafta önceydi. Ve tek düşünebildiğim şey oydu. Ne kadar berbat ettiğimi.

Ama kendime bunun en iyisi olduğunu hatırlatıyorum. Eninde sonunda hayatına devam edecek ve yeniden çıkmaya hazır olacak, ben de arkama yaslanıp bunun olmasına izin vereceğim.

Kendime karşı dürüst olursam, Teddy Hansen gibi bir kadını hak eden başka bir erkek sanmıyorum. Onun sunduğu her şeyi hak etmesi için lanet olası bir aziz olması gerekir. Hayatında o çocukların olmasını hak etmek için.

Yanından geçerken çürüyen bir kütüğe tekme atıyorum, sırf bu yüzden. Bütün hafta boyunca kötü bir canavardım, korkunç bir arkadaşım ve homurdanmalar ve hırıltılarla iletişim kurmaya başladım. Genelde ruh halimden hiç etkilenmeyen Cal bile beni rahat bırakıyor. Gerçi bunun içinde bulunduğum ruh hali yüzünden mi yoksa bana kızgın olduğu için mi olduğundan emin değilim.

Eğer onu suçlamıyorum. Bana ona karşı dikkatli olmamı söyledi, iyi bir sebepten dolayı. Ve ben bilerek, isteyerek onun duygularını incittim. Kendime karşı dürüst olursam, beni henüz dövmemiş olmasına biraz şaşırdım. Bunu hak ediyorum.

Şükürler olsun ki bu yangın neredeyse kontrol altına alındı. Nispeten küçük ve yavaş yayılıyor, hava da bizim lehimize işliyor. Gökyüzünü ve her yere düşen kül, başka bir yere kaydıracak rüzgar olmadığı için durgun. Bu da benim için iyi, çünkü bu rüzgarın düşük olduğu ve kestiğimiz alanı çevreleyen yeşilliklere herhangi bir kor uçurmadığı anlamına geliyor.

Şansımız yaver giderse, bu gece eve dönmüş olacağız. Yine de itiraf etmeliyim ki, ev düşüncesi bana geçen seferki kadar sevinç vermiyor.

Teddy'nin artık benden nefret ettiğini biliyorum.

CHAPTER 24

Teddy

"Kapa çeneni. Sana öyle bir şey söylemedi."

Kanepemin bir köşesine kıvrılmış, sefilce başımı sallıyorum ve kahvemden büyük bir yudum alıyorum. Karşı köşede bağdaş kurmuş oturan Vi, çenesi gevşek bir şekilde bana bakıyor.

"Ve bu seni öptükten sonra mı oldu?" diye soruyor, elindeki şarap bardağını dudaklarına götürerek. İnliyorum ve başımı kanepenin arka minderine yaslıyorum. "Ne danganak ama."

Gözlerimi kapatarak bir kahkaha attım. *Tam olarak benim duygularım.* "Evet. Ve ben de bunun olmasına izin veren koca bir aptalım. Bunun için resmen yalvarıyordum, Vi." Yüzümün boştaki elime düşmesine izin verdim, baş ve orta parmağımla şakaklarımı ovuşturdum, tüm kirli sırlarımı itiraf ederken onun yüzüne bakamayacak kadar utandım. "Yani, az önce resmen ve hiçbir şeye hazır olmadığımı söylediğimi biliyorum, ama kahretsin, o *çok hoş biri...* Belki deneyebilirim diye düşünmeme izin verdim..."

"Sen aptal değilsin, aptal olan o. Ve bu iyi bir adamın yapacağı bir şey *değil*," diye mırıldanıyor karanlık bir şekilde, kanepedeki koltuğunda kayarak. Başını sallıyor ve şarabının içine *aptal erkekler ve onların aptal penisleri* hakkında homurdanıyor. Kahveme doğru homurdanıyorum.

Hollie ve Penny Penny'nin odasında Barbie'lerle oynuyor, Dalton kendi odasında video oyunu oynuyor ve Bea da yanımızda yerde zıplama koltuğunda mutlu bir şekilde uzanıyor. Bu sabah şiddetli yağmur nedeniyle kızlar için her zamanki sabah ortası oyun buluşmamızdan vazgeçmek zorunda kaldık - Tanrım, buna çok ihtiyacımız vardı - ve bunun yerine evde kalıp içmeye karar verdik - onun için şarap, benim için kahve, böylece bu gece Bea'yı emzirebilirim. Scottie çalışıyor ama yarın sabah kahve içme planımız var.

Tüm ekip Pazar gününden beri başka bir yangına çağrıldığı için yok. Vi'ye göre bu yangın Montana'da ve yıldırım düşmesi sonucu meydana gelmiş. Haberlerin kapsamı seyrek ve genel, ancak sahadaki ekipler tarafından iyi bir şekilde kontrol altına alınmış gibi görünüyor.

Özel bir nedenle izlediğimden değil. Kardeşimi kontrol etmek dışında tabii.

Hayır, ekranda ne zaman koyu renk saçlar ve parlak mavi gözler görünse televizyona yan gözle bakmıyorum.

"Korktuğunu söylemiştin," diyor Vi, dönüp kanepede tamamen bana dönük oturuyor.

Ben de ona doğru kayıyorum ve yanaklarım kızararak başımı sallıyorum. Olanlardan gurur duymuyorum. Panikledim. Ve kendimi gerçekten iyi bir orgazm olabilecek bir şeyden mahrum bıraktım. Bunun için kendime hâlâ kızgınım.

Kalçamın üzerinde duran elime bakarak parmaklarımı yana açtım. Söylediklerimde ciddiye aldım. "Çıkarmam gerektiğini biliyorum," diye fısıldıyorum. "Ama bu çok nihai bir his Vi. Sanki onu çıkarmak her şeyi daha gerçek kılıyor. Eve gelmeyecek ve ben de hayatıma devam etmenin asıl korkutucu kısmını yapmak zorunda kalacağım."

"Çıkarman ya da takmaman bunu değiştirmez," diyor sessizce, nazikçe. Tekrar başımı sallıyorum. "Ölen birinin yasını tutmanın en kötü yanı da bu. Bu acı gerçeği kabul etmeyi öğrenmek. Farklı olmasını ne kadar istersek isteyelim, olmuyor."

"Biliyorum." Sözlerim ancak bir fısıltı kadar. Xander'ın o gece söylediklerini hatırladım. "Xander kardeşinle çalışmaktan bahsetmişti."

Violette başını sallıyor, küçük bir gülümseme ağzını çekiştirir. "Evet, öyleydi. Rowan ve Jacob böyleydi-" diyor orta parmağını işaret parmağının etrafında döndürerek, "-ve her şeyi birlikte yaparlardı. O benim ikizimdi ama ruh ikizi gibi bir . Babam yıllarca çok çalışmıştı ve Jacob ile Rowan hep birlikte çalışmaktan bahsederlerdi. Xander'ı da böyle tanıyorum aslında. Onun babası müfettişti, benim babam da yıllarca askerlik yaptı. Babalarımız, Xander, benim kardeşim, Rowan, senin . Hepsi de

bir noktada mürettebat." Başımı sallıyorum ve o da şarap kadehini elinde çeviriyor. "Rowan bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyor, uzun bir süre ben de hoşlanmadım. Adams Dağı'ndaki bir yangın için çağırılmışlar. Jacob hattı kontrol etmek için bir tepeye çıkmış ve bir kül çukuruna düşmüş. Daha sonra yanıklardan kaynaklanan komplikasyonlar nedeniyle öldü."

Gözyaşlarım göz kapaklarımı kaplıyor ve görüşümü bulanıklaştırıyor. Bir elimi uzatıp dizini sıkıca kapatıyorum. "Çok üzgünüm Vi."

Başını sallıyor ve kendi yanaklarından süzülen gözyaşlarını siliyor. "Yeterince beklersem geri geleceğini düşünüp durdum. Yeterince çok dilersem. Eve gelir ve Hols'la tanışırdı ya da Rowan'la cehenneme giderdi. Sırf bana bok atmak ve biraz fazla sıkı sarılmak için gelirdi."

Ben buna gülüyorum, o da sırtıyor.

"Çıkarmak için doğru zamanın ne zaman olduğunu bilebilecek tek kişi sensin," diye nazıkçe devam ediyor. "Bu büyük bir adım. Acele etmeyin... ama bırakmaktan ve muhtemelen harika bir şeyi kaçırmaktan da korkmayın."

Bir kahkaha attım. "Umarım Xander'dan bahsetmiyorsundur."

"Hayır, Xander'ı sikeyim," diye mırıldanıyor. Sonra yüksek sesle gülüyor ve göz kırpmıyor. "Ya da *onu* da becer, eğer istediğin buysa. Bundan birkaç O çıkar. Yargılamak için burada değilim."

"*Aman Tanrım*," diye gülererek başımı sallıyorum. Burnumu kırıstırarak mırıldanıyorum, "Evet, böyle bir şey olmayacak. İsteddiği türden bir kadın olmadığımı açıkça belirtti. *O bekâr annelerle* birlikte olmaz."

"O bir aptal ve bunu ona söylemeyi planlıyorum," diye homurdanıyor Vi, uzanıp sehpadan şarap şişesini alıyor ve bardağını dolduruyor. Konuşmamızdan sonra kendimi biraz daha iyi hissediyorum.

Hala çok acıtıyor olsa bile.

İlk başta incindim. Sonra kızdım. Sonra *gerçekten* kızdım. Son bir hafta içinde o kadar çok duygu arasında gidip geldim ki, şimdi nereye vardığımdan emin değilim. İhanet. İncinme. Öfke. Hayal kırıklığı. Utanç. Suçluluk. Olay gerçekleştiğinden beri kafamda bunun üzerinde düşünüp duruyorum, göğsüme sıcak bir kömür düşmüş gibi hissedene kadar iltihaplanmasına izin veriyorum. Bu yüzden buna ihtiyacım vardı. Birinin bana duygularımın geçerli olduğunu söylemesine ihtiyacım vardı.

Sanırım gerçekten canımı yakan şey, birdenbire ortaya çıkan aşağılanma duygusuydu. Kendimi utanmazca adamın üzerine atmıştım, neredeyse ona biniyordum, ağgözlü kırım onunkine sürüyordum.

Sekse aç bir aşüfte gibi ereksiyon... Kelimenin tam anlamıyla bunun için yalvarmışım. Ve bakın beni nereye getirdi.

Kimsenin umurunda değilmiş gibi kenara çekildim ve sonra flört etmenin benim için neden bu kadar kötü bir fikir olduğunu hatırlattım. Çünkü ben dul ve bekar bir anneyim.

Ve kimse üç çocuklu dul bir anne istemez.

Özellikle de Xander Macomb'a.

Bunu acımasızca, acı verici bir şekilde açıkça belirtti. O gecenin aşağılanması göğsümü yeniden sıkarken, kahvemden büyük bir yudum daha alarak iç çekiyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 25

XANDER

Tanrım, çok yorgunum. Sabah dörtten beri ayaktaydım, akşam beşe kadar ateşin başındaydım, sonra kampı toplayıp Sky Ridge'e dönmek üzere yola çıktım. Üsse yerleştikten sonra hepimiz kutlama yapmak için Shifty's'e gitmeye karar verdik.

Eve gidip uyumayı ne kadar çok istesem de, bir içkiye ihtiyacım var.

Cal beni kapıda karşılıyor, tek kelime etmeden kapıyı benim için açıyor, ancak birbirimizi onaylamak için çenelerimizi sallıyoruz. Bütün hafta neredeyse hiç konuşmadık. Kendi aptal kafamın içinde kaybolmuştum ve eminim ki o da bildiğim aşırı korumacı ağabey olmamak için elinden geleni yapıyor.

Her zamanki masa ve stantların bulunduğu köşeye doğru ilerledik, ekibimizin yarısı zaten buradaydı. Buraya ilk gelen King oldu, hanımını görmeye can atıyordu. Violette elinde bira şişeleriyle dolu bir tepsiyle yanımıza geliyor ve birkaç tanesini yontulmuş ve çatlamış masanın üzerine bırakıyor.

Sonuncusunu önüme koyuyor ve ben de öne eğilip onu alıyorum, "Teşekkürler, Viole-ehhh!" diye mırıldanıyorum.

Taşıdığı küçük, yuvarlak tepsi kafamın arkasına sertçe çarpıyor ve dişlerimi sarsıcı bir tıkırtıyla birbirine vuruyor. Başımın arkasındaki hassas noktayı ovuşturarak uzanıyorum ve kısık gözlerimi ona çeviriyorum. Üzerimde duruyor, tepsiyi bir kolunun altına alıyor ve sonra

İki kolunu da göğsünde birleştirmiş. King'i parası için koşturduğundan beri görmediğim bir ateşle bana bakıyor.

"Ağzını açıp 'bu ne içindi' gibi aptalca bir soru sormadan önce nedenini biliyorsun. *Ahmak*," diye tersliyor, dudakları inceliyor. Masalarımızdaki tüm gözlerin üzerimizde olduğunu fark ettiğimde enseme bir sıcaklık hissediyorum. Benim üzerimde. Lanet olası bir çocuk gibi azarlanıyorum. "Bu tam bir pislik hareketiydi, Xander. Bunu ona gerçekten söylediğine inanamıyorum."

Hay sikeyim. Bu kadınlar bir araya gelmiş.

Cal'ın gözlerini kafamın yanında lazer gibi hissedebiliyorum. King oturduğu yerden, "Bu çok destansı bir şeydi, aşkım," diye gülüyor.

Kadının kemer halkalarından birini tutup onu kendine doğru çekerek bir kolunu kadının beline doluyor. Hâlâ bana hançer gibi bakıyor ama kolu adamın boynuna dolanıyor ve başını onun yanına yaslıyor.

"Leş gibi kokuyorsun," diye mırıldanıyor burnunu kırıstırarak. Adam yine kıkırdıyor, kız eğilip onu öpmeden önce saçlarını karıştırırken etkilenmiyor. Bu da hızlı, iffetli bir öpücük değil. Ağzına son bir öpücük kondurup doğrulmadan önce elinin kıkırda nasıl kıvrıldığını görmemiş gibi yapıyorum. Adam kızın uzaklaşmasını izliyor, kız bara doğru geri dönerken bakışları kızın poposunda. Pantolonunu düzeltiyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"İkinizin birkaç dakikalığına arka tarafa geçmesi gerekiyor mu?" Cal, gözlerini Violette'ten ayırmadan elini kaldırıp onu tersleyen King'e doğru mırıldanıyor. Cal birasına doğru kıkırdar.

Koltuğumda kayıyorum, dirseklerimi önümdeki masaya dayıyorum, ellerim şişenin etrafında sıkıca kenetlenmiş. Kirli iş botlarımın arasından yere bakıyorum.

"Lanet olası baş belası kadınlar," diye homurdanıyorum nefesimin altında. Haklı olduğunu biliyorum. Teddy'ye karşı bir pislik olduğumu biliyorum. Ama bunu onu korumak için yaptım. Çocuklarını korumak için.

"*Dikkat et*," diye mırıldanıyor King sertçe, bana da ters ters bakarken yüzündeki tüm neşeyi kaybediyor. Başımı sallayarak iç geçiriyorum. Lanet olsun, görünüşe göre her şeyi berbat ediyorum.

Omuzlarımı kamburlaştırıp ellerimin arasında tuttuğum bira şişesinin etiketini karıştırmaya devam ediyorum ve sonra Cal da öne doğru eğiliyor, böylece omuzları benimkilerden sadece on santim kadar uzakta oluyor.

"Bütün hafta kıkırda tekme basmamı beklediğini biliyorum ama bence bunu kendi başına yeterince yapıyorsun," diye mırıldanıyor alçak sesle, sadece benimle onun arasında. Bir nefes çekiyorum ve ciddiyetle başımı sallıyorum.

King diğ er tarafımdan omzuma vuruyor. "Bu hafta bu yüzden mi huysuz bir orospu  ocuğuydun? Cennette sorun mu var?"

Düşük kaşlarımlın altından ona bir bakış fırlatıyorum. Cal tekrar sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve birasından bir yudum alıyor. Bacaklarını masanın altına uzatıyor ve birasını belindeki kemer tokasının üzerinde dengeliyor.

Opp bize doğru sırtarak, "Sup her zaman huysuz bir orospu çocuğudur," diye mırıldandı. "Sanki fabrika ayarı gibi."

"Sorun olacak bir şey yok,    nk  ortada bir şey yok," diye mırıldanarak biramı geri deviriyorum. Yarisını içiyorum, sonra Violette'e başımla selam veriyorum, o da barın öbür ucundan bana kaşlarını kaldırarak "bir tane daha içmeye hazır mısınız?" diye sessiz bir işaret yapıyor. Bir dakika sonra elinde birayla geri dönüyor ve önüme bir değil, iki PBR şişesi koyuyor. Sanki Teddy ile olan bu şey yüzünden kendimi ne kadar hırpaladığımı biliyor. Bunu yüksek sesle söylememe asla izin vermeyecek olsam bile. Özellikle de bu serserilerin yanında.

Teddy üzerimde s rt n rken neredeyse şortumun içine boşalacağımı ya da ellerimin altında ne kadar inanılmaz derecede yumuşak olduğunu bilmelerine gerek yok. Ağzının tadından ve parmaklarının sa larımlın arasında dolanışından başka bir şey düşünmediğimi kesinlikle bilmelerine gerek yok. Eminim Cal, kız kardeşinin söz konusu olduğu durumlarda düşüncelerimin ne kadar iğrenç olduğunu bilse seve seve boğazımı yumruklardı. Bunu bilmesine gerek yok. Hiçbirinin yok.

Ya da her gece ona eve gelen adam olmayı ne kadar çok istediğimi.

Bunun asla olmayacağından nasıl da emin oldum. Yavru köpeğine tekme atmışım gibi bana nasıl baktığını düşündüğümde, her zaman olduğu gibi göğsüm yine sıkışıyor.

Kapı açılıyor ve Cal'ın başı dönüyor, yüzünde bir gülümseme belirliyor ve ben dönmeden Scottie'nin içeri girdiğini anlıyorum. Elindeki birayı önümüzdeki masaya bırakıp oturduğu yerden kalkıyor ve ona doğru birkaç adım atıyor. Omzumun üzerinden onlara bakıyorum, tam o sırada Scottie bir kolunu kızın beline doluyor ve onu yerden kaldırıyor, ağızları buluşuyor.

Hâlâ acil yardım üniformasını giyiyor, sanki vardiyası bittikten sonra üzerini değıştirmeye vakit bulamadan gelmiş gibi. Sanki ondan bir saniye bile ayrı kalmaya dayanamıyormuş gibi. Göğsüm acıyla sıkışıyor. Neden şimdi, bunca zaman sonra, bunu istiyorum?

"Seni tek parça halinde gördüğüme sevindim," diye fısıldıyor adam onu tekrar ayağ a kaldırırken. Ellerini göğsünün üzerinde gezdiriyor, sanki gizli bir şey var mı diye bakıyor.

yaralanmalar. Sırıttıyor ve onu bir kez daha öpüyor.

"Bir var, biraz korkutucu. Bana söz , o yüzden elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum," diye hafifçe, sessizce takılıyor. Sonra sesi alçalıyor, yumuşuyor. "Hâlâ benimle misin?"

Ona gülümsüyor. "Her zaman."

Parmakları sağ gözünün üstündeki saç çizgisinde belli belirsiz bir yara izinin üzerinde geziniyor, elini bırakıp masaya dönmeden önce gözleri bir kalp atışı kadar yumuşuyor. Roycie'nin çizme giymiş ayaklarını yanımızdaki masada boş duran sandalyeden itip bizim masaya çekti ve oturdu. Scottie, Cal'in daha önce oturduğu koltuğa otururken Violette elinde kahverengi bir likör bardağıyla geri döndü.

Scottie ona gülümseyerek, "Teşekkür ederim Vi," diyor. Violette de ona gülümsüyor ve ben çenem ağrıyana kadar dişlerimi sıkıyorum. Görünüşe göre ben hariç herkes dostça bir merhaba alıyor.

Cal'in kolu Scottie'nin sandalyesinin arkasına yerleşiyor, parmakları Scottie'nin şık bir topuz haline getirdiği saçlarının altından boynu boyunca ilerliyor ve Scottie'nin eli Cal'in kalçasına uzanıyor.

Aşıklar arasındaki o küçük, akılsız dokunuşlar çok şey anlatır. Bir an için bile olsa ayrı kalmak istememek.

İkinci birayı bitirip üçüncüye uzanıyorum. O uzaklaşmadan önce Violette'e soruyorum, "Bir viski alabilir miyim? Double olsun, lütfen."

Siktir et. Bu gece sarhoş olabilirim.

CHAPTER 26

XANDER

"Hadi, seni ağır piç," diye mırıldanıyor Cal, kolumu omzuna atıyor ve beni kamyonetinin yolcu koltuğundan dışarı çıkarıyor. "Hadi seni yatağa götürelim."

Ayaklarım dubleksin benim tarafıma giden karanlık yürüyüş yolunda tökezleyerek, kararsız adımlarla ilerliyor. Lanet olsun, yıllardır böyle sarhoş olmamıştım. Muhtemelen babam öldüğünden beri. Zor bir geceydi. Bu da zor bir geceye dönüşebilir. Şimdiden sabahtan korkmaya başladım. Akşamdan kalmalardan yirmili yaşlarımdaki gibi kurtulamıyorum.

"Sürdüğün için teşekkürler," dediğimi duyuyorum, sonra kurumuş dudaklarımı yalıyorum.

"Sorun değil, seni aptal," diye mırıldanarak beni ön kapıya doğru götürüyor. Karanlık. Evim karanlık ve içeri girmek istemiyorum çünkü bomboş ve yapayalnız.

Teddy'nin yerine gitmek istiyorum.

Onu görmek istiyorum, gülümsediğinde içinden dökülen o güneş ışığını görmek istiyorum. Ona sarılmak istiyorum. Kahretsin, onu özlüyorum. Ve buna hakkım yok. Çenem neredeyse göğsüme değene kadar başımı eğiyorum.

"Aman Tanrım, o iyi mi?"

Sesini duyunca başımı kaldırıyorum. Verandasının ışığını açmış ve yürüyüş yoluna yayılan ışık halesinin içinde duruyordu.

dubleksinin önünde. Yalınayak -bu kadın neden hep yalınayak? Geceleri ayakkabısız dışarı çıkmanın ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyor mu ve yine o lanet bornozu giymiş. Bornozu üzerine örtmüş, kollarını geceleri rüyalarım ve düşüncelerime giren o kıvrımlı vücuduna sarmış. Altın sarısı saçları, çok özlediğim o yüzünü çerçeveleyen dallar halinde, sevimli bir şekilde dağınık bir topuzla kafasının üzerine yığılmış.

"Evet, o iyi," diye kıkırdıyor Cal ve beni ön kapıya doğru götürmeye devam ediyor. Gitmek istemiyorum ve sırf ona bir süre daha bakmaya devam edebilmek için ayaklarımın hareket etmesini engelliyorum. "Yine de sabah kendini cehennemde gibi hissedecek."

"Sarhoş mu?" diye soruyor, bize doğru bir adım atarak. Sanki ben burada değilmişim, onları duymuyormuşum gibi benim hakkımda konuşuyorlar.

"Evet," diye gülüyor Cal ve beni tekrar hareket ettirmek için göğüs kafesimden sıkıyor. "Adam kafayı bulmuş."

Ama ayaklarımı sabit tutuyorum, Teddy yaklaşırken gözlerimi ondan ayırmıyorum, kapısından süzülen ışıktan çıkıp şu anda içinde bulunduğumuz gölgelere giriyor. Sanki beni değerlendiriyormuş gibi başını hafifçe yana eğiyor ve sonra diğer tarafıma geçip kolunu belime doluyor.

Ve aniden evdeyim.

Başımı eğip onunkinin üst kısmına yaslıyorum ve yan tarafıma doğru derin bir nefes aldığımı hissediyorum.

Cal, "Hadi, devam edelim," diye mırıldanarak beni tekrar harekete geçiriyor. "Anahtarlar?"

"Sol cebim," diye fısıldıyorum kuru dudaklarımın arasından. Cal cebimi karıştırıp içinde kamyonetimin ve evimin anahtarları olan anahtarlığımı çıkarıyor. Kapının kilidini açıyor ve sonra karanlık girişten içeri giriyoruz. Teddy bir ışık düğmesini çeviriyor ve oturma odası aydınlanıyor, koridor da aydınlanıyor.

"Onu koridorun aşağısına götürebilirim," diyor Cal, başını sallayan ve kolunu sırtımdan çeken Teddy'ye.

Elimde değil; diğer elimle onunkine uzanıyorum. Parmakları benimkilerin arasına girip kıvrılıp sıkılınca daha rahat nefes alıyorum ve o da bizi koridordan yatak odama kadar takip ediyor. Tanrım, keşke şu anda bu kadar sarhoş olmasaydım. Ona söylemek istediğim çok şey var. Özür dilemek istediğim çok şey. Ona ne kadar aptal olduğumu ve söylediklerimde ciddi olmadığımı söylemek. Bunların hiçbirisi umurumda değil. Onu istiyorum. Ne şekilde olursa olsun onu istiyorum,

ve onun çocukları. Ama sanki beynim ve ağzım sinir sistemim aracılığıyla tüm iletişimi durdurmuş ve ağzım kararlı bir şekilde kapalı kalıyor.

Odama vardığımızda Cal, "Henüz duş almadığın için yarın bu çarşafı değiştirmen gerekecek," diye homurdanıyor. Beni yatağa yatırıyor ve yatağımın yanında duran küçük, loş lambayı yakmak için uzanıyor. Teddy odamı, yatağımı ilk kez gördüğünde bir an panikliyorum. Işık loş, yerde ve yatağın üzerinde alçak bir ışık halkası oluşturuyor. Fazla eşyam yok ve biraz temizlik hastasıyım, bu yüzden odam temiz ve yatağım yapılmış, her ne kadar çoğu yüzeyde bakımsızlıktan ince bir toz tabakası olsa da. "Ve seni duşa sokmayacağım." "İyi," diye mırıldanmayı başarıyorum ve yatağın kenarına çöküyorum. Benim

Gözler Teddy'nin yüzünü tekrar buluyor. O kadar güzel ki acıtıyor.

Cal dizlerinin üzerine çöküp botlarımın bağcıklarını çözüyor, teker teker çıkarıp bir kenara fırlatıyor. Teddy'nin beni bu şekilde görmesinden utanmam gerektiğinin farkındayım ama beynim onun burada olduğu gerçeğinden başka bir şeye odaklanamıyor. Beni izliyor.

Sessizce, "Hemen dönerim," diyerek kapıdan çıkıp gider ve Cal omzunun üzerinden ona başıyla selam verir.

"Pantolon açık mı kapalı mı?" diye soruyor.
"Kapalı."

Nomex pantolonumu bacaklarımdan aşağı indirmeyi ve siyah atletimi başımın üzerinden çıkarmayı başardım, her ikisini de kıyafet sepetinin bulunduğu köşeye fırlattım. Iskalıyorum ama umurumda değil çünkü Teddy elinde uzun bir bardak su ve avucunda birkaç Tylenol ile geri dönüyor.

Boxer külotumdan başka bir şey giymeden yatağın kenarında oturuyorum ama öne çıkıp elini uzatırken gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Avucumu kapatıyorum ve kapsülleri avucuma bırakıyor, sonra da bardağı bana uzatıyor. Kapsülleri yutuyorum ve bir bardak suyun yarısını uzun bir yudumda içiyorum.

Cal kapı aralığından, "Eğer sarhoş kıçın şimdi iyiye, ben de evime, kadının yanına gideceğim," diye mırıldanıyor. Başımı sallıyorum ve o da kapının pervazına hafifçe vuruyor. "Seni sevdiğim için şanslısın, dostum." Bakışları hâlâ ona arkasını dönmüş olan kız kardeşine kayıyor. "Ted, seninle geri yürümemi ister misin?"

Omzunun üzerinden ona bakıyor ve ağzının bir köşesinde küçük bir gülümseme belirirken büyülenmiş gibi izliyorum. "İyi olacağım. Teşekkür , Cal."

Cal uzun bir süre ona bakıyor, sonra gözlerini bana çeviriyor. Yüzü çoğunlukla boş, ama ağzının gerginliğini ya da gözlerini karartan endişeyi kaçırmıyorum. Sonra iç geçiriyor, başını sallıyor ve bizi yalnız bırakarak odadan çıkıyor. Beynim hala tam kapasiteyle çalışmıyor ve o bana döndüğünde tutarlı bir şey ifade edemiyorum. Bunun yerine, elimi uzatıp parmaklarımı belinden bağlı olan bornozunun kemerine dolayarak onu yavaşça kendime doğru çekiyorum.

Karşı koymuyor, sadece dizlerimin arasında durana kadar yaklaşıyor. Tıpkı bir hafta önce, ben her şeyi mahvetmeden önce olduğumuz gibi.

Ellerim hâlâ kirli ve is lekeli, tırnaklarımın derin bir fırçalamaya ihtiyacı var ve parmaklarımın kemerin temiz yumuşaklığına sarılmış görüntüsü gözümün önünden gitmiyor. Alnım göğüs kafesine dayanana kadar başımın öne düşmesine izin veriyorum ve onu içime çekerken gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

Su bardağını elimden alıyor ve kollarını başıma dolamadan önce komodinin üzerine koyuyor. Nefes alıyorum, onun bu kadar yakınımda olmasından dolayı boğazımı tıkayan duyguları zorlukla yutuyorum. Bornozunun kemerindeki tutuşumu bırakıyorum ve ellerimi kalçalarının üzerinden, uyluklarının dışına doğru kaydırıyorum. Sonra iki kolumu da kalçalarına doluyor, sanki benim can simidimmiş gibi onu kendime doğru çekiyorum. Yanağını başımın tepesine bastırdığını hissettiğimde, ürpertici bir nefes alıyorum.

Uzun süre böyle kalıyoruz, ya da belki de sarhoş beynime uzun bir süre gibi geliyor.

"Eve gitmem gerek Xander," diye fısıldıyor yavaşça, usulca. Parmakları başımın arkasındaki çok uzun saçlarımın arasında geziniyor ve ben onun dokunuşuna sokuluyorum, bırakmasını istemiyorum. Kendimi bırakmak istemiyorum.

Hâlâ söylemek istediğim çok şey var. Söylemem gereken çok şey. Gitmesi gerektiğini bildiğim halde gitmesini istemiyorum. Çocukları yalnız, uyuyor, o ise burada benim sarhoş kıcımla ilgileniyor.

Tanrım, acınacak haldeyim.

Derin, sabit bir nefes alıyorum, kokusunu içime çekiyorum ve keşke içinde yaşayıp hiç çıkmamam diyorum. Ama başımı sallıyorum, sonra kollarımı kalçalarından çözüyorum ve başımı göğüslerinin yastığından kaldırıyorum.

"Uyu artık," diye fısıldıyor usulca, parmakları saçlarımda geziniyor. -kirli, tozlu ve muhtemelen pis olduğunu bildiğim- ve tekrar başımı sallıyorum, gözlerim onun gri arasında gidip geliyor. Alçak ışıktaki neredeyse gümüş gibi görünüyorlar.

ve illeri yanımızdaki lambanın ışığından burnunun köprüsü boyunca daha koyu görünüyor.

Ve sonra eğilip dudaklarını alnıma usulca, uzun uzun bastırarak beni tamamen sersemletiyor. Elleri yüzümün iki yanını kavıyor, tırnakları yanaklarımdaki ve çenemdeki aşırı büyümüş tüylere sürtünüyor. Cennet ve cehennem bir arada.

O kadar yumuşak nefes alırken dudakları alnıma değiyor ki neredeyse hayal ettiğimi sanıyorum, "İyi geceler Xander."

Uzanıp başucu lambasını kapatıyor, ikimizi de karanlığa boğuyor ve sonra yatak odasının kapısından çıkıp koridora doğru süzülüyor. Oturma odasının ışığı da karardığında sertçe yutkunuyorum ve sonra kendini dışarı bırakırken ön kapının yumuşak tıkırtısını duyuyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 27

Teddy

Dün gece Cal onu eve getirdikten sonra neden çok sarhoş bir Xander'ı yatırmak zorunda kaldığımı hakkında bir fikrin var mı?

VI

Ummm. Beşinciye savunuyorum.

😏 Tabii ki biliyorsun.

VI

Bekle, onu ve Cal'ı dışarı gönderdiğimde saat gece ikiyi geçiyordu. Neden uyanıktın ki?

Garaj yolunda garip bir kamyon sesi duydum. Bea'yı gece yarısı besledikten sonra tekrar uyutuyordum. Kim olduğuna bakmak için kalktım ve Cal'in Xander'ı kamyonetinden indirip kaldırırma çıkarmaya çalıştığını gördüm.

VI

Oof. Dün gece biraz pürüzlü görünüyordu. Sanki kendini deli gibi dövüyordu. Ona bu kadar hizmet ettiğimi düşünmemiştim.

Adam zar zor yürüyebiliyordu, Vi. İşkence görmüş gibiydi. Onu hiç böyle görmemişim... Bilmiyorum. Asık suratlı mı?

VI

Harika bir kadınla harika bir şeyi berbat ettiğinizi fark etmek size bunu yapar. Rowan'a göre, bütün hafta berbat durumdaymış. Bir ayı kadar huysuzmuş.

Sence ben harika mıyım? Awwwww. Benimle evlenir misin?

VI

Pek tipim değilsin, bebeğim.

Lanet olsun. Anlaşıldı. Sikim olmadığı için, değil mi? Takma penis alabilirim, eğer senin olayın buysa.

VI

Kadın, az önce kahvemi üstüme tükürdüm. Şimdi viziteden önce üstümü değiştirmeliyim.

...Yani bu bir hayır değildi...

VI

Violette'in hemşire önlüğü giymiş, kahve lekeleriyle kaplı ve kaşlarını çatmış bir selfie'si

Saçmalıyorsun. Ben ve Scottie ile çok fazla zaman geçiriyorsun. Seni bozuyoruz.

Evet, ama yine de beni seviyorsun. Ne de olsa harika olduğumu söylemiştin.

VI

Yapacak işlerim var, seni çılgın insan lol. Git seksi, işkence görmüş, akşamdan kalma komşunu kontrol et.

Selam veren askerin GIF'i

Tamam. Giriyorum. Bana şans dile.

VI

Şansa ihtiyacın yok. Memelerin var. Şanstan daha çok işe yarar.

Başımı sallayarak mesaj dizisinden çıkıyorum. Mutfak lavabosunun önünde durup kahvemden uzun bir yudum daha alıyorum. Dalton ve Penny okula gittiği için bu sabah sadece Bea ve ben varız. Çok erken kalktığı için beşiğinde sabah uykusuna daldı bile.

Derin ve sakın bir nefes alarak ikinci bir fincan kahve dolduruyorum ve bebek telsizini kısa jean şortumun arka cebine sıkıştırıyorum. Tişörtüm büyük beden ve V yakası göğüs dekolteme kadar iniyor. Adım atıyorum

Ön kapıdan çıkıp Xander'ın evinin etrafından dolanıyorum, derin bir nefes daha çekiyorum ve sonra elimi kaldırıp kapıyı hafifçe çalıyorum.

Otuz saniye sonra, kapıyı açmasını beklerken kararımı yeniden gözden geçirmeye başlamıştım ki kapı açıldı.

Çenem düşüyor ve baktığımın farkına varıyorum ama kendimi durduramıyorum.

Kalçalarına bir havlu dolanmış, gövdesi ve üst bedeni kutsanmış, harika bir şekilde çıplak. Göğsünün geniş kısmından ve karın kaslarının arasındaki vadiden aşağı su akıyor. Saçları ıslak ve telleri yüzünün yan taraflarına ve boynuna yapışmış ama kirli sakalları kesilmiş.

"Hey," diyor, o gözler sistemimde ıslak, çıplak vücudunun görüntüsünün zaten yarattığı tahribattan daha fazlasını yaratıyor.

"Hey," diye cevap veriyorum, sesim yüksek ve cırtlak çıkıyor. *Tanrım, salyalarım mı akıyor?* Ağzımı kapattım ve kahve fincanını öne doğru ittim, ancak sıcak sıvının ağız kenarından taşmaması için hareketi yumuşattım. "Ben... Seni kontrol etmek istedim. Ve sana kahve getirmek istedim. Al bakalım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor, o derin törpü mideme taklalar attırıyor. Kahve fincanını benden alıyor ve parmaklarımız sürtünerek parmaklarımdan kalbime doğru elektrik sarsıntıları gönderiyor. Titreyen ellerime bir şey yapmak için fincanımı dudaklarıma götürüyorum. "Ve dün gece için teşekkürler. Özür dilerim. Genelde böyle içmeme izin vermem."

"Bunun için özür dileme," diye fısıldıyorum, zorlukla yutkunarak. "Önemli bir şey değil."

"Yine de daha önce söylediklerim için özür dilemem gerekiyor," diyor usulca, kaşları üzüntüyle gözlerinin üzerine iniyor.

Kahve fincanımı parmaklarımin arasında tutarken tek yapabildiğim "Lütfen yapma," demek oluyor. "Anlıyorum. Açıklamak zorunda değilsin."

"Evet, biliyorum," diye ısrar ediyor, gözleri yüzümün her santimini takip ediyor, sanki ezberlemeye çalışıyormuş gibi. Sanki beni özlemiş gibi. "Teddy... Siktir." Kendine bakıyor, yumuşak, kendini küçümseyen bir kahkaha atıyor. "Giyinmeme izin ver, sonra konuşabilir miyiz? Lütfen?"

Cezalandırılmaktan hoşlanan biri olmalıyım, çünkü kendimi yavaşça başımı sallarken buluyorum ve sonra hain ağzım açılıp "Tamam" diyor.

"Harika," diyor bir solukta, sanki üzerinden bir ağırlık kalkmış gibi. Gözleri parlıyor ve o çarpıcı beyaz gülümsemesi beni daha da

dengesiz. "Bana üç dakika ver. İçeri gelmek ister misin? Bea uyuyor mu?"

"Tabii," diye mırıldandım. "Ve evet, uyuyor. Her ihtimale karşı cebimde bebek telsizi var."

Kenara çekilip eşikten içeri adım atmama izin veriyor ve sonra kapıyı arkamızdan kapatıyor. Önümde yürüyor ve elimde olmadan sırtının geniş, bronzlaşmış genişliğine, kaslarının yaptığı her hareketle nasıl değiştiğine ve kasıldığına bakıyorum. Ya da havlunun altındaki poposunun yuvarlak sertliğine. Ayakları çıplak ve koridordan kapıya doğru bir su izi bıraktığını fark ettiğimde hafifçe gülüyorum.

"Özür dilerim, duşunuzu bölmek istememiştim. Henüz uyanıp uyanmayacağını bile bilmiyordum."

"Akşamdan kalma gibi uyandım," diye kıkırdıyor, omzunun üzerinden benimle konuşuyor. Mutfak adasında duruyor ve kahveden bir yudum alıyor. Takdirle mırıldanıyor. "Bunun için teşekkür ederim. Dün geceki su ve Tylenol için de. Çok yardımcı oldu."

Kahvemi dudaklarıma götürüyorum ve o tezgahın etrafında dolanırken bir yudum alıyorum.

"Hemen döneceğim," diyor sessizce, ben de başımı sallıyorum. Koridorda kaybolup yatak odasına giriyor ve kapı kapanıyor. Elimde fincan, oturma odasında dolaşıyorum ama bakacak pek bir şey yok. Duvarda kardeşlerinin, annesinin ve babasının olduğu anlaşılan birkaç resim var, ama hepsi bu. Evi temiz ve bakımlı, ama sadece... boş. Ve onun nadiren burada olduğunu bir kez daha anlıyorum.

Koridorun sonundaki kapı açılıyor ve üzerinde bir kot pantolon, omuzlarını ve pazularını ücretli oyuncular gibi saran siyah bir tişörtle dışarı çıkıyor. Göğsü tişörtü öyle bir dolduruyor ki ağzım sulanıyor. Havluyu bir eliyle hala ıslak olan saçlarını ovmak için kullanıyor, saçlarını dağınık ve karışık bırakıyor ve kahretsin, şimdi ben de parmaklarımı gezdirmek istiyorum.

Havluyu yemek masasındaki sandalyelerden birinin arkasına atıp benim durduğum yere doğru yürüyor. Kahve fincanını eline alıp bir yudum daha içiyor. "Cidden, bunun için teşekkür ederim." Başımı salladığımda kanepeyi işaret ediyor. "Benimle oturur musun?"

Bu tehlikeli hissettiriyor. Kanepe, masanın kendisinin bizi ayıracağı yemek masasından çok daha samimi. O etraftayken ellerimi bu adamdan uzak tutamayacağımı zaten biliyoruz.

Kanepede onun yanında oturmak mı? Tehlikeli. Çok, çok tehlikeli.

Beni ona doğru yönlendirerek arka cebimden bebek telsizini çıkarıyorum ve doksanlı yıllardan fırlamış gibi görünen kanepenin önündeki sehpanın üzerine koyuyorum. Aslında, mobilyaların çoğu ve etraftaki küçük dekor modası geçmiş görünüyor, sanki babası öldükten sonra evi devraldıktan sonra hiçbir şeyi güncelleme zahmetine girmemiş gibi.

Vücudunu karşı köşeye doğru eğiyor, dizlerini açıyor ve sol kolunu kanepenin arkasında dengeliyor. Vücudumu diğer köşeye alçaltıyorum, bir bacağımı altına katlıyorum ve kahvemi kucağımda ellerimin arasına alıyorum.

"Nasılsın?" diye sorarak sessizliği bozuyor ve ben bir yudum daha kahve içerek yutkunuyorum. Tek omzumu beceriksizce silkiyorum.

"Ben iyiyim," diye fısıldamayı başarıyorum, gözlerimi kısa bir an için onunkilere dikip tekrar kaçırıyorum. Dün gece kafamı karıştırdı. Hem de çok. Kahretsin, geçen hafta itiraf etmek istediğimden daha fazla kafamı karıştırdı. Her şeyin bir sıcak bir soğuk, bir ileri bir geri olması çok yorucu ve kafa karıştırıcı. Ama dün gece bana sarılma şekli, sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi... sanki buna benim kadar ihtiyacı varmış gibi... bu bana bir şey yaptı. Kalbime. Çatladı ve lanet olsun, ama o küçük çatlak genişliyor ve onu tekrar içeri alıyor. "Sen mi?"

Bir omzunu silkiyor, kahvesini dudaklarına götürüyor. Beni çok yakından izliyor. Bana bu kadar yoğun bakması beni tedirgin ediyor. "Teddy."

Kahretsin, ama adımı söyleme şekli... Sinirlerime bir merhem ve sistemime aynı anda bir elektrik şoku gibi.

"Gerçekten bir şey söylemek zorunda değilsin," diye fısıldıyorum, gözlerimi avuçlarımdan arasında dengede duran fincanda dönen kahveye . "Anlıyorum Xander."

Kahve fincanını bir kenara bırakıp oturduğum yere uzanıyor ve benim fincanımı da elimden alıyor. Fincanı önümüzdeki sehpanın üzerine koymasını ve ardından kollarını bana dolayarak beni kendisine çekmesini iri gözlerle izliyorum.

Ağır, kaslı kollardan biri kışıma, diğeri sırtıma dolanıyor ve beni bir kez daha bir dizim kalçalarının her iki yanında olacak şekilde ona binene kadar pozisyonuma getiriyor. Kaval kemiklerim altımızdaki kanepenin minderiyle aynı hizada, kalçalarım onunkilerin üzerine yayılıyor ve şortum kalçalarımın iç kısmına kadar yükseldiğinde her tarafım sıcaktan kızarıyor.

Ellerim göğsüne iniyor, kendimi dengelemek ve onu bir kol mesafesinde tutmak için genişçe açılıyor, ama o hiçbir şey yapmıyor.

Bu adamın beni üstünde istemesi de neyin nesi? "Seni ezeceğim-"

"Teddy, bir kelime daha edersen, bu kıcı pembeye çeviririm," diye gürlüyor, elini kırımın yanaklarından birine doğru açıyor, avucunun sıcaklığı kot şortun içinden bile sıcak. "Seni tam burada istiyorum, tamam mı? *Bu-*" diye inleyerek beni daha da yaklaştırıyor, "-tam da seni istediğim yer."

O kadar güzel kokuyor ki, duştan yeni çıkmış, teni ve saçları hâlâ nemli ve ona gömülmeyi, içinde bir süreliğine kaybolmayı o kadar çok istiyorum ki. Söylediği her kelimeye inanmak istiyorum, kalçalarımın arasında hissettiklerime inanmak istiyorum. Ellerimle göğsüne bastırıyorum, gök mavisi gözlerine bakabilmek için göğsümü ondan uzaklaştırıyorum.

"Xander... ne yapıyorsun?" Gördüklerimden ve söyleyeceklerinden korkarak gözlerine bakıyorum.

"Özür dilemeye çalışıyorum ama yerinde durmuyorsun," diye homurdanıyor, ellerini belimde sıkarak.

Kıpırdamadan duruyorum. Tanrım, bu çok kafa karıştırıcı. "Bekar annelere bulaşmadığını söylemiştin. Bir hafta içinde sihirli bir şekilde üç çocuklu bekâr bir anneden çocuksuz bir anneye dönüşmedim-"

"*Dur,*" diye fısıldıyor ciddiyetle ve ben de *duruyorum*. Elleri kalçalarımın geniş eğiminde duruyor, parmakları kırımın etli kısmına giriyor. Kendime izin verirsem içinde kaybolabileceğimi bildiğim o gözler çok derin ve sonsuz derecede hüznü, sessizce mırıldanıyor, "Ne dediğimi biliyorum. Ateşli bir ekibe katıldığımdan beri kendim için en büyük kuralım bekâr annelerle çıkmamak oldu. Yani, çıkmam, nokta, Teddy. Birinden, herhangi birinden, özellikle de çocuklu birinden benimle birlikte olmasını istemek adil değil. İşimin ne kadar tehlikeli olduğunu bilerek. Annemle babamın evliliği bu meslek yüzünden benim ve kardeşlerimin gözleri önünde sona erdi. Babam kariyerinin en iyisiydi; bu onun hayatının aşkıydı. Ve her bahar buraya gelmek için bizi bırakıp gidişini izlemek, eve dönüp dönmeyeceğini asla bilmemek annemin kalbini kırıyordu. Sonunda ona bir ültimatom verdi; ya o ve biz ya da iş. O da işi seçti. Onu asla affetmedi ve asla unutmadı. Ve altı yıl önce onu kaybettiğimizde onu yeniden kaybetti."

"Xander..."

"Bitirmeme izin ver, lütfen," diye fısıldıyor, zorlukla yutkunarak.

Devam etmesi için başımı sallıyorum, ancak gözlerimin yaşlarla dolmasına izin vermemek için gerçekten konsantre olmam gerekiyor. Burnumun direği sızlıyor.

"Babamın bir yangında öldüğünü biliyorsunuz. O sezonun sonunda emekli olacaktı ama asla emekli olamadı." Sesindeki hüznün, kalın sesini törpüleyen o sessiz acı göğsümde sıkışmasına neden oluyor. "Tüm mürettebatımızı o yangından kurtardı. Kurtulamamaya çok yaklaştık..."

O sırada savaştığım gözyaşlarımın gözlerime dolmasına engel olamıyorum. Cal'in de kaçırılmaya ne kadar yaklaştığını öğrendiğimde içimi kaplayan korkuyu, paniği hatırlıyorum. Cal bana sadece temel bilgileri anlatmıştı, ama Xander'ın babasının son anlarını görecektik kadar yakın olduğunu, ona yardım edemediğini ve bunun onu yıllarca rahatsız ettiğini biliyorum. Muhtemelen hala da öyle, gerçi benimle bu konuda pek konuşmuyor.

Xander şefkatle gülümsüyor, gözlerini hâlâ hüznün kaplıyor, uzanıp başparmağıyla yanağımı okşarken gözyaşlarımdan biri gözlerimin önünden kayıp gidiyor. Boğazım gözyaşları ve omurgamı titreten korkuyla kapanıyor.

"Takımını dışarı çıkarmak için canla başla savaştı ve bu onun hayatına mal oldu. O zaman bu fedakârlığı onurlandıracağıma dair bir söz verdim. Ve bunu yapmak için elimden geleni yaptım. Bu yüzden bu benim için çok zor, güzelim. Çünkü hayatımda yangınla mücadele etmek dışında hiçbir şeye kendimi adamadım. *Bildiğim tek şey bu.* Sana vaat edebileceğim tek şeyin endişe ve korku dolu bir hayat olduğunu biliyorum ve bu senin için adil değil. Zaten çok şey kaybetmiş ve çok acı çekmiş olan çocuklarınız için de adil değil. Zaten endişelenmen gereken bir kardeşin var. Benim için endişelenmen düşüncesinden de nefret ediyorum. Seni incittiğim için çok üzgünüm, tatlım. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum. Duygusal açıdan bodur bir aptal olduğum için sana acı çektiirdiğim için ne kadar üzgün olduğumu anlatamam."

İçimden kaçan küçük kahkahaya engel olamıyorum. Alnını alnıma bastırıp yuvarlıyor ve ben de gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Kalbim acı verici bir şekilde yarılmış durumda. Ve bu beni acı verici bir şekilde savunmasız bırakıyor. Gerçekten dehşet verici.

"Yemin ederim senin anladığın şekilde demek istemedim, güzelim. Ve kahretsin, senden bunu istemenin adil olmadığını biliyorum. Bir ahmak olduğum ve senden bana açılmanı istediğim için beni affetmeni istemek. Bunu biliyorum," diye fısıldıyor kırık bir sesle ve iki eliyle çenemi kavrayarak yüzümü ondan uzaklaştırıyor. Beni gözlerinin içine bakmaya zorlayacak kadar geri çekiyor.

Ve sonra onun bakışlarında geri dönüşü olmayan bir şekilde kayboluyorum. Bir daha asla çıkış yolunu bulmak da istemiyorum. Çünkü bu adam... bu adam kalbimi tamamen hazırlıksız olduğum bir şekilde mahvediyor.

Ağzını benimkinin üzerinde hafifçe gezdirerek hırıltılı bir şekilde nefes alıyor, "Ama bununla savaşmaktan çok yoruldum. *Senin için çıldırıyorum Teddy*. Artık tek düşündüğüm sensin. Uyanıkken her düşüncem ve geceleri her rüyam... hepsi sensin. Sadece sen varsın."

OceanofPDF.com

CHAPTER 28

XANDER

"Yakın çocuklar!" Ekibime sesleniyorum. Bazıları başını sallıyor, bazıları onaylıyor ve diğerleri de sadece "Evet, Sup!" diye bağıyor.

Binayı korumak için yerel bir tarihi alanı çevreleyen arazinin bir bölümünü yakıyoruz. Aslında burası müzeye dönüştürülmüş harap bir ahır ve bence iyi bir meşaleye ihtiyacı var, ancak yerel konsey burayı Sky Ridge için tarihi bir dönüm noktası olarak kabul etti. Temmuz ayından yana yaşadığımız sıcak hava dalgası ve neredeyse hiç yağmur yağmaması nedeniyle, bölgede herhangi bir yangın çıkarsa, çok yaklaşmasını önlemek için dışarı çıkıp takozları temizlemek, çalıları inceltmek ve çevredeki araziye yakmakla görevlendirildik.

King ve ekibi arazinin batı tarafındaki kazı hattında. Cal ve ekibi araziye yakmak için damlama meşalelerini kullanırken, piç kurusu bir bobcat kullanarak çalıların büyük bir kısmını temizliyor.

Kolay, oldukça zihinsiz bir iş. Hava koşulları bu tür bir iş için elverişli ve bize uzun süreli yangın görevleri arasında yapacak bir şeyler veriyor. Alevlerin nerede olduğunu görmek daha kolay olduğu için geceleri çalışmayı tercih ediyoruz ve sıcak havanın altında pişmemek gibi bir avantajımız da var.

Bütün gün güneş. O kadar da serin değil, ama güneşin üzerimize vurmaması neredeyse keyifli.

Geç saatlere kadar burada olacağız - daha çok erken saatlere kadar. Yarın güneş doğana kadar buradan çıkarsak şanslı sayılırız ama hiçbirimizin umurunda değil.

Cal'in yanında damlama meşalesiyle çalışabildiğim günleri özlüyorum. Normalde ekiplerime göz kulak olmak için dışarıda olurdum, ancak bu öngörülen yanma çocuk oyuncağı ve bu gece kazmanın yorucu el emeğine ihtiyacım var.

Aklımı Teddy'den ve geçen sabahki konuşmadan uzak tutmak için her şeyi yapardım. Kendimi daha önce hiç yapmadığım bir şekilde, akli başında olsa bana defolup gitmemi söyleyecek bir kadına nasıl açtığımı...

Ama yapmamıştı. Düşündüğüm gibi beni itmemiş ya da reddetmemişti. Hayır, bu kadın sadece beni öpmüştü, çok nazikçe, sadece dudaklarımızın diğerlerine karşı fısıltısıyla ve sonra şöyle demişti, "Artık bununla savaşmak istediğimi sanmıyorum, Xander."

İkimiz de başka bir şey söyleyemeden Bea'nın küçük çığlıkları sehpanın üzerinde duran bebek telsizinden geldi, sesi yükseldikçe ışıklar yeşilden kırmızıya yanıp sönüyordu. Teddy kucağımdan fırladı, şortunu düzeltti ve öfkeyle kızardı - lanet olsun, bana baktığında, onu izlediğimi fark ettiğinde teninin pembeleşmesine bayılıyorum - ve aramızda hiçbir şey yokken bu rengi vücudunun her yerinde görmeyi umutsuzca istiyorum. Ona olan ihtiyacım doymak bilmiyor ve ondan daha fazlasını elde etmek için sabırsızlanıyorum.

Kahve fincanını ve bebek telsizini aldıktan sonra gitmesine izin verdim, ama onu kapıya kadar takip ettim, tam kaçmaya çalışırken elimi boğazının önünden geçirdim ve onu tekrar öptüm. Sadece bir kez. Nefis, lezzetli ağzına çoğunlukla iffetli bir öpücük. Ve onu daha sonra göreceğime söz verdim, o da başıyla onayladı.

Onu yirmi dört saatten fazla görmemek işkenceye benziyor ve bu yangın görevi için onu bırakıp gelme düşüncesinin gerçekten *berbat* olduğunu itiraf etmekten gurur duymuyorum.

Artık gençleşmiyorum. En iyi dönemimi tamamen geride bırakmamış olabilirim ama vücudumun yavaşladığını kabul edebilirim. Çok değil ama farkı görebiliyorum. Eklemlerim ağrıyor, çoğu sabah sırtım tutuluyor, saçıma ve sakalıma istediğimden daha fazla ak düşmüş durumda... ve bu dünyada geçirdiğim neredeyse kırk üç yıl için gösterebileceğim tek şey bir el-me-

Seksenli ve doksanlı yıllardan kalma mobilyalarla dolu yıkık dökük bir ev, kederle başa çıkmak için şüphesiz sağlıksız birkaç mekanizma ve beni o beyaz çitlere ve bir aileye sahip olmaktan alıkoyan bir kariyer.

Pulaski'mi yeşilliklerin ve toprağın içinden geçirip bir hat açarken kendime hatırlatıyorum *ki bu benim için sorun değildi*. Kaslarımdaki ağrı hoş bir rahatlama. Ter boncuk boncuk alnımdan ve yanaklarımdan aşağı süzülürken daha da zorluyorum ve kendimi işe kaptırıyorum. Asla bir aile istemedim. Buna ihtiyacım yoktu. Her gün bundan ve ekibimden başka bir şeye ihtiyacım yoktu. Arkadaşlarım, kardeşlerim, yol boyunca bulduğum bu aile.

Doğrulup nefes alıyorum ve etrafıma bakıyorum. Alçakta kalan yangın yavaşça yayılıyor, tam da istediğimiz gibi, tüm ölü ve kuru yaprakları yakıyor, tüm bu yeşili siyaha çeviriyor, bu da bölgeyi koruyacak ve baharda yeni büyümenin gelmesine izin verecek.

Her şeyi yok ettikten sonra toprağın kendine yeni bir hayat verme şeklini görmek gerçekten etkileyici ve neredeyse büyümlü bir şey. Yanmadan yıllar sonra eski orman yangını alanlarına gittim ve gördüklerim karşısında her zaman hayrete düştüm. Küllerden filizlenen yeni yeşil, genç ağaçlar ve bunca yıkımdan sonra bile güçlü bir şekilde geri gelen kalın, sağlıklı yapraklar.

Cal yanıma yaklaşırken "Çok güzel," diye pantolonunu indiriyor, elindeki damlama meşalesi yan tarafına sarkmış ve alevi sönmüş. Bizimkilerin alçak alevleri yavaşça inişli çıkışlı bir tepeye, King'in bir dozerle hattı tüm araziye çevreleyecek şekilde yaklaşık yarım mil uzağa itmesini izliyoruz. Alevlerin kırmızıları, turuncuları ve sarıları karanlıkta pırıl pırıl parlıyor. Gerçekten görülmeye değer bir manzara.

"Öyle," diye kabul ediyorum. Bir yamacı yiyip bitiren bir alevden daha çok sevdiğim bir manzara olmamıştı. Ta ki şimdiye kadar.

Teddy'e kadar.

Tanrım, eve gitmek için sabırsızlanıyorum. Yarın onu görmek için. Hayatımda ilk kez yalnız uyanmaktan korkuyorum. Neredeyse kırk üç yaşında ilk kez bir kadının yanında uyuduktan sonra onun yanında uyanmaktan başka bir şey istemiyorum. Hayır, sadece bir kadın değil. *Benim kadını*m.

*Benim lanet kadını*m. Teddy. Her gece *Teddy*'nin yanında uyumak ve her sabah *Teddy*'nin yanında uyanmak istiyorum.

Henüz benim olmayabilir, ama sonumuzun tam olarak böyle olmasını sağlamak için her türlü niyetim var.

Cal'ın sırtını sıvazlıyorum ve ona sırtıyorum. "Hadi şu srtğ yakalım da eve gidelim."

"İşte bu," diye homurdanıyor Cal kıkırdayarak ve sonra sıraya giriyoruz. Çünkü sabah bir yere gitmem gerekiyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 29

Teddy

"Tanrıya şükür," diye mırıldanıyorum kapıyı açıp Violette ve Scottie'yi içeri alırken. Bir kolumda Bea'yı zıplatıyor, dört aylık bebeğimi hareket ettiriyorum. Bu gece çok huysuz ve yatırılmak istemiyor. Hollie sessiz bir merhaba dedikten sonra Penny'nin odasına yöneliyor. Verandada durduğunda Scottie'nin omzunun üzerinden Dalton'ın ön bahçede Xander'la yakalamaca oynadığını görüyorum ve Cal ile Rowan bahçenin ortasına geldiklerinde Dalton'ın yüzü Noel'deki Rockefeller Center gibi aydınlanıyor. Kalbimin etrafına inşa edilen dikenli tellerle çevrili beton kale biraz daha yıkılıyor. *Kahretsin*, boku yedim.

Scottie omzunun üzerinden dikkatimi çeken şeye bakıyor, sonra geri dönüp genişçe sırtıyor. "Oh, demek sende *kötü bir şey* var, kötü, ha?"

"*Kapa çeneni!*" Tıslayarak fısıldıyorum, kapıyı kapatabilmek için ikisini de içeri itiyorum. Kapıya yaslanıyorum, vücudum sarkıyor, Bea göğsüme bastırdığım yerden dışarı bakıyor. İkisi de bana kışkılarıyla gülüyorlar ve ben de onlara en iyi bakışımı atmaya çalışıyorum ama biliyorum ki boşa gidiyor. "*Kötü-kötü* yakın bile değil. Bu felaket. Bu bir felaket. Cehennem kadar seksi bir komşunun ağabeyimin patronunu ve en iyi arkadaşını *kesmesi* şeklinde bir felaket. *Benim neyim var böyle?*"

"...Ummm... Şarap getirdim!" Vi , bir değil iki şişe şarabı sanki ödüllü bir balık yakalamış gibi boyunlarından tutarak havaya kaldırıyor. Yükselen paniğimi dizginleme çabasına gülmekten kendimi alamıyorum.

Mutfağa gidiyoruz, Violette ilk şarap şişesinin mantarını açarak kendini evindeymiş gibi hissettiriyor, ben de Scottie'nin viskisi için iki kadeh ve kristal bir bardak alıyorum. Aslında pek şarapçı bir kız sayılmaz ama çok ihtiyacım olan bu kız kıza gecelerde Vi ve benimle dalga geçiyor. Bu geceler haftalık bir ritüel haline geldi ve ben de bu birkaç saatlik yetişkin kız zamanı için yaşıyorum, her ne kadar bu her yönden bir *Anne!* yağmuru ile karşı karşıya olduğumuz ve vücudumda aksesuar olarak huysuz bir bebek taşıdığım anlamına gelse de.

"Tamam, o zaman lütfen bana yüzünüzdeki o mutlak nemli ifadenin *neden* böyle bir felaket olduğunu en *ince ayrıntısına* kadar açıklayın. Çünkü oturduğum yerden, sahip olmak için çok iyi bir sorun gibi görünüyor-" Scottie kıkırdıyor, yanında getirdiği viskiden birkaç santim dolduruyor ve bir yudum alıyor, "-ve biliyorum ki dışarıdaki o iri yarı adam da ne zaman senden bahsetse aynı aptal bakışı atıyor."

Bir noktada sallanıyorum, Bea'yı hareket ettirmek için vücudumu bir o yana bir bu yana döndürüyorum. Yorgun ama uykuya yatmıyor ve bu yüzden bütün gün terör estirdi. Bu akşam kızlarla buluşmayı neredeyse iptal edecektim -çünkü kim arkadaşlarıyla takılırken mızımız bir bebeği dinlemek ister ki- ama onlara çok ihtiyacım vardı. Xander'la bu meseleyi konuşup halletmeliyim yoksa yanabilirim.

Vi, Bea'ya uzanıyor ve ben de bir anlık rahatlamamanın verdiği rahatlamayla sarkıyorum. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, iki elim boştayken şarabımdan bir yudum alıyorum.

"Tamam, hâlâ bu açıklamayı bekliyorum," diye homurdanıyor Scottie, kendini yukarı çekip tezgâhımın üzerine bağdaş kurarak oturuyor.

"Ben bekar bir anneyim."

"Öyle mi?!" diye haykırıyor, şok olmuş gibi yaparak. Ona gözlerimi deviriyorum ve o da gülüyor. Pencereden dışarıyı işaret ederek mırıldandı, "Artık bir sorun yok gibi görünüyor. Sıradaki."

"Ben bir dulum. Kocam öleli daha bir yıl bile olmadı," diyorum şarabımdan bir yudum daha alarak. Sıvı cesaret.

Scottie, "Yas tutmanın ya da hayatınızı nasıl yaşamayı seçeceğinizin bir zaman çizelgesi yok," diye karşı çıkıyor. "Ve eğer bununla ilgili bir sorunu olan varsa, onları bana yollayın."

Violette başını sallıyor, Bea iki kolunun arasında sallanıyor. "İyileşme doğrusal değildir Teddy. İyi günler de olacak, gerçekten zor günler de. Her ikisi için de burada olmak istiyor gibi görünüyor."

Omuzlarımın biraz daha çökmesine izin vererek, "O çok zeki biri," diye fısıldıyorum.

Scottie ve Vi önce birbirlerine sonra da bana bakıyorlar. "Evet? Ve? Cal ve Rowan da öyle."

Elimi aralarında sallıyorum ve üzgün bir şekilde iç çekiyorum. "Ama ikiniz de benden çok daha güçlüsünüz. Bunu nasıl yapıyorsunuz? *Bir yangının* içine doğru yürüdüklerini bile bile gitmelerine nasıl izin veriyorsunuz? Yani Cal'ın kendimi bildim bileli, yani gençliğimden beri çok başarılı olduğunu biliyorum ama bu... Bilmiyorum. Bu *farklı hissettiriyor*. Cal için duyduğum endişe Xander için duyduğum endişeden o kadar farklı ki..." Aralarına bakıyorum, omuzlarım çöküyor. "Bu seni korkutmuyor mu?"

"Elbette öyle," diyor Vi yumuşak bir sesle, hâlâ Bea'yla birlikte sallanarak. "Ve Cal için duyduğun korku Xander için duyduğundan farklı olacak." Omuz silkiyor. "Eskiden babam her gittiğinde onun için endişelenirdim. Gittiği zaman takıntılı şeyler yapardım; gittiği ilk gece en sevdiği yemeği yedim, terliklerini yatağının yanında belli bir yere koyardım. Her zaman eve gelirdi."

Derin bir nefes alarak başımı sallıyorum.

"Jacob ekibe katıldığında ben de aynı şeyleri yaptım. Sonra o öldü," diye yumuşak bir sesle devam ediyor, hâlâ Bea ile birlikte sallanıyor. Kızıma bakıyor, sonra yanağını Bea'nın başının üstüne bastırıyor. Gözlerini benimkilere kaldırarak sessizce şöyle diyor: "Olanlar üzerinde hiçbir zaman kontrol sahibi olmadığımızı fark ettim. Sadece sahip olduğumuz anların kıymetini bilmeli ve o kapıdan bize geri dönmelerini ummalıyız. Rowan'ın her zaman geri döneceğine inanmak zorundayım. Aksini düşünmeme izin veremem, aksi takdirde darmadağın olurum."

Gözlerim yaşardı. Lanet olsun. "Ama ben zaten berbat bir haldeyim ve henüz aramızda *bir şey* bile yok," diye fısıldıyorum mutsuzca. "Zaten hayatımın aşkını kaybettim ve bu beni neredeyse öldürüyordu. Bunu tekrar yapmak istemiyorum. Ya bununla başa çıkamazsam? Ya yeterince güçlü değilsem?"

"Bil diye söylüyorum," diyor Vi, Bea'yı hâlâ kollarında zıplatarak, "sen şüphesiz tanıdığım en güçlü kadınsın. Kocanı kaybettin; bir bebeğin *oldu -ilaç kullanmadan evde acil bir doğum yaptın*, dikkatini çekerim- ve üç harika çocuk yetiştiriyorsun. Bunu tek başına yapıyorsun ve *çok* başarılısın Teddy. Sen bir OG badass gibisin."

Gülüyorum, sonra gözlerimde biriken ve yanaklarımdan aşağı dökülmek üzere olan gözyaşlarımı siliyorum.

"Teddy, kardeşine istifa etmesini söyleseydim bugün istifasını verirdi ama ateşle savaşmak ona yaşadığını hissettiren şey ve bunu ondan almak kimliğinin bir parçasını kaybetmek olurdu. Belki de ben senin gibi kaybetmediğim içindir ama... Bunu ona yapamam. Beni mutlu etmek için ondan işi bırakmasını istemek adil olmaz," diyor Scottie nazikçe. Titreyerek nefes alıyorum ve daha fazla gözyaşı döküyorum. "Cal akıllı biri, işi bittiğinde bana döneceğine güveniyorum. Terapi yardımcı oluyor. Aslında ikimiz de farklı nedenlerle terapi görüyoruz. Her zaman kolaylaştırmıyor ama bir çıkış yolun yoksa kendini deli edersin. Bea doğmadan önce yas danışmanlığı yapmıyor muydun?"

Vi Bea'yi hafifçe zıplatırken ben başımı sallıyorum. "Evet, öyleydim, ama çocuklar için bir bakıcı bulmaya çalışmak çok yorucu, böylece oraya gidebilirim. Yani o kadar uzak değil ama Cedar Valley'e geri dönmek iki, iki buçuk saatlik bir macera..."

"*Mooom!*" Penny, Hollie ile birlikte yatak odasından çıkarken çığlık . Onun yüksek sesli çığlığı Bea'yı küplere bindiriyor, yüksek sesle ağlıyor, ben de onu Vi'nin elinden alıp yatıştırmaya çalışıyorum. Küçük yüzü buruş buruş. Çok yorgun, keşke uykuya dalsa.

"Penny," diye iç geçiriyorum, kahverengi gözleri kocaman açılmış dört yaşındaki kızına bakarak. "Senden böyle bağırmanın istediğimi biliyorum, özellikle de evin içinde-"

Ön kapı açılıyor ve Xander içeri adım atarken ona bakıyorum, yoğun bakışları bana, Bea'ye ve önümde duran pişman bakışlı Penny'ye odaklanıyor. Bana doğru bir adım atıyor, gözleri diğer iki kadına kayıyor ve onaylarcasına başını sallıyor.

Penny'nin önünde çömelip onu kendine doğru çeviriyor, sonra Hollie'ye de göz kırpmıyor. "Neden siz de bizimle dışarı gelmiyorsunuz? Dalton'la yakalamaca oynuyoruz ve bence siz de bizimle oynamaya gelerseniz daha da eğlenceli olur. Eminim Cal Amca dışarı çıkmanıza çok sevinecektir. Ne dersiniz?"

Penny olduğu yerde zıplıyor, heyecandan kıpırdanarak vücudunu terk ediyor. "Gidelim Hollie!"

"Ayakkabılar!" O ve Hollie kapıya doğru koşarken ona sesleniyorum. Ayakkabılarını giyer ve Xander'ı toz içinde bırakarak kapıdan çıkarlar. Kapıdan geçerken

Hollie'yi Rowan'ın bacaklarına çarparken görebiliyoruz ve sonra Rowan onu başının üzerinde havaya kaldırarak yüksek sesle gülmesini sağlıyor.

Xander ayağa kalkmak için ellerini dizlerine bastırıp tam önümde durana kadar yükseldiğinde ve ben yüzüne bakmak zorunda kaldığımda Bea'yi hâlâ kollarımda zıplatıyorum. Vi ve Scottie'nin gözlerini üzerimizde hissedebiliyorum ve fena halde kızarıyorum.

"Sana yardım edeyim anne," diye mırıldanıyor sessizce, ciyaklayan bebeğime uzanarak. Başımı sallayıp onu benden almasına izin vermeden önce gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor.

Bu adamda ailemdeki kadınların ona bayılmasına neden olan bir şey var ve dört aylık bebeğim de görünüşe göre onun cazibesine karşı bağışık değil, çünkü neredeyse anında telaşlanmayı bırakıyor. Göğsüne sokuluyor, iri elleri bebeğimin sırtına yayılmış ve bezli poposunu kavrarken daha da etkileyici görünüyor. Genişçe esniyor ve ben de ona doğru gönderdiğim yarım yamalak kaşlarımı çatmaktan kendimi alamıyorum, küçük hain.

"Ooooh, Xander'ın sihirli bebek dokunuşu var," diye dalga geçiyor Vi, bir elinde şarap kadehi asılı, tezgâhta durduğu yerden. Göz kırıyor.

Bea'nın sırtını yatıştırıcı bir şekilde ovuyor, sakallı çenesi başının tepesine yaslanıyor ve bana bakıyor, gözleri o kadar sıcak ki içim dışıma çıkıyor gibi hissediyorum. Karnım taklalar atıyor, parende atıyor ve amuda kalkıyor. Karnımdaki keleklerin tam bir jimnastik rutini var gibi görünüyor.

Sonra beni daha da şaşırtarak başını eğiyor ve ağzımın kenarına bir öpücük konduruyor. Normal nefes almayı unutuyorum.

"Onu yakaladım anne," diye fısıldıyor tenime, içim ürperiyor, sonra eğilip Scottie ve Violette'e sesleniyor. "Biz dışarıda olacağız. Şarabınızın tadını çıkarın hanımlar."

Sonra ön kapıdan çıkıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Açık pencerelerden çocukların gülüp oynadıklarını ve erkeklerin seslerinin daha derin tınısını duyabiliyoruz.

"Aman Tanrım, yumurtalıkların mı patladı? Çünkü bu *en üst* düzey baba seksi gibiydi," diye gülüyor Vi, kendini yelpazeleyerek. Yüzüm kızarıyor ve avuçlarımla yanaklarımı kapatıyorum. "*Xander için iyi oldu.*"

Yüksek sesle gülüyorum, afallıyorum, utanıyorum ve muhtemelen biraz da manik oluyorum. "Çocuklar. Bu adamla yapamam."

"Sana 'anne' dediğinde ne demek istediğini anlıyorum. *Bu çok seksi*," diyor Vi ve tekrar göz kırpmıyor. Scottie güler.

"Ah, bana bir şeyler yapıyor," diye sızlanıyorum, ellerimle orta bölgemi işaret ederek, "-aşağıda," diyorum.

"Bu yumurtalıklarının '*annene gel*' demesi olurdu," diye şarkı söyleyip kahkahalar atarak küçük bir salınım yapıyor Violette ve ben de içimden gelen garip kahkahaya engel olamıyorum. Tanrım, bu kadınların söyledikleri şeyler.

"Tanrım, hayır," diye gülüyorum, başımı sallıyorum ve ellerimi vücudumda kocaman bir X şeklinde sallıyorum. Son bebeğimi doğuralı daha dört ay bile olmadı. Ve bu yüz adım atlamak gibi bir şey Vi. Daha seks bile yapmadık."

"Ama sen istiyorsun."

Hâlâ tezgâhın üzerine tünemiş, bardağındaki viskiyi çevirirken sırttan Scottie'ye ters ters bakıyorum. İnliyorum ve acınası bir şekilde başımı sallamadan önce başımı geriye atıp tavana bakıyorum. "Tanrım, çok kötü."

Scottie kıkırdarak, "Al biraz anne," dedi. "Cal'ın dikkatini dağıtmayı bile başaracağım-"

"Tanrım, dur," diye inliyorum, ellerimi kulaklarımın üzerine kapatarak. "Kardeşimle yaptığın sapıkça şeylerin hiçbirini duymak istemiyorum."

Scottie yüksek sesle gülüyor, gözleri muziplikle parlıyor. "Sapıkça değilse eğlenceli değil."

İnliyorum, başımı geriye atıp tekrar tavana bakıyorum. "Bu konuşma için daha fazla şaraba ihtiyacım var."

Vi geniş bir sırtıyla şişeyi kaldırıyor. "Biliyorsun, Xander Baba'nın kollarının arasında sakladığı bazı kıvrımları var. Bunu duymak için sabırsızlanıyorum." "Ne kolları?" Scottie kıkırdıyor, viskisini geri devirip birkaç santim daha döküyor. "Her zaman kısa tişörtler giyiyor. O kıvrımları saklayacak yeri yok. Bahse girerim o-" diye parmaklarıyla işaretliyor, "-baskın olacak, ama *yumuşak* bir *dom* gibi. Biraz tatlısın, bu yüzden seni korkutmak istemeyecek, ama dikkatli ol, çünkü gelecek. O kadar çok boşalacaksın ki nefes alamayacaksın. O bir göt adam, bu yüzden bu senin için geçerli-"

Yarı kahkaha, yarı öksürükle şarabımdan bir yudum alıp boğuluyorum. "Yapamam-ne-bekle- Neden onun bir eşek adam olduğunu söylüyorsun?"

Bana aptalmışım gibi bakıyor ve pencereden adamların olduğu yeri göstererek mırıldanıyor: "Adam gözlerini kışından zor ayırıyor."

ne zaman etrafta olsan, sevgili kardeşim. O adam senin kışına takmış durumda."

"Ve göğüsleri," diye gülüyor Vi, başıyla göğsümü işaret ederek. Kırmızının on tonunda kızarıyorum. "Göğüslerini unutma. Sana daha önce de söyledim, memelerinin canına okurum."

"Sizinle başa çıkamıyorum çocuklar," diye gülüyorum, başımı tekrar sallayarak. "Ama en azından Scottie ve Cal'in seks hayatı hakkında konuşmayı bıraktık."

Vi kıkırdayarak, "Hayır, yine o konuya dönüyoruz," diyor ve kaşlarını sallıyor. "Sapıkça şeyleri bilmek istiyorum. Rowan'ın yeni bir numara bilmemesi ihtimaline karşı. Sapıkça numaralar konusunda yetersiz olduğundan değil-" diye fısıldıyor, sırtarak beni güldürüyor ve tekrar gözlerimi devirmeme neden oluyor. "Ama ben her zaman yeni şeyler denemeye hazırım."

Scottie güler ve pencereden dışarı bakar. "Vi, şimdi bakma ama adamın küçük bir insanı var."

Violette pencereye yaklaşıyor ve vücudu yumuşayarak inliyor. Vi'nin omzunun üzerinden bakıyorum ve Rowan'ın derin bir uykuya dalmış gibi görünen Bea'yı sırayla tuttuğunu görüyorum. Onu bir koluyla futbol topu gibi tutuyor ama ona hayranlıkla bakıyor.

"Gahh, neden bu kadar sıcak?" Vi inleyerek fısıldıyor. "Bebekle iyi görünüyor, lanet olsun."

Pencereden dışarı baktığımızı fark etmiş olmalı, çünkü bakışları Bea'nın yüzünden pencereye doğru kayıyor. Violette'i görünce sırtıyor ve Bea'yı biraz daha yakından tutuyor. Kolunda uyuyan bebeği işaret ederek önce kendini, sonra Violette'i gösteriyor. Sonra adam göz kırpar.

"Evet, bu adam beni hamile bırakacak," diye mırıldanıyor Violette neredeyse hüzünle. Yüksek sesle gülüyorum.

Scottie viskisinden bir yudum daha alarak kıkırdıyor ve "Benden daha iyisin," diyor.

"Çocuk istemiyor musun?" Ona bakarak soruyorum.

"Ah, hayır," diye gülerek başını sallıyor. "Çeşitli nedenlerden dolayı çocuk sahibi olacağımızı sanmıyorum. Ve bebek kakası yumurtalarımın fallop tüplerime geri kaçmasına neden oluyor." Şiddetle titriyor ve hem Vi hem de ben o kadar gülüyoruz ki hırıltılı nefes alıyorum. Bu konuda ona hak vermek zorundayım. "Son derece havalı Scottie Teyze olarak kalmaktan gayet memnunum."

Yanına gittim ve ona sıkıca sarıldım. "Çocuklarımla harika Scottie teyzeleri olduğun için çok mutluyum. Ve bebek kakası en kötüsüdür."

"Orgazmdan bebek kakasına nasıl geçtik?" Scottie arkasına yaslanarak soruyor.

"Bütün arkadaş böyle değil midir?" Vi alay ediyor, ben de sırıtiyorum.

Tanrım, buna ihtiyacım vardı. Bir kolumu Scottie'ye, diğerini Violette'e dolayarak ikisine de aynı anda sarılıyorum. "Sizi seviyorum, çılgınlar. Ekibim olduğunuz için teşekkürler."

Scottie, "Bizimle kaldın," diyor ve ben gülümsüyorum. Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun.

OceanofPDF.com

CHAPTER 30

XANDER

Cal, Penny'yi omuzlarına almış, parmakları saçlarını ölümcül bir şekilde kavramıştı. Hollie King'in ilgisini çekmek istemişti, o da bebeği bana verdi, böylece yakında doğacak üvey kızını alabilecekti. Violette'e kafayı takmış durumda ve önümüzdeki yıl içinde nişanlanmazlarsa şok olurum. Onunla evlenmek ve ona daha fazla çocuk vermek için adeta can atıyor.

Bea kendinden geçmiş, kolumun arasında mutlu bir şekilde uyukluyordu. İçeriden yaygarasını duymuştum, kızların sırayla onu yatıştırmaya çalıştığını görebiliyordum ve sonra küçük bayan alıngan pantolon içeride bir ölüm perisi gibi çığlık attığında, durumu kendi ellerime aldım.

Teddy ve kızlara biraz çocuksuz zaman vermek en azından benim yapabileceğim bir şey. Biz üç yetişkin adamız, birkaç çocukla başa çıkabiliriz, değil mi? Dalton da çok yardımcı oldu. Ne çocuk ama. O kadar olgun ki bazen kahverengi gözlerinde bir parça hüznü görebiliyorum. Babasını ne kadar özlediğini tahmin edebiliyorum.

Cal yanıma yaklaşıyor, Penny'nin ayakları göğsünü tekmeliyor. Çenesini kolumda uyuyan bebeğe doğru eğiyor. "Eğer brownie puanı kazanmaya çalışıyorsan, sanırım işe yarıyor."

Tek kaşımı kaldırıp omuz silkiyorum. "Sadece onlara biraz çocuksuz zaman geçirtmeye çalışıyorum."

"Mmhmm," diye mırıldandı, ses tonu söylediğim tek kelimeye bile inanmadığını gösteriyordu. "Bu işi berbat etme dostum. Eğer bir daha onun duygularını nasıl incittiğini duymak zorunda kalırsam, sana vurmak zorunda kalacağım."

"Daha azını beklemezdim." Ve bu doğru. İç çekiyorum, uyuyan bebeği göğsüme yaklaşıtıyorum. Küçük bir ses çıkarıyor ve yüzümdeki sırtışa engel olamıyorum. Çok tatlı.

Bu çocuklar için çıldırıyorum. Annelerine deli oluyorum. Tamamen aşığım. Ama bunu Cal'a söylemeye hazır değilim, en azından henüz değil.

O sabah dairemde Teddy'ye de itiraf etmişim ama en yakın arkadaşşıma duygularımı açıklamak çok farklıydı. Onun kardeşine. Her zaman onun arkasını kollayan, onu gözetten ve sadece onun ve çocukları için en iyisini isteyen adama.

İkimiz de bunun ben olmayabileceğimi biliyoruz.

"Bu-" diyor kabaca, kucağımdaki bebeği işaret ederek, kollarını yeğenlerinin bacaklarına dolayarak ve sonra bahçenin ortasındaki yeğenini göstererek, "-onun dünyası. Eğer hayatının bu kısmına girmene izin veriyorsa... Lanet olsun dostum, ona karşı dikkatli ol. Lütfen."

Bilgece başımı sallıyorum. O anda söyleyebileceğim başka bir şey yok.

"Hey, ızgaradan kim sorumlu?" King koşarak yanımıza geldi ve sordu. Cal, Penny'yi omuzlarından savurarak tekrar çığlık atmasını sağlıyor ve kollarımdaki Bea'yı ürkütüyor. Tekrar uyuyana kadar onu nazikçe sallıyorum, sonra ikisine de bakıyorum.

"Izgara arka tarafta, içinizden biri hamburgerleri kızartmak isterse yakabilirim." Çenemi evin yan tarafına doğru eğiyorum.

"Çocuklar, kim ellerinizle nasıl hamburger yapılacağını öğrenmek ister?" King omzunun üzerinden soruyor, Dalton ve iki kız da akşam havasına doğru evet diye bağıyor. "Yolu göster, Sup."

On dakika sonra, üç büyük çocuk da elleri yeni yıkanmış bir şekilde mutfaktaydı. Penny ve Hollie mutfak tezgâhındaki sandalyelerde ayakta durarak hamburger etinin bir tür dikdörtgen şeklinde köfteler haline getirilmesine yardım ediyor, King de onların göremeyeceği bir yerde gizlice dairesel diskler haline getiriyor ve Dalton da Cal'in salatayı karıştırmasına yardım ediyor.

Izgarayı ısıtmak için açtım ama Bea hala kucağımda uyurken tek elle bir şey yapmanın oldukça zor olduğunu öğreniyorum. Bir şey kazanıyorum.

Teddy'nin kesinlikle her şeyi yapmayı başarmasına ve bu süreçte bunu zahmetsizmiş gibi göstermesine yeni bir saygı duyuyorum.

Sürgülü kapının hafifçe vurulması dikkatimi çekiyor ve ardından üç kadın da ellerinde şarap ya da viski kadehleriyle içeri girdiğinde gülümsüyorum. Cal, Scottie'nin ağzına öpücük konduruyor, Scottie ve Dalton'a yaklaşıp salatadaki ilerlemelerini izliyor, Violette de King ve Hollie'ye yaklaşıyor.

"Bir süredir onu tutuyorsun, benim almamı ister misin?" Teddy önümde dururken soruyor, kucağımdaki bebeğine bakarken gözleri yumuşuyor. Yüzündeki ifadeyi seviyorum. Yumuşak, sakın ve rahat. Mutlu.

"Hayır," diye mırıldanıyorum sessizce, bakışlarımın yüzünde gezinmesine izin vererek. Saçları çok yumuşak görünüyor, başının arkasındaki bir tokayla tutturulmuş, küçük dallar yüzünü çerçeveleyiyor. Şeffaf çerçeveli gözlükleri yerinde duruyor ve içtiği şaraptan dolayı pembeleşmiş yanaklarında hafif bir makyaj izi var. Kirpikleri gözlük camlarının ardında uzun ve yumuşak görünüyor. "Onu yakaladım anne."

"Xander," diye fısıldıyor, gözlerini benimkilere dikeyor ve ben kaçınılmaz olarak onun gümüş grisi bakışlarına çekiliyorum. "Bunu böyle söylemeyi bırakmalısın."

Sırıyorum, başımı onunkine yaklaştırıyorum. "Ne gibi? *Anne gibi* mi?" Dizlerini titrettiğini bildiğim bir şekilde kelimeyi törpölüyorum. Göz bebekleri büyüyor, ağzı aralanıyor. Lanet olsun, onu öpmek istiyorum.

"Evet," diye neredeyse hırıltılı bir şekilde nefes alıyor ve gözlerimin ağzına kaymasına izin veriyorum.

"Neden?" Mırıldanıyorum. "mi?"

Nefes nefese bir kahkaha atıyor, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Dilinin alt dudağının üzerinde gezindiğini görmek, keskin bir şekilde ısırarak ve lanet olası ismimi haykırışını duymak istediğim dudak, sikimin kotumun içinde zonklamasına neden oluyor.

"İstediğimi biliyorsun," diye fısıldıyor, gözlerini tekrar benimkilere dikerek. "Teddy."

"Öyle mi?" diye soruyor, sesi yine tiz ve nefes nefese. Yanakları pembe renkte. Ne kadar da güzel.

"Seni öpeceğim," diye nefes alıyorum. Bu bir soru değil. Onu uyarıyorum.

Gözleri ağzıma kayıyor ve sonra yavaşça, çok yavaşça, tekrar benimkine kayıyor. Ve sonra başını sallıyor. "Tamam..."

Bebegini bir kolumla tutarken, boştaki elimi ensesini avucumun içine alana kadar yukarı kaydırıyorum, ağzımı onunkine yaklaştırırken başını kendime doğru çeviriyorum. Dudaklarını nazikçe yudumluyorum, tekrar tekrar, sonunda oyalanıyorum, dudaklarının altımda açıldığını hissedene kadar bastırıyorum. Dilimi ağzının içine sokarak, onun tadına bakıyorum. Sadece bir anlığına. Ağzının hissi ve dudaklarının tadıyla kendime öfkeli bir sertlik verecek kadar uzun bir süre.

İsteksizce geri çekiliyorum. Kahretsin, onu sonsuza dek öpebilir ve bundan bıkmayabilirdim. Parmaklarımın arkasını yanağında gezdirirken, gözlerini açtığında gülümsüyorum. Yüzünde az önceki bakış vardı. Yumuşak ve dingin. Mutlu.

Bu bir uyuşturucu gibi, artık tadına baktığım için kesinlikle karşı koyamayacağımı biliyorum. Onu böyle mutlu eden kişi olmak istiyorum.

Ve kahretsin, ama bunu yaptığımdan emin olmak için ne gerekiyorsa yapacağım.

CHAPTER 31

Teddy

Erkekler yemek biter bitmez biz kızları Xander'ın dubleksinden kovdular, bulaşıkları yıkamamıza izin vermediler - ve ben kimim ki buna karşı çıkayım - bu yüzden son şarabımızın ve sessiz kız zamanımızın tadını çıkarmak için kendimizi dışarı atmamıza izin verdik. Dubleks dairemin arka sürgülü kapısının dışındaki küçük veranda masasının etrafında oturmuş gülüp sohbet ediyorduk ve ben o kadar mutluydum ki bu biraz rahatsız ediciydi. Uzun zamandır böyle hissetmemiştim, neredeyse yabancı geliyor.

Aramızdaki küçük cam masanın üzerinde bir citronella mumu yanıyor, alevi akşam havasını hafifçe karıştıran hafif esintide titriyor.

Sandalyemde arkama yaslanıp iç geçiriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Çocuklarımı gerçekten yatırmalıyım ama o kadar rahatım ki kalkmak istemiyorum."

Violette onaylarcasına mırıldanıyor, ancak hiçbirimiz harekete geçmiyoruz. "Biliyorum, Hols'u da eve götürüp yatırmalıyım. Ama bu güzel bir şey. Rahatlatıcı." İçeriden adamların konuşmalarını ve çocukların gülüşmelerini duyabiliyoruz.

Xander'ın evinde akşam yemeği tabaklarını temizliyorlar.

"Her şeyi tek başıma yapmak zorunda olmamak güzel," diye itiraf ediyorum sessizce, gözlerim hâlâ kapalı, başım arkaya eğik. "Bunu yüksek sesle söylemem beni kötü bir insan mı yapıyor?"

"Hiç de değil," diyor Scottie usulca ve sonra elinin benimkini hafifçe sıkıldığını hissediyorum. "Tüm bunları aylardır tek başına yapıyorsun Teddy. Sorun değil.

başkasının sana yardım etmesine izin ver. Özellikle de bunu yaparken bu kadar seksi görünüyorlarsa."

"Xander'dan mı yoksa kardeşimden mi bahsediyoruz?" Ona bakmak için tek gözümü açarak soruyorum. Gülüyor, başını geriye doğru eğiyor.

"Pfft, ben bizden bahsediyordum," diye gülüyor, omuzlarını silkiyor. Sırıtiyorum, sonra göz kapağımın tekrar kapanmasına izin veriyorum. "Cal çocuklarına bayılıyor bu arada."

"Umarım öyledir," diye hafifçe gülerek başımın arkasını sandalyenin arkılığına . "Kendisine yeğen vermem için bana yalvaran . Onları şımartıp sonra da şekerle kafayı bulmuş bir şekilde eve göndermeyi seviyor."

Scottie bir kahkaha atarak başını sallıyor. "Gerçek bu değil mi?"

Bir süre sessiz kaldık, içerideki adamları ve çocukları dinledik. Rastgele bir araya getirilmiş gibi görünen ama bir şekilde çok doğru hissettiren bu tuhaf, yamalı aile.

Başparmağımı parmağımdaki evlilik yüzüğümün pürüzsüz alt kısmında gezdiriyorum ve sonra yüzüğüme bakıyorum. Derin ve sakin bir nefes alarak, solmakta olan alacakaranlığın içinde, benim için kız kardeş gibi olan iki kadına fısıldıyorum: "Darmadağın olmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim çocuklar. Tüm bunlar çok kafa karıştırıcıydı. Hem kafamda hem de kalbimde. Yargılamadan konuşmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Sen bir pislik değilsin, sen bir insansın," diyor Vi nazikçe, elimi sıkmak için uzanarak. "Ve burası yargılamadan arındırılmış bir bölge. Bunu biliyorsun."

Hiçbirimiz başka bir şey söyleyemeden, Xander'ın evinin içinden öfkeli bir çılgılık geliyor ve ben iç çekiyorum. "İşte bu benim annem."

Yandaki sürgülü kapı açılıp kapanıyor ve ardından Cal kollarında artık tamamen uyanmış ve acıkmış Bea ile duvarla çevrili bölmede beliriyor. Daha önce içtiğim ikinci küçük kadeh şaraptan sonra su içmeye başladığım için kendime sessizce teşekkür ediyorum.

"Tamam, tamam, küçük bayan huysuz pantolon," diye mırıldanarak onu bana getirdi. "Anlıyorum, şu anda en az sevdiğin kişi benim."

"Sadece çalışan meme uçların olmadığı için," diye gülüyorum, hafifçe alay ederek. Burnu kırışıyor ve boğazının arkasından rahatsız edici bir ses çıkarıyor, bu da Vi ve Scottie'yi güldürüyor.

Onu tutuyorum ve ben karanlıkta üstümü ayarlarken birkaç saniye boyunca daha çok ağlıyor. Cal bakışlarını kaçırıyor ve saniye sonra Bea'nın öfkeli yaygaraları aniden kesiliyor. Üstümdeki bolluğu ayarlıyorum.

Akan tişört ikimizin de üzerindeydi ve bir mucize eseri tişörtü başından çıkarmaya çalışmadı.

Cal ellerini Scottie'nin omuzlarına koyarak masaj yapıyor ve Scottie inleyerek çenesi neredeyse göğsüne değene kadar başını öne eğiyor. Cal kıkırdıyor. Alacakaranlık etrafımıza tamamen yerleşmiş, tek ışık masanın ortasında duran tek citronella mumu, ancak karanlığı kırmak için çok az şey yapıyor, her birimizi derin gölgelerle örtüyor.

Kardeşim çenesini Xander'ın tarafına doğru çentikledikten sonra soruyor: "Yatmak için eve gelmelerine hazır mısınız? Penny kanepede sızıp kaldı."

"Muhtemelen öyle olmalı," diyorum başımı sandalyenin arkasına yaslayarak. "Bana buradaki işimi bitirmem ve gece için üstünü değiştirmem için birkaç dakika ver, sonra gelip onları alabilirim."

Cal, Scottie'nin başının tepesine bir öpücük bırakmadan önce omzumu sıkmak için eğilerek, "Hallettik," diyor. Köşede gözden kayboluyor.

"Bu harika," diye mırıldanıyor Vi, sandalyesinde daha da alçalarak gözlerini kapatıyor. "Çocuk görevini devralmalarına kesinlikle alışabilirim."

Kıskançlıktan göğsüm sıkışıyor. Erkeğiyle birlikte eve gidebiliyor, bir aile olarak, üçü birlikte. Bir saat içinde yine yalnız olacağım. Çocuklarımı yatırıp sonra da tek başıma yatacağım. Her gece olduğu gibi. Bea'yı bir taraftan diğerine geçirirken iç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. En azından sürdüğü sürece düşünmesi eğlenceliydi.

Sonunda karnını doyurduğunda onu omzuma kaldırıyorum ve karnı yatışana kadar sırtını hafifçe ovuyorum ve sonra ayağa kalkıyorum. İki kadın da beni takip ediyor ve Violette'i tek kolumla kucaklayıp, Xander'lara gitmeden önce hafta içinde kahve içmek için buluşma sözü vererek vedalaşıyorum. Bebeğin altını değiştirmek ve ona ayaklı bir pijama giydirmek için kendi evime giriyorum. Onu yanımda oturma odasına taşıırken, Dalton sürgülü kapıdan Cal ve Scottie'nin önünde içeri girdiğinde gülümsüyorum. Xander kollarında uyuyan Penny'yi kucaklamıştı.

"Minik terör büyük köpeklerle takılamadı," diye kıkırdıyor, kaslı omuzlarını silkiyor, sonra bana göz kırpmıyor. "Onu nerede istersin?"

"Yatağında," diyorum, çenemi koridora doğru uzatarak. Ben giderken Xander'ın ağır ayak sesleri arkamdan geliyor, o koridorun ışığını açarken

yatak odasına girer. "Bu kıyafetlerle uyuyabilir. Üzerini değiştirmeye kalkarsam uyanır ve bütün gece ayakta kalır."

Onu yatağa yatırıyor ve yorganla üzerini nazikçe yatırıyor. Yatağının yanındaki gece lambasını yakıyorum ve sonra olabildiğince sessiz bir şekilde odasından çıkıyoruz.

"Dalton, dişlerini fırçala ve yatağına git lütfen." Dalton başını sallayarak Cal ve Scottie'ye döner. Scottie onun saçlarını nazikçe karıştırır ve Cal yumruğunu uzatır, Dalton da kendi yumruğuyla ona vurur.

Cal ve Scottie, "İyi geceler dostum," diyor.

"İyi geceler Cal Amca, iyi geceler Scottie Teyze," diye sırtıyor Dalton, sonra Xander'a bakıyor, o da yumruğunu uzatıyor. Dalton'ın sırtışı Xander'ı yumruklamadan önce daha da genişlediğinde göğsüm çatlıyor. "İyi geceler, Xander. Bana sopayla yaptığın numarayı gösterdiğin için teşekkürler."

"Tabii ki. Çalışmaya devam edersen gelecek yıl çok başarılı olacaksın. Gelecek sezon Detroit Seattle'la oynamaya geldiğinde bir bahar maçına yetişmeye çalışacağız," diyor ellerini ön ceplerine sokarak. Kahretsin, kalbim...

Dalton'ın kahverengi gözleri irileşiyor ve Xander'ın kilerle benimkiler arasında gidip geliyor. "Ciddi misin? Bu harika olurdu!"

Xander omuz silkerek sırtıyor. "Annen için sorun olmadığı sürece, elbette. Belki amcan da bizimle gelebilir."

Dalton bir sıçrama yapar ve heyecanla yumruğunu havaya kaldırır. "Evet, Cal Amca! Bizimle gel!"

"Bahar sporları hakkında endişelenmeye başlamadan önce sonbahar ve kışı atlatalım," diye gülüyorum, kolumu oğlumun omzuna koyup sıkıyorum. "Pekâlâ koca adam, gerçekten yatma vakti geldi." Başının tepesine bir öpücük bırakıyorum ve koridordan banyoya doğru sekmeden önce beni ortasından sıkıyor. Gözlerimi deviriyorum ve Xander ile Cal'a bakıyorum. "Neye başladığının farkında değilsin."

İki adam da kıkırdıyor. Bea artık tamamen uyanık ve eskisinden çok daha mutlu, ama şimdiden bu kadar uzun süre uyumasına izin verdiğim için pişmanlık duyuyorum. Şimdi saatlerce ayakta kalacak. Küçük kollarını Cal'a doğru deli gibi sallıyor.

"Oh, *şimdi* beni gördüğüne seviniyorsun," diye mırıldanıyor ekşiyerek, ama onu kolumdan çekerken gözleri parıldıyor.

Dalton kafasını koridordan çıkarır. "Herkes iyi geceler. İyi geceler anne."

"İyi geceler dostum, seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, ona gülümseyerek. El sallıyor ve sonra kapısı kapanıyor. Xander, Cal ve Scottie'ye dönüyorum. Scottie hızlıca sarılmak için eğiliyor, sonra bir kolumu Cal'in beline dolayarak ona da sarılıyorum. O da beni nazikçe sıkıyor. "İyi geceler çocuklar. Geldiğiniz için teşekkürler."

"Bu hafta Vi'yle kahve içelim mi?" Scottie soruyor, ben de gülümseyerek başımı sallıyorum ve onları ön kapıya doğru yönlendiriyorum. "İyi geceler çocuklar!"

Cal, her iki yanağına da bir düzine öpücük kondurduktan sonra kapıya vardığımızda Bea'yı nihayet geri veriyor. Büyük yumuşacık şey onun minik parmağına dolanmış.

"Yakında görüşürüz kardeşim," diyor ve eğilerek fısıldıyor, "istersen kışına tekmeysi basabilirim."

"Buna gerek yok," diye fısıldıyorum, gözlerimi devirerek. Pazusunu sıkarak, "Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum.

"Aynen."

Xander onlarla birlikte çıkıyor ve bana son bir kez bakmak için dönüyor. "Bu gece için tekrar teşekkürler. İyi geceler, Xander."

"İyi geceler Teddy." Sesi orta yerimi sarıyor ve kapının kenarına tutunduğum parmaklarımın titremesine neden oluyor. Gözleri lazer gibi yüzüme odaklanmış. Kardeşimin ve Scottie'nin önünde öpücük isteyemeyecek kadar korkak olduğum için sadece gülümsüyorum ve kapıyı kapatıyorum. Uzun bir nefes veriyorum, kapalı kapıya yaslanırken yanaklarımı şişiriyorum. Kapının ardında mırıldandıkları sözleri duyabiliyorum ama onlar uzaklaşırken sesler de azalıyor.

Bebeğime bakarak mırıldanıyorum: "Hadi civcivim, annenin de yatmaya hazırlanma geldi."

Bea'yı da yanıma alarak, yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçalarken onu banyoda yerdeki zıplama koltuğuna oturtuyorum, ardından kıyafetlerimi çıkarıp en sevdiğim emzirme sütyenimle birlikte bir çift uyumlu erkek şortu giyiyorum. Bornozumu üzerime geçirip belimden bağlıyorum ve sonra yatağı yerleşiyoruz. O bir kez daha emzirirken kindle'ımda bir şeyler okuyorum ve sonra ışık gibi sönüyor. Onu Penny ile paylaştığı odaya taşıyorum, elimden geldiğince nazikçe yatırıyorum ve odadan gizlice çıkıyorum. Rahat bir nefes alarak mutfığa gidiyorum.

Sürgülü veranda kapısının camına hafifçe vurulunca irkilerek başımı çeviriyorum. Camın diğer tarafında, Xander karanlıkta duruyor ama lambanın ışığı yüz hatlarını belirginleştiriyor. Bir elini havaya kaldırmış, emziğe bağlı küçük pembe bir köpek yavrusu orada asılı duruyor. Gözlerimi devirip gülümsüyorum ve kapıya doğru yöneliyorum.

Çekip açarak gülüyorum, "Bu lanet köpek yavrusu. Yemin ederim günde en az bir kere kaybediyoruz."

"Bunu fark ettiğime sevindim," diye kıkırdıyor ve Bea'nın rahatlatıcı eşyasını bana uzatıyor.

"Bu gece için teşekkür ederim," diye mırıldandım sessizce. "Tüm bunları yapmak zorunda değildin ama yine de minnettarım."

Bir omzunu kapının pervazına yaslayarak kollarını göğsünde kavuşturuyor ve gözlerinin yüzümde gezindiğini, sonra aşağıya indiğini, sonra tekrar benimkine tırmandığını çok iyi fark ediyorum. Sertçe yutkunuyorum, pembe tıkaç ellerimin arasında tutarken parmaklarım hafifçe titriyor.

"İyi vakit geçirdim," diyor sessizce, sesinin o derin, boğuk tınısı karnımdaki kelebeklerin deli gibi çırpınmasına neden oluyor. "Çocukların harika, Teddy. Onlarla harika bir iş çıkarmışsın."

"Dalton'ı maça götürmeyi teklif ettiğin için teşekkürler," diye mırıldanıyorum, pelüşü parmaklarımın arasında sıkarak. Gülümsemeye çalışıyorum ama titrek. "Logan'ın onu bu yıl götürmesi gerekiyordu ama..." Başımı sallıyorum ve yüzümdeki gülümsemeyi geri kazanmaya zorluyorum. "Programının çılgınca olduğunu anlıyorum ama teklifin için minnettarım, gerçekleşmese bile-

"Neden olmasın ki?" diye soruyor, kara kaşları gözlerinin üzerine iniyor. Biraz daha dik duruyorum, ses tonundaki keskinlik beni hazırlıksız yakalıyor.

"Demek istediğim, bu daha çok uzun bir yol Xander," diye fısıldıyorum, alt dudagımı dişlerimle sıkarak. "Bundan yedi, sekiz ay sonra."

"Ve?" diye soruyor ayaklarını kaydırarak, kolları hâlâ göğsünün üzerinde çapraz duruyor. Kollarının üst kısmındaki kaslar kasılmış ve lanet olsun ki elimde olmadan parmaklarımı o derin bronzlaşmış kasların üzerinde gezdirmek istiyorum.

"Xander," diye tereddütle gülüyorum ve içimi çekiyorum.

"Senin için deli oluyorum," diye devam ediyor, gözleri lazer gibi benimkilere odaklanmış. "Bu senin her parçan demek anne ve çocukların da senin bir parçan. Yangın sezonu başlamadan önce olması gerekebilir ama maça gideceğiz. Ben sözümü tutarım."

"Oh," diye fısıldıyorum, kelime bir nefes nefese ağzımdan kaçıyor. Ağzının bir köşesi sırtarak yukarı kalkıyor.

"Oh," diye tekrarlıyor, gözleri parlıyor. Kapı pervazını iterek bana doğru bir adım atıyor ve yaklaşırken beni yüzüne bakmaya zorluyor. Elleri yüzümün yanlarını kavriyor, başparmakları yanaklarımı okşuyor. Titriyorum, durduğum yerde sarsılıyorum. "Sana bıktığımı söyledim."

Bununla savaşmak Teddy. Denedim. *Lanet olsun denedim*," diye nefes alıyor ve başını sallıyor. "Çok daha fazlasını hak ettiğini biliyorum ama sana dünyayı vermeyi denemek istiyorum, güzelim. Eğer izin verirsen."

OceanofPDF.com

CHAPTER 32

XANDER

Arkamdan uzanarak avlu kapısını kapattım. Gözbebekleri kocaman açılmış, pembe dudakları aralanmış. Lanet olsun, böyle çok güzel. Ve bu lanet olası bornoz, altındaki vücudunu hayal ederken beni çılgına çevirecek kadar görmemi sağlıyor.

Avucumu düz tutarak elimi kalçasından sırtına doğru kaydırıyor, baskı uyguluyor ve onu daha da yaklaşıtıyorum. Ta ki bu görkemli beden her santimi benimkiyle aynı hizaya gelene, tüm yumuşaklığı sertliğime değene kadar. Keskin bir şekilde nefes alıyor, gözleri benimkilerin arasında gidip geliyor. Başparmağımı dolgun alt dudağında gezdirerek inliyorum ve başımı eğerek ağzını kendi ağzıma alıyorum.

Lanet olsun. Bu kadını nasıl istediğimi... hayır, bu kadına nasıl *ihtiyaç duyduğumu*. Beni tüketiyor. Her parçam onu açıklayamadığım bir şekilde arzuluyor.

Kolları boynuma dolanıyor, beni kendine çekiyor ve ben bitiyorum. Kıcını avuçlarımın arasına alıyorum, sıkıca sıkıyorum, yoğuruyorum, okşuyorum. Ellerimi onun çıplak teninde istiyorum.

Bizi çevreleyen odanın yarı karanlığında nefes nefese kalana kadar öpüşüyoruz. Oda nın karşısındaki loş bir lamba yanıyor ve sobanın üzerindeki ışık da açık. Ama odanın geri kalanı gölgelerle örtülü, biz de dahil.

Yüzü bana dönük olacak şekilde onu çevirerek ellerimi belindeki bağa indiriyorum ve düğümü yavaşça çözüyorum. İsterse beni durdurması için ona bolca zaman veriyorum ama durdurmuyor. Göğsü hızla inip kalkıyor, sırtı göğsüme sıkıca bastırıyor. Kalbim kaburgalarımın altında çılgınca çarpıyor ve aletim o kadar sert ki ona olan ihtiyacımdan dolayı ağrıyor. İnce bornozu aralayıp göğüslerini avuçlarımın arasına alıyorum, sıkıp yoğurduktan sonra meme uçlarını parmaklarımın arasına sıkıştırıyorum. Yumuşak bir çığlıkla sırtı kavislendi.

"Şşşt," diye fısıldıyorum düzensiz bir şekilde, bir elimi ağzına götürüp hafifçe kapatıyorum. Ağzımı yerleştirdiğim boynunun derisine karşı kıkırdıyorum. "Sessiz olman gerekecek Teddy."

Elime karşı başını sallıyor ve ben de ellerimi iç çamaşırı ile sütyenin arasından belinin çıplak teni boyunca kaydırarak elimi indiriyorum.

"Çok yumuşaksın amına koyayım," diye inliyorum, parmaklarımı beline doluyorum, parmak uçlarım orta kısmının yumuşak etine batıyor. Kalçalarımı kışına sürttüğümde, ona karşı ne kadar sert olduğumu hissettiğinde sessiz nefes alışının tadını çıkarıyorum. "Lanet olsun, Teddy. Beni deli ediyorsun, tatlım. Sana dokunabilir miyim?" Sağ elimi aşağıya, iç çamaşırının bandına doğru kaydırıyorum. Parmaklarım lastiğiyle alay ediyor. "Seni boşaltabilir miyim?"

Umutsuzca göğsüme doğru başını sallıyor, ağzıma uzanabilmek için başını çeviriyor. Ne açgözlü bir şey.

Elimi külotunun altından kaydırarak, parmaklarım hayalini kurduğum şeyle karşılaştığında dişlerimi alt dudağına geçiriyorum. Parmak uçlarımı dudaklarında gezdiriyorum, klitorisini hafifçe daire içine alıyorum. Ağzıma doğru haykırıyor ve ben karanlık bir şekilde sırtıyorum. Benim güzel küçük Teddy'm yüksek sesle. Bu eğlenceli olacak.

Önce bir parmağımı içeri sokuyorum, ağzına karşı nefes alıyorum. "Kahretsin Teddy, çok ıslaksın. Hepsi benim için mi anne?"

"Evet," diye haykırıyor nefes nefese, gözleri puslu ve ağırlaşmış bir şekilde bana bakıyor. "Evet, Xander."

İkinci bir parmağımı daha derine soktuğumda miyavlıyor ve dizleri titriyor. Diğer kolumu beline doluyorum, parmaklarımı sıcak kanalının içine pompalarken onu sabit tutuyorum, iç kasları etrafımda kenetleniyor. Lanet olsun, o mükemmel. Parmaklarımı G-Noktasının üzerinde gezdirerek derine itiyorum ve bana karşı titriyor, keskin bir çığlık atıyor. Yaramaz şey.

"Şşşt," diye şakağına doğru nefes alıyorum, gözlerim koridora ve onun ötesindeki kapalı kapılara kayıyor. Ağzını hafifçe kapatmak için elimi ortasından yukarı kaydırıyorum ama diğer elimin parmakları hiç durmuyor. O kadar sertim ki

Acıyor ve eminim ki boxer külotumdan sızıyor. Aminin duvarları parmaklarımı sıkıyor, küçük çırpınışlar bana yakın olduğunu söylüyor ve bittiğinde zor olacak. Burnundan soluyor, onu göğsüme doğru çekerken vücudu kendi içine doğru kıvrılıyor ve kalbinin sırtına doğru çarptığını hissedebiliyorum. Lanet olsun, parmaklarımın, dilimin, aletimin üzerine boşaldığını hissetmek istiyorum. "Seni boşaltacağım Teddy, ama sessiz olman gerek güzelim. Bunu benim için yapabilir misin? Yoksa elimi burada mı tutmalıyım?"

Elime karşı başını sallıyor, sonra anlaşılmaz bir şeyler mırıldanarak elimi sallıyor. Başımı eğmeden önce şakağına doğru sırtıyorum ve açık ağzımı boynunun kıvrımına, omzuyla birleştiği yere bastırıyorum. Parmaklarımı içine pompalıyorum, orta parmağımın pedini o noktada gezdiriyorum ve sonra elimde patlarken vücudu tekrar kendi üzerine eğiliyor. Dizleri bükülmeye başlıyor ve kollarımı onun etrafında sıkıyorum, onu kendime doğru tutuyorum, çiğ bir zevk çılgılığı atarken elim hala ağzının üzerinde kenetlenmiş durumda.

Boğuk ses neredeyse sonumu getirecekti; onun boşalma sesini ömrümün sonuna kadar hatırlayacağım. İç duvarları titreşiyor, parmaklarımı o kadar sıkıyor ki boynuna karşı inliyorum. Lanet olsun, çok iyi hissettiriyor.

"Ne kadar iyi bir kız," diye nefes alıyorum boynunun derisine karşı, parmaklarımı yavaş ve derin bir şekilde içine pompalamaya devam ediyorum, orgazmını çekip uzatıyorum. Göğsüme doğru titriyor, kendi göğsü de kabarıyor. Yüksek sesle konuşmayı bitirdiğinden emin olduğumda ağzını bırakıyorum -Tanrı çocuklarından birinin uyanıp *bunu görmesini* yasaklıyor- ve bizi çevreleyen odanın kırılğan karanlığına doğru düzensiz bir şekilde pantolon giyiyor.

Kokusunu alabiliyorum, hâlâ külotunun içinde duran ve tembelce içini okşayan elimi ıslattığını hissedebiliyorum. Kıçının yumuşak yuvarlaklığına bastırdığımda taş gibi sertleşiyorum ve o da bana sürtünüyor. Boynunu ısıriyorum, dişlerimi tenine sürtüyorum ve keskin bir şekilde nefes alıyor, duvarları tepki olarak parmaklarımın etrafında sıkılaşıyor. Boynuna karşı homurdanıyorum. "Sikeyim. *Teddy*."

Parmaklarımı içinden çekiyorum ve parmaklarımı ağzıma götürüp emerken gözlerini inanılmaz derecede açarak beni izliyor. Onun tadı cennet ve cehennemin bir araya gelmesi gibi. Onu kaynağından tatmak istiyorum.

Diğer elimi ağzından çekip avucumla boğazını kavriyorum ve onu ele geçirilmiş bir erkek gibi öperken kendime doğru çekiyorum.

"Xander," diye . "Becer beni. Lütfen."

Bu kadına sahip olmak için yıllarca bekledim ve o kollarımda, bana yalvarıyor. Bu kadar nazikçe isterken ona nasıl hayır diyebilirim ki?

"Yatak odası," diye ağzını törpüledim. "Bu güzel pembe amcığını yiyebilmem için kalçalarını açarak yatakta çıplak olmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin anne?"

OceanofPDF.com

CHAPTER 33

Teddy

Bunu yaptığıma inanamıyorum.

Bu adamın parmaklarına nasıl boşaldığıma inanamıyorum. Sanırım beynim hâlâ yarı uyuşmuş durumda. Karanlık koridorda ilerlerken, sinirlerim beni ele geçiriyor, ancak titremenin sinirlerden mi yoksa orgazmın yoğunluğundan mı kaynaklandığından emin değilim.

Yatak odamın kapısı arkamızdan kapanır kapanmaz, elleri yine üzerimde. Her yerime dokunuyor ve kavıyor, sanki ellerinin altında beni hissetmeye doyamıyormuş gibi. Bornozumunu omuzlarımdan itiyor, ayaklarımdan etrafında göllenmesine izin veriyor, sonra braletimin ön tokasını açıyor ve kayışları kollarımdan aşağı itiyor.

Göğüslerim sütyenden dışarı taşarken ağzı açık kalıyor ve sonra nefes alıyor, "Kahretsin, Teddy. Çok güzelsin."

Önümde diz çökerek külotumu kalçalarımdan aşağı indiriyor ve külottan çıkmama yardım ederken ellerimi denge için omuzlarına koyuyorum. Ta ki onun önünde tamamen çıplak kalana kadar. Ağzı karnıma bastırıyor ve ben gözlerimi sıkıca kapatıyorum, utanç tenimi ısıtıyor.

Eliyle kıcımın yanaklarından birine sert bir tokat indirdi, nefesim kesildi, gözlerim fal taşı gibi açılarak hâlâ diz çöktüğü yerden ona baktım

Önümde. Onu önümde diz çökmüş halde görmek heyecan verici, çok yakışıklı.

"Aklından çık anne. Bu gece tek düşünmen gereken birlikte ne kadar harika hissettiğimiz. Anladın mı? Merhamet dilenmeden önce kaç kez boşalabilirsin, Teddy?"

Ayağa kalkıyor, ellerini saçlarımın arasına sokuyor ve başımı yukarı kaldırıyor, böylece ağzını ağzıma bastırabiliyor, ellerinin arasında erimiş bir su birikintisi haline gelene kadar beni iyice öpüyor.

"Şu yatağa gir. Bu kalçaları benim için aç ve tatmak için can attığım şeyi görmeme izin ver."

Ona bakıyorum, iğrenç sözler karşısında şaşkına dönüyorum, gergin bir kahkaha atıyorum ama söyleneni yapıyorum.

Yukarı uzanarak gömleğini başının üzerinden çekip kenara fırlatıyor ve göğsünü, karnını ve omuzlarını sınırsızca görebiliyorum. Güçlü parmaklarının kot pantolonunu hızla çekip kalçalarından aşağı itişini izliyorum, ta ki üzerinde bir çift dar, keskin delikli siyah boxer külottan başka bir şey kalmayana kadar. Onu görmek için sabırsızlanıyorum. Kalçaları uzun ve kalın kaslı, koyu renk kıllarla tozlanmış, ancak ışıklar kapalıyken istediğim kadar göremiyorum. Ay pencereden süzülüyor ve bizi soluk gümüş bir parıltıyla aydınlatıyor. Yatağımın ayak ucunda, siyah iç çamaşırı dışında çıplak, bir eliyle kumaşın altından sikini kavrarken karanlık ve tehlikeli görünüyor.

Tıpkı istediği gibi yatakta çıtırçıplak yatıyorum ve karanlık için minnettarım. Vücudumun olmamasını istediğim her yerinin yumuşak ve yuvarlak olduğunu biliyorum ve en azından bu ilk sefer için -bunun devamının geleceğini varsayarak- bazı kusurlarımın biraz gölgede kalmasına seviniyorum.

"Lütfen, yavaş ol," diye fısıldıyorum, kelimelerim karanlıkta ancak bir nefes, gerginlik boğazımı sıkıyor. Yatağın üzerinde diz çöküyor, güzel ve güçlü bedenini benimkinin üzerine indiriyor ve tamamen bana yaslanıyor. Yanağımı okşarken kaşları endişeyle çatılıyor. "Sadece... uzun zaman oldu, Xander. Bea doğduğundan beri değil tabii ki... Bazen biraz acı verici olabiliyor, ilk başta..."

Kaşları düzeliyor ve sonra başını eğip beni şiddetle öpüyor. Saçlarını ellerimin arasına alarak inliyorum ve sonra ağzı boynumda geziniyor. Öpücüklerini boğazıma bastırıyor ve dudaklarını hissedebiliyorum.

Konuşurken hareket ediyor. "O zaman sanırım işimi yapmalı ve öyle olmadığından emin olmalıyım."

" yok, bu normal," diye onu temin ediyorum ama başını sallıyor.

"Sana acı çektirirsem kendimi asla affetmem Teddy. Seni kendim için hazırlamama izin ver, lütfen," diyerek tenimi törpülüyor. Titriyorum, parmaklarımı saçlarına gömüyorum ve onu kendime çekiyorum.

Ağızı tekrar aşağı doğru iniyor ve parmaklarımın arasında saçlarını çekiştirerek dudakları uçlarına kapanmadan önce ağzını yukarı doğru çekiyorum. Bana baktığında saçlarını bırakıyorum, ellerimi göğüslerimi örtmek için aşağı kaydırıyorum. "Xander..."

"Neden bunların tadına bakamıyorum Teddy?" diye soruyor, dudaklarını parmaklarımın arkasında gezdirerek.

İçimden şaşkın ve dehşete düşmüş bir kahkaha yükseliyor. "Çünkü."

Vücudumun üstünden bana bakarken bakışları ısınıyor, dudakları hala sol göğsümü örten elimin arkasında geziniyor. Sakalları elimin arkasını gıdıklıyor. "Çünkü neden? Daha önce izin vermiştin. O gece. Dışarıdaki sandalyede otururken. Gömleğinin içinden seni tatmama izin verdin ve sonra ağzımı onlara da sürmeme izin verdin. Neden şimdi olmasın?"

Kırık bir şekilde iç çektim. Meme uçlarımla tekrar oynarsa olacaklardan çok korkuyorum. Geçen seferkinden sonra sızdırdım ve tekrar olursa utancımdan öleceğim.

"Biliyorum... ama... olmanı istemiyorum-" Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, sol elimi bedenimden uzaklaştırdığında inliyorum. Dudakları meme ucumun üzerine kapanmadan önce dili orada, meme ucumun etrafında dolaşıyor. "Oh kahretsin."

Bu his içime kadar işliyor. Logan, Dalton'ı doğurduktan sonra meme uçlarımla hiç oynamamıştı. Hep garip olduğunu söylerdi ve ben de onu bu konuda zorlamamıştım. Ama Tanrım, bunu özlemişim.

Derin, acı dolu iniltisi göğsünden yükseliyor ve onu emerken, diliyle okşarken, endişeli düşüncelerimi etkili bir şekilde keserken meme ucumun etrafında hissedebiliyorum. Elini diğer elimden çekip parmak uçlarıyla diğer göğsümü okşarken başka bir şeye odaklanmak imkânsız. Sırtım yataktan kalkıyor ve parmaklarım tekrar saçlarına dalıp başını bana doğru tutarken acı dolu bir inilti boğazımı terk ediyor.

"Bunu ne kadar sık düşündüğümü anlatamam," diye inliyor ağzındaki tomurcuğun etrafında.

"Ciddi misin?" Gülümseyerek soruyorum, sonra dilini hızla oynattığında tekrar inliyorum.

Başını kaldırıyor ve o gözler benimkileri delip geçiyor. "Bu konuşmaya daha sonra geri döneceğiz güzelim, ama şu anda yemeğimin her lezzetli kısmının tadını çıkarmak istiyorum. Bu sadece aperatif." Ellerinden biri vücudumdan aşağı kayıyor ve kalçalarımı ayırıyor, parmakları ağrıyan merkezimi bir mıknatıs gibi buluyor. İki parmağı derine kayıyor ve sırtım yataktan kalkıyor, o parmaklarını derine sokarken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. "Bu benim giriş yemeğim, güzel kız. Ve ben ziyafet çekmeye niyetliyim. Daha önce yeterince tadına bakamadım."

"Lanet olsun," diye nefes alıyorum, parmaklarımı tekrar saçlarına gömüyorum, dilini sol meme ucumun üzerinde tekrar tekrar gezdirirken sıkıca tutuyorum, aynı zamanda parmakları içimde harika, büyülü şeyler yapıyor.

"Kahretsin," diye inliyor, başını kaldırıp diğer göğsüme geçiyor ve vücudumdan aşağı kaymadan önce ilkiyle aynı hayranlık uyandıran ilgiyi ona da gösteriyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, yatağın kenarında dizlerinin üzerine çöküp kalçalarımı omuzlarına atmasını utancımdan izleyemiyorum. Ve sonra ağzı tam orada, beni bütünüyle yutmak için yerleşmeden önce dili hızlı, hızlı hareketlerle klitorisimi kucaklamak için dışarı fırlıyor.

Tüm vücudum titriyor. Çok iyi hissettiriyor, parmakları içimde, dili, dudakları ve dişleri klitorisimde. Gözlerimi açtığımda onu kalçalarımın arasından beni izlerken buluyorum. Bu görüntü o kadar pis ve erotik ki, onun adını inliyorum.

"Kahretsin, tadın çok güzel," diye alçak sesle inliyor, dişlerini iç uyluğumun yumuşaklığına batırmak için eğiliyor. Acının şokuyla içime doğru fırlayan spazm karşısında keskin bir nefes alıyorum. Onaylayarak homurdanıyor ve acıyan yeri nazikçe öpüyor. "Parmaklarıma boşalacak mısın Teddy?" diye gevellerken gözleri üzerimdeydi. Hissedebiliyorum."

Beni parmaklarıyla beceriyor, her derin itişinde ben kıvranan, nefes nefese bir karmaşa olana kadar ağzını aşırı hassas klitorisimin üzerinde değiştiriyor ve sonra boşalıyorum. Bacaklarım omuzlarına asılı oldukları yerde titriyor ve vücudum kendi üzerine kıvrılıyor, karın kaslarım orgazmımın yoğunluğuyla neredeyse acı verici bir şekilde kasılıyor. Çığlık atmamaya çalışırken bir elim saçlarında, diğeri yanımdaki çarşafı sıkıyor.

"Şşşt," diye inliyor kalçalarımın arasından, ben kırık dökük hıçkırırken, hâlâ kontrolsüzce titriyorum. "*Tanrım*, Teddy. Benim için çok iyi boşaldın. Elimi ıslattın; ne kadar iyi bir kızsın sen."

Utanç, tenimi kızartıyor ve o yüksekte aşağı inerken her yerimi ısıtıyor. "Ohmygod."

Parmakları içimden kayıyor ve dilini düzleştirip içine batmadan önce amımda gezdirdiğinde yüksek sesle nefes alıyorum. Mide bulandırıcı bir şekilde inliyor, kolları uyluklarımın en kalın kısmına dolanarak beni kendisine bağlıyor. Adam ziyafet çekmek istediğini söyledi ve çekiyor da.

Tanrım, onun yemeği olduğum için mutluyum. Özellikle de beni daha önce hiç olmadığım kadar sert boşalttığında.

"Mmhmm," diye mırıldanıyor bana karşı. Yarım kalp atışı için eğilerek, "Yüzüme gel. Bu amcığın dilime geldiğini hissetmek istiyorum, Teddy."

Adamın istediğini inkar edemezsin. Denesem de yapamazdım. Tekrar boşalıyorum, sanki şimdiye kadar tattığı en lezzetli şeymişim gibi her damla zevki içimden çıkarırken tavana doğru boğuk bir çığlıkla paramparça .

Şu anda hiçbir şey anlamıyorum. Ter içindeyim, başımın arkası altımdaki yatak çarşafına çarpıyor ve tek söyleyebildiğim "Ohmygod, ohmygod."

Kalçalarımı yataktan kaldırıyor, kıkımın altına bir yastık itiyor ve sonra kalçalarımın arasında diz çöküp karanlık bir heykel gibi yükseliyor. Tanrım, bu adama bakmak çok güzel. Ve lanet olsun, muhteşem bir şekilde çıplak. Sikine ilk kez bakıyorum, sert, uzun ve beklediğimden çok daha büyük.

İki parmağını tekrar içime bastırarak parmaklarını iyice açıyor ve ben inliyorum, artçı şoklar hala içimde dalgalanıyor. "Benim için hazır mısın anne?" diye soruyor üstümden. Diğer eliyle sikini yumruk yapıp yavaşça pompalıyor. Ağzım kuruyor. Başımı sallıyorum. "Prezervatif Teddy, ama bu çıplak amcığı etrafında hissetmeyi gerçekten çok isterim. Daha önce hiç kimseyle çıplak kalmamıştım."

"Daha önce hiç kimseyle birlikte olmadım," diye fısıldıyorum dudaklarımı yalayarak. "Sadece şimdiye kadar..."

Başını sallıyor ve ben cümlemi bitirmiyorum. Şu anda onun adını söylemek istemiyorum. Xander'la bu anda olmaz.

"Bunu yapmak zorunda değiliz Teddy," diye fısıldıyor karanlığın içinden, sesi alçak ve acılı ama bir o kadar da anlayışlı.

"Seni istiyorum," diye nefes alıyorum, ona doğru uzanıyorum. "Seni istiyorum, Xander. Lütfen.

Beni çıplak becer. Her şeyini hissetmek istiyorum."

Aletin başını dudaklarımda gezdiriyor, ıslaklığımla kendini ıslatıyor. Kendini girişime çentikledikten sonra biraz ileri itiyor. Bir elini yanımdaki yatağa dayayarak, yakıcı bir öpücükle ağzımı yakalayana kadar vücudunun üst kısmını indiriyor.

"Çok fazla gelirse durmamı söyle Teddy," diye mırıldanıyor. Çılgınca başımı sallıyorum, kalçalarını benimkilere doğru sallayıp biraz daha içeri girerken ellerim belini tırmalıyor.

Ağzım sessiz bir miyavlamayla açılıyor, beklediğimden daha fazla geriliyor. Diğer eli enseme kıvrılıyor ve ağzımı onunkine doğru yaklaştırıyor. Öpücüğün, onun tadının ve inanılmaz derecede dolu olma hissinin içinde kayboluyorum.

"Lanet olsun Teddy, bana bunun iyi olduğunu söyle," diye dudaklarıma yapışıyor. "Çok sıkıydın, tatlım. Seni incitiyor muyum-"

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldanıyorum, ellerimi sırtında gezdiriyorum.

"Xander-" "Tekrar söyle," diye inliyor, alnını benimkine yaslıyor.

Gözlerim

onunkine kilitlenmiş. Tepeden tırnağa birbirimize bağlıyız ama bundan da öte, kalbinin benimkine çok yakın attığını hissedebiliyorum.

"Xander," diye fısıldıyorum, o içeriye doğru iterken dudaklarım onunkilere sürtünüyor. Karşılıklı zevk iniltilerimiz sessiz odada yankılanıyor. Ağzımı tekrar kendime çekmeden önce parmaklarımı sakallı çenesinde gezdiriyorum. Yastığa yaslanmış kalçalarımın yükselmesi ona daha derin bir açığı sağlıyor ve beni onun altında titretiyor. "Aman Tanrım."

Kendini yukarı iten Xander kalçalarımın arasına diz çöküyor, sonra kalçalarımı onunkilerin üzerine örtüyor. Avuçlarını ulaşabildiği her santimimde gezdiriyor, sonunda ellerini kalçalarımın dışına doğru açıldığı belimin kıvrımına yerleştiriyor, parmakları keskin bir şekilde içeri giriyor. Yavaşça çekip tekrar içeri giriyor ve bu hareketi birkaç kez tekrarlıyor. Yavaş, derin itişler vücudumun onun girişine uyum sağlaması için zaman tanıyor ve her biriyle beni çılgına çeviriyor.

Gözlerim onunkilere takılıyor, başka yere bakamıyorum. Parmakları belime dolanıyor, elleri hafifçe titriyor.

"Kahretsin, harika hissediyorsun. Çok sıkı. Sanki benim için yaratılmışsın Teddy."

Karanlık, fısıltılı sözleri içimde dalgalanmalar yaratıyor ve ben onu sıkarken ağzı açık kalıyor. Başparmaklarıyla karnımı deşiyor ve sonra çekip sertçe geri giriyor. Göğüslerim onun itme gücüyle zıplıyor ve serbest kalan çılgınlığı boğmak için bir elimi ağzıma kapatıyorum.

"Tanrım, evet," diye nefes alıyorum elimin arkasından, görüşüm bulanıklaşıyor. "Lütfen. Sadece böyle-"

Tekrar yapıyor ve sonra tutuyor, içimde nabız gibi atıyor. İçimdeki o büyümlü noktaya bastırıyor ve ben hıçkırığa ağlıyorum. Sonra hareket ediyor.

Derin, hızlı itişler, sert, kaslı kalçaları beni becerirken benimkilerin altında kıvrılıyor ve kayıyor, kalçaları benimkilere şiddetle çarpıyor. Bedenlerimiz uyum içinde hareket ediyor, sanki biz daha seslendirmeden diğerinin neye ihtiyacı olduğunu tahmin ediyormuş gibi birbirimize çoktan uyum sağlamış durumdayız.

Bu beklemediğim bir yakınlık ve beni hazırlıksız yakalayıp göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Ama bu seksten çok daha fazlası. Çok daha fazlası ve hiç şüphe yok ki kalbimin bu adam tarafından kaybedilme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu biliyorum. Kırık parçalarımı teker teker iyileştirmesi, beni parça parça yeniden bir araya getirmesi...

Ellerinden birini kalçamdan çekip avucunun düz kısmını karnımın alt kısmına bastırıyor. Avucunu kalça kemiklerimin arasından bana doğru bastırmadan önce utancımın içime akmasına izin vermek için sadece bir saniyem var.

"Oh," diye keskin bir nefes alıyorum, orgazm üzerime çökerken kalçalarım titriyor, elinin karnımdaki baskısı ve içimdeki o noktaya vurma şekli aşırı uyarılmış bedenim için bir girdaba dönüşüyor. "Oh, Xander, ben-"

"Evet," diye homurdanıyor, daha hızlı, daha sert itiyor, elini karnıma biraz daha bastırıyor. Bu his beni içine çekiyor. "*Hadi anne. Ver onu bana. Siktir, lütfen Teddy, bu amcığın sikimi sıkıtiğini hissetmeme izin ver-*"

Paramparça oluyorum, sırtım yataktan kalkıyor, kalçalarım şiddetle titriyor. Hareketleri hafifçe yavaşlıyor ve onun da titremesini izliyorum, ağzı açık kalırken başı geriye düşüyor.

"Kahretsin, ne kadar iyi bir kız sikimin üzerine geliyor Teddy. *İyi kız.*"

Sığ, yavaş itişlerle kalçalarını benimkilere doğru sallıyor. Yıldızlar görüyorum ve lanet bir maraton koşmuş gibi nefes nefese kalıyorum. Bu adamın üzerimde yarattığı büyü.

Dirseklerinin üzerine düşüyor ve kollarını omuzlarımın altından geçirerek ağzını benimkine çarpıyor. Bu öpüşme neredeyse vahşice, sanki yeterince yaklaşamıyormuşuz gibi. Parmaklarımı saçlarına gömerek, "Lütfen," diye inliyorum. "Lütfen."

"Lütfen ne, güzelim?" diye ağzımı tırmalıyor. "Neye ihtiyacın var? Yumuşak ve yavaş mı?" Başımı sallıyorum ve o da bana karşı sırtlıyor. "Sert ve hızlı mı?" Çılgınca başımı sallıyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. Dudağımı ısırp dişlerinin arasında emiyor, sonra beni tekrar öpüyor. "Bana tutun anne. Sakın bırakma."

Onu kendime sımsıkı sararken hıçkırarak ağlıyorum, içime sert, derin ve hızlı bir şekilde giriyor, vücutlarımız birbirine çarpıyor. Birlikte hareket ettikçe ter vücutlarımızı kayganlaştırıyor ve ben yine o sınırı aşmak üzereyken, bir eliyle boğazımı sıkıp yüzümü onunkine doğru eğiyor.

"Geleceğim Teddy. Nereye istiyorsun?"

Delirmiş ve boşalmama saniyeler kalmışken tek yapabildiğim hıçkırarak ağlamak. "Durma," diye yalvarıyorum.

"*Teddy*," diye sertçe bağılıyor, parmakları boğazımı sıkıyor. Vücudum sıkılaşıyor ve orgazmımın arttığını hissedebiliyorum. Evet, evet, evet... "Nerede. Nerede. Sen. İstiyorsun. Benim. Cum?"

"Üzerimde. İçimde. Umurumda değil, sadece durma!" Hıçkırarak ağlıyorum ve sonra tekrar, öncekinden daha sert bir şekilde boşalırken alnımı omzuna koyuyorum. Tüm vücudum titriyor, içimdeki kaslar onun sertliğinin etrafında kasılıyor.

"Şşşt," diye hırıltılı bir şekilde inliyor, parçalanırken yüzümü omzuna bastırıyor. Dişlerimi omzuna gömüp beni unutulmaya terk ederken çıkardığım sesleri bastırmaya çalışıyorum, o da acıyla homurdanıyor ama elimden bir şey gelmiyor. "Oh lanet olsun, evet, anne-"

Tekrar sokuyor, sonuna kadar, sonra tutuyor. vücudu geriliyor ve sonra titriyor, derin iniltisi alçak ve gırtlaktan geliyor ve o da boşalırken bunu hissedebiliyorum. Alnı omzumun yanındaki şilteye düşüyor, ağır, soluk soluğa nefes alırken dudakları aralanıyor.

"Lanet olsun," diye nefes nefese boğazının derisini öpüp acısını dindiriyorum. "Bu..."

Şakağıma bir öpücük kondurmak için eğiliyor, sonra saçlarımı terden ıslanmış yüzümden uzaklaştırıyor. "Biliyorum," diye fısıldıyor kabaca, dokunuşu yumuşak. "*Sen inanılmazsın* Teddy. O kadar mükemmelsin ki."

Kalplerimiz birlikte atarken kollarına sarıldım ve kendimi onun sözlerine inandırdım.

Çünkü burada, karanlıkta, sessizlikte, Xander Macomb'a aşık olduğumu kendime itiraf edebiliyorum ve onun da bana aşık olduğuna inanmayı çok istiyorum.

CHAPTER 34

XANDER

Teddy'ye "Burada kal," diyorum, ondan ayrılıyor ve yataktan iniyorum. Ebeveyn banyosunda kayboluyorum, sonra temiz bir bez bulup suyu ılık hale getiriyorum. Kendimi temizledikten sonra ılık, ıslak bezi yatak odasına geri götürüyorum. Teddy çarşafı vücudunu tamamen örtecek şekilde çekmiş, ama bunun benim için geçerli olmayacağını henüz farkında değil. Bu üzerinde çalışacağımız bir şey.

Çarşafı ayaklarının yanından çekip vücudundan aşağı indirdiğimde nefesi kesiliyor ve henüz hayranlığımın bitmediği şeyi ortaya çıkarıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldıyor, sesi boğuk.

İçime bir sarsıntı gönderiyor ve aletimin tepki vermemesini istiyorum.

Aşağı çocuk. Yatakta yanına diz çökmeden önce ona basitçe "Seninle ilgileniyorum," diyorum. Elim kalçasında geziniyor ve onları ayrılmaya zorluyor. Yastıklara yaslanıp dudaklarını içeri kıvrıyor ve bana bakıyor, gözlerinde yine aynı gerginlik var. Sonunda bacaklarının açılmasına izin verdiğinde, onu yaptığım dağınıklıktan temizlemek için zaman ayırıyorum.

"Sana zarar vermedim, değil mi?"

I?"

O zaman gözleri yumuşuyor, hayatımın geri kalanını tadına bakarak geçirebileceğim ağzının köşeleri yukarı kalkıyor. "Hayır."

"Güzel," diye nefes alıyorum, avuç içimi kalçasında ve belinde gezdiriyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. Parmaklarımı vücudunun her çıplak, yumuşak santimi boyunca gezdirmeyi bırakmak fiziksel olarak bana acı veriyor. O benim en kötü bağımlılığım ve bundan kurtulmak için hiçbir şansım yok. Eğilip onu yavaşça, derinden öpüyorum.

Bu kadın için gidiciyim. Akıl, beden, ruh. Hepsi onun. Henüz bilmeseydi bile.

Dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra ayağa kalkıyorum ve yatağın etrafında dönerek eğilip iç çamaşırlarımı, kot pantolonumu ve tişörtümü alıyorum.

Yatakta dik oturuyor, çarşafı göğüslerini örtecek kadar yukarı çekiyor, gözleri kocaman açılmış beni izliyor. "Gidiyor musun?"

"Çocuklar buradayken burada kalmamı istemeyeceğini düşündüm."

Başını sertçe salladıktan sonra gözlerini kucağında birbirine dolanmış parmaklarına indirdiğinde yaptığım işi bırakıp ona bakıyorum. Çarşafı kollarının altından göğsünün üzerine sıkıştırmış.

"Doğru. Elbette," diye fısıldıyor. "Bana bornozumu uzatır mısın lütfen?"

Lanet olsun. Omuzlarını kamburlaştırıp kendi üzerine kıvrılıyor ve kendini küçültüyor. Bunu yapmasından nefret ediyorum, sanki ne kadar muhteşem olduğunu anlamıyormuş gibi. Yatağın kenarına oturuyorum, çenesini parmağımla başparmağım arasında kavırıyorum ve tekrar bana bakması için yüzünü yukarı kaldırmaya zorluyorum.

"Hey. Yapma bunu," diye fısıldıyorum, bakışlarım yüzünde geziniyor. Sertçe yutkunuyor ve göğsümde bir çatlak açılıyor. O zaman hızlıca ayrılışımın ona nasıl görünmesi gerektiğini anlıyorum. Başparmağımla alt dudağının kıvrımında gezdirerek, "Çocukların beni burada görmesini istemeyeceğini düşünmüştüm... ama istediğin buysa, burada kalıp sana sarılmayı tercih ederim. Henüz seni bırakmaya hazır değilim."

Alt dudağı titriyor ve onu nazikçe öpmek için öne doğru eğiliyorum. Hafifçe başını sallıyor. "Evet, lütfen."

"Buraya gel," diye fısıldıyorum ağzına, o lanet çarşafı tekrar vücudundan onu kucağıma sürüklüyorum. Bir elimi parmaklarını şimdi karmakarışık olan sarı dalgalarının arasından yukarı doğru kaydırarak, parmaklarımı saç tellerinin içine sokuyorum ve hareket alanını kısıtlayarak gergin bir şekilde çekiyorum. Ağzı benimkinin altında yumuşak, soluk soluğa bir nefesle açılıyor ve ses doğrudan sikime gidiyor. Dudaklarını yudumluyorum. "Seni ne mutlu edecekse onu yapacağım Teddy. Eğer

Bu da bütün gece bu yatakta sana sarılarak uyumak ve Dalton bizi yakalamasın diye erkenden sıvışmak anlamına geliyorsa, ben de öyle yapacağım."

Hafifçe, neredeyse tereddütle gülüyor, dudakları dudaklarımı gagalıyor, sanki o da kucaklaşmayı sonlandırmayı anlayamıyormuş gibi. Elleri çenemi destekliyor, tırnakları sakalımı hafifçe çiziyor. Kollarımdan aşağı tüylerim diken diken oluyor.

"Sana gerçekten kızgıyım," diye fısıldıyor ama ses tonu tam tersini söylüyor. Kıkırdıyorum ve kollarımı ona doluyorum. Kollarımda kendini çok iyi hissediyor.

"Öyle mi? Nedenmiş o?" Alay ediyorum.

"Çünkü onlar şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmlardan bazılarıydı," diye gülüyor ve yüzünü boynumun kıvrımına bırakıyor.

"Ve bu kötü bir şey mi?" Ben de gülerek soruyorum.

"Hayır," diye sessizce takılıyor, "ama bu seni yanımda tutmak istememe neden olacak."

Alnına bir öpücük kondurarak fısıltıyla tekrarlıyorum: "Bu kötü bir şey mi?"

Teddy yavaşça nefes alıyor, göğüs kafesi nefesle birlikte genişliyor, sonra yavaşça bırakıyor, dudakları boynumun yan tarafında geziniyor. Kalbim göğsümde ağır ağır çarpıyor. Kelimeleri söylememiş olsa da, ne söylemediğini biliyorum.

O da ben de biliyoruz ki ikimizin de benim garanti edemeyeceğim bir şeyi isteme olasılığı çok yüksek.

CHAPTER 35

Teddy

Vızıltı beni uyandırıyor ve inleyerek alarmımı kapatmak için uzanıyorum.

Telefonumu kaydırarak ona bakıyorum, gözlüklerim olmadan görüşüm bulanık, çünkü kapanmıyor. Ne oluyor be? Gözlerimi kısıarak telefon ekranımın parlaklığına baktığımda saatin daha sabahın dördü olduğunu fark ediyorum. Neden alarmım sabahın dördünde çalıyor?

Arkamdan gelen ağır, derin bir iç çekiş beni hareketsiz bırakıyor, kalbim kulaklarımda çarpıyor. Oh lanet olsun. Xander...

Diğer tarafa yuvarlanırken yatak ağırlığının altında kayıyor ve sonra arkamda tekrar uzanırken telefon ekranının ışığı parlıyor ve alarmımın değil Xander'ın telefonunun çaldığını fark ediyorum.

Telefonu açtığına tek cevabı "Evet?" oluyor. Sesi uykudan dolayı sert ve boğuk ve bu saatte arayan her kimse yeni uyandığı gerçeğini saklamaya çalışmıyor. Kendimi tekrar yastığıma bırakıyorum ve omzumun üzerinden ona bakarak yarı sırtüstü dönüyorum. "Oregon mu? Kaç dönüm? Kahretsın. Tamam."

Dirseğine yaslanarak bana doğru dönüyor ve çıplak omzumun ucuna bir öpücük konduruyor. Kalbimi göğsümde hoplatıyor ve karnımdaki kelebekler şu anda durumda. Kiminle konuşuyorsa onu dinliyor.

ama dudakları pazumun ve omzumun arkasında geziniyor.

Omzumun ucunu ısıyor ve odanın karanlığında soluk soluğa kalmama neden oluyor. "Ekibe haber veririm. Teşekkürler Marty. Birkaç saat içinde yola çıkacağız."

Kalbim sıkışıyor. Gitmesini istemiyorum. Burada olmasını seviyorum ama şimdi gitmesine izin vermek zorundayım. Scottie ve Vi bunu nasıl yapıyorlar? Kaçınılmaz olan gerçekleşmeden önce tüm bunlarla yüzleşmek için birkaç günüm daha olur diye düşünmüştüm. Bu işi yaptığını biliyorum, bu işi *sevdiğini* de biliyorum. Ama lanet olsun, ben bencilim ve onun güvende olmasını istiyorum. Burada. Benim yanımda.

Arama kesiliyor ve eli yorganın altından çıplak bedenime kaymadan bir saniye önce telefonunu fırlatıp atıyor. Kolunu belime dolayarak sırtımı göğsüne doğru çekiyor, ağzı alçalarak boynumun ve omzumun kıvrımlarına yerleşiyor. İç çekerek ona doğru yerleşiyorum, ancak kalbim onun sert uzunluğunu kıcımda hissettiğimde göğsümde çarpıyor. Bana sürtünüyor, boynumun kıvrımına doğru inliyor.

"Yalan söylemeyeceğim, uyanmak hoşuma gidiyor," diye fısıldıyor tenime karşı, kolunu belime doluyor. Göğsümü avuçlayıp hafifçe sıkıyor.

"Öyle mi?" Nefes nefese sordum. "Ne gibi?" "Seninle," diye geveliyor.

"Çıplak."

"Yani kıyafet giyseydim hoşuna gitmez miydi?" Meme ucumu çekiştirirken sesim kısık ve ince, alay ediyorum.

"Hiç de değil, sadece bunu yapmak daha uzun sürer-" mırıldanıyor, elini amımı avuçlayana kadar vücudumdan aşağı kaydırıyor. Alçak sesle inliyor, sesi sırtıma ve kulağıma çarpıyor. Parmakları kolayca içeri kayıyor. Sırtım dikleşiyor ve kalçalarım ayrılarak ona daha iyi erişim sağlıyor. "Sen benim için yaratılmışsın Teddy. Çok ıslak. Çok yumuşak. Çok sıkı."

Ben yüzüstü yatana kadar bizi yuvarlayarak sırtıma uzanıyor, dizleri iki yanımdaki yatağa gömülüyor. Aramıza uzanarak elini kıcımlın kıvrımında gezdiriyor, sonra parmaklarını kalçalarımın arasına sokuyor. Kollarımı başımın altında birleştirip yanağımı yanaklarıma bastırıyorum.

"Seni böyle becerebilir miyim?" diye soruyor şakağıma doğru. Başımı sallıyorum, kalçalarımı oynatıyorum ve sonra sikinin geniş, küt başı amımın girişine bastırırken inliyorum. "Ağrın mı var? Seni incitmek istemiyorum-"

"Hayır," diye fısıldıyorum, omzumun üzerinden ona bakabilmek için başımı çeviriyorum. "Lütfen, Xander. Bana kırılabilirmişim gibi davranmayı bırak."

"Nasıl istersen anne," diye inliyor karanlık bir sesle, dişleri omzumun etli kısmına batmadan hemen önce. Acı dolu çığlıgımı yatağa bastırıyorum ve sonra o kabzasına kadar içime girerken dudaklarımdan coşku dolu bir inilti kopuyor. Derin ve sert itişlerle içime girmeden önce bana alışmam için sadece bir an veriyor. "Lanet olsun, Teddy. Lanet olsun, çok mükemmelsin. Sikimi çok iyi alıyorsun, güzelim. Hem de çok iyi."

Ellerinden biri altımdan kayarak boğazımın ön kısmını avucunun içinde kavıyor. Parmakları biraz sıkılaşıyor, tüm bunların kötülüğü karşısında tekrar inliyorum. Şimdiye kadar yaşadığım her şeyden çok farklıydı. Kocamla seksin kötü olduğunu söylemiyorum, ama böyle bir şey değildi. Tamamen tüketiyor ve Tanrım, adam ne yaptığını biliyor. Beni becerdiği açı, bacaklarımdan titremesine ve ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden olan o noktaya çarpıyor.

"Boşalmanı istiyorum. Sikimi dölünle ıslat ki ben de seni benimkiyle boyayabileyim," diye sertçe söyleniyor, kalçaları belirlediği hızla hiç vazgeçmiyor.

Parmaklarım altımdaki çarşafı yumrukluyor. İğrenç sözleri beni uçurumun kenarına gönderiyor.

"Xander," diye nefes alıyorum, sesim hâlâ boğazımı saran el yüzünden boğuk çıkıyor. Çok yaklaştım.

"Evet, güzelim?" diye soruyor, ağzını çeneme bastırarak. Göğsü sırtıma sıkıca bastırıyor ve güçlü hareketlerinin her biriyle gerilen ve gerilen her kas dalgalanmasını hissedebiliyorum. İnliyor, alçak ve ilkel. Gözlerimi sıkıca kapatarak haykırıyorum, bedenim serbest kalmaya doğru savruluyor. "Siktir, seni hissedebiliyorum anne. Çok iyi yapıyorsun, sikimi bu kadar derine alıyorsun. Aferin kızıma. Aferin sana Teddy."

Yüzümü yatağa gömüp çılgılık atmamaya çalışıyorum ama içimden geçen orgazm o kadar yoğun ki bayılacağımdan korkuyorum. Sıkıca kapalı göz kapaklarımdan ardında yıldızlar patlıyor ve sonra eli boğazımdan kayboluyor. Vücudum sarsılıp titrerken, ayak parmaklarımdan kıvrılırken, kırık bir şekilde nefes alarak hıçkırıyorum.

Kendini sırtımda tutarken kolları sertleşiyor, kalçaları bir, iki kez daha benimkilere çarpıyor, sonra boğazının arkasından gelen hırıltıya benzeyen bir iniltiyle sakinleşiyor. Uzun aralıklarla boşalıyor, içimi dolduruyor ve içimde zonklamasının verdiği hisle ürperiyorum.

"Ohmygod. Ohmygod, Xander..."

Göğsünü bir kez daha sırtıma bastırana kadar alçalıyor, arkamdan derin nefesler alıyor, kollarını bedenime doluyor, beni yakın tutmak için göğsümün altından geçiriyor. Dudakları boynumun arkasında, omzumda geziniyor. Yüzüm hala çarşafa gömülü ve ben nefes nefese kalmış, titreyen bir karmaşayım.

"Lanet olsun, Teddy. Çok mükemmelsin, tatlım. *Çok mükemmelsin.*"

Gülmeye başlıyorum, sonra hareket iç duvarlarımı hala içimde gömülü olan uzunluğunun etrafında sıkarken inliyorum. Yanaklarıma bir kızarıklık yayılıyor. "Çarşaflarımı kirlettim."

"Sanırım bu dağınıklık için ortak bir çaba" diye kıkırdıyor, sonra içimden çıkmadan önce enseme tekrar öpüyor. Tekrar kızardım.

"Hayır, o değil," diye fısıldıyorum, oturmadan önce dirseklerimin üzerine kayıyorum. Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. Bea gece boyunca uyudu ve yoğun orgazm bir hayal kırıklığını tetikledi... Altımdaki çarşafta göğüslerimin yatağa bastırıldığı yerde ikiz ıslak noktalar oluştu. İnliyorum, göğüslerimdeki ağrı neredeyse acı veriyor. Tek umudum Bea'nin bir an önce uyanması.

Bakışlarını göğsüme indirmeden önce hafifçe kıkırdıyor. Parmaklarını göğüslerimin arasında gezdirdikten sonra şu anda sızıntı yapan bir meme ucumun etrafında dönüyor. Yüzüm utançtan yanıyor ama bakışlarındaki açlık ve yoğunluk beni sersemletiyor. Parmağını ve başparmağını kullanarak sert tomurcuğu koparıyor ve damlacıklar parmaklarını ıslatırken boğazından vahşi bir hırıltı çıkıyor. "Lanet olsun bu çok seksi."

Tereddütle gülüyorum, o göğüslerimi okşamaya devam ederken bile dudağımı ısııyorum, bana doyamıyormuş gibi bakıyor.

Gözlerini benimkilere dikerek, yatağın diğer tarafındaki bebek monitörünü işaret ediyor; gece görüş kamerası Penny'nin odasındaki beşiğine doğrultulmuş. "Az önce kıpırdanmaya başladı. Gidip onu getirmemi ister misin?"

"Henüz değil," diye fısıldıyorum, yine kızararak. "Önce temizlenmem gerek." Xander bir gece önce yere attığı bornozumu bana uzatıyor, ve yataktan kayarken kollarımdan çekiyorum. Hafifçe yüzümü buruşturuyorum, kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum.

Önüme geçerek elleriyle yüzümü çerçeveleyip ve dudaklarıma hafif, yudum yudum öpücükler kondurabilmek için yüzümü kendisine doğru çeviriyor. "Bunu söylediğim için muhtemelen bir mağara adamıyım, ama şu anda dölleri senden damlaması fikri çok hoşuma gidiyor."

Gözlerimi deviriyorum, ellerimi hâlâ çıplak olan göğsünde gezdiriyorum. Boxer külotunu giymiş ama hepsi bu kadar. Ellerini göğsünün kıvrımlarına

Kıçımı sıkıyor ve yoğuruyordu.

"Git temizlen," diye fısıldıyor.

Tekrar kızarak başımı sallıyorum, sonra yanından geçip yatak odasının kapısından banyoya gidiyorum. İşimi bitirip ellerimi yıkadığımda Bea'nın hafifçe yaygara kopardığını duyuyorum. Penny'yi uyandırmadan önce ona ulaşmak için banyodan aceleyle çıkıyorum ama Xander'ın Penny'nin odasından sessizce çıkıp kapıyı neredeyse sessizce kapatmasıyla yarı yolda kalıyorum. Bea göğsüne yaslanmıştı. geldiğinde bana gülümsüyor ve bu manzara kalbime bir şeyler yapıyor. Kahretsin, başım çok büyük belada.

"İşte annem," diye fısıldıyor usulca, artık beni görmüş olan ve tam bir erime moduna girmesine saniyeler kalmış olan bebeğime.

Onu kucağıma , sonra bornozumun bir omzunu silkiyorum. Koluma , bu yüzden Xander bir göğsüm çıplak kalana kadar aşağıya doğru çekiştiriyor. Bea'yı kolumun kıvrımına yerleştiriyorum, küçük ağzı arıyor ve Xander elini uzatıp göğsümü nazikçe kaldırarak meme ucunu Bea'nın bekleyen ağzına yönlendirerek beni daha da şaşırtıyor. Kız ağzıma yapıştığında iç çekiyorum ve Xander parmak uçlarını Bea'nın yumuşak yanağında neredeyse saygıyla gezdiriyor. Yüzündeki saf hayranlık ifadesi neredeyse beni mahvediyordu. Mahvoldum.

"Ben iyi olacak mısın?" soruyor sessizce, elini kaldırıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Yanağımı avucuna yaslıyorum ve başımı sallıyorum. "Bir yangın çağrısı için dışarı çıkmayı hiç istememiştim Teddy. Bunu gerçekten zorlaştırıyorsun."

Kalbim tekrar sıkışıyor ve başparmağıyla yanağımı okşarken gözlerimi kapatıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum. İkimizden birinin bu işi nasıl yürüteceği bana imkânsız görünüyor. Onun gideceği düşüncesiyle panik atağa kapılmamaya çalışıyorum. Scottie haklı, sırf ben korkağın tekiyim diye ondan kendisini mutlu eden, sevdiği bir şeyden vazgeçmesini istemek hiç adil değil.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, gözlerimi açıp ona doğru kaldırıyorum.

"Özür dileme," diye mırıldanıyor, başını eğip beni öpüyor. "Bu sadece buraya olabildiğince çabuk dönmek için elimden gelen her şeyi yapacağım anlamına geliyor. Çünkü şimdi burada beni bekleyen sen varsın."

CHAPTER 36

XANDER

"Peki," diye homurdanıyor Cal birkaç metre öteden, doğruldu ve Pulaski'sine yaslandı, "Teddy ile aranızdaki bu şey *gerçek bir şey* mi?"

Sıramızı kazmak için eğildiğim yerden ona bakarak, "Şu anda konuşmamız gereken şey gerçekten bu mu?" diye mırıldandım.

Defiance Dağı'nın güney patikasına yakın bir yerdeyiz. Birkaç acemi macera yürüyüşçüsü kamp ateşinin kontrolden çıkmasına ve yakındaki ormana yayılmasına izin vermişti. Şansımıza, oldukça küçük bir yangın ve birkaç gün içinde işimiz bitecek. Bu da kolay bir iş.

Yine de bu, bu konuşmayı mutlaka en iyi arkadaşım ile yapmak istediğim anlamına gelmiyor.

Opp, Caleb, Sam ve birkaç kişi daha patikanın aşağısında, yaklaşık elli adım ötedeler. Onlara bakıyorum ama hiçbiri bizimle ilgilenmiyor gibi görünüyor.

"Ben sadece kız kardeşime göz kulak oluyorum," diyor Cal, sesi kısık ve sert. "O senin alışık olduğun kadınlar gibi değil-"

"Tanrım, Cal," diye çıktım, doğruldum ve Pulaskime yaslandım. Ona dik dik bakıyorum. "Peki ben ne tür kadınlara alışkınım?"

Cal'ın dudakları incelir. Güvenlik gözlüklerini çıkarıp yüzünü ovalıyor ve yüzünün her iki yanında is ve kir izleri bırakıyor. "Demek istediğim o sev ve terk et tipi değil."

Başımı sallayarak sert bir kakhaha attım. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Kadınlara karşı nasıl olduğunu biliyorum-"

"Kadınlarla aramın nasıl *olduğunu* biliyorsun," diye düzelttim, sırama dönüp baltamı aldım.

Homurdanıyor. "Takılmalar ve geçici kaçamaklar dışında kimseyle çıkmadığın konusunda her zaman çok açık sözlü oldun. Endişelendiğim için beni bağışla çünkü şu anda sadece kız kardeşimi becerdiğini varsayabilirim ve bir saniyelğine gerçekçi olalım, Sup. O senin tipin değil."

Bir parmağımla onu işaret ediyorum, gözlerim kendi güvenlik gözlüklerimin arkasında daralıyor. "Ağzından çıkacak bir sonraki kelimeyi çok iyi düşünmeni tavsiye ederim Cal. Kız kardeşin çok güzel."

"Öyle olmadığını hiç söylemedim," diye tersliyor, baltasını yere fırlatıyor ve ayaklarını üzerinde durduğumuz kayalık araziye uzatıyor. İç çekiyorum. Lanet olsun, bu orospu çocuğuyla gerçekten dövüşmek istemiyorum. Opp kazmayı bırakıp doğruldu ve yüzünü bize döndü. Kahretsin, şimdi bir dinleyicimiz var ama hiçbirinin ne söylediğimizi duyabildiğinden emin değilim. "Ama seni tanıdığım bunca yıl boyunca bir 'tipin' yokmuş gibi davranamazsın. Ve Teddy o değil."

Kanım derimin altında kaynıyor ve tekrar doğruluyorum, kollarımı iki yana açarken kendi baltamı yere fırlatıyorum. "Ne söylememi istiyorsun Cal? Ne? Onun tam tersi olan kadınları bilerek seçtim. Çünkü o zaman gerçekte kimi istediğim konusunda kafaları karışmıyordu. Yıllardır kız kardeşin için deli oluyorum, dostum. *Ama o evliydi*. Mükemmel bir kocayla evliydi ve ona benim de deli olduğum üç harika çocuk verdi. Sonra o öldü ve ben ona layık olmadığımı biliyorum. O çocuklara layık değilim." Ağır bir nefes vererek kollarımı indiriyorum. "Kendimi bu iş yüzünden, annemle babamın evliliğinin başarısız olması yüzünden bir ilişki istemediğime ikna ettim. Çünkü istediğim gibi olmayan kadınları bulmak, başka bir adamın karısına aşık olduğumu kendime itiraf etmekten daha kolaydı."

Az önce ilk kez yüksek sesle itiraf ettiğim şey karşısında keskin bir nefes alıyorum. Cal'ın kara kaşları havaya kalkıyor, biz birbirimize bakarken yüzü bomboş kalıyor.

"Teddy'ye aşık mısın?"

Nefesimi keskin bir şekilde veriyorum, Pulaski'mi yerden almak için eğilip gözlerimi kaçırıyorum. "Evet."

"Bunu biliyor mu?" diye soruyor, ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırarak. Onu göz ucuyla görebiliyorum, hareket ederken çizmelerinin altındaki gevşek kayaların çıtırtısını duyabiliyorum.

Başımı salladım. "Hayır. O... o henüz bunu duymaya hazır değil."

"Neden bana söylemedin?" diye soruyor sessizce.

Sert bir kahkaha daha attım. "Sana ne söyleyeyim, ne zaman Cal? Mutlu bir evliliği varken mi? Kıcıma tekmeyi basardın. Kocasını öldükten sonra mı? Evet, kesinlikle hayır. Doğum sancısı çekerken mi? Siktir, kendi kıcımları tekmelerdim."

Başını sallayarak bir kahkaha attı. "Sanırım haklısın." Eğilip baltasını aldı ve eldivenli ellerinin arasında döndürdü. "Ne yapacaksın?"

"Biliyorsam ne olayım," diye mırıldanıyorum, tekrar dalıyorum. "Logan'ın ölümü yüzünden hâlâ kafası karışık ve onu suçlamıyorum. Yaşamak için kendini tehlikeye atan biriyle birlikte olmamalı. Yanında ona ve çocuklarına bakacak, endişelenmesine gerek kalmayacak birinin olmasını hak ediyor."

"Ve bu sen değil misin?"

"Bu benim henüz hazır olduğumdan emin olmadığım bir versiyonum," diye dürüstçe cevap veriyorum, özellikle ağır bir kayanın etrafında çalışırken homurdanıyorum. "Kaskımı asıp bunu bırakayım mı?" Baltamı işaret ediyorum, sonra başımı sallıyorum. "Bildiğim tek şey bu. Ona herhangi bir söz veremem çünkü hepimiz bu işin ne kadar çabuk değişebileceğini biliyoruz. Babama bir söz verdim ve önce bunu yerine getirmek zorundayım."

"Ama ne kadar süre için?" Cal soruyor. "Kendini bu kariyer için yeterince feda ettiğini hissedip, bu konuda suçluluk duymadan ne kadar süre için çekip gidebilirsin?"

"Çekip gidemem," diye mırıldanıyorum. "Bunu bu kadar zor yapan da bu, Cal. Benden ne kadar isterse istesin, bundan vazgeçemem. Onu seviyorum... ama bunu da seviyorum. Bırakıp gitmeye hazır değilim. Henüz hazır değilim. Babam bu işi yapmak için ailesinden vazgeçti. O yangından kurtulmamız için hayatını vermişken, ben bu işten öylece çekip gidemem. *Sizin* o yangından kurtulmanızı sağlamak için."

Ciddiyetle başını sallıyor. Babam öleli altı yıl oldu ama o yaralar derinlerde yaşıyor. Sanırım Cal onun ölümünü izledikten sonra benden daha fazla acı çekti. Ben olsaydım muhtemelen ben de kâbus görürdüm. Bunun yerine, Cal ve babamın hemen arkamda olacağı varsayımıyla, ekibimin ilk yarısıyla birlikte o lanet dağın yarısını inmiştım.

Ama o dağdan sadece Cal inebilmişti. Olanları bana anlatmak için haberi bana vermek zorunda kalmıştı, gözleri periliydi ve sesi duygusallıktan kırılıyordu.

İkimiz de bu işin tehlikelerinin farkındayız ve her seferinde ne kadar iyi eğitilmiş olursak olalım her şeyin olabileceğinin bilinciyle hareket ediyoruz. Ancak bu hepimizin anladığı ve işin bir parçası olarak kabul ettiğimiz bir risk.

Bu, ona geri döndüğümde emin olmak için cenneti ve dünyayı hareket ettireceğim gerçeğini değıştirmez. Her seferinde ona geri dönmek için cehennemden içinden geçeceğim. Onu bir gün daha, bir gece daha kollarımda tutabilmek için. Artık onunla hayatın nasıl bir şey olduğunu tattığıma göre, onu kaybetmemek için canla başla mücadele edeceğim.

Cal sanki düşüncelerimi okumuş gibi iç geçiriyor ve bana bakıyor.

"Teddy muhtemelen tanıdığım en güçlü kadın... ama bununla başa çıkabilecek kadar güçlü mü bilmiyorum," diyor sessizce, üzgün bir şekilde, başını sallayarak. Bu benim de yaşadığım bir korku. O güç ve kırılganlığın inanılmaz bir karışımı. Uzun zamandır ona karşı hissettiğim koruyuculuk duygusu daha da arttı. Cal omzuma vuruyor, sıkıca kavrarken kabaca şöyle diyor: "O yüzden ne yaptığını bildiğinden emin olsan iyi olur Sup. Her seferinde eve dönmesini sağla çünkü bunu tekrar yaşamasına seyirci kalamam."

Duygular boğazımı sıkıyor ve tek yapabildiğim başımı sallamak, elimden gelenin en iyisini yapacağıma dair sessiz bir söz vermek oluyor.

CHAPTER 37

Teddy

Yatak odamın köşesindeki boy aynasında yansımamı bir kez daha kontrol ettikten sonra gözlerimi kapatıp yavaş ve uzun nefesler alıp veriyorum. Kalbim beni boğuyormuş gibi hissediyorum, boğazımda o kadar yükseğe tırmanmış ki. Sanki arka arkaya birkaç kutu Red Bull içmişim gibi gergin bir enerji içime doluyor. Seğiriyorum ve endişeliyim.

Gözlerimi açarak ellerimi vücudumda gezdiriyorum. Yumuşak, uçuşan siyah bir bluzun düğmeleri göğüslerimin üzerinde iliklenmiş ve yüksek belli, geniş paçalı, kalçalarımı saran ve popomu güzel gösteren siyah bir pantolonun içine sokulmuş. Altında, anne göbeğimi yumuşatan ve tüm sallanan parçalarımı kontrol altında tutan bir vücut inceltici var. Açık, tozlu mavi bir blazer ceket kollarımı örtüyor ve belimi vurguluyor, ancak sıcak nedeniyle düğmelerini açık bırakıyorum. Bu sıcak hava dalgasının hiç bitmeyeceğini düşünmeye başlıyorum.

Saçlarımı başımın arkasında bir tokayla topladım, yüzümü çerçeveleyen dallar yanaklarımda dalgalanmaya bırakıldı. Makyajım sade ve şık. Ayağımda blazer ceketimle mükemmel uyum sağlayan renkte bir çift sivri burunlu süet babet var. Muhtemelen abartılı giyinmişim ama mülakat mülakattır ve iyi bir izlenim bıraktığımdan emin olmak istiyorum.

Yansımama başımı sallıyorum ve kendi kendime mırıldanıyorum: "Bu bir röportaj Teddy, infazın değil."

İşe yaramıyor ama en azından denedim.

Yatak odamın güvenliğinden ayrılıp mutfığa girdiğimde ayakkabılarımın sert tabanları muşambaya vuruyor. Colleen tezgahıma boşalttığı poşetten başını kaldırıp genişçe gülümsüyor, sonra bir elini kaldırıp parmağını daire içine alıyor. Gülüyorum ve kıyafetimin tamamını ona göstermek için yavaşça dönüyorum.

"Bu mavi renk sana çok yakışmış," diyor ışıldayarak. Penny ve Dalton okuldalar ve Bea şu anda birkaç oyuncakla karın zamanı yapmak için yerde yuvarlanıyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, kızararak. Çantamı alıp omzuma atıyorum, sonra iç çekip yerine bırakıyorum. "Bir görüşmeye gitmek için devasa bebek bezi çantama ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

"Sadece cüzdanını ve anahtarlarını al. İhtiyacın olan tek şey bu. Ve seni en az üç saat burada görmesem iyi olur."

"Ne var? Neden? Bir görüşme bu kadar uzun sürüyorsa bir bit yeniği var demektir Colleen," diye mırıldanıyorum gülerek.

"Git tırnaklarını yaptır, yemeğe git, kitapçıya git ve kendine yeni bir iki kitap al," diyor Colleen elini umursamaz bir şekilde sallayarak. "Ne yaptığın umurunda değil. Sadece hemen geri gelme."

Ona sıkıca sarılıyorum. "Sen gerçekten en iyisisin," diye fısıldıyorum, sonra omuzlarından tutarak geri çekiliyorum. "Ama sen bundan daha iyisini biliyorsun."

"O güzel kışını tekmeleyerek bu evden kovacağım," diye hafifçe dalga geçerek beni itiyor. "Şimdi git, orada olmak zorunda kalmadan önce bir kahve al."

Başımı sallayarak yüksek sesle gülüyorum. "Kesinlikle bir kahveye ihtiyacım yok. Zaten şu halimle bile vızıldayacakmışım gibi hissediyorum."

"Yine de git buradan. Bea'ye lazanya yapmayı öğreteceğim."

Bir kahkaha atarak gözlerimi deviriyorum ama ona bir selam verip "Evet, Hanımefendi" diyorum.

Büyük çantamdan cüzdanımı ve anahtarlarımı alıp oturma odasını geçiyorum ve Bea'nın karnından sırtına doğru yuvarlandığı yere gidiyorum. Minik ellerinin arasında buruşuk bir bebek kitabı tutuyor ve fethettiği bebeğin heyecanıyla bacaklarını tekmeliyor. Vücudumu ellerimin ve dizlerimin üzerine indirip yüzünü ve boynunu öpüyorum, saçlarımı dağıtmadan ya da bebek salyalarını ceketime veya gömleğime bulaştırmadan önce küçük ellerini tutmaktan kaçınıyorum.

"Birazdan dönerim böcek," diye fısıldıyorum, sonra ayağa kalkıyorum ve kapıdan çıkıyorum.

Minivanıma tırmanıyorum, çalıştırıyorum ve bunun son derece kötü bir fikir olduğuna kendimi ikna edemedim garaj yolundan geri geri çıkıyorum.

Şehrin öbür ucundaki yerel polis merkezine gitmek uzun sürmüyor, ama sonra uzun bir süre otoparkta oturup tuğla binaya bakıyorum.

Oturup binaya, gelip giden insanlara ve polis memurlarına bakarken keder, suçluluk, üzüntü ve öfke sonsuz bir döngüde bir kaleydoskop gibi içimden akıp gidiyor. Logan'la paylaştığımız hayattan uzaklaşmak için Sky Ridge'den biraz daha büyük bir şehir olan ve birkaç kasaba ötede bulunan Cedar Valley'den taşınmak zorunda kalmıştım. Pek çok yönden hayal kırıklığına uğrattığım insanlardan kaçmak için koca bir ilçe öteye taşınmıştım. Cedar Valley'de 911 memuru olarak çalıştığım için bölgedeki tüm acil durum personeli tanıyordum; tüm polis memurlarını, yardımcılarını, itfaiyecileri ve acil tıp teknisyenlerini. On yıldır bir aile gibiydik... ve Logan'ın kazasından sonra... yapamadım. Acı, keder ve uzun süredir birlikte çalıştığımız insanların acıyan bakışları beni yiyip bitirdi.

Bu yüzden departmandan ayrıldım, bu yüzden erken doğum iznine ayrıldım ve sonra da taşındım. Kalamazdım ve hayal kırıklığına uğrattığım tüm insanların yanında olamazdım. Logan'ı en az benim kadar özleyen insanların. Olanlar için beni suçlamasalar bile ben suçluyorum.

Eski departmanım aracılığıyla çevre ilçelerden birkaç memur ve acil yardım görevlisi tanıyorum ama neyse ki çok fazla değil. Cal taşınmayı önerdiğinde Sky Ridge'e evet dememin nedenlerinden biri de buydu. Yeni bir başlangıç, Cal ve Scottie'ye daha yakın olmak ve Logan'ın ailesine çocukları ayda birkaç kez görebilecekleri kadar yakın olmak.

Derin bir nefes alarak kendimi arabadan inmeye ve içeri girmeye zorluyorum.

Kırk beş dakika sonra, aynı anda hem daha hafif hem de daha ağır hissederek minibüse geri kayıyorum. Görüşme harika geçti. Gerçek bir mülakat bile değildi; beni istediklerini biliyorlardı. Daha çok, programın uygunluğunu, maaşı gözden geçirmek ve yardımcılarla ve diğer sevk memurlarıyla tanışmak için yapılan gayri resmi bir işe başlama toplantısıydı. Hepsi arkadaş canlısıydı ve istasyonun tanıdık atmosferine geri dönmek iyi hissettirdi.

Başlamadan önce talep ettikleri zorunlu danışmanlık ve psikolojik değerlendirme kriterlerine şaşırmadım, ancak yalan söylemeyeceğim ve en azından biraz acıtmadığımı söylemeyeceğim. Bunun standart prosedür olduğunu, beni korumanın bir yolu olduğunu biliyorum.

ve yeni ekibimle birlikte, zihinsel olarak bu işin üstesinden gelebileceğimden emin olmak için, özellikle de her şeyden sonra. Ama bunun en iyisi olduğunu bilsem bile beni rahatsız edecek kadar hassasım. Geçmişim *olmasa* bile bunun zorunlu olacağını bilsem bile.

Artık sistemimde dolaşan adrenalin ve endişe azalmaya başladığına göre, bitkin ve tükenmiş durumdayım. Bu yüzden küçük bir şeyler atıştırmaya karar veriyorum ve The Nook'a gidiyorum. Kendime karamelli tatlı kremalı buzlu kahvemi ve limonlu yaban mersinli kekimi sipariş ettikten sonra duvar dibindeki bir masaya oturuyorum.

Zihnim bir girdap gibi, çöreğimi çevreleyen buruşuk kâğıt ambalajı karıştırırken kaygı yeniden içime çöküyor. Midem düğüm düğüm ve açıkçası midemdekileri boşaltmak için banyoya çılgınca bir koşu yapmadan bir ısırık alabileceğimi sanmıyorum. Parmaklarım titreyerek kahvemi dudaklarıma götürüyorum ve küçük bir yudum aldıktan sonra önümdeki masaya çarparak geri bırakıyorum. Yüzümü titreyen ellerime gömüp, tedirgin nefes alış verişimi yavaşlatmaya odaklanıyorum. Gözlerimi ellerimin arkasına sıkıştırarak, kalbimin göğsümde nasıl çılgınca attığına ve başımı döndürdüğüne odaklanmamaya çalışıyorum. Tanrım, uzun zamandır panik atak geçirmemiştım.

Çok iyi gidiyordum.

Ve küçük bir röportaj beni sarmala sokuyor.

Alaycı, kendimi küçümseyen bir kahkaha atıyorum. Benim gibi bir pisliği neden işe aldıklarını düşünmek endişe verici. Belki de buna hazır değilimdir.

Kahve dükkanının içindeki gürültü çok yüksek. İçerisi kalabalık ve müşteriler müzik sisteminin Taylor Swift'in bir şarkısının sesini duyarak sohbet ediyor.

Hâlâ nefesimi yavaşlatmaya odaklanıyordum ki hemen yanımdaki kabin koltuğu başka birinin ağırlığıyla eğildi ve irkildim. Ellerimi bırakamadan bir kol omuzlarıma dolanıyor ve beni kaslı, sert bir tarafa doğru sıkıştırıyor.

Dizel yakıt, duman ve çam kokusu anında burnuma ulaşıyor ve yumuşak, neredeyse sessiz bir hıçkırık kaçıyor.

Xander.

Gözlerim hâlâ ellerimle kapalı, eli kolumu aşağı yukarı yumuşatırken ona doğru eğiliyorum, diğer eli yüzümü kavırıyor ve beni ona çeviriyor. Parmakları yüzümde, saçlarımda geziniyor ve dudakları şakağıma bastırırken saçlarıma sessiz, anlamsız kelimeler fısıldıyor.

"Hey," diye mırıldanıyor sessizce, sesinin o derin, yatıştırıcı tınısı beni sakinleştiriyor. "Neler oluyor anne?"

Tereddütle gülüyorum, böyle görünmekten utanıyorum. Sonra konuyu değiştirerek fısıldıyorum: "Şehre döndüğünü bile bilmiyordum."

"Daha yeni döndük." Sessiz, boğuk sözleri kısmen saçlarımda boğuklaşıyor, konuşurken dudaklarının hareket ettiğini hissedebiliyorum. "Eve geldiğimde Colleen dışarı çıktı, bir görüşmen olduğunu ve kendine bir saat ayırmanı söyledi. Kahveye olan düşkünlüğünü bildiğim için ilk baktığım yer burası oldu."

Hafifçe yana eğilerek, kirpiklerimin altından kaçan gözyaşlarını temizledikten sonra ellerimi indiriyorum ve sonra ona bakıyorum. "Beni bulmaya mı geldin?"

"Geri döndüğümde görmek istediğim ilk kişi sensin," diyerek parmaklarını yanağımda gezdiriyor.

Bakışları şefkatli, dürüstlikle parlıyor. Kirli, yüzündeki is ve kir aceleyle temizlenmiş, ama hayatımda gördüğüm en güzel şey. Eğilip ağızma bir öpücük konduruyor, iffetli, telaşsız bir öpücük. Daha sonra daha fazlasını vaat eden bir öpücük.

"Şimdi," diye mırıldanıyor usulca, bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor, gözleri her bir özelliğimi kataloglamaya çalışır gibi yüzümün her santimini izliyor. "Kız arkadaşımın neden bir kafede tek başına oturduğunu ve açıkça anksiyete krizi geçirdiğini söylemek ister misin?"

Onun sözleri karşısında kalbim göğsümde pıt pıt atıyor. *Kızım benim.*

Bayıldım.

İç çekiyorum, dudaklarımı büzüyorum ve tekrar ona doğru eğilerek başımı çenesinin altından boynunun kıvrımına gömüyorum.

"Bugün bir görüşmem vardı."

"Colleen de öyle dedi," diyor nazıkçe, elini tekrar kolumda gezdirerek. "Ne içindi?"

"Bir iş."

"Teddy," diye alçak sesle homurdanıyor, başını benimkine doğru eğiyor. Küçük bir kahkaha atıyorum. Bu adamı kızdırmak eğlenceli bir şey.

Derin derin içime çekiyorum, giderek bana tanıdık gelen kokusunu içime çekiyorum. "Sky Ridge'de sevkiyat görevlisi olarak çalışıyorum."

"Ve bu bir anksiyete krizi nedeni mi?" diye soruyor nazıkçe.

Hafifçe inliyorum, başımla garip bir evet-hayır sallantısı yapıyorum. "Baştan mı başlamam gerekiyor, yoksa hızlıca bir gözden geçirmem mi gerekiyor?"

"Bana ne anlatmak istiyorsan onu anlat," diyor Xander sessizce ve beni tekrar kendine yaklaştırıyor. "Gözden kaçırmak istiyorsan, sorun değil. Eğer konuşmak istersen, o da olur. Dinleyeceğim."

Başımı sallıyorum, başımın tepesi çenesinin altına kayıyor. "Logan hakkında konuşmak zorunda kalsam bile mi?"

Başını sallayarak beni daha sıkı sıkıyor. "O zaman bile."

Ağır ağır iç çekerek, "Logan'la birlikte çalıştığımızı biliyor musun?" diye fısıldıyorum. Başını başımın üstüne doğru salladı, ben de devam ettim. "Eminim onun acil tıp teknisyeni olduğunu ve benim de aynı bölgede sevk memuru olarak çalıştığımı biliyordur. On yıl boyunca yan yana çalıştık ve ben işimi çok seviyordum." Gözlerimi sıkıca kapatıp ona daha da sıkı sarılıyorum. İçimdeki değişimi hissetmiş olmalı, çünkü iki kolunu da bana doluyor. Bu küçük kabinde birlikte kozalandık, etrafımızdaki kahve dükkânı kayboldu. "Logan'ın kazası hakkında ne biliyorsun?"

"Temel bilgileri biliyorum, sadece Cal'in paylaştıklarını. O bir acil yardım teknisyeniydi. Kışın ortasında bir çağrıya gönderildi ve ambulansa binmeye çalışırken yoldan geçen bir araç ona çarptı."

Acı, sanki neredeyse bir yıl önce değil de dün olmuş gibi yeniden içime işliyor. Duygularım boğazımda düğümленirken fısıldamayı başarıyorum: "Onu o çağrıya gönderen sevk görevlisi bendim."

"Siktir," diye fısıldıyor inleyerek ve beni daha da yakınına çekiyor.

"Teddy..."

"O gece çalışıyor olmam bile gerekmiyordu. Penny hafta başında çift kulak enfeksiyonu nedeniyle hastaydı ve ben de onunla evde kalabilmek için vardiyalarımı değiştirmiştim. Penny ile günlerce ayakta kaldığım için çok yorgundum, Bea'ya hamile olduğumu yeni öğrenmiştik ve korkunç bir sabah bulantım vardı..." Başımı sallıyorum, anılar bana yeniden saldırıyor. "Kar yağıyordu ve yaşlı bir beyefendi yoldan kayarak bir hendeğe düşmüş ve başını çarpmıştı. Küçük bir çağrı olmalıydı, hızlı bir giriş ve çıkış. Onlardan haber almanın neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ettiğimi, hatta istasyona döndüklerini söylemek için aramamasına sinirlendiğimi hatırlıyorum." Derin, sakın bir nefes alıyorum ve yavaşça veriyorum. Sonra fısıldıyorum: "Sonra telefona cevap verdim ve kocamın onu gönderdiğim bir kazada öldüğünü öğrendim."

Xander'ın kolları beni mengene gibi sarıyor ve o zaman tepeden tırnağa titrediğimi fark ediyorum. Beni kendisine doğru sallarken gözyaşlarım gözlerimi yaşartıyor ve görüşümü bulanıklaştırıyor. Bu konuyu Xander dışında kimseyle konuşmadım.

Yas danışmanlığı. Bu, kimseye yüksek sesle söyleyebildiğim bir şey değil.

Bu adamda beni tüm kalkanlarımdan vazgeçiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Çelik takviyeli ve dikenli tellerle özenle hazırlanmış tüm bu beton duvarlar onun etrafında toza dönüşüyor.

Bu korkunç bir ifşaat.

Ondaki bir şey açılmamı, denemek istememi sağlıyor. Xander'ın yanında olmak bana her zaman bu kadar yalnız olmamanın, her şeyi tek başıma yaşamak zorunda olmamanın nasıl bir şey olduğunu hatırlatıyor. İyi, kötü ve çirkin her şeyi paylaşabileceğim bir ortağımın olmasının nasıl bir şey olduğunu hatırlatıyor.

"Onu o kazaya gönderdiğim için kendimi sorumlu hissettim. Kocamın ölümüne neden oldum," diye fısıldıyorum, burnum daha fazla gözyaşıyla doluyor. "Bana yas izni verildi ve sonra bir daha geri dönmedim. O istasyona girip telefonlara bakamaz ve başkalarının sevdiklerini dışarı gönderemezdim. Logan'ın ölümüne neden olduğum gibi başka birinin ölümüne neden olma düşüncesine dayanamadım."

Xander dudaklarını şakağıma değdirerek, "Bu senin hatan değildi," diye mırıldanıyor. Onu içime çekiyorum ve sonra yavaşça başımı sallıyorum. "Lütfen bana tüm bu zaman boyunca olanlar için kendini suçlamadığını söyle."

"Öyle diyebilirim ama yalan söylemiş olurum," diye hafifçe gülerek kucağına yerleşiyorum. "Mantiken bunun garip bir kaza olduğunu biliyorum. Hiçbirimizin tahmin edemeyeceği o mükemmel fırtına durumlarından biri. Ama evet, hâlâ kendimi suçluyorum. Bugün bu görüşmeye gitmek her şeyi geri getirdi. İşimi seviyordum. İşimde iyiydim" diye hayıflanıp başımı sallıyorum. "Ama o yardımcıları, acil yardım görevlilerini ve itfaiyecileri evlerine, ailelerine gidememelerinin sebebi olabileceğimi bilerek çağrılara gönderme fikri... Bu çok zayıflatıcı."

"Eve gelmemelerinin sebebi sen olmayacaksın," diye fısıldıyor ve beni nazikçe sallıyor. "Bu meslekteki herkes riskleri bilir ve başkalarına yardım etmek için bu riskleri almaya isteklidir. Korkunç bir kaza, bir itfaiyecinin yangından çıkamaması, bir memurun yaralanması: bunların hiçbiri senin suçun değil Teddy. Bu..." derin bir iç çekerek yanağını başımın üstüne bastırdı, "...bu işin gerçeği ve adil olmasa da kendimizi neyin içine soktuğumuzu biliyoruz."

Daha fazla gözyaşı yutuyorum. Onu da bunun içinde duymak dehşet verici. Çünkü haklı, o da onlarla birlikte, arkasına bile bakmadan tehlikeye doğru koşuyor. Cal gibi. Scottie gibi, yakında baldızım olacak. Sky Ridge EMS'de çalıştığı için doğrudan Scottie ile çalışıyor olacağım.

"Scottie'yi bir telefon görüşmesine gönderirsem ve Cal'e ulaşamazsa kendimi affedemem," diye mırıldanıyorum, gözyaşlarım beni boğuyor. Sonra başımı sallıyorum, ne kadar saçmaladığımı düşünerek gözlerimi deviriyorum ama elimde değil. "Buna hazır mıyım bilmiyorum. Tanrım, tam bir bebeğim."

"Cedar Valley'de geçirdiğin on yıl boyunca kaç kişiye yardım ettin Teddy?" diye soruyor çenemi yukarı kaldırarak. Yüzümü kaplayan gözyaşlarımdan utanarak yüzümü ondan uzaklaştırmaya çalışıyorum ama o buna izin vermiyor. "Kaç kez o telefona cevap verdin ve hattın diğer ucundaki kişi sendin, tamamen yabancı birine hayatlarının en kötü zamanlarında yardım ettin? Kaç kişiyi kurtardın, tatlım?" Bana bakarken yanağımı nazikçe, saygıyla okşuyor ve yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülüyor. "En kötü senaryonun senin normal ölçün olmasına izin veremezsin ya da bunun seni yapabileceğini bildiğin bir işi yapmaktan alıkoymasına izin veremezsin. Harika olduğunu bildiğin bir işi."

Tanrım, bu adam. Biraz daha mükemmel olsaydı, tek boynuzlu at olurdu.

"Özlüyor musun?" diye soruyor, saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor ve başparmağını yanağımda gezdirerek, neredeyse eminim ki sürdüğüm azıcık makyajı bile lekelemiş olan gözyaşlarımı siliyor.

"Çok fazla," diye dürüstçe cevap veriyorum, dudagım titriyor.

Beni hafifçe, şefkatle öpüyor. "O zaman kuralın istisnasının seni ihtiyacı olanlara yardım etmekten korkutmasına izin verme, güzelim." Beni tekrar sıkıyor, sonra fısıldıyor, "Seni eve götürebilir miyim?"

İç çekerek başımı salladım. "Evet."

Ayağa kalkıyor, beni de yanına çekiyor. Kirpiklerimin altını tekrar okşuyor, bunu yaparken bana gülümsüyor, sonra bizi kapıdan çıkarmadan önce alnımdan öpüyor. Kaldırıma çıktığımızda bana doğru eğiliyor ve elini kırımın üst kıvrımına koyuyor, parmakları esniyor. Ve sonra bana ters ters bakıyor. Ona göz kırpıyorum, ani değişim karşısında kafam karışıyor.

"Tüm bunları kontrol altında tutmak için ihtiyacın olduğunu düşündüğün bu kıyafetlerin altındaki işkence aleti her neyse -" kulağıma fısıldamak için eğildi ve beni ürpertti, "- onu çıkar ve at."

Öfkeyle kızarıyorum ve ona gülüyorum. "Xander, spanx'lerimi atmıyorum, onlar her şeyi yumuşatıyor-"

Minibüsümün önünde durduğumuzda başını sallıyor. Kapıyı açıyor ve ben içeri kayıyorum, ama kapıyı hemen kapatmıyor. Onun yerine eğilip beni derinden öpüyor, dili ağzımın içinde dönüyor ve içimden yükselen iniltiye engel olamıyorum.

"Düzeltilmeye ihtiyacın yok," diye alçak sesle homurdanıyor, dudakları doğrudan benimkilere değiyor. "Ve ona dokunduğumda kızımın vücudunu hissedebilmek istiyorum."

Tekrar kızardım. bir yudum alıyor, sonra ağzını çenemde ve boynumun kenarında gezdiriyor. Sol omzumun üzerinden uzanıp emniyet kemerini vücudumdan geçiriyor ve beni bağladıktan sonra eğiliyor. Bana bakarken bakışları sıcak, kalbim göğsümde kendi etrafında dönüyor. Göz kırıyor ve ben bayılıyorum.

"Evde görüşürüz *anne*."

OceanofPDF.com

CHAPTER 38

XANDER

Teddy'den kısa bir süre sonra garaj yoluna girdiğimde Colleen kucağında Bea ile dışarıdaydı.

Colleen, Teddy minibüsten indiğinde ona sarılarak, "Ne güzel, eve dönmüşsün," diyor. "Bugün Penny ve Dalton'ı okuldan almama ve onları ödül almaya götürmeme izin verir misin diye merak ediyordum." Yaşlı kadın benim kamyonetimden inmekte olduğum yeri işaret ediyor ve göz kırpmıyor. "Siz iki çocuğa düzgün bir 'eve hoş geldin' diyelim."

"*Colleen!*" Teddy fısıldıyor ve Teddy öfkeyle kızarıırken ben genişçe sırıtiyorum. Colleen göz kırpmıyor ve ben de avluyu geçip iki kadının durduğu yere doğru giderken kısık bir kahkaha atıyorum.

Bea tombul kollarını bana doğru sallıyor ve ben de selam vermek için işaret parmağımı tutmasına izin veriyorum. Beni parmağında oynatan bu minik şeye bakıp gülümsüyorum. Dürüst olmak gerekirse Teddy'nin tüm çocukları öyle. Hepsi için deli oluyorum.

"Çok cömertsin Colleen," diye mırıldanıyorum, ses tonumda hafif bir alay var.

"Karışmamın işe yaramasına sevindim," diyor yaşlı kadın ve yanaklarını boyayan allık göğsüne yayılırken Teddy'ye gülümsüyorum.

Teddy yüzünü elinin arkasına saklayıp başını sallayarak, "Sen çok kötüsün," diye fısıldıyor. "Bu normal değil Colleen."

"Pfft." Colleen bir elini sallayıp gülüyor, sonra bana tekrar göz kırpmıyor. Tanrım, bu kadına bayılıyorum. Çok sıra dışı ve hiç de beklediğim gibi değil. "Ne zamandan beri *normal* olmak için bir şey yapıyorum? Hadi, küçük hanımın yükünü alacağım ve sonra yola çıkacağız. Siz ikinize iyi eğlenceler. Birkaç saat içinde döneceğiz."

"Aman Tanrım," diye inliyor Teddy, omuzları gülmekten titrerken yüzünü iki elinin arasına gömüyor. Colleen Bea ile birlikte eve dönüyor ve bizi bahçede bırakıyor. Ellerini bırakıp bana bakarken mahcup bir kahkaha attı. "Çok özür dilerim."

"Özür dileme." Eğilerek dudaklarımı kulağının kabuğuna dayadım ve boğuk bir şekilde nefes aldım, "Bu birkaç saatin her saniyesini bu vücuda tapmak için kullanacağım Teddy."

"Vay anasını," diye fısıldıyor, hafifçe içime doğru sallanıyor.

Kıkırdıyorum, ağzımı çenesinin alt tarafına yerleştiriyorum. "Duş almam lazım."

"Tamam," diye nefes alıyor, göz kapakları çarpınarak kapanıyor. İnliyorum, bedenimi onun yanına yerleştiriyorum, kalçalarımı ona doğru bastırıyorum. Çoktan sertleşmişim, ereksiyon nomex pantolonumun fermuarını zorluyordu. "Çok uzun sürmesin."

Onu şiddetle öpüyorum, sadece bir saniyeliğine, dilimi ağzına gönderiyorum.

Kahretsin, sadece birkaç günlüğüne gitmişim ve onun için açlıktan ölüyorum.

Onu bırakıp uzaklaşıyorum, durduğu yerde sallanırken karanlık bir şekilde kıkırdıyorum. "Sadece birkaç dakika sürecek, Teddy."

Alt dudağını ısırarak başını sallıyor ve ben de kendimi uzaklaşmaya zorluyorum. Banyoya girer girmez soyunuyorum, ardından olabildiğince hızlı ve titiz bir şekilde duş alıyorum. Azgınlığımı görmezden geliyorum, kız arkadaşımınla geçireceğim bu zamanı beklemekten çok mutluyum. Tanrı Colleen'i korusun.

Banyodan çıkarken Colleen'in araba yolundan Teddy'ye seslendiğini ve daha sonra döneceklerini söylediğini duyuyorum, ardından Teddy'nin ön kapısı kapanıyor.

Teddy'nin evine gitmeden önce üzerime bir çift basketbol şortu ve tişört geçirmeye ancak vakit bulabiliyorum. Beni arka avlu kapısının önünde görünce çok sevdiğim o güzel pembe kızarıyor ve sonra beni içeri almak için kapıyı açıyor. Ellerim bir anda onun üzerindeydi. Güzel mavi ceketini çıkarmış, ama hala aynı sık kaldıran, geniş paçalı pantolonu ve tereyağı yumuşaklığında siyah gömleği giyiyor

Daha önce. Parmaklarım saçlarına dalıyor ve başının arkasındaki tutamları serbest bırakarak saçlarını dalgalar halinde omuzlarına ve ellerimin üzerine gönderiyorum. Gençler gibi öpüşüyoruz, aç ve çaresiz.

"Yatak odası," diye dudaklarımı onunkilerden çekerek hırıltılı bir şekilde söylendim. Ağzıma karşı pantolonunu indiriyor ama başını sallıyor. "Seni çıplak istiyorum Teddy. Kahretsin, seni özledim."

"Seni özledim," diye fısıldıyor ciddiyetle ve bu sözlerden bir an bile şüphe etmiyorum. Omuzlarından tutup çevirerek yuvarlak, dolgun poposuna pantolonunun kumaşından sert bir tokat atıyorum. Nefes nefese kalıyor, sonra yatak odasına doğru ilerlerken kıkırdıyor.

Kapı kapanır kapanmaz ona tekrar uzanıyorum. Yumuşak bluzunu pantolonunun bel bandından çekip çıkarıyorum ve başının üzerinden geçirip yere atıyorum. Vücudunun üst kısmı da pantolonunun içine sokulmuş siyah bir zıbınla kaplı. Ona uzanıyorum ama ellerimi tokatlayarak uzaklaştırıyor.

"Önce pantolonun çıkması gerekiyor," diyor yine o mahcup küçük kıkırdamalarından biriyle. "Bu tam vücut şekillendirici."

Parmaklarımı omzuna saplanan kayışlardan birinin altından geçirerek sıkı düzeneğe ters ters bakıyorum. "Bu acı verici görünüyor, Teddy."

Parmaklarım pantolonunun düğmesini ve fermuarını çekerken omuz silkiyor. Ellerimi kalçalarının üzerinde, pantolon malzemesinin içinde yumuşatıyorum ve kumaşın fısıltısıyla pantolon ayak bileklerine kadar düşüyor. Kızarıyor, ellerini dar taytın içinde vücudunun üzerinde gezdiriyor, sanki kendini benden saklamaya çalışıyor. Bu kadın, yemin ederim. Ona benim için ne kadar güzel olduğunu göstereceğim.

Parmaklarım bir kez daha omuzlarındaki kayışların altını kazıyor, hiç vakit kaybetmeden kollarından aşağıya doğru sürüklüyorum. Önce göğüsleri serbest kalıyor, sıkı malzemedan kurtuluyor ve inliyorum çünkü bu tanrıça onun altında sütyensiz. Başımı eğerek bir meme ucunu ağzıma alıyorum, dişlerimle hafifçe ısııyorum. Nefes nefese kalıyor, parmakları hâlâ ıslak olan saçlarıma kayıyor. Ama henüz işim bitmemişti. Bu lanet mekanizmayı kızımın üzerinden çekerken dizlerimin üzerine çöküyorum, yumuşak, görkemli vücudu santim santim ortaya çıkıyor.

Ona doğru eğildim ve hırladım. Lanet olsun, burada dizlerimin üzerinde bu kadına yapabileceğim şeyler. Sonunda dar siyah spanx'ını çıkardı ve ben onu yumruğumda tuttum, sonra odanın diğer tarafına fırlattım.

"Bir daha bunu giydiğini görürsem bu lanet şeyi lime lime ederim," diye uyarıyorum ayağa kalkmadan önce.

Tekrar kızarıyor, ben arkama uzanıp tişörtümü başımın üzerinden yere bırakırken dili gergin bir dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor. Sonra onun kadar çıplak kadar şortumu kalçalarımın altına itiyorum. Ona bakmadan duramıyorum. O kadar güzel ki. Parmak eklemlerimi bir göğsünün yamacında gezdirirken, yumuşaklığı karşısında inliyorum. "Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, gözlerim onun her bir muhteşem santimini yalayıp yutuyor. Öğleden sonra güneşi pencerelerden süzülüyor, tenini parlatıyor ve saçlarını altına çevirdi.

"Lütfen perdeleri kapat," diye inliyor, elleri utangaç bir şekilde kendini örtmek için yukarı kalkıyor. Ona hırslıyorum ve o da duruyor.

"Hayır."

"Lütfen, Xander-"

Bileklerini kavrayarak ellerini benden umutsuzca saklamaya çalıştığı bedeninden çekiyorum ve başımı sallıyorum. "Seni görmek istiyorum Teddy. Her bir santimini. Ve eğer tüm ışığı kapatırsam bunu yapamam."

"Ama-"

"Aması yok," diye mırıldanıyorum karanlık bir şekilde ve sonra gözlerim odanın karşısındaki uzun aynada sergilenen kıvrımların üzerinde geziniyor. Onu birkaç adım geri atmaya zorluyorum, böylece doğrudan o aynanın önündeyiz, çenesini iki elimle kavıyorum. "Ben bu aynanın önüne oturacağım, sen de arkana dönüp aynaya bakacaksın. Sonra bacaklarını açacaksın ve sikimin üzerine oturacaksın."

Dudakları ayrılıyor ve başparmağımı alttaki dolgun, öpülmekten şişmiş dudağına sürüyorum. "Bunu yapamam."

"Evet, yapabilirsin, güzelim."

Yutkunurken boğazı çalışıyor, gözleri geniş ve temkinli. "Ama ben-"

"Oh, tatlım, biliyorum. Ve bu beni çılgına çeviriyor."

Ellerim boğazından aşağıya, omuzlarına doğru kayıyor, sonra aşağıya inip belinin dolgun kıvrımına, geniş kalçalarının dışarıya çıktığı yere yerleşiyor. Soluk teni arkasındaki aynada kremi ve kadifemsi görünüyor ve bakışlarımın onunkinden kayarak önümdeki manzaraya hayret etmesine izin veriyorum. Kıcı hayalleri süslüyor, bu yüzden ellerimi lezzetli yuvarlaklığın üzerinde kavislendiriyorum, ellerimin sert karanlığının pürüzsüz, soluk etine olan farkı baş döndürücü bir manzara. Avuçlarımla sıkıyor, yoğuruyor ve yanaklarını hafifçe aralıyorum.

Elleri belimi kavırıyor, ben onun ulaşabildiğim her santimini okşamaya ve sevmeye devam ederken parmakları kaburgalarımın doğru esniyor. Ona karşı güçsüzüm, üzerimdeki, kalbimdeki bu hakimiyeti. Kalçalarımı karnının yumuşaklığına bastırduğımnda nefesi kesiliyor ve bu ses zaten taş gibi olan sikime harika, korkunç şeyler yapıyor. Aramızda sıcıyor.

Odanın karşısındaki pencereden içeri süzülen öğleden sonra güneşi, Teddy'nin teninde, yatakta ve yerde dans eden ışık huzmeleri gönderiyor. Mükemmel bir kadın. Güzelliği ruhani. Onun her bir santimine tapacağım.

Tekrar dizlerimin çöküyorum, ellerimi kaburgalarının, belinin ve kalçalarının abartılı kum saati boyunca sürüklüyorum, aynı zamanda ağzımı karnının yastığına bastırıyorum. Sıkı olan hiçbir yeri yok; tamamen kıvrımlı, kavranabilir yumuşaklıkta ve ben ona doyamıyorum. Bu vücut beni deli ediyor.

Elleri saçlarıma gömülüyor, tutamaklar tutuyor ve ben karnının yumuşaklığına karşı sırtıyorum, açık ağzımı karnının yumuşaklığına bastırıyorum, dilimin dışarı fırlayıp birkaç soluk çatlak izini takip etmesine izin veriyorum. Ellerinden biri aşağı kayıyor ve ağzımın olduğu yeri kapatmaya çalışıyor, ama ona homurdanıyorum ve sonra avucum bir uyarı olarak dolgun bir kış yanağında çatlıyor. Tekrar nefes nefese kalıyor ve bu ses beni neredeyse çılgına çeviriyor.

Topuklarımın üzerine oturacak şekilde arkama yaslanıyorum, kalçalarım hafifçe aralanıyor. Vücuduna bakıyorum ve asla başka bir yerde olmak istemediğimi fark ediyorum. Günlerimin geri kalanını önümdeki bu tanrıçaya taparak geçirmek istiyorum ve onun da bunu görmesini sağlayacağım.

Kalçalarının eteklerinden tutarak onu aynaya doğru çeviriyorum. Gözlerini yansımasından kaçırıyor ama şimdilik sorun değil. İşimiz bittiğinde, ne kadar güzel olduğunu anlayacak.

Elimi sağ kalçasından kışının yanağına kaydırıyorum ve kalın kalçalarının arasına bastırıyorum. Elim en çok istediğim yere götürebilmem için kalçalarının yeterince ayrılmasına izin vererek kayıyor ve zaten ne kadar ıslak olduğunu hissettiğimde arka tarafının yumuşaklığına karşı inliyorum.

"Siktir," diye inliyorum yine, sol kış yanağından bir aşk ısırığı alıyorum. "Benim için çok ıslaksın."

Dizlerimin üzerindeki oturuş pozisyonumdan, kalçalarını tekrar kavırıyorum ve onu da yere çekiyorum. Dizleri önümde yere çarptığında, aynada ona sırtıyorum ve gözlerimin göğüslerinin üzerinde gezinmesine izin veriyorum, koyu renkli meme uçları çoktan sivrilmiş ve ilgi için yalvarıyor.

"Bacaklarını aç benim için güzelim," diye nefes alıyorum kulağının arkasındaki yumuşak tene karşı. Yer değiştirip dizlerini açmadan önce bir an tereddüt ediyor. O kadar sertleşmişim ki acı veriyor. "Şimdi bacaklarıma sarıl ve her santimini alana kadar sikimin üzerine otur, Teddy."

Söylediğimi yapıp kalçaları benimkilere değene kadar geriye doğru kayarken gözlerini benimkilerden ayırmıyor. Dizleri benimkilerin iki yanında yerde duruyor ve pozisyonunu alırken iyice açılıyor. Bu iğrenç ve erotik bir durum ve şimdiden boşalmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Aramıza uzanarak kendimi onun girişinde konumlandırıyorum, ucunu aynada benim için tam teşhirde olan o güzel pembe kedi üzerinde sürüklüyorum.

"Otur."

Emrime kulak veriyor, dediğimi yapıyor. Kıcının kıvrımları karın kaslarıma değiyor, omuzları ağzımla aynı hizada ve ben eğilip omzunun çıkıntısı boyunca sıcak, ağzı açık öpücükler konduruyorum, o üzerime yerleşiyor, beni ağırlı bir yavaşlıkla içine çekiyor. Aynada omzunun üzerinden vücudunun beni tamamen içine alışını izliyorum. Sikimi içine izlemek kadar seksi bir şey görmemiştim. Kolumu ortasına dolayarak sırtını göğsümle aynı hizada tutuyorum ve bu kadar derine girmenin verdiği coşkuyla ağzım açık kalıyor. Lanet olsun, çok sıkı. Çok sıkı. Üzerime tamamen yerleşirken başı geriye doğru eğiliyor ve iç kaslarının sikimin etrafında seğirdiğini hissedebiliyorum. Yıldızlar görüyorum.

"Tanrım, Teddy," diye fısıldıyorum boynuna karşı bir inilti. "Bunu görüyor musun? Bunun ne kadar güzel olduğunu görüyor musun?"

Çenesini indiriyor, gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. Diğer elimle amını avuçluyorum, onu daha geniş açıyorum, böylece ikimiz de beni nasıl içine aldığını görebiliyoruz, sonuna kadar.

"Aman Tanrım," diye inliyor ve sikim içerde seğiriyor, benim de aynı şekilde homurdanmamı sağlıyor.

"Kahretsin, bu çok güzel," diye inliyorum, parmaklarımla onu ayırıyorum. Sikimin içinde kayboluşunun görüntüsü baş döndürücü, heyecan verici ve çok erotik ve henüz farkında olsun ya da olmasın, tamamen benim. Başparmağımın pedini uyluklarının tepesindeki sıkı sinir demetine vuruyorum ve nefesi kesiliyor, bana sürtünüyor. "Mmhmm. Aynen böyle, güzel kız."

"Xander."

Gözleri aynada benimkilere bakıyor, göz kapakları ağırlaşmış, dudakları aralanmış. Ellerinden biri, ortasından geçirdiğim ön kolumu kavıyor ve onu bana bağlıyor. Diğer eli ise bacaklarının arasına gömülü olan benimkinin arkasını kapatıyor.

Onu kaldırmak için beline doladığım kolumu kullanıyorum, o da , kalçaları hafifçe kayıyor ve sonra onu tekrar kalçalarımın doğru çekerken kalçalarımı yukarı doğru itiyorum. Parmakları tenime sürtünüyor, ağzı sessiz bir çığlık atarak açılıyor. Kahretsin, bu her şey. *O her şey.*

Bu sefer kendi başına yapıyor, sadece ucum kalana kadar yükseliyor ve sonra aşağı inerek beni tekrar kabzama kadar içine alıyor. Ortasındaki etten bir avuç tutuyorum, ağzımı boynunun kıvrımına bırakıyorum, dilimle acıyı yatıştırmadan önce dişlerimin bir ısırık için batmasına izin veriyorum.

İç kasları etrafımda sıkılaşıyor ve boynuna doğru sırtıyorum. "Oh, seni yaramaz şey. Acıyı seviyor musun?"

Başını sallıyor, hareketi durgun ve sarsıntılı, bir yandan da sikime binmeye devam ediyor. Kalın, kremi kalçaları benimkilerin üzerine genişçe yayılıyor ve kalın kalçalarını yumuşak bir şekilde kavramak için gövdesinin ve amının etrafındaki tutuşumu bırakıyorum. Sertçe yukarı itmek için vücudunun aşağı doğru hareketini kullanarak ona rehberlik ediyorum. Elleri

kalçalarının düzlemlerine iniyor ve onları kaldıraç olarak kullanıyor.

Parmaklarımın kalçalarının yumuşaklığını ısırmasına izin vererek tekrar yukarı doğru çarpıyorum. Omzundan bir aşk ısırığı daha alarak inliyor ve çenesini öne düşürüyor. "Çok güzel amına koyayım," diye inliyorum

arkasından, yukarı doğru sert, derin itişlerde hiç duraksamadan. "Ne kadar güzel bir kız, benim için açılıyor. Sen al

çok iyi, güzelim."

Gözleri aynada yine benimkileri buluyor. Ellerimi kalçalarının üzerinde, geniş eğiminden yukarı, belinin dar yumuşaklığına doğru sürüklüyorum. Göğüslerini avuçlarımın içine alıp sıkıyorum, yoğuruyorum ve sonra her bir meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve vücudu bana karşı eğiliyor, amı aletimin etrafında sıkılıyor.

"Siktir Teddy," diye törpülüyorum, ağzımı tekrar omzuna bastırıyorum. Meme uçlarını tekrar yuvarlıyorum ve dudağını ısırp hafifçe miyavlıyor.

"Tanrım, Xander, bu beni-"

O zaman hissediyorum, parmaklarımın arasından akan ılık ıslaklığı ve parmaklarımın arasına sıkıştırdığım meme uçlarından akan beyaz damlaların yansımalarını büyülenmiş bir halde izliyorum. Elimde değil, ona doğru şiddetle vuruyorum, parmaklarımın arasından sızan görüntüsü beni lanetliyor

neredeysse vahşı. Elleri ellerimi tutuyor ve göğsünü ve yanaklarını kaplayan allığın ağır lekesini görüyorum.

"Ellerini indir," diye emrediyorum karanlık bir şekilde. Bana bakıyor, dudakları aralanmış, nefes alıp veriyor. "*Teddy*. Ellerini indir ki görebileyim." Söyleneni yapıyor ve ben de ona karanlık bir şekilde sırtıyorum. "Aferin kızıma. Vücudunun bir santimini bile benden saklamayacaksın, anladın mı?" Tereddüt ediyor ve ben de tekrar sokuyorum, bu da ondan başka bir sik seğirmesi daha kazandırıyor. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel kadınsın, tatlım. Her parçan. Güzel olduğunu düşünmediğin kısımların bile."

Avuçlarımla göğüslerini tekrar kavrayıp birbirine bastırdım. "Bu memeler mi? Muhteşemler. Ellerime ne kadar iyi oturduklarını görüyor musun? Sanki benim için yaratılmışsın."

Avuçlarımı aşağı doğru kaydırıyorum, ta ki belini kavrayana kadar, parmaklarım karnının yumuşaklığını kazıyor. "Hamile olduğunu düşünerek kaç kez mastürbasyon yaptığımı biliyor musun? Bu yuvarlak ve dolgun vücut... kendimi bir pislik gibi, lanet bir sapık gibi hissettim. Ama lanet olsun, hamile halin gördüğüm en güzel şeylerden biri *Teddy*. Hiç çocuk istemedim ama içinde bebeğimle büyümeni izlemenin nasıl bir şey olabileceğini düşünmediysem ne olayım."

Ağzı tekrar açık kalıyor, yüz hatlarına şok giriyor. "*Xander...*" Siktir et, ben varım zaten. Onun da bunu fark etmesinin zamanı geldi.

Ağır, geniş kalçalarını tutup içine doğru itiyorum, sikim boşalma ihtiyacıyla zonkluyor. "Bu kalçalar; seni arkadan becerirken bunları tutmaktan başka bir şey düşünmedim. Tanrım, sikimin içine girmesini, kıcının havaya kalkmasını ve başının çarşafıya gömülmesini izleme düşüncesi..." Ellerimi kıcının dolgunluğu etrafında kıvırıyorum, her sert itişte sallanıyor, bana binerken yaptığı her hareket. Kıcının yanağına sert bir tokat atıyorum ve amı etrafımda tekrar miyavlıyor. Dişlerimi sıkarak inliyorum, avuçlarımla kalçalarından göğüslerine ve sırtına doğru gezdiriyorum, yumuşaklığının parmaklarıma yol verişinden zevk alıyorum. "Eğer tüm bunlar zıplamıyor ve sallanmıyorsa, seni yeterince sert sikmiyorum demektir."

"Tanrım," diye haykırıyor ve boşalmasına saniyeler kaldığını biliyorum. Ellerimi kalçalarına götürüyorum, ağır, yumuşak iç kısımlarının etrafında kıvırıyorum, onu üzerimde daha geniş yayıyorum. Parmaklarımla klitorisini çevrelemesine izin veriyorum ve kalçalarını bana doğru sallarken hıçkırıyor. "*Xander*, lütfen!"

"Tam oradasın güzel kız," diye boynuna doğru nefes alıyorum. "Sikime bin, her yerine gel. Tanrım, seni hissetmek istiyorum-"

Vücudu kendi üzerine eğilirken hıçkırıyor ve sert bir şekilde boşalırken bunu hissediyorum. Gözlerini sıkarak kapatıyor ve yüzünü başka tarafa çeviriyor ama bunu kaçırmamasına izin vermeyeceğim.

"Gözlerini aynadan ayırma Teddy. Benim için geldiğinde ne kadar güzel olduğunu izle," diye bağıyorum ve o gri gözlerini açıp aynada benimkileri buluyor. Kahretsin, bana karşı, etrafımda titrerken ve titrerken çarpıcı ve o yüksek sürerken her iki kolumu da gövdesine sarıyorum. İç kasları canımı sıkıyor ama kendimi tutuyorum çünkü bu onunla ilgili. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Göğsüme yaslandığında, nefes alıp verirken, burnumla, dudaklarımla boynuna sokuluyorum.

"Çok. Lanet. Çok güzel." Her kelimeyi tenine sıcak, açık ağızlı bir öpücükle noktalıyorum, boynunun yanından çenesine doğru ilerliyorum.

Başını bana doğru çeviriyor, iri gözlerle bakıyor, hâlâ düzensiz nefesler alıyor. Ve sonra ağzımı onunkine yapıştırıyorum, onu derinden, şiddetle öpüyorum.

Dudaklarımız, dişlerimiz ve dillerimiz birbirine karışıyor, ikimiz de nefessiz kalana kadar öpüşüyoruz ve titreme yeni bir tür titremeye dönüşene kadar onun doruk noktasının sonuncusunun dalgalandığını hissediyorum.

Göbeğinin etrafındaki tutuşumu serbest bırakarak, şişmiş alt dudağını öpüyorum, sonra dilimle yatıştırıyorum. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çok."

Üzerimden kalkarken hafifçe inliyor, ellerinin üzerine yerleşirken uzuvları titriyor, yuvarlak kıcı benim için kendi kişisel ziyafetim gibi yayılıyor. Kendime engel olamıyorum; öne doğru eğilip dişlerimi esnek bir yanağına geçirdikten sonra arkasında dizlerimin üzerine çöküyorum. Kendimi tekrar girişine yerleştirip sikimin geniş başını ıslak ve parlayan kıvrımlarına sadece bir santim sokarken aynadaki gözleri bana bakıyor. Avuçlarımı önümdeki ağır kıvrımlara, sırtına, kalçalarının ve kıcının yumuşak yuvarlaklığına yerleştiriyorum, parmaklarımın uyluklarının arkasındaki hassas etin üzerinde hafifçe gezinmesine izin veriyorum. Dokunuşumun altında titriyor, tüyleri diken diken oluyor.

"Ne kadar inanılmaz derecede büyüleyici olduğunu hâlâ anlamadın mı?" Yansımasına soruyorum. Alt dudağını ısıırıyor, gözlerinde belirsizlik parlıyor.

"Senden uzak durmanın benim için ne kadar imkânsız olduğunu anlıyor musun? *Bana sahipsin*, Teddy. Bedenimin." Ellerimi kalçasının etli dolayarak, onu bekleyen sikime doğru geri çekiyorum ve uzun, sert bir hamleyle gidebildiğim derine gömüyorum. O kadar sertim ki acıtıyor. Daha fazla dayanamayacağımı biliyorum; gerginlik, onun beni kavrama hissi beni kendi orgazmıma doğru savuruyor. "Kalbim." Göğüslerini sallamaya yetecek kadar sert bir şekilde ona vuruyorum ve miyavlıyor, sesi içimde bir yıkım topu gibi sekiyor. İşim bitmişti. O benim her şeyim. *Benim her şeyim*. "Lanet olası ruhum, Teddy."

Ağzı açık kalıyor, gözleri aynada benimkilere dikiliyor.

"Seni ne kadar çok istediğimi hissediyor musun Teddy?" Ellerimi onun üzerinde sahiplenici bir şekilde gezdiriyorum. Bu noktada onun için deliriyorum. "Bunu bana sen yapıyorsun. Beni delirtiyorsun."

Başını sallıyor, beni izlerken gözleri ıslıl ıslıl. Bakışlarımın bağlandığımız yere düşmesine izin veriyorum, kıcı kalçalarım, karın kaslarıma dayanıyor ve ellerimi nazikçe, sevgiyle üzerinde gezdiriyorum. Geri çekilirken, vücudunun beni bütünüyle yuttuğunu görünce sıkıca sıkılmış dişlerimin arasından . Sırtı eğilerek bana daha iyi erişim sağlıyor ve ben de daha derine kayıyorum. Ön kollarının üzerine çöküyor, alnı halı kaplı zemine çarpıyor ve elleri başının üzerinde genişçe yere yayılıyor.

Kıcına bir tokat atıyorum, aletimin etrafında bir kez daha kenetleniyor ve dudaklarından soluk bir nefes çıkıyor. "*Gözler*, Teddy. O gözlere ihtiyacım var, güzelim.

Başını kaldırıyor, avuçlarının üzerine geri kayıyor, bana doğru geri itiyor. Ama gözleri her zamanki gibi benimkileri buluyor ve ben de kendimi bırakıyorum. Bu yumuşak, kavranabilir kalçaları sıkıca kavıyor, ona tekrar tekrar çarpıyorum. Ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor, kaşları birbirine sıkıca kenetleniyor. Göğüsleri her sert darbeye sallanıyor ve ben onun güzel yüzünü izlemekle, ona verdiğim her şeyi alan bu muhteşem vücudu izlemek arasında kalıyorum. İç duvarları etrafımda nabız gibi atıyor ve yakın olduğunu biliyorum. Çırpınışlarını tanıyorum. Tekrar boşalacak.

"*Xander*," diye miyavlıyor, yumuşak, ağlamaklı bir ses. Çok çaresiz. Çok muhtaç. O kadar *benim ki*.

Kahretsin, dudaklarında *benim* adımı; bir dua, bir yakarış. Lanet olası mahvoluşum. Mahvoldum.

"*İşte benim güzel kızım*," diye törpülüyorum, kalçalarım tekrar tekrar onunkilere çarpıyor. Taşaklarım geriliyor, salıverilmem omurgamda birleşiyor. "Benim için gel, güzel kız."

Ve öyle de oluyor. Sırtı eğiliyor, kalçaları titriyor, amı etrafımda kenetleniyor ve kendi doruk noktam içimde kükreyip beni içten dışa kavururken görüşüm bulanıklaşıyor. Kalçalarım bir, iki kez daha onunkilere çarpıyor, sıcak, uzun içine dökülürken tüm incelikler kaçıyor, o benden her damlayı çekerken aletim titriyor. Boğazımdan kopan inilti neredeyse bir kükreme.

Kesik kesik nefes alıyorum, kalbim göğsümde ritim tutuyor. Tanrım, hiç bu kadar sert boşalmamıştım... hiç.

Başı köprülÜ kollarının arasında öne düşüyor, kendini yerden kaldırırken titriyor. Parmaklarımı poposundan sırtına, oradan da omurgasının girintisine kadar takip ediyorum. Titriyor ve nefes nefese bir inilti çıkarıyor.

"Benim güzel kızım."

"Sana inanmadım," diye fısıldıyor, başı hâlâ yere eğik. Sonra başını kaldırıp tekrar aynada bakışlarımla buluşuyor. Gözleri yaşlarla parlıyor ama dudaklarında yumuşak, ışıltılı bir gülümseme var ve bu gülümseme göğsümde çatlaklar yaratıyor. "Ama artık biliyorum. Bana kendimi güzel, seksi ve arzulanır hissettiriyorsun."

"Sen bunların hepsisin," diye fısıldıyorum, sesimin titremesini engelleyemeyerek. "Hepsi ve çok daha fazlası, tatlım."

Ayağa kalkmaya çalışırken inleyerek içinden çıkıyorum. Bacaklarım titriyor - lanet olsun beni o kadar sert boşalttı ki yıldızları gördüm - ve ayağa kalkmasına yardım etmek için ona elimi uzatıyorum. O da yalpalıyor ve ben onu kollarımın arasına alıp göğsüme yaslama dürtüsüne karşı koyamıyorum, başını çenemin altına sıkıştırıyorum. Kolları belime dolanıyor, parmakları omurgamda geziniyor ve uzun bir süre bu şekilde durup sadece aşıkların hissedebileceği huzurun tadını çıkarıyoruz.

Sonra bana doğru kıpırdanıyor ve burnunu sevimli bir şekilde kırıştırarak başını kaldırıyor. Dudaklarına bir öpücük konduruyorum, yumuşak, iffetli bir öpücük ve "Ne oldu?" diye soruyorum.

"Beni mahvetmeyi kesinlikle seviyorsun..." Güzelce kızarıyor ve ben sırtıyorum, içimde yumruklarım göğsümü dövmek için o eski, ilkel dürtü yükseliyor. *Benimkini*.

"İçinden akan dölleriimin görüntüsünü çok sevdiğimi söylerken yalan söylemiyordum," diye ağzını törpölüyorum. Dudağını ısırtıyor ve allığı derinleşiyor. "Nerede olduğumu, senin bana ne yaptığını ve benim sana ne yaptığımı hatırlatıyor. Seni benim olarak işaretlemeyi seviyorum Teddy."

Yumuşak bir nefes. Gözlerini benimkilere dikti. "Ben bu ? Senin mi?"

Arka tarafını avuçlarımın arasına alıp, ağzına kadar öpmeden önce boynuna sokuluyorum. "Eğer beni kabul edersen, evet."

"Emin misin?" diye soruyor ağzıma karşı. "Çok fazla yüküm var Xander ve bunu rahatça yapamam. Çocuklarım var-"

"Sen bir paket anlaşılmıyın ve bunu daha başlamadan önce anlamıştım Teddy," diye fısıldıyorum usulca, çenesini avuçlarımın arasına almadan önce saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum. Başparmaklarımın elmacık kemikleri boyunca sürtünmesine izin verip o güzel gözlerine bakıyorum. "Bunu istemememe neden olabilecek hiçbir 'yük' yok. Ama emin olmadığın bir şeye evet demeni de istemiyorum. Benim işim... Riskleri biliyorum. İşte bu yüzden buna karşı bu kadar çok mücadele ettim."

"Logan ," diye fısıldıyor ve ben de ciddiyetle başımı sallıyorum.

"Çünkü sana ya da bu çocuklara acı çektirme düşüncesi bana iğrenç geliyor." Elini elime alıp ağzıma götürüyorum ve avucunun ortasına bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum Teddy. Sanırım bir süredir seviyorum, tatlım."

"Xander..." diye saygıyla nefes alıyor, bana bakarken gözleri parlıyor. Bunu söylemeye hazır olmadığını biliyorum ve bu sorun değil. Beni kendinden uzaklaştırmadığı sürece sorun yok.

Avucunu tekrar öpüyorum, sonra tenine doğru fısıldıyorum, "Sorun yok. Sadece bilmeni istiyorum. Sana bununla savaşmayı bıraktığımı söyledim ve bunda ciddiydim. Sen ve bu çocuklar benim için dünyalara bedelsiniz. Seninle sadece sıradan şeyler istemiyorum. Her şeyi istiyorum, güzelim."

CHAPTER 39

Teddy

"Bütün bunlar da ne böyle?" Xander'a kapıyı açarken gülerek soruyorum. Bana göz kırparak sırtıyor ve kahretsin, ama bu kalbimin göğsümde çılgınca çarpmasına neden oluyor. İçeri giriyor ve eğilip beni çabucak öpüyor.

"Yarın başlayacak yeni işini kutlamak için bize yemek pişiriyorum."

"Yemek mi pişiriyorsun? Burada mı?"

Doğrulurken başını sallıyor, ancak ağzını yanağımda gezdiriyor. Sakalının törpüsü gıdıklıyor, tüm vücudumu ürpertiyor. "Mmhmm."

Mutfağa girerek iki kâğıt poşeti tezgâhın üzerine koyar ve birine uzanarak bir şişe şarap çıkarır. Cebini karıştırıp bir şarap anahtarı çıkarıyor ve şişeyi açmaya başlıyor. "Yemek, bulaşık ve çocuk görevindeyim. Bir kadeh şarap doldur ve ben yemeği hazırlarken sen de banyo yap, tamam mı?"

"Xander, bu çok fazla," diye nefes alıyorum o poşetlerden yiyecekleri çıkarmaya başlarken. Dolaba doğru başını sallıyor ve ben de usulca bir şarap kadehi indiriyorum. Kadehi alıyor, parmaklarımız birbirine sürtünüyor, sonra az miktarda şarap doldurup bana geri uzatıyor. Sanki efsanevi bir varlıkmiş gibi karanlık kafasının arkasına bakıyorum.

"Önce sormalıydım, Dalton ve Penny spagetti sever mi?" diye soruyor, ben ona bakarken bana dönüyor. Gözleri yumuşuyor, sanki yüzümdeki şaşkınlığı görebiliyor ama bu bizim için sıra dışı bir şey değilmiş gibi devam ediyor. "Sevmiyorsa başka bir şey yapabilirim."

"S'ketti'yi seviyoruz!" Penny yerde uzanmış oyun oynadığı kanepenin diğer tarafından haykırıyor. Benim kaşlarımı çatmama aldırmadan kanepenin arkasına atlıyor ve kendini Xander'ın bacaklarına atarak mutfığa doğru hızla ilerliyor. Xander onu kucağına alıp kalçasına yerleştiriyor. Sonra küçük yüzü buruştu ve tezgahın üzerinde duran bir ürün kabını işaret etti. "Ama ben odalarını sevmiyorum."

Xander güler ve onu daha iyi kavrayabilmek için kollarında zıplattır. "Sorun değil. Bunlar annem ve benim için."

"Sarımsaklı ekmeğiniz de var mı?" Dalton tezgahın karşı tarafındaki bar taburelerinden birine tırmanarak soruyor. Kollarının üzerine yaslanmış, Xander'ın çoktan içinden çıkardığı torbalara ve eşyalara bakıyor.

Xander çantaya uzanır ve bir somun Fransız ekmeği çıkarır. "Ev yapımı tek yol. Sarımsağı ezmeme ve tereyağına karıştırmama yardım etmek ister misin?"

"Evet!" Dalton başını sallayarak söylüyor.

Xander yüzünü hafifçe buruşturarak bana döndü. "Sarımsak presin var, değil mi? Babam evde yemek yapmayı pek sevmezdi, o yüzden bana ev eşyası olarak pek bir şey bırakmadı."

"Evet, sarımsak ezicim var," diye gülerek onun ve Penny'nin etrafından dolanıp çekmecelerden birinden ezicimi alıyorum. "Xander. Bu çok fazla."

Elini belimde gezdirerek beni daha da yaklaşıyor, böylece diğer tarafına yaslanıyorum. "Buna ben karar vereceğim. Hadi, şu şarabı al ve banyoya git. Bea yemek yedi mi?"

Yüzüm kızarıyor ve başımı sallıyorum. "Evet, ama yatmadan önce yine acıkacak."

"Yani sadece küçük bir bardak," diye fısıldıyor ve göz kırpmıyor. "Ufaklığı da doyurmam lazım."

"Xander..."

"Sanki bu akşamın sonucunu değiştirecekmiş gibi adımı söyleyip duruyorsun," diye gülüyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. Penny elinin arkasından kıs kıs gülüyor. Ona bakmak için başını çeviriyor. "Bu kadar komik olan ne?"

"Annemi öptün," diye kıkırdıyor elinin arkasından.

"Yaptım," diyor başını sallayarak. Önce ona sonra Dalton'a bakarak nazikçe, "Sizin için sorun olur mu?" diye sorar.

Dalton hâlâ yaslanmış bizi izlerken omuzlarını silkiyor. "Evet, sanırım öyle. Annemi gülümsetiyorsun, bu da beni mutlu ediyor."

Kalbim göğsümde sıkışıyor ve dökülmemiş gözyaşlarım burnumu sızlatıyor.

Xander'ın kolu belime dolanıyor ve bana bakmak için başını çeviriyor. "O beni de mutlu ediyor, şampiyon."

Gözlerimdeki yaşları yok etmek için hızla gözlerimi kırıştırıyorum ve doğrudan Xander'a bakmaktan kaçınıyorum. Dudakları şakağıma bastırıyor ve iç çekiyorum. Berbat durumdayım. "Hadi git anne. Burada işleri ben hallederim," diye fısıldıyor.

Şakağım ve ben başımı sallıyorum.

"Tamam," diye fısıldıyorum tereddütle. Şarap bardağını alıp koridora doğru ilerliyorum.

Banyo kapısını kapatarak küveti doldurmak için muslukları açıyorum ve hatta lavabonun altında bulduğum küçük bir köpük banyosunu da araya sıkıştırıyorum.

En son ne zaman gerçek bir köpük banyosu yaptığımı, hatta bunu düşünecek zamanım olduğunu bile hatırlamıyorum.

Şortumu çıkarıyorum ama tişörtümü başımın üzerinden çıkarmadan önce tereddüt ediyorum. Banyodan çıkarken birkaç mum alıp yanımda getiriyorum. Onları yakıp tepe ışığını kapatıyorum ve mum alevleri duvarlarda titreyerek görebileceğim kadar ışık yayıyor. Sessiz ve rahat. Tanrım, bu ne büyük bir lüks.

Ilık suya batarak şarabımı yudumluyorum, anın tadını çıkarıyorum. Bunu asla yapamam.

Xander beni şımartıyor ve eğer dikkatli olmazsa, buna alışabilirim.

Kapı hafifçe çalınana kadar yarım saate yakın bir süre ılık suyun içinde kalıyorum. "İçeri gel," diye sesleniyorum sessizce, sonra Xander kapıda beliriyor. Bir elinde bir bardak su var ve boş şarap bardağımı suyla değiştiriyor.

Utanmak için ancak bir saniyem var, onun her yerimi görmesini engelleyen tek şeyin küvetin üzerine eğilmeden önce suyun yüzeyine yapışan ince kabarcık tabakası olduğunun farkındayım. O seksi, güçlü kollarını leğenin kenarına dayayarak üzerimde baskı kuruyor ve ruhumu çalan bir öpücükle ağzını benimkinin üzerine bırakıyor. Bir eli su yüzeyinin altında kayboluyor ve arasına kayıyor. Ağzına doğru inliyorum, parmakları aradığı şeyi bulduğunda tüm vücudum ısınıyor.

"Banyodan keyif alıyor musun?" diye soruyor ağzıma karşı. Başımı sallıyorum, parmakları içimde yavaş ve derin bir şekilde kayarken göz kapaklarım titreyerek kapanıyor. "Güzel. Akşam yemeği on dakika içinde hazır olur. Giyindiğinde bize katıl."

Ve sonra piç kurusu beni odanın loş ışığında neredeyse nefes nefese bırakıyor ve gülünç bir şekilde tahrik ediyor. Vay anasını.

Küvetten çıkıp kurulandıktan sonra yatak odasına geçmeden önce kabarık havluyu vücuduma sarıyorum. Motorcu şortu ve bol bir tunik üstten kıyafetimi almak için hareket ediyorum ama kendimi durduruyorum. Bunun yerine, dolaba doğru adım atıp askıları karıştırıyorum, parmaklarım basit, tozlu mavi bir maksi sundress'in üzerinde kayıyor, yerleşik bir raf sütyeni var, böylece altına emzirme sütyeni takmak zorunda kalmıyorum. Omuzlarımın üzerinden geçen ince askıları, V yakası ve kalçama kadar uzanan bir yırtmacı var. Geçen yazdan beri, Bea'ya hamile kalmadan önce giymemiştım. Akıcı ve rahat, Xander ve çocuklarla basit bir akşam yemeği için yeterince rahat, ancak bu adamı biraz çıldırtacak kadar kışkırtıcı.

Tanrım, umarım hala uyuyordur.

Bir çift arsız külot giyip maksi elbisemi kıvrımlarıma doğru kaydırıyorum. Ilık banyoda uzanırken saçlarımı toka ile tutturmuştım ve dağınık dallar boynuma ve şakaklarıma doğru kıvrılıyor. Yanaklarıma biraz allık sürüp rimelimi tazeledikten sonra aynada uzun uzun kendime bakıyorum, avuçlarımla belimin alt kısmında ve kalçalarımın geniş dolgunluğunda gezdiriyorum. Sağ uyluğum elbisenin yüksek yırtmacından dışarı fırlıyor, ayaklarım etek ucunun bileklerime değdiği yerde çıplak.

Cesaretimi toplayarak yatak odasının kapısını açıyorum ve uzun bir nefes alarak dışarı çıkıyorum. Harika kokuyor, ama nefesimi kesen kısa koridordan bana doğru gelen müzik. Oturma odasına girdiğimde gülmekten kendimi alamıyorum.

Hayatının baharında bekârlığa veda eden Xander Macomb şu anda bluetooth müzik setinden çalan Disney şarkılarını dinlemektedir. Penny, Elsa ile birlikte yüksek sesle şarkı söylüyor, Xander onu bir eliyle mutfağın ortasında döndürürken kollarını iki yana açmış. Bea, Xander'ın diğer kolunda dışa dönük bir şekilde kucaklanmış, küçük sırtı Xander'ın göğsüne gömülmüş, kolları ve bacakları çılgınlar gibi tekmeliyor ve sallanıyor. Yüzünde geniş, çoğunlukla dişsiz bir sırıtış uzanıyor. Dalton kanepeye sırt üstü uzanmış, başını koluna dayamış ve göğsünde bir kitap duruyor ama ben içeri girerken bana sırtıtıyor.

Önümdeki manzara karşısında kalbim göğsümde yarıldı.

Tanrım, bunu kaçırdım. Çocuklarım bunu kaçırdı. Çok şey ifade eden ama büyük planın içinde çok küçük görünen bu anları. Ailece yemek yapmak ve mutfakta dans etmek kadar basit bir şey. Gözyaşları burnumu yakıyor, ama dudaklarımı çekiştiren gülümseme saf bir mutluluktan ibaret.

Dalton haklı. Xander beni gülümsetiyor. Beni mutlu ediyor.

Bunu bir daha yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Asla böyle bir şey yaşamayacağımdan o kadar emindim ki.
bunu tekrar yapmak istiyorum.

Mutfağa girdiğimde Xander'ın gözleri benimkileri buluyor ve bakışları başımın tepesinden ayak parmaklarıma kadar inip geri geliyor. Tekrar benimkini bulduğunda bakışlarındaki sıcaklık kavurucu. Dudaklarını yalıyor, sonra düz, beyaz dişlerinin arasından alttakini ısıyor. Bana doğru adım atmadan bir saniye önce göğsünden çıkan derin bir hırıltı duyduğuma yemin edebilirim.

Boynumun arkasını avucunun içine alarak başımı yukarı ve geriye doğru çeviriyor, böylece ona bakıyorum. Nefesim kesiliyor, dudaklarını ağzımın köşesinde gezdirirken gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor.

"Siktir, Teddy," diye fısıldıyor nefesinin altından, sadece benim kulaklarım için o alçak gümbürtüyle. Neredeyse nefes nefese kalıyorum. "Göz kamaştırıcısın. Çok güzelsin anne. Lanet olsun, sana yapmak istediğim şeyler..."

Penny sözümüzü kesmek için o anı seçiyor ve yerinde zıplarken kollarını kalçalarımın doluyor. "Anne, benimle dans et!"

Xander beni hızlıca öpüyor, sonra geri çekiliyor. Penny'ye doğru döndüğümde elinin tersinin kot pantolonunun fermuarının üzerinden geçtiğini ve yüzümün kızardığını gözden kaçırmıyorum.

"Son şarkı ve ardından akşam yemeği," diyor Xander, Bea'yi oturma odasındaki oyuncağına yerleştirmek için mutfak tezgâhının etrafından dolanırken. Ulaşabileceği birkaç oyuncağı olduğundan emin olduktan sonra mutfağa geri döndü. Herkesin tabağını hazırlıyor, Dalton ve Penny için porsiyon ölçülerini sorarken Dalton da çatal bıçak ve peçetelerle masayı hazırlamaya yardım ediyor.

İki çocuğu da masaya oturttuğumda, Xander ellerini belime koyup ağzını boynumun kıvrımına dayayarak beni durduruyor. "Bu akşam yemeği olabilir ama tatlı olarak ne istediğimi biliyorum."

Başımı sallayarak kıkırdıyorum. "Xander."

"Oturun ve sıcakken yiyin. Yemekle birlikte biraz daha şarap ister misiniz?" diye soruyor ve uzaklaşıyor. Başımı sallıyorum, o da suyumunu dolduruyor.

onun yerine masanın üzerine koyuyor. Hepimiz oturduktan sonra dirseklerine yaslanıp Dalton'a bakıyor. "Bugün okul nasıldı şampiyon?"

Yine yüreğim ağzıma geldi. Dalton fen dersinde öğrendikleriyle ilgili bir masal anlatmaya başlıyor ve ardından Penny alfabenin tamamını bildiğini söyleyerek bizi eğlendiriyor. Masada yan yana otururken Xander bana bakıp göz kırpmıyor ve sol elini elbisemin yırtmacından görünen çıplak kalçamın üzerinde gezdiriyor.

Avucunun tenimdeki sıcaklığı içimi yakıyor, parmakları dizimin hemen üstünden uyluğumun etrafını sıkıyor. Onun ilgisine, açık şefkatine şekilde sahip olmayı sevdiğimi inkar edemem. Ruhuma ve kalbime merhem gibi geliyor.

Bu adam için bu kadar deli olmam biraz gülünç. O ilk seferden beri beni sevdiğini söylemedi ama davranışları bunu gösteriyor. Beni izlerken bunu gözlerinde görebiliyorum.

Bunu istiyorum. Bunu kadar çok istiyorum ki içim acıyor. Onunla her şey çok kolay.

Ve çocuklarımla o kadar iyi anlaşıyor ki bu haksızlık.

Akşam yemeği her zaman biraz kaotiktir ve Penny sütünü masaya dökmeyi başarır. Ben havlu almak için ayağa kalkmadan, Xander ayağa kalkıyor ve başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Ben hallederim. Burada kal."

Yemek biter bitmez, Bea'nın oyun çantasından yaygara koparmaya başladığı sırada, iki büyük çocuğu da ellerini yüzlerini yıkamaları ve pijamalarını giymeleri için banyoya gönderiyor. Ben onu tutarken o da benim boş tabağımı lavaboya götürüyor. Neredeyse utangaç bir ifadeyle ona bakıyorum -her şeyden sonra bu adam nasıl oluyor da beni hala utandırabiliyor- elbisemin bir askısını koluma geçiriyorum ve bebeği emzirmek üzere yatırıyorum.

Bea bir koluma girmiş, yemek alanında dolaşıyor, tabakları toplayıp lavaboya götürüyorum. Xander onları bulaşık makinesine koymadan önce duruluyor ve sonra ellerini kuruluyor. Dönerek kalçasını tezgâha yaslıyor, bacaklarını bileklerinden çapraz yapıyor. Kollarını göğsünde kavuşturup bir elini yüzünün alt kısmına götürüyor ve Bea'yı bir göğsümden diğerine pratik bir kolaylıkla geçirip elbisemi tek başıma düzeltirken dikkatle bakıyor.

"Beni şaşırtıyorsun, biliyor musun?" diye soruyor gözlerini benimkilere kaldırarak. Beni izlerken yüzünde beliren huşu, şaşkınlık ve saf hayranlık nefesimi tamamen kesiyor.

Tekrar kızarıyorum ve gözlerimi indiriyorum, bakışlarındaki yoğunluktan kaçınmak için parmaklarımın Bea'nın yumuşak yanağında gezinmesine izin veriyorum.

"Bu gece için teþekkür ederim." Sözlerim sessiz ve ciddi. Bunu söylerken onun gözlerinin içine bakmaya cesaretim yok, bu yüzden gözlerimi Bea'nın yüzünde tutuyorum. "Bu... Bu şekilde bizimle olman gerçekten hoşuma gitti, Xander."

"Bütün gecelerimi seninle böyle geçirmek istiyorum Teddy. Evde olduğumda. Seninle ve çocuklarla birlikte olmak istiyorum," diyor sessizce ve hâlâ bana baktığını hissedebiliyorum. "Eğer istediğin buysa."

Yavaşça başımı sallıyorum, gözlerimi onunkilere dikiyorum. Dudaklarımda kararsız, tereddütlü bir gülümseme beliriyor ve hafifçe sallanıyorlar. "Evet, sanırım öyle."

"Güzel," diye fısıldıyor, ağzının bir köşesi o çok sevdiğim sevimli sırıtışıyla yukarı kalkıyor.

Kahretsin. Xander'ı seviyor muyum? Ona bu kadar çabuk aşık olmam mümkün olabilir mi?

Daha sonra, üç çocuğu da yatağa yatırdıktan sonra - birlikte - mutfağın karanlığında beni kollarına çekiyor ve etrafımızdaki evin sessiz durgunluğunda benimle yavaşça dans ediyor. Ve itiraf ediyorum, evet, Xander'a çoktan aşık olmuş olabilirim.

CHAPTER 40

Teddy

"Yeni işin nasıl gidiyor?"

Uzun bir nefes verip saç tellerini uzaklaştırmaya çalışarak önümdeki pastanın üzerine krema harflerini sıkmayı bitiriyorum. Profesyonel olmadığım kesin.

Dalton'un adının D'sini kazıyıp üç kez yeniden yazdığım yere bakarak iç geçiriyorum.

"İyi oldu. Alışmak zor oldu," diyorum ve Violette ile Scottie'ye bakarken omuz silkiyorum. "Şimdilik haftada sadece iki vardiya çalışıyorum. Colleen haftada iki gün çocuklara bakmak için bizimle kalıyor. Onun yardımı olmadan bu saatleri çıkarabilir miydim bilmiyorum. Logan'la karşılıklı vardiyalarda çalışmak çok daha kolaydı."

Scottie omzunun üzerinden, "Öyle olduğunu tahmin edebiliyorum," diyor.

Şu anda sebze tepsisi için salatalık ve biber dilimliyor ve Vi de sos hazırlıyor. Çocuklar yine görev başında, Dalton'un doğum gününü kutlamak için gelen Colleen ve Kent ile birlikte hepsini ön bahçede eğlendiriyorlar.

Scottie dönerek bıçağı biraz çılgınca salladı ve beni sinirli bir şekilde güldürerek şöyle dedi: "Ama bilmelisin ki herkes seni gerçekten seviyor. I

Diğer sağlık görevlileri kaç kez senin hatta olmanı sevdiklerini söylediler anlatamam. Ne yaptığını gerçekten biliyorsun, kardeşim."

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum, hâlâ gülüyor ve elindeki bıçağı bakıyorum. "Yine de bu gece kesilmiş parmakları çağırmak zorunda kalmayalım, olur mu?"

Kıkırdıyor ve önündeki sebzelere geri dönüyor. "Eğlenmeme hiç izin vermiyorsun."

Xander ön kapıdan içeri giriyor ve yanımda durup şakağıma bir öpücük bırakıyor. "Doğum günü çocuğı hediyeleri ne zaman açabileceğini soruyor. Ona patron hanıma soracağımı söyledim."

Gözlerimi devirerek ona gülümsüyorum. "Doğum günü çocuğı, biz yemek yiyene kadar hediyeleri açamayacağını biliyor. Sizi kandırmaya çalışıyor, efendim."

Göğsü derin bir kahkahayla gümbürdüyor ve başını sallıyor. "Neden Cal'a değil de bana sorduğı anlaşılıyor. Eminim kuralları biliyordur."

Arkamdaki iki kadın da benimle aynı anda gülüyor. Ona sırtarak başımı sallıyorum. Dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve ben de mutlulukla iç çekiyorum. "Öyle. Yemek neredeyse hazır. Bea nasıl?"

"Acıktım."

Sesimi alçaltıyorum ve nefes alıyorum, "Peki sen nasılsın?"

Bakışlarını önce yüzümde, sonra vücudumda gezdirirken gözleri parlıyor. Bacaklarımmın arasına sıcaklık hücum ediyor. Tanrı aşkına, bu adama hiç doyamayacak mıyım?

"Acıkıyorum," diye tekrarlıyor, zar zor ses çıkarıyor, bakışları benimkilere dönüyor.

"*Groossss*," diye mızızlanıyor Scottie, sonra omzunun üzerinden bakıp göz kırıyor. "Bir oda bulun, sizi iki azgın köpek."

Ona sırtarak beni belimden kavıyor ve beni kaldırırken şaşkınlıkla ciyaklamama neden oluyor. Krema torbası ellerimden tezgâhın üzerine düşüyor ve ardından kalın, kaslı kolları beni sarıyor. Bacaklarımı beline dolaması için zorluyor ve ben itiraz etmek için ağzımı açıyorum ama bana kurt gibi sırtarak tekrar gülmeme neden oluyor. "Bu harika bir fikir Scottie."

"*Xander!*" Beni koridora taşıırken gülererek çığlık atıyorum.

Beni kapıya bırakırken göğsü kahkahalarla titriyor, ama elleri yüzümü avuçlarının arasına alıp gün ışığında öptüğünde kahkahalar aniden sona eriyor. Vücudumu ona doğru bastırarak

Kapı çerçevesine yaslanıp öpüşmeye başladı ve beni külotumun içinde tam bir su birikintisine dönüştürdü.

Xander yangına gitmediği zamanlarda, tıpkı istediğini söylediği gibi bizimle birlikte oluyor. Normal rutinimize bu kadar kolay uyum sağlaması, üç çocuk sahibi olmanın getirdiği günlük iniş çıkışlarla bu kadar iyi başa çıkması biraz ürkütücü. Dalton'a ödevlerinde yardım ediyor, Penny'yi yatırıyor, akşamlarını bizimle geçiriyor ve yemeklerini bizim evde yiyor.

Ayrıca çoğu geceyi benim yatağında geçiriyor.

Lezzetli, hınzırca şaşırtıcı şeyler yapıyor. Diliyle. Parmaklarıyla. Sikiyle.

"Sen bir canavarsın," diye fısıldıyorum ağzına karşı, beni öpücükten kurtardığında.

"Sevgilimi öpmek için bir saniye daha bekleyemezdim," diye gurlüyor, çenemin altındaki başparmaklarını kullanarak başımı daha da yukarı eğiyor, ağzını oraya gömebilmek boynumu geriyor. Kısıtıyor, öpüyor, yalıyor.

Adam ellerini benden uzak tutamıyor.

Kendimi güzel ve arzulu hissettiriyor. Seksi. Ve el üstünde tutulduğumu, daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde. Logan'la bile. Yas danışmanlığına geri dönmeye karar verdim ve onunla her şeyi konuşmak hem katartık hem de duygusal olarak yorucu oldu.

Xander'la aramızdaki her neyse... çok yoğun ve her şeyi tüketiyor, ama terapide konuşmak bunu biraz daha az korkutucu hale getiriyor. Henüz yüksek sesle söyleyemedim ama Xander'a aşık olduğumu düşündüğümü kendime itiraf edebiliyorum. Suçluluk duygusu beni tamamen tüketmeden birlikte geçirdiğimiz anların tadını çıkarabilmeme yardımcı oldu. Hâlâ o kederi taşıyorum ama eskisi kadar zayıflatıcı değil.

Bu adamın benim için tam anlamıyla vahşi olması kesinlikle yardımcı oluyor ve ben de ona doyamıyorum. Şimdi olduğu gibi.

Nefes nefese göğsünü itiyorum. "Çocuklara göz kulak olmak için dışarı çık. Bitirmem gereken bir pasta var."

"Evet, Patroniçe," diyerek göz kırpmıyor ve beni kapının pervazına yaslanmış halde bırakıyor.

Mutfağa geri döndüğümde Vi kendini yelpazeleyip komik bir şekilde bayılma taklidi yapıyor. Yüzüm kızardı. Kahretsin, bu kadınlar bana sonsuza kadar işkence edecekler.

Scottie gülerek sebzeleri renkli bir ürün dizisi halinde tabağa yığıyor ve "Lanet olsun, anladım anne," diyor. "İşlerin iyi gittiğini söyleyebilir miyiz?"

"Aman Tanrım, ne kadar da güzeller," diye gülerek pastaya dönüyorum. Pastanın üzerindeki D harfini son bir kez daha düzeltiyorum ve sonra vazgeçiyorum. Neyse o. Harika görünmeyebilir ama tadının gayet iyi olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum, çok teşekkür ederim. "Sürekli diğer ayakkabının düşmesini bekliyorum, sanki bunun gerçek olmasına imkan yokmuş gibi. Tekrar bu kadar mutlu olmama izin var mı? *Düşmeye...*" Devam etmeden önce dudağımı ısırarak kelimeyi fısıldıyorum: "Her an alınmasından korkuyorum."

"Sanırım hepimiz zaman zaman böyle hissediyoruz," diyor Vi, sosu sebzelerin ortasına koyduktan sonra ellerinin tozunu alıyor. "Ama o adam senin için deli oluyor, bu çok açık. Eminim şu anda o adamı senden koparmak için 5 şiddetinde bir kasırga gerekir."

"Ya da bir orman yangını," diye yarı şaka yarı kuru bir şekilde takılıyorum. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve kendimi azarlıyorum. Bunu şimdi yapma. Bunu mahvetme. Bu Dalton'ın günü.

İkisi de bir şey söyleyemeden birkaç tabak yemek alıp ön kapıdan çıkıyorum. Çocuklar çimlerin üzerine piknik battaniyesi olarak birkaç büyük boy çarşaf sermişlerdi ve yaklaşırken yüzüme bir gülümseme yerleştirmeye zorluyorum. Vi ve Scottie arkamdan çıkıyorlar, ikisi de yiyecek taşıyor. Elimden geldiğince onların meraklı bakışlarından kaçınıyorum.

Yemek yiyoruz, gülüyoruz, oynuyoruz ve Dalton'ın hediyelerini açmasına izin vermeden önce Dalton'a oldukça yüksek sesle ve akortsuz bir şekilde Mutlu Yıllar şarkısını söylüyoruz. Cal yan yatmış, başını ellerinin arasına almış, dirseğine yaslanmış, Scottie de önünde uzanmış durumda. Diğer eli boş boş Scottie'nin yan tarafını okşuyor, sanki onunla fiziksel temasını kaybetmek ona acı veriyormuş gibi. Rowan oturmuş, dizlerini kaldırmış, Vi de aralarında, sırtı göğsüne dönük bir şekilde oturuyor. Hollie ve Penny yanımızdaki bir çarşafın üzerinde karın üstü yatıyorlar ve baktığımda yakalamayı başardıkları bir çekirgeyle oynuyorlar. Sırıttıyorum ve gözlerimi deviriyorum.

Kent ve Colleen hediyeler biter bitmez izne ayrıldılar, ancak Colleen birkaç gün içinde ben çalışırken çocuklara bakmak için geri dönecek.

Ayağa kalkıp Bea'yı Vi'ye teslim ediyorum, o da hediyelerin atılmış ambalajlarını ve akşam yemeğinden arta kalan birkaç şeyi toplarken Bea'ya sokuluyor. Cal ayağa kalkıp Dalton'ın yeni hediyelerinden birkaçını aldıktan sonra beni eve kadar takip ediyor.

"Yani... Xander'la olan şey."

Kardeşim bazen cehennem kadar garip olabiliyor. Derin bir nefes veriyorum ve dönüp kalçalarımı mutfak tezgahına yaslıyorum. Bana bakıyor, ancak ifadesi temkinli, neredeyse endişeli.

"Buna kızdın mı?" Kelimeler tereddütle çıkıyor, o kadar sessiz ki duyduğundan bile emin değilim.

"Hayır," diyor yavaşça, başını sallayarak. "Bu konuda kızgın değilim. Ben sadece... senin tekrar incindiğini görmek istemiyorum. Senin için tahmin ettiğinden daha fazla endişeleniyorum Ted. Sen benim küçük kız kardeşimsin."

Ona nazikçe gülümsüyorum. "Sevdiğini biliyorum. Seni en iyi ağabey yapan da bu."

Gözlerini devirerek başını sallar. "Aptal olma."

"Sen başlattın," diye takılıyorum, ağırlığımı bir ayağımdan diğerine kaydırarak. Kollarımı karnımın üzerinde kavuşturarak çekingen bir şekilde soruyorum: "Nasıl hissettiğini biliyor muydun? Yani daha önce?"

Başını iki yana sallıyor, ağzı yarı yüz buruşturma, yarı sırtma şeklinde yukarı kalkıyor. "Hem evet hem hayır. Nasıl hissettiğini tam olarak bilmiyordum ama bazı şeyleri fark ettim. Seni her zaman izlemesi gibi. Yakın zamana kadar tam olarak bir araya getirememiştim. Senin için deli oluyor Ted."

Yüzüm ısınıyor ve bakışlarımı indirip ayak parmaklarıma bakıyorum. "Sanırım ondan gerçekten hoşlanıyorum, Cal."

"Biliyorum," diyor nazikçe. "Beni korkutan da bu."

Başımı sallıyorum, hâlâ ayak parmaklarıma bakıyorum. "Beni de korkutuyor."

Aramızdaki boşluğu geçip kalçasını yanımdaki tezgâha yaslıyor, kolunu omuzlarımdan geçirip beni yanına çekiyor. Kolumu beline doluyorum ve başımı uzun bir süre ona yaslıyorum. Omuzumu sıkıyor. "Patronum olabilir ama sana zarar verirse canına okurum. Yazıyı ben alırım."

Yan yana durduğumuz yerden ona bakarken başımı sallayarak bir kahkaha atıyorum. "Teşekkürler."

"Hadi, dışarı çıkalım," diye mırıldanıyor, göz kırparak. "Bir gece için bu kadar duygusal aşk saçmalığı yeter."

Dışarı çıktığımızda Xander, Dalton'la birlikte bahçenin ortasındaki çimlerin üzerine diz çökmüş, büyükannesi ve büyükbabasından aldığı otomatik futbol topu fırlatma makinesini bir araya getirmeye çalışıyor. Topu gökyüzüne fırlatmadan önce bir o yana bir bu yana ve yukarı aşağı hareket ediyor. Dalton bahçenin yarısına kadar koşuyor, top fırlatılırken dönüyor ve neredeyse topu eline alıyor ama ısıkalıyor, gülererek çimlere yuvarlanıyor.

"Bu şey çok havalı!" Dalton haykırarak topu tekrar hazırlayan Xander'a geri atıyor. Bu kez top fırlatıldığında Dalton hazırdır ve muhteşem bir koşu yakalaması yapar.

Xander'a doğru koşar, o da saçlarını karıştırır ve yumruğunu uzatır. Dalton ona vurur ve sırtır. "Aferin, şampiyon. Bu harika bir yakalamaydı!"

"Teşekkürler! Tekrar yapabilir miyiz?"

Xander bana bakıp göz kırpmıyor. "Annen izin verdiği kadar geç saate kadar dışarıda kalacağız, şampiyon."

Ahh. Kalbim. Sol elime, çıkarmaktan kaçındığım evlilik yüzüğüme bakıyorum, çünkü bir bakıma beni bir süredir bildiğim şeyi itiraf etmekten koruyor. En azından bu haftaki seansta yas danışmanın bana söylediği buydu. Ve bu çok mantıklı...

Yüzüğü parmağımda çeviriyorum ve sonra iç çekiyorum. Cesur davranıp yüzüğü çıkarma vakti geldi. Onu bir kenara koymanın ve hayatımın o harika sayfasını kapatmanın... yeni bir sayfa açmanın.

Xander ile.

OceanofPDF.com

CHAPTER 41

XANDER

Bu bok için çok yaşıyım.

Sky Ridge'den bir kasaba ötede, bir ahır yangınından çevredeki ormanlık alana sıçrayan bir yangını kontrol altına almak için yerel itfaiyeye yardım ediyoruz. Olay yerinde hızlıydık ve fazla hasar yoktu ama lanet olsun, gecemi böyle bitirmek istemezdim.

Hayır, gecemi güzel kadınımın taşaklarına gömülmüş, son birkaç haftadır olduğu gibi yatağına sarılmış bir şekilde bitirmek istiyordum.

Ben bir enkazım. Teddy ve çocuklarına tamamen ve umutsuzca aşık oldum. Hayatımda ilk defa bir yangına gitmek için ayrılmaktan nefret ettim. Bunun basit bir iş olduğunu ve yayılmasını önleyebileceğimizi düşünürsek birkaç saat içinde eve, onun yanına döneceğimi bilsem bile. Ki ekibim bunu gayet iyi yapıyor.

Bir atv üzerindeyim, küçük farlar ormanlık alanda keşif yaparken yolumu gösteriyor. Çocuklar, hepimiz evlerimize dönebilelim diye bu şeyi ortadan kaldırmak için hızlı ve sıkı çalışıyorlar.

Ölü kütüklerin, kayaların ve dik bir setin üzerinden dikkatlice ilerleyerek yangını izlemek için iyi bir nokta bulabiliyorum. Ekibimin her şeyi hallettiğini görünce rahat bir nefes alıyorum. Sadece küçük bir bölüm karanlıkta hâlâ kırmızı renkte yanıyor.

Ben de aşağıya, aksiyona geri d6nuyorum.

Uzun bir it hattı boyunca uzanan, çok az engeli olan ya da hiç olmayan, çoğunlukla d6z bir arazide dar bir şerit buluyorum ve gaza basıyorum, far ışınları gecede zıplıyor ve her yere s6r6klenen dumanı aydınlatıyor.

Yaklaştıkça ağaç hattının diğer tarafındaki ekibimin sesini duyabiliyorum ve sonra d6rtl6n6n arka ucu sağ 6n tekerleğin 6zerinde d6nerken havalanıyorum.

Savrulmadan 6nce ne olduğunu anlamak için bir kalp atışı kadar var. Çitin içine doğru hızla ilerliyordum.

Jiletli telin ısırığı d6ř6ř6m6 yakaladığında, bunun hoş olmayacağını biliyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 42

Teddy

"911, acil durumunuzun konumu nedir?"

Uzun bir günün ardından eve gitmeye hazırım. İşimin bitmesine yarım saat kaldı ve eve, Xander ve çocukların yanına dönmek için sabırsızlanıyorum.

"Evet, burada jiletli tellere takılmış bir adam var. Neredeyse ama oldukça kötü durumda."

"Yer neresi?" Yazarken sesimi nötr tutarak tekrar soruyorum.

"Clemmons'da yapısal bir yangının olduğu yerdeyiz."

Yazmaya devam ediyorum. Ahır yangınıyla ilgili ilk çağrıya yanıt veren ve yerel itfaiyeyi olayla ilgilenmesi için gönderen bendim. "Kurbanın bilinci yerinde mi?"

"Evet, zavallı piç kurusu," diyor adam ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Kodları gönderiyorum ve hemen EMS'den yola çıktıklarına dair bir yanıt alıyorum.

"Acil yardım ekibi yolda. Kanaması ne kadar kötü?"

"Karanlıkta söylemek zor. Hey, Opp, Sup'un kanaması ne kadar kötü?"

Parmaklarım önümdeki klavyenin üzerinde dururken, sırtım sanki kafama bağlı bir ip çekilmiş gibi dikleşiyor. "Efendim, kurban kim?"

"Sky Ridge Hotshot ekibinden Başkomiser Xander Macomb," diyor adam dikkati dağılmış bir şekilde. Başımdan aşağı kan hücum ettiğini hissediyorum ve

baygın hissediyorum. "Çevredeki ormanlık alana yayıldıktan sonra onları yardıma çağırarak."

Zar zor dinliyorum. Yazmaya devam etmeye çalışıyorum ama beynim tüm işlevlerini yitirmiş durumda. Sonra telefonum çalmaya başlıyor, Cal'ın adı ekranda kayıyor.

"Efendim, bir dakika bekleyin," diye fısıldamayı başarıyorum ve sonra az önce içeri giren Laurel'e sesleniyorum. "Laurel, görevi devralmanı istiyorum."

"Teddy, hayalet görmüş gibisin! İyi misin? Senin çocukların mı?" diye sorarak yanıma geldi. Kulaklığı kafamdan çekip kendi kulaklığına takıyor ve sandalyemi kenara itiyor. "Git. neyse, ben hallederim."

Telefonumu masadan alıp ayağa kalkıyorum ve kardeşimin aramasına cevap verirken tökezliyorum. "Cal?"

"O iyi," diyor kardeşim, ama bu beni en ufak bir şekilde sakinleştirmiyor. Panik içimde dolaşıyor ve uzuvlarımın aynı anda hem bir milyon kilo ağırlığında hem de helyumla doluymuş gibi hissetmesine neden oluyor. Dışarıdayım ve arabama doğru koşuyorum. "Çok huysuz ve o surat sabahkinden biraz daha az yakışıklı görünüyor."

"Callahan Woods, bunu bir şakaya dönüştürme şimdi," diye çıkışıyorum, gözlerimden yaşlar süzülürken boğazım düğümleniyor. "Ne kadar kötü?"

İç çekiyor ve şu anda ensesini nasıl ovuşturduğunu hayal edebiliyorum. Arka planda çok fazla gürültü var. "Çok iyi değil. Sağ ön kolu, yan tarafıyla birlikte yere düştüğünde oldukça kötü bir şekilde dolanmış. Yüzünde birkaç iyi kesik var. Ambulans az önce geldi ama çok huysuz ve ambulansa binmeyi reddediyor."

"O adama o lanet ambulansa binmesini ve onunla hastanede buluşacağımı söyle," diye fısıldadım, Cal kıkırdadı.

"Hey, kadının ambulansa binmeni söylüyor," diye sesleniyor. O sırada diğer seslerin gürültüsü arasında "Teddy? Tatlım, Ben iyiyim!"

Bakersfield Hastanesi'ne doğru ilerlerken boğazımı zorlayan hıçkırıklara karşı koyuyorum. "Kendim gördüğümde buna inanacağımı söyle."

"Senin yalancı bir bok çuvalı olduğunu söylüyor."

Xander'ın cevap veren duyuyorum, ama sonra acı dolu bir iniltiyle boğuluyor. "Cal," diye boğuluyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyor ve gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesine izin veriyorum. "Biliyorum, Ted."

"Ona yolda olduğumu ve onun da yolda olması gerektiğini söyle." "Söyleyeceğim," diyor nazikçe ve sonra telefonu kapatıyoruz.

Hastanenin acil servisinin otoparkında beklerken gergin bir enkaz gibiyim ve ambulansın ışıklarının parladığını gördüğümde, daha durmadan arabadan inip otoparka doğru koşmaya başlıyorum. Kapılar açılıyor ve gözlerim içerideki sedyede yatan Xander'a takılmadan önce Scottie ve Matthew'u görüyorum.

Gömleği kesilmiş ve vücudunun üst kısmı çıplak, ancak beyaz bandajlar karnının üzerinden çaprazlama geçiyor ve sağ ön kolunu ve elini tamamen kaplıyor ve bir noktada sızan kanla kırmızıya dönüyor. Beyaz kelebek bandajlar yüzündeki birkaç kesiği kapalı tutuyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum, parmaklarım dudaklarımı örtmek için uçuyor. "Xander." "Hey, güzelim," diyor, onu arabadan indirirlerken bana gülümseyerek.

ambulansın arkasında. Yüzü acıdan gergin, dudakları ince. Her zamankinden daha solgun, bu da beni endişelendiriyor. Onu kapıdan içeri taşımaya başlıyorlar ve ben de peşlerinden gidiyorum, elim onun bandajsız sol elini buluyor. O kadar sıkı sıkıyorum ki geç de olsa canını yakacağımdan endişeleniyorum ama sonra o da sıkıyor. Alaycı bir şekilde sırtlıyor ve yürürken parmaklarımı dudaklarına götürüyor. "Bu daha sonra bizim için planladığım randevu gecesi değil."

Onu tamamen gözden geçirirken içimden kaçan kahkahayı durduramıyorum. "Sen iflah olmazsın."

"Tüm bu tantanaya gerçekten ihtiyacım yoktu," diye hafifçe espri yapıyor. "Sadece paketleyip işime geri dönebilirdim."

Scottie gözlerini devirerek kısıp bir kahkaha atıyor. "Kolundan sarkan deri parçası aksini söylüyor."

"Sorun yok," diye mırıldanıyor, ama onu sedyeden acil serviste yeni yapılmış bir hastane yatağına taşırlarken dudakları yine inceliyor. "Önemli bir şey değil. Sadece süper yapıştırıcı sürün ve beni geri gönderin."

"Hiç komik değilsin," diye fısıldıyorum, gözlerimi onun her santiminde gezdiriyorum, kirli, is lekeli elini dudaklarıma götürüyorum. Teni toprak, duman ve dizel yakıt gibi kokuyor; beynimi sonsuza dek Xander'a bağlayacak bir koku kombinasyonu.

"Çaylak hatası hepsi bu," diye mırıldanıyor ama gözleri benimkilerle buluştuğunda yumuşak. Beni rahatlatmak için bunu önemsiz bir şeymiş gibi göstermeye çalıştığını biliyorum. "Sana söz veriyorum tatlım, bu hiçbir şey değil. Ben iyiyim."

"Parmaklarının arkasına doğru fısıldıyorum, gözyaşlarım burnumu yakıyor. Gözyaşlarıma karşı savaşıyorum; muhtemelen o kadar da önemli olmayan bir şey yüzünden beni tam bir bunalım halinde görmesine gerek yok.

"Evet anne," diye mırıldanıyor, çenemi avucunun içine alabilmek için parmaklarını açıyor, başparmağı yanağımda geziniyor. Gözlerimi bir saniyeliğine kapatıyorum, uzun ve sabit bir nefes alıyorum.

Kısa süre sonra onu görmeye tekrar gelebileceğime dair söz verilerek odadan çıkarıldım. Scottie beni bekleme odasına geri götürdü. "Muhtemelen dikiş atacaklar, antibiyotik iğnesi yapacaklar ve sonra gönderecekler. Çok fazla kan varmış gibi göründüğünü biliyorum ama teçhizatı daha kötü olmasını engelledi."

Bana sıkıca sarılıyor ve sonra Matthew'la birlikte çıkıp gidiyorlar. Rahatsız vinil deniz mavisi sandalyelerden birine oturuyorum ve gergin bir şekilde bacaklarımı zıplatıyorum. Colleen'i arayıp neler olduğunu ve kısa süre içinde evde olacağımı söylüyorum. Bana çocukları yatırabileceğini ve döndüğümde beni bekleyeceğini söylüyor.

Başımı elime dayamış, gözlerimi kapatmıştım ki otomatik kapının sesi duyuldu ve ardından "Selam güzelim. Gitmeye hazır mısın?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve sandalyemden fırlayıp ona doğru koşmaya başladım. Daha önce çıplak olan gövdesini örtmek için hastane tarafından verilen bir önlük giymişti. Beyaz gazlı bez sağ kolunun tamamını parmaklarından pazusuna kadar sarmış durumda ve önlük kumaşının altından gövdesini ve göğsünü çevreleyen büyük sargıyı görebiliyorum. İkiye katlanmış ve sol elinde tuttuğu bir tomar kâğıt yan tarafında asılı duruyor.

"Taburcu talimatı var mı?" Önünde durup soruyorum.

Ona dokunmaya korkuyorum, bir şekilde onu inciteceğim endişesi beni sinirli bir enkaz haline getiriyor. Sol kolunu omzuma atıyor ve beni bedenine çekiyor, ağzını alnıma götürüp öpüyor. Gözyaşları yine burnumu yakıyor. Tanrım, bundan nefret ediyorum.

"Sargılardan herhangi birini çıkarmadan önce iki gün boyunca her yeri sargılı tutmak ve birkaç hafta boyunca birkaç günde bir yeniden sarmak. Dikişler iki hafta içinde çıkabilir. Sanırım evde sünger banyosu yapacağım," diye homurdanıyor ve biz kapıya doğru ilerlerken kapının yanındaki sandalyede oturan yaşlı bir kadının yan gözle bakışını kazanıyor.

Karanlık otoparkta, kolu hâlâ omuzlarımdayken, onun yanına doğru eğildim. "kopardın," diye fısıldıyorum karanlığın içine.

arabama doğru yol alıyoruz.

Ağız tekrar başımın tepesine bastırıyor ve sessizce, neredeyse üzgün bir şekilde mırıldandığını duyuyorum: "Biliyorum tatlım. Özür dilerim. Sana bunun son kez olacağına dair söz vermek isterdim ama ikimiz de bunun muhtemelen bir yalan olduğunu biliyoruz ve sana yalan söylemek istemiyorum Teddy."

OceanofPDF.com

CHAPTER 43

Teddy

"Her şey yolunda mı?" Colleen ben kapıdan girer girmez soruyor. Çantamı tezgâhın üzerine bırakıyorum ve başımı sallayarak iç çekiyorum. Çok yorgunum. Son birkaç saat duygusal olarak çok yıpratıcıydı ve kendimi kaybetmemek için çok çabalıyorum.

"Xander yangın sırasında bir kaza geçirdi," diyorum sessizce, düşüncelerimi nasıl sakinleştireceğimi bilemeden.

"Gel otur," diyor Colleen, mutfak tezgahındaki uzun bar taburelerinden birini çekerek.

Yapıyorum, minnetle içine gömülüyorum. Mutfağında dolaşüyor, dolaptan küçük bir tencere çıkarıyor ve içine su dolduruyor. Isınması için ocağın üzerine koyuyor ve ardından dolaptan bir kupa ile bir poşet çay alıyor. O çalışırken sessiz kalıyoruz ve birkaç dakika sonra önüme dumanı tüten bir fincan çay koyuyor.

Tek söylediği "Papatya," sonra yanıma oturdu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadıktan sonra bardağı parmaklarımın arasına alıp ısıtıyorum. Acil Servis'in bekleme odasında otururken ne kadar üşüdüğümü fark etmemiştim. Xander'la ilgili korku ve endişe yeniden içime çöküyor, ardından öyle yoğun bir suçluluk duygusu geliyor ki nefesim kesiliyor. Gözyaşları burnumu yakıyor ve onları uzaklaştırmak için hızla gözlerimi kırptırıyorum.

Kayınvalidem odanın sessizliğinde, "Logan'la bu noktaya geleceğinizi hep biliyordum," diyor. "Sanki seni eve ilk getirdiği anda bunun böyle olacağını biliyorduk. Ona senden daha iyi uyan başka biri asla olmayacaktı. Hayatlarınızın her aşamasında, ikiniz hep değişmezsiniz. İkinizin de her zaman güllük gülistanlık olduğunuzu söylemiyorum," diye hafifçe takılarak gülümsüyor. Çayına gülümsüyorum, o gözyaşları gözlerimi dolduruyor. "Ama aranızda bir doğruluk vardı. Oğlumu en mutlu adam yaptın Teddy. Ona harika bir hayat ve üç güzel çocuk verdin. Seni her şeyiyle sevdi. Ona her baktığında içinde hep bir sıcaklık, bir parıltı vardı. Onu çok iyi sevdin, tatlı kızım."

Keder boğazımı sıkıyor. Logan'ı sevmiştim. Çok, çok fazla. Ve bir parçam hala seviyor. Hayatımın büyük bölümünde, o benim tek aşkımdı. Benim büyük aşkım. Ama şimdi, Xander ile.

Uzanıp ellerimden birini iki elinin arasına alıyor ve sıkıca kavırıyor. Ona bakıyorum, görüşüm bulanık.

"O sıcaklığı şimdi sende görüyorum Teddy. Xander'a her baktığında gözlerindeki ışıltının geri geldiğini görüyorum. Logan öldükten sonra o ışığın seni terk ettiğini görmekten nefret ediyordum," diye fısıldıyor ciddiyetle, kendi kahverengi gözlerinde parıldayan yaşlarla. "Onu zaten seviyorsun."

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan bir şey çıkmıyor. Bunu itiraf etmeye hazır mıyım bilmiyorum ama inkâr etmek de yanlış geliyor. "Bana kızmanı istemiyorum," diye fısıldamayı başarıyorum sonunda, sesim kelimeler arasında yırtılıyor. "Çünkü Logan senin oğlundu."

"Teddy," diye mırıldanıyor Colleen, beni kollarının arasına alıp sıkıca sarılıyor. "Sen de en az onun kadar benimsin. Bir parçan onu her zaman sevecek ve senden çalınan sevgi ve hayat için her zaman yas tutacak... tıpkı benim oğlumu her zaman özleyeceğim gibi. Olması gerekenden daha fazla karışabilirim ve normal olandan daha fazla zorlayabilirim; ama seni seviyorum ve seni tekrar mutlu görmek istiyorum. Bu şansı kullan. Ne kadar korkutucu olsa da, kabul . Seni sevdiğimi nasıl söyleyebilirim ve yeniden mutluluğu bulduğun için sana nasıl ? Aşk bu değil" diye fısıldıyor nazikçe, yanaklarımı okşuyor, gözleri parlıyor. Artık tamamen ağlıyorum. "Seni *yeniden* sen olduğunu görmek isteyecek kadar seviyorum, tatlı kızım."

Kim kayınvalidesiyle bu kadar şanslı olabilir ki? Gözlerinde, ses tonunda, sözlerinde yargılama yok. Sadece basit, su katılmamış, koşulsuz sevgi.

"Senin için çok minnettarım," diye fısıldıyorum gülümseyerek ve eğilip ona tekrar sıkıca sarılıyorum. "Sen isteyebileceğim en iyi bonus annesin."

"Kent'in annesi beni pek sevmezdi," diyor gülerek ve bir elini sallayarak. "Bir gelinle kutsanacak kadar şanslı olursam asla böyle olmayacağıma söz verdim. Oldukça harika biri olman da yardımcı oluyor."

Yüksek sesle gülüyorum, gözlerimi kaydırmak için eğiliyorum. "Seni seviyorum."

"Olması gerektiği gibi," diye takılıyor. Ona minnetle gülümsüyorum ve o da "Seni seviyorum Teddy. Tekrar mutlu olman sorun değil. Söz veriyorum."

OceanofPDF.com

CHAPTER 44

XANDER

Teddy'yi çocuklarını yatırması için onun evine gönderdim, ben de kendi evime gittim. Pis, kan lekeli bir pisliğim ve kendimi temizlemem gerekiyor.

Ödünç aldığım hastane önlüğünü, botlarımı ve artık kan lekeli olan nomex pantolonumu çıkararak, sağ tarafıma bantlanmış ve sağ koluma sarılmış bandajları ıslatmadan vücudumu yıkamak için elimden geleni yapıyorum. Vücudumun geri kalanını yıkamak için el duşu başlığını kullanıyorum ve ardından küvetin içinde elimden geldikince eğilerek kirli saçlarımı yıkıyor, yüzümdeki ve boynumdaki kiri ve isi temizliyorum. Havluyla kurulandıktan sonra havluyu boynuma doluyorum ve yatak odasına girip kolayca giyebileceğim bir çift eşofman ve temiz bir tişört buluyorum. Kesiklerin yakıcı acısı donuk ve hastanede verdikleri ağrı kesici ilaçlara rağmen ağrıyor.

Mutfığa doğru yalınayak yürürken, Colleen gece eve gitmek üzere garaj yolundan çekilirken pencereden dışarı bakıyorum. Teddy'nin bu haftaki iki vardiyası bitti, yani Colleen gelecek haftaya kadar dönmeyecek.

Buzdolabından bir bira aldım ve açtım, dudaklarıma götürdüm ve yarısını içtikten sonra sinerek yere bıraktım. Ağrı kesici ilaçları unutmuşum. Kahretsin.

Yemek masasındaki sandalyelerden birine çökerek, gözümün önünde duran henüz açılmamış zarfı elime alıyorum. Elime alıyorum,

evin içinde yanımda taşıyacağım. Oturup biraz daha bakıyorum. Şimdi onu elime alıyorum ve bir köşesini önümdeki masaya vuruyorum.

Kendimi açmaya ikna edemiyorum. Okumaya. Babamın bana son sözlerinin ne olduğunu bilmek istemiyorum. Neredeyse açmadan çöpe atacaktım ama sonra hiddetle küfredip geri çıkardım ve tezgâha vurup uzaklaştım. Onu başka bir güne bıraktım.

Kendime bir sonraki yangından döndüğümde okuyacağımı söyleyip duruyorum.

Sonra ateşten dönüyorum ve bunu tekrar yapıyorum, sadece ona bakıyorum. Sadece bir kenara atıp kendime 'bir sonraki yangından sonra açacağım' diyorum.

Cam avlu kapısının yumuşak, ürkek bir şekilde çalınması başımı döndürüyor ve ayağa kalkmadan önce gülümsüyorum. Teddy orada, onu içeri almamı bekliyor. Benim güzel kızım.

İçeri girerken bir eliyle bebek telsizini tutuyor. Kollarımı ona doluyorum, aynı anda o da kollarını nazikçe belime doluyor. Uzun bir süre böyle duruyoruz, sadece birbirimizi içimize çekiyoruz, yakınlığımızın tadını çıkarıyoruz. Kalbinin göğsümde attığını hissedebiliyorum, dudakları göğüs kaslarımın üzerinde gezinirken kalbimin atışını hissedebildiğini bildiğim yerlere öpücükler konduruyor.

"Bu nedir?" diye soruyor ve zarfın masayı işaret ediyor.

İçimi çekiyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum ve yanağımı başının üstüne bastırıyorum. "Babamdan bir mektup."

"Baban mı?" diye fısıldıyor, şaşkınlık ses tonunu yükseltiyor.

Başımı salladım. "Kardeşim taşıyor ve bunu bazı eşyalarının arasında bulmuş. Bana geri gönderdi ama henüz okuyamadım."

"Logan'dan, o öldükten sonra dinlemeyi reddettiğim bir sesli mesaj aldım," diye fısıldıyor parmaklarını sırtımda gezdirerek. Hafifçe alay ediyor. "Sonunda kendimi onu dinlemeye ikna ettiğimde çok kızmıştım."

"Ne dedi?" Yaralanmamış yanağımı onun başına sürterek soruyorum.

Başını sallıyor, alaycı bir kahkaha daha atıyor. "Sadece beni sevdiğini ve vardiyadan sonra beni göreceğini söyledi." Kollarımı ona doluyorum. "Gittiği için ona çok kızgındım. Vardiyası bittikten sonra eve gelmediği için. Beni iki çocuğumuzla yalnız bıraktığı ve diğerine hamile bıraktığı için. Bebeğim. Onu sildim ve sonra geri istediğim için ağladım."

Hafifçe kıkırdıyorum, bizi hafifçe sallıyorum. "Bu mektubu okumam için beni ikna edemiyorsun, tatlım."

Omuz silkiyor. "Yapana kadar asla bilemezsin." O zaman bana bakabilmek için çenesini yukarı kaldırıyor. "Yatağa geliyor musun?"

Sol elimin parmaklarını saçlarının üzerinde yumuşatarak onu iffetli bir şekilde öpüyorum. "Muhtemelen bu gece olmaz, anne. Bütün gece dönüp duracağım ve seni uyutmak istemiyorum."

"Sorun değil," diye fısıldıyor dudaklarıma ve ben gülümsüyorum. "Lütfen bu gece sensiz uyumak zorunda bırakma beni. İyi olduğunu, burada olduğunu bilmem gerek."

Benim için endişelenmesinden nefret ediyorum ama ona endişelenmemesini söylemenin bir anlamı olmadığını da biliyorum. "Tamam."

"Komiklik yapmak yok," diye uyarıyor, bana sevimli bir şekilde bakarak. Gülüyorum, ışıkları kapatmak için etrafından dolanıyorum.

"Birkaç kesiğin bu gece seni becermemi engelleyeceğini sanıyorsan fena halde yanılıyorsun güzelim."

"Xander..."

"Evet, anne?" Onu bir kez kollarıma alarak mırıldanıyorum. Ağzımı onun ağzına bırakıp, onu iyice öpüyorum.

İç geçiriyor, göz kapaklarını aralayıp bana bakıyor. "Bu hiç adil değil."

"Adil olmayan ne?"

"Dikkatimi dağıtmak için beni öpüyorsun."

"Yaptığım şey bu mu?" Alt dudağını ısırarak soruyorum. İnliyor ve ben gülümsüyorum.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Beni sol elimden tutarak avlu kapısından geçirdi ve kendi evine götürdü. Dürüst olmak gerekirse, onun dubleksi şu anda kendi evimden daha çok benim evim. Haftalardır kendi yatağında uyumadım ve ne yalan söyleyeyim, uyumak da istemiyorum. O neredeyse ben de orada olmak istiyorum.

Yatak odasının köşesinde loş bir lamba yanıyor ve odayı hafifçe aydınlatıyor. Bebek telsizini komodinin üzerine koyuyor ve sonra bana doğru dönüyor, elleri bana uzanıyor.

"Senin için biraz... daha az zorlayıcı... olacak başka bir fikrim var," diye fısıldıyor, parmak uçlarında yükselerek ağzını benimkine bastırıyor.

Parmakları tişörtümün alt kenarıyla oynuyor, parmaklarının arkası karnımın etiyle alay ediyor. Tişörtü yavaşça kaldırıyor, ellerini karnımın, kaburgalarımın, göğsümün her santimi boyunca gezdiriyor, ta ki başımın üzerinden çekip yere düşmesine izin verene kadar. Parmakları karnımdan aşağı doğru kayarak eşofmanımın bel bandına girdiğinde bir nefes çekiyorum. Zaten yarı sertleşmişim; onu öpmek bile bana bunu yapıyordu.

-Ama kafamdaki tüm kan, onun geçici, alaycı dokunuşlarıyla güneye akıyor.

Sol elim boynunun yan tarafına doğru kayıyor, başparmağım önden yakalamak için etrafını sarıyor ve dudaklarından kaçan küçük inilti beni biraz çıldırtıyor. O kadar anlayışlı, o kadar güveniyor ki. Parmaklarımın, ağzımın altında canlanmasını izlemeye bayılıyorum.

"Aklında ne vardı anne?" Nefes alıyorum, ağzımı onunkinin üzerinde tekrar tekrar gezdiriyorum.

Elleri belimin yanlarında düzleşiyor, avuç içleri kıcıma değene kadar parmakları eşofmanımın kemerinin içinde kayıyor ve sonra pantolonu aşağı çekiyor. Tek elle giymek çok zor olduğu için iç çamaşırı giymekten vazgeçmiştim, bu yüzden eşofmanlar inerken sikim sert ve ağır bir şekilde aramızda sallanıyor.

"Sikini ağzımda istiyorum," diye fısıldıyor, dudakları benimkilere değiyor. Lanet olsun. Bu kadın.

"Öyle mi?" Diye soruyorum, tek kelime boğazımdan hırıltıyla çıkıyor. Parmaklarım boynunun etrafında hafifçe geriliyor, aynı zamanda yüzünü benimkine doğru eğiyor.

Başını sallıyor, loş ışıktaki gri gözleri donuk ve gümüş rengi. Nabzının parmaklarımın altında attığını hissedebiliyorum.

"Sikimi emmek ister misin Teddy?" Tekrar başını sallıyor. Siktir. "Dizlerinin üzerine çok. Ne kadar çok istediğini göster bana."

Teddy'nin önümde diz çökmüş halini görmeye hazır olduğumu sanıyordum ama hiçbir şey beni buna hazırlayamazdı. Lanet olsun, bu kadın inanılmaz. Çok güzel. Altın sarısı saçları bir tokayla tutturulmuştu, ben de uzanıp serbest bıraktım, saçları omuzlarından aşağı dökülürken tokayı yere fırlattım. Bu saçları tutan tek şey kendi ellerim olacak. Parmaklarımı çenesinde saygıyla gezdirerek saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum.

"Ağzını aç," diye törpülüyorum, sikimi avucumun içine alıp yavaşça okşuyorum. Dudaklarını yalıyor ve sonra dediğimi yapıp dilini dışarı çıkarıyor. Ona kurt gibi sırtıyorum. "Açgözlü kız. Bunu çok istiyorsun, değil mi?"

Tekrar başını sallıyor ve ben de sikimin ucunu dudaklarına götürüyorum. Çenesi daha da açılıyor ve dudaklarını ucun etrafına kapatırken inliyorum, dili başın üzerinde dönüyor ve sonra beni daha derine götürebilmek için elimi kenara itiyor.

"Siktir," diye törpölüyorum, aletimin ucu boğazının arkasına ulaştığında gözlerim kayarak kapanıyor. Saçlarını sol elimle topluyorum, geriye doğru tutuyorum, parmaklarımı içine sokuyorum ve beni ağzının içinde çalıştırırken başının arkasını kavriyorum. Muhteşem bir kadın. Göğsüm nefes nefese, ağır nefeslerle kabarıyor ve onu izliyorum, deli olduğum bu kadını izliyorum.

Kalçalarım kendi isteğiyle sallanıyor, sikim ağzına girip çıkıyor. Ne manzara ama. Tekrar derinlere giriyorum ve uzunluğumun etrafında tıkanıyor, ama geri çekilmiyor.

Hayır, bu inanılmaz kadın ellerini kalçalarımın arkasına doluyor ve beni kendine çekiyor, sonra da yutkunuyor, boğazındaki kaslar etrafımı sarıyor.

Lanet olası yıldızları görüyorum.

"Siktir!" Tıslıyorum, ağzım açık kalıyor. "Vay anasını, Teddy. Çok iyi gidiyorsun anne. *Çok iyi.*"

Uzunluğumun etrafında mırıldanıyor ve bu omurgamı titretiyor. Aletimi bıraktı ve bana baktı. "Ağzımı sik, Xander. Dilime gel. Lütfen."

Evlen benimle.

Başının arkasını kabaca kavrayarak eğiliyor ve yan tarafımdaki keskin sancıya aldırmadan sert, yakıcı bir öpücükle ağzını alıyorum. Dudakları kabarık ve yumuşak ve ben onun üzerinde kendi tadımı alıyorum. Bir neandertal gibi göğsümü yumruklama dürtüsüyle savaşıyorum.

"Bu ağzı becermemi mi istiyorsun Teddy?" Hırslayarak şişmiş alt dudağını dişlerimin arasında sertçe ısıyorum. Nefes nefese kalıyor ve sonra çılgınca başını sallıyor. Ağzına karşı sırtıyorum. Lanet olsun, bu kadına doyamıyorum. Sanki benim için yaratılmış gibi. "Dölümü mü istiyorsun?"

"Evet," diye soluk soluğa kalıyor, nefesi kesiliyor. O gümüş gözler benimkilerin arasında gidip geliyor. O kadar güzel ki canımı acıtıyor. Dizlerinin üzerinde kayıyor, kalçalarını birbirine bastırıyor. Küçük annem bundan çok hoşlanıyor. "Lütfen."

"Kızım bu kadar nazikçe isterken ona nasıl hayır diyebilirim?" Karanlık bir hırıltıyla nefes alıyorum. Doğrulurken saçlarını tekrar elimde topluyorum, öncekinden daha sıkı tutuyorum. "Gözlerini benden ayırma Teddy, anladın mı? Gözlerini kapatma. Bana ne yaptığını izlemeni istiyorum, tatlım. Boğazına boşaldığımda parmaklarının üzerine boşalsan iyi edersin."

Dudakları şaşkınlıkla aralanıyor, yanaklarına güzel bir allık bulaşıyor. "Benden istiyorsun..."

"Aminla oyna Teddy," diye inleyerek sikimin başını dudaklarına değdiriyorum. Benim için açılıyor. "Parmaklarının her yerine boşalana kadar o güzel pembe amcığınla oyna. Ama gözlerini kapatma. Gözlerini benden ayırma."

Başını sallıyor, eli kalçalarının arasında kayboluyor ve beni bulmak için evime gelmeden önce çoktan değiştirdiği uyku şortunun içine giriyor.

"Şimdi ağzını aç ve her santimini içine al," diye fısıldıyorum. Kendimi tekrar dudaklarının arasına bırakıyorum ve o da yanaklarını kıvrarak beni içine çekiyor. "Tanrım, Teddy, sen böyle şeyler yaparken dayanamayacağım-"

Tekrar yapıyor ve ben hırlayarak uyarıyorum. Gümüş gözleri parlıyor, küçük velet. Sonra klitorisinin etrafında dönmeye başlıyor ve kendi zevkiyle etrafımda inlemesine bayılıyorum. Başının arkasındaki tutuşum sıklaşıyor.

"Hazır mısın anne?" diye soruyorum, o da başını sallıyor. Serbest bırakıyorum, kalçalarımı kısa, derin itişlerle pistonluyorum. Yine öğürüyor ama ben durmuyorum. Gözleri gözlerimde ve bu manzara beni benden alıyor. O kadar güzel ki. Her bir parçası benim için yaratılmış. Bana karşı titriyor, inerken gözleri kapanıyor ve ben onun yakın olduğunu biliyorum. Sikeyim. "Boşalacağım, Teddy. Sakın gözlerini kapatayım deme. Boşaldığında bana bak. Sana son damlasına kadar verdiğimde bana bak-"

Sikimin etrafında haykırıyor, boşalırken omuzları titriyor, diz çöktüğü yerde kalçaları sallanıyor.

"Evet Teddy, benim için parmaklarının üzerine boşal," diye inliyorum, ağzında sikim varken boşalmasını görünce neredeyse vahşileşiyorum. İnliyor, gözleri benimkilerde, cam gibi ve ağır gözkapakları, ve sonra gırtlaktan gelen bir hırıltıyla boşalıyorum, görüşüm serbest bırakılmamın yoğunluğuyla kenarlarda kararıyor. Uzun, sıcak sperm ipleri boğazının arkasını boyuyor ve iyi bir kız gibi her damlasını yutuyor. Titriyorum, parmaklarım saçlarında kenetleniyor ve ağzından çıkarken yanağını ve çenesini şefkatle düzeltmek için dışarı kayıyor. "Kahretsin, benim güzel kızım. Çok iyiydin."

Sonra kıkırdıyorum, ağzının köşesini yokluyorum. Dudakları kabarık. Hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"Bana mı gülüyorsun?" diye soruyor nefes nefese, sesi boğuk, gözleri alaycı. "Böyle bir şey yaparak bir kızın özgüvenine zarar verebilirsin-"

"Lanet olası velet," diye hırlayarak uyarıyorum, başımı ona doğru sallarken sırtıyorum. onu tekrar yavaşça öpüyorum. "Bu en iyi saksoydu."

Hiç almadım. Bunun daha az zorlayıcı olmadığını düşünüyordum. Ve şimdi tek istediğim bu ıslak amcığın tadına bakmak ve seni tekrar boşaltmak." "Xander-" diye inliyor, itiraz ediyor ama sesi zayıf. İkimiz de biliyoruz ki Gece henüz bitmedi. Yakın bile değil.

OceanofPDF.com

CHAPTER 45

Teddy

"Xander'ın koluna ne oldu?" Dalton arka koltuktan sorar.

Dikiz aynasına bakıyorum ve ellerinin arasında bir beyzbol topuyla oynamasını görünce içim cız ediyor. Genç yüzüne kazınmış endişeyi hafifletmek için elimden gelenin en iyisini yaparak toplayabildiğim kadar parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Dün gece bir arama sırasında ATV'sini devirdi, kolunu biraz kesti. Ama durumu iyi."

Dikkatimi tekrar yola vererek trafiği takip ediyorum ve Dalton'un okuluna doğru ilerliyorum. Penny her zaman ilk bıraktığımız kişidir. Onu içeri götürdükten sonra tekrar sürücü koltuğuna oturduğumda Xander'ı sordu.

"Anne," diyor sessizce ve ben tekrar dikiz aynasına bakıyorum. "Xander da ölecek mi? Babam gibi mi?"

"Ah, tatlım, hayır," diye mırıldanıyorum, bu tatlı, hassas çocuk için yüreğim parçalanıyor.

"Onun işi tehlikeli, değil mi? Babamınkinden daha tehlikeli," diye devam ediyor ve kahverengi gözlerini dolduran gözyaşlarının parıltısından nefret ediyorum. Göğsüm ikiye ayrılıyor. "Ya o da ölürse?"

Sinyal lambamı yakıp yan sokağa dönüyorum ve sonra çekiyorum. Dışarı çıktım ve içeri girebilmek için sürgülü kapıyı açtım. Gözyaşları

burnuma batıyor ama onları geri itiyorum. Şu anda, benim büyük küçük adamımın annesine ihtiyacı var.

"Gel buraya tatlım," diye fısıldıyorum ve o da kemerini çözüp koltukların arasına tırmanıyor, böylece onu kollarımla sarabiliyorum.

Bu tatlı çocuk. Daha fazla bağımsızlık istemeye başladığı bir yaşta, ama aynı zamanda hala bazen ekstra sarılmaya ihtiyaç duyan bir çocuk. Bu duygu gösterisinden birkaç dakika içinde utanacak ama bu büyük duyguları yaşamanın normal olduğunu bilmesini istiyorum. Özellikle de çok değer verdiğimiz insanlar için.

"Bazı insanların büyük, tehlikeli işleri vardır, ama bu insanlar çok iyi eğitilmişlerdir. Xander bu işi o kadar uzun zamandır yapıyor ki muhtemelen gözleri kapalı bile yapabilir," diye fısıldıyorum, onu nazikçe sallayarak. Sertçe yutkunuyorum. "Babama olanlar korkunç bir kazaydı dostum. Hiçbirimizin tahmin bir şeydi. Ama bu işleri yapan insanlar, Dalton, bazen kötü şeyler olabileceğini bilirler. Yardıma ihtiyacı olan insanları kurtardıklarını biliyorlar. Ve bu gerçekten inanılmaz bir şey. Korkutucu bir işi yapmak isteyecek kadar özverili olmak çünkü diğer insanların bunu yapmaktan korkabileceğini biliyorlar. Ama her zaman yardıma ve kurtarılmaya ihtiyacı olan insanlar olacaktır."

"Babamı gerçekten özlüyorum," diye fısıldıyor, küçük sesi kırılıyor ve sonra omuzları titriyor. Ona sıkıca sarılıyorum, oğluma acı veren kalp kırıklığı yüzünden kendi gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Xander'ın da ölmesini istemiyorum."

"Ah, dostum," diye mırıldanıyorum, ona sıkıca sarılarak. "Onu kaybetmeyeceksin, tamam mı?"

"Doğum günümde bir dilek tuttum ama şimdi gerçekleşmesinden korkuyorum." "Ne dileği, tatlım?" Sırtını okşayarak nazikçe soruyorum.

Derin bir nefes alır. "Kızma... İkiniz birbirinizden çok hoşlandığınız ve biz de ondan hoşlandığımız için bunun çok da kötü olmayacağını düşündüm. Ama artık bir babam olmadığı için Xander'ın yeni babam olmasını istedim ve sanırım o da beni ve Penny'yi seviyor. Ve Bea bebeğin hiç babası olmadı... Ama yeni babam olursa, babam gibi onun da ölmesinden korkuyorum. O zaman iki baba birden kaybetmiş olacağım."

Kalbimin parçalanmadan kalan küçük bir parçası ayaklarımın dibinde toza dönüşürken şaşkınlıktan ne diyeceğimi bilemiyorum.

Ve Xander'a aşık olan tek kişinin ben olmadığımı fark ettim. Çocuklarım da onu seviyor.

Dalton'ı sakinleştirdiğimde okula geç kalmıştık ama umurumda değildi. Okulu arayıp biraz geç kalacağını bildiriyorum ve Bea ile baş başa kahvaltıya gidiyoruz. Her zamanki haline döndüğünde onu okula götürüyorum ve imza atması için ofise götürüyorum. Ortamda bana sıkıca sarılıyor ve sonra gidiyor.

Eve dönerken enkaz halindeydim. Gözlerimden akan yaşlar durmuyor ve göğsüm kendi üzerine çöküyormuş gibi hissediyorum. Ne yapmam gerekiyor? Bunun üstesinden nasıl geleceğim hakkında hiçbir fikrim yok. Çocuklarım bu adama sıırıslıklam aşık... Oğluma Xander'ın zarar görmeyeceğine ya da daha kötüsüne maruz kalmayacağına dair nasıl söz verebilirim? Bu sözü veremem. Kimse veremez.

Bea'yi arka koltuktan indirip içeri taşıyorum. Xander'ın kamyoneti garaj yolunda, ama evimin içinde değil, bu yüzden biz yokken dubleksin kendi tarafına gittiğini varsayıyorum. Bea'yı emziriyorum ve kuşluk uykusuna kolayca yatıyor. Onu yatırdıktan sonra bebek telsizini alıyorum ve arka veranda kapısını kaydırarak açıp Xander'ın evine gidiyorum.

Kapıyı hafifçe çalıyorum, ama mutfakta durduğu yerden yaklaştığımı gördüğünü biliyorum. Telefonu kulağında ama bir adım atıp veranda kapısını açıyor ve içeri girmeme izin veriyor.

"Evet," diyor ve tezgahın üzerinde duran kahve fincanına dönüyor. Kaldırmak için hamle yapıyor ama sağ eli bu şekilde sargılıyken kaldıramayacağını fark ediyor ve telefonu omzuyla kulağı arasına sıkıştırarak şekilde kaydırmadan önce içinden küfrediyor. Sol eliyle kahve fincanını alıp dudaklarına götürüyor. "Kaç dönüm?" Dudakları yüzünü buruşturarak dinliyor. "Vantage ekibi kayıp mı? Lanet olsun." Tekrar sessizleşiyor, hattın diğer ucundaki kişiyi dinliyor, gözleri benimkileri buluyor ve bir sonraki adımın ne olacağını biliyorum. Kalbim yeniden kırılıyor. "Kaç kişi kayıp? Ne kadar zamandır?"

Yemek masasının sandalyelerinden birinin arkasına tutunuyorum, kendimi dik tutmak için tahta sandalyeyi ne kadar sıkı kavradığımdan parmak eklemlerim beyazlaşıyor.

"Bir saat içinde yola çıkacağız," diyor ve ben gözlerimi sıkarak kapatıyorum, bedenim sarkıyor.

Telefonu kapatır ama hemen başka bir numara çevirir. Cevaplandığında sessizce, "Bir saat sonra tekerlekler." diyor. Bir saniye sessiz kaldı ve sonra hattın diğer ucundaki kardeşimin sesini tanıdım. "Vantage ekibi kayıp." Kardeşimin hırçın küfrü sessizlikte asılı kalıyor. "Tamam. Çocukları topla. Bir saat içinde yola çıkıyoruz."

Telefonu ikinci kez kapatıyor ve aramızdaki sessizlik kulakları sağır ediyor.
"Gitmeliyim Teddy," diye fısıldıyor sonunda ve ben gözlerimi açıyorum,
burnuma tekrar batan gözyaşlarından nefret ederek.

Kalbimi çaldığı için bu adama lanet olsun. Beni ona aşık ettiği için,
çocuklarımı ona aşık ettiği için. Yapmayacağımı söylediğim şeyi yaptığım için
kendi zayıflığıma lanet olsun.

O kapıdan çıkarken hepsini yanında götürürken kalbimi -ve çocuklarımın
kalbini- nasıl koruyabilirim?

OceanofPDF.com

CHAPTER 46

XANDER

"Peki ya kolun?" diye soruyor, sağ tarafımı işaret ederek. Sözleri kırılgan ve içimi parçalıyor. Onu böyle üzgün görmekten nefret ediyorum.

Bandajlara bakıyorum ve parmaklarımı gazlı bezin içinde olabildiğince esnetiyorum. Tek elle çalışmak zor olacak, orası kesin. Ya da o lanet şeyi kesip atacağım ve dikişlerin tutmasını umacağım.

"İyi olacağım," diye mırıldanıyorum, onu kendime doğru çekmek için ona doğru adım atıyorum. Kaskatı kesiliyor, kendini kaskatı tutuyor. Yanağımı başının tepesine yaslayarak derin bir nefes veriyorum. "Gidip çantamı almam gerek."

Onu bırakıyorum ve koridordan yatak odama doğru ilerliyorum. O da yavaşça beni takip ediyor, kollarını ortasının üzerinde kavuşturmuş, sanki kendini tutmaya çalışıyor.

"Ne kadar kalacağımızı bilmiyorum," diyorum dolaptan çantamı alırken. Yatağın üzerine koydum ve her şeyin gitmeye hazır olduğundan emin olmak için karıştırmaya başladım.

"Gitmeni istemiyorum," diye fısıldıyor ve yatağın üzerinde eşyalarımı karıştırdığım yerden ona bakıyorum. Doğruluyorum.

"Biliyorum, ama buna mecburum, biliyorsun," diye mırıldanıyorum nazikçe. Kahretsin, bunu gerçekten zorlaştırıyor. "Bu yangın... çok kötü. Bütün mürettebat kayıp, yardıma gitmeliyim-"

"Yaralısın, Xander! Hala iyileşiyorsun ve yine de başka bir yangının içine mi *atlıyorsun*? Az önce son derece tehlikeli olduğunu kabul ettiğin bir ateşe-"

İnançsızlıkla başını sallarken sözleri aniden kesilir, gözlerinde parıldayan yaşlar onları sıvı gümüş gibi gösterir. Lanet olsun. İşte bu yüzden kimseyle çıkmıyorum. Çünkü bu anlar, yani kapıdan çıkıp yangına doğru gitmem gereken anlar, her zaman en kötüsüdür. Ve bunun için onu suçlayamam.

"İşte tam da bu yüzden gitmeliyim Teddy," diyorum, çantamı hazırlamaya devam ederken sesimi dengede tutmaya zorlayarak. "Dışarıda yardıma ihtiyacı olan ekipler var. Burada oturup ekibimi bensiz oraya gönderemem. Diğer ekipler bu yangınla mücadele ederken, dışarıda yardım etmem gerektiğini bile bile burada kalıp bekleyemem-"

"*Yaralısın!*" diye bağılıyor yine, sağ kolumu göstererek. "Yaralıysan dışarıda ne işin var? Senin daha da kötü yaralanma riskini artırmaktan başka-"

"İster inanın ister inanmayın, ne yaptığımı biliyorum," diye mırıldanıyorum, ses tonum amaçladığımdan daha sert. Geri çekiliyor, kaşları birbirine yaklaşıyor. Elimi yüzümde gezdirerek derin bir nefes veriyorum. "Sen ilkokula başladığından beri yangınlarla mücadele ediyorum Teddy."

"Gitmeni istemiyorum." Sözleri sessiz ve çaresiz. Her zaman yaptığı gibi kendi içine doğru kıvrılıyor ve buna sebep olduğum için nefret ediyorum. Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülüyor ve elini uzatıp hızla gözyaşını siliyor, ama gözyaşı benim kalbimi göğsümde yakalamadan önce değil. "Lütfen, Xander. O kapıdan çıkıp gitmeni izleyemem. Kal. Benim için kal, *lütfen*."

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun." Bu sözleri fısıldamak bana fiziksel olarak acı veriyor. Dudakları titriyor ve kollarını nefret ettiğim şekilde ortasına sarıyor. "Teddy, eğer kalabilseydim, kalırdım. *Senin için*, yapabilsem yapardım, ama yapamam-"

"*Yapabilirsin!*" diye ağlıyor, yanaklarından daha fazla gözyaşı süzülüyor. "Beni sevdiğini söyledin... Sadece beni seçmelisin. *Bizi* seç."

Sesi son kelimedede kesiliyor ve ağlarken çenesini eğiyor. Ona sarılmak için can atıyorum ama sarılırsam kapıdan çıkıp ekibimle buluşacak ve yapmam gerektiğini bildiğim işi yapacak gücü kendimde bulamayacağımı biliyorum.

Yapmaktan onur duyduğum iş.

"Scottie'ye kalman için sana yalvarmayacağımı söyledim ama ben onun kadar cesur değilim Xander. Bu kadar tehlikeli bir şeyin içine isteyerek girdiğini bilerek benden uzaklaşmanı izleyemem. *Lütfen*," diye sessizce yalvarıyor,

Gözlerini benimkilere dikeyor ve ben neredeyse kırılıyorum. Kahretsin, neredeyse ona evet diyeceğim, sırf yüzündeki o acıyı silmek için. "Lütfen, gitme. Seni kaybedeceğim diye beni endişelendirme. Bunu tekrar yapacak kadar güçlü değilim."

"Kocanı kaybettin Teddy ve bunun senin için ne kadar korkutucu olduğunu anlıyorum. Ama benden *sevdiğim* bir şeyden vazgeçmemi istiyorsun," diye fısıldıyorum başımı sallayarak. "İyi olduğum bir şeyden, insanlara yardım etmemi sağlayan bir şeydenBenden sevdiğim şeyden vazgeçmemi istiyorsun çünkü denemekten çok korkuyorsun-" "*Evet!*" diye hıçkırıyor, sanki acısını bastırmaya çalışıyormuş gibi parmaklarını göğsünde genişçe açıyor. "Evet, korkuyorum! Dehşete düştüm! Büyük bir aşk yaşadım ve onu kaybettim, ama bunu tekrar yaşama şansına atlamadığım için neden ben kötü adam oluyorum? Onu kaybetmek beni neredeyse öldürüyordu, Xander. Hayır.

çocuklarımdan bahsetmek için..."

Bu beklediğimden daha fazla acıttı. Kalbim göğsümün içinde eziliyormuş gibi hissettiriyor.

Kocasını unutamadığından şüpheleniyordum ama ağzından çıkan ve onun büyük aşkı olduğunu söyleyen sözleri duymak... bu bana istediğimden çok daha fazla acı veriyor. İncinmişlik, öfke ve acı beni ele geçirirken kendi duvarlarım yükseliyor. Çenem sertleşiyor, hâlâ göğsünde genişçe duran sol elini işaret ediyorum. Ağzımdan çıkanlarla gurur duymuyorum.

"O yüzüğü parmağından ne zaman çıkarmayı planlıyorsun Teddy?"

Sertçe yutkunuyor, yüzü loş ışıktaki hafifçe soluyor, parmakları durdukları yerde seçiliyor. "Xander..."

Başımı sadece bir kez sallıyorum ve dudaklarını birbirine bastırıyor, gözleri daha fazla yaşla doluyor. "Sen hâlâ başka bir adamın yüzüğünü takarken, benden hayatımın aşkından vazgeçmemi istiyorsun."

Gözyaşları kapaklarından dökülüyor ve gözlerini hızla kırıştırıyor ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"O benim *kocamdı*, Xander..."

Fısıldadığı sözler odanın sessizliğinde neredeyse sağır edici, kafamın içinde ölüm çanları gibi çınlıyor.

"Seni seviyorum Teddy. Ama sen beni seviyor musun?" diye soruyorum, sesim kulaklarıma boş geliyor. Gözlerinde yine yaşlar parlıyor, göğsü ve omuzları titriyor ama kararlı bir şekilde sessiz kalıyor.

Göğsümdeki ağrı neredeyse beni güçten düşürüyor. İnsanlar bunu kendilerine neden yapıyor? Berbat bir şey bu.

Geri çekilerek gözlerimi onunkilerden ayırdım. Buradan çıkmam gerek. Zaten geç kaldım. Ekibim beni bekliyor.

"Xander-" diye ağlıyor kırık bir sesle, bana doğru tökezleyerek bir adım atıyor ve bir elini uzatıyor. Dokunuşundan omuz silkiyorum ve hıçkırıyor, yatak odamın ortasında dururken omuzları titriyor. "O benim kocamdı-"

"Öyleydi!" Kollarımı iki yana haykırıyorum. Gözyaşları kontrolsüzce yanaklarından aşağı kayıyor, alt dudağı tehlikeli bir şekilde sallanıyor. Gözlerindeki ıstırap neredeyse beni mahvedecekti. Nefesim kesiliyor, göğsüm kabarıyor, kalbim parçalanıyor. Adil davranmadığımı biliyorum ama köşeye sıkışmış hayvanlar nadiren dövüşür. "Öyleydi Teddy. O gitti. O gitti ve ben *buradayım!*" Elimi göğsüme, kalbimin beni öldürmekle tehdit ettiği yere vuruyorum. "*Buradayım, lanet olsun!*"

Hıçkırıyor, vücudu gözyaşlarıyla titriyor. "Xander, bunun benim için kolay olmadığını anlamalısın-"

Benden alaycı, soğuk bir homurtu kaçıyor ve ondan gelen bir başka kırık hıçkırık kalbimi göğsümden söküp atıyor. Beni istiyor ama kalbinde bir yer edinmemeye izin verecek kadar değil. Kalbi hâlâ başkasına aitken onu kazanabileceğimi düşünmekle aptallık etmişim.

Kalbi kırık, acımasız bir piç olduğum için de bildiğim tek yoldan saldırıyorum.

"Çok iyi anlıyorum," diye mırıldanıyorum, çantamı kapıp ona doğru dönüyorum ama gözyaşlarının beni etkilemesine izin vermeyi reddediyorum. Bunu yapmaya devam edemem. Beni asla benim onu istediğim gibi istemeyecek bir kadının özlemini çekmeye. "Yatağındaki o hayaletten kurtulmaya hazır olduğunda bana haber ver Teddy. Çünkü kalbin için ölü bir adamın hayaletiyle yarışmaya devam edemem ve emin ol onun için yatağında bir yer tutucu da olmayacağım."

Omuzları gözyaşlarıyla titriyor, vücudunu saran hıçkırıkları susturmak için dudaklarını sıkıca birbirine bastırıyor.

"Gitmeni istiyorum," diye hırlıyorum boğazımdaki ağrının arasından. Azı dişlerimi birbirine sürtmekten çenem burkuluyor ve arkasındaki kapıya doğru elimle işaret ediyorum. "Geç kaldım ve ekibim beni bekliyor."

CHAPTER 47

Teddy

Orman yangınlarıyla ilgili haberleri takip eden biri olmadım hiç.

Kardeşimin dışarıda olduğunu bilmek endişemi daha da artırıyordu. Bu yüzden çoğunlukla onlardan kaçındım. Ondan haber alana kadar beklerdim, çünkü kafamda hiçbir haber iyi haber değildi. Eğer iyi olduğuna dair bir mesaj göndermiyorsa, sadece meşguldür ve o hayatını riske atarken ben onun için endişelenemem.

Şimdi mi?

İki haftadan uzun bir süredir televizyona yapışmış durumdayım. Arizona dağlarındaki bu yangından bahsedilen her şey endişe ve paniğimi körüklüyor, ama ben sadece ceza oburuyum ve uzak duramıyorum. Kardeşim hepsinin güvende olduğuna dair mesaj attı ama Scottie ya da ben ondan haber almayalı günler oldu. Violette dün Rowan'la kısa bir video görüşmesi yaptığını söyledi ama hepsi bu kadar. Hafif yaralanmış, sadece ayak bileği burkulmuş ama bu yılın başlarında geçirdiği kazada feci şekilde yanmasından sonra yaşadığı korkuyu biliyorum.

Xander'dan haber alamadım ama Cal, Scottie ve Vi'ye beni ondan haberdar ettikleri için minnettarım. Ondan her bahsedildiğinde ruhum biraz daha parçalansa bile. Bana ulaşmadığı için onu suçlamıyorum.

Scottie ve Vi benimle birlikte kanepede oturuyorlar. Önümüzdeki sehpanın üzerinde bir pizza kutusu açılmış, ancak hiçbirimiz fazla bir şey yememişiz. Bu

Yangın acımasızdı, tam bir canavardı. Xander'ın bahsettiği Vantage ekibi, ekipler onları dışarı çıkaramadan üç mürettebatını kaybetti. Şiddetli rüzgarlar, öngörülemeyen sıcak noktalar ve tehlikeli arazi, bu yangının savaşımadan sönmeyeceğini açıkça ortaya koydu. Birkaç küçük dağ kasabası tahliye edildi ve yangın önüne çıkan her şeyi tüketti.

Yangının üstünden drone ya da helikopterle çekilen kamera görüntüleri boğazımı düğümlüyor. Yıkım çok büyük. Hiç bitmeyen kavrulmuş toprak ve gökyüzüne yükselen alevler, şiddetli rüzgarda çatallı bir dil gibi kıvrılıyor. Midem bulanıyor.

Kamera görüntüleri bir yer ekibinin görüntülerine geçiyor ve Xander'ı görebilmek için nefesimi tutuyorum, ancak bu yangın için sahada bu kadar çok ekip varken bunun zayıf bir şans olduğunu biliyorum.

"Hey, işte Cal!" Vi ekranı göstererek haykırıyor. Scottie daha dik oturur, gözleri ekranda büyür. Derin bir nefes alıyor ve zayıfça gülümsüyor. Elini kendi elimle sıkıca kavriyorum. "Ve Rowan, Tanrı'ya şükür!"

Sonra Xander, birkaç metre öteden kameraya bakıyor, yüzü neredeyse isle kararmış. Güvenlik gözlüklerinin arkasından yoğun, gök mavisi gözleri parlıyor. Üzerindeki giysiler kirli, is lekeli ve sağ elindeki bandajı seçebiliyorum, artık kirden neredeyse simsiyah olmuş.

Yorgun görünüyor - hepsi öyle - ama ekibine bakarken yüzündeki sırıtış... orada sevdiği şeyi yapıyor, yapmak için doğduğu şeyi. Bu adam kahraman olmak için doğmuş.

Parmaklarım tekrar Scottie'nin parmaklarına dolanıyor ve yüzüne o kadar odaklanıyorum ki ağladığının farkına bile varmıyorum.

"Gördün mü?" Scottie elimi sıkarak geri çekildi. "Hepsi iyi."

Gülüyorum ve sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum, omuzlarım dökülen gözyaşlarıyla titrerken yüzümü ellerimin arasına bırakıyorum.

Onu sevdiğimi söylemekten o kadar korktum ki, söylemeden çekip gitmesine izin verdim. Onu sevmediğimi düşünerek o ateşe girmesine izin verdim, oysa bu gerçeğin yakınından bile geçmiyordu.

Xander'ı ciğerlerimdeki her nefesle, kalbimin her atışıyla seviyorum. Bana her şeyi istediğini söyledi ve ben de bunu istemediğimi düşünerek gitmesine izin verdim. Çünkü tekrar denemekten çok korkuyordum.

"Çok bencildim," diye mırıldanıyorum gözyaşlarımın arasından, sonunda başımı yüzüme vuracak kadar kaldırıyorum. "Aman Tanrım," diye inleyerek başımı geriye doğru eğdim.

tavana bakıyordu. "Benden nefret ediyor olmalı."

"Bunun doğru olduğundan şüpheliyim," diyor Vi nazikçe omzumu okşayarak. "Hepsi duygusallaştığımızı ve korktuğumuzu biliyor. Bu normaldir."

"Ama ikinizin de Cal ya da Rowan'a kalmaları için yalvardığınızdan şüpheliyim," diye kırık bir sesle fısıldadım, kendimi sabitlemek için titreyen bir nefes aldım. "Ben yalvardım çocuklar. Dizlerimin üzerine çökebilirdim. Bunu kaldıracak kadar güçlü olmadığım için ondan bundan vazgeçmesini istemekle inanılmaz derecede bencilce davrandım."

Violette hafifçe yüzünü buruşturarak, "Rowan bir keresinde tam regl olmaya başladığım sırada yangın çağrısı aldı," diye mırıldandı. "Gitmesi gerektiğini söylediğinde ona bir çatal fırlatmış olabilirim ve gitmesini istemediğim için ağlamıştım."

Şaşkın bir kahkaha atıyorum ve ona inanamayarak bakıyorum. Gözleri kocaman oldu ve ellerini uzattı.

"Ne?!" diye haykırıyor, o da gülerek. "Ona nişan almamıştım. Sadece genel doğrultusundaydı!"

"Aman Tanrım," diye gülüyorum, başımı sallıyorum. "Bu çok komik. Ve biraz da korkutucu."

"Kapa çeneni," diye gülüyor ve pizzadan bir parça koparmak için uzanmadan önce omzumu hafifçe itiyor.

Haber görüntüleri yer ekibinden ayrıldığından beri kendimi eksik hissediyorum. Xander'ın kirli, aptalca yakışıklı yüzüne sonsuza kadar bakabilirdim.

Eve sağ salım dönmesine çok ihtiyacım var.

Sol elime bakarak parmaklarımı uyluğumun üzerinde genişçe açtım.

Parmağımın çıplaklığı hâlâ alışmaya çalıştığım bir şey ama beklediğim gibi acıtmıyor. Alyansımın on yılı aşkın bir süredir durduğu yerdeki küçük girinti ve soluk şeridin solması zaman alacak ama... bir şekilde yanlış hissettirmiyor.

Bahar gibi, taze ve yeni bir şeyin başlangıcı gibi. Xander'ın eve gelmesini istiyorum, böylece ona her şeyi anlatabilirim.

CHAPTER 48

XANDER

Bir aydır bu lanet olası yangınla mücadele ediyorum ve çok yoruldum. Eve gitmeye hazırım.

Teddy ile konuşmalı, sesini duymalı bir ay oldu. Ayrıldığım o sabah beni neredeyse öldürüyordu. Ama onsuz olmak... kahretsin. Bunu yapmaya devam edemem. Ona şiddetle ihtiyacım var, her lanet parçasına. Endişelerine, korkularına, kahkahalarına, sevgisine. Hepsini istiyorum.

Cal ve Rowan, Scottie ve Violette'in onlara söylediklerinden beni haberdar ettiler ama hepsi bu kadar. Sadece onun iyi olduğunu, çocukların iyi olduğunu.

Başka bir şey yok.

Arizona'daki Geronimo yangını bitmek üzere ve eve dönme emrini almak için sabırsızlanıyorum.

Devrilmiş bir kütüğün üzerine oturmuş, dumanı tüten bir fincan sıcak, boktan kamp ateşi kahvesini yudumluyor ve o sabah yola çıkmadan önce çantama tıktırdığım zarfa bakıyorum. Benimle birlikte gelmişti ve tüm savaş boyunca iç ceplerden birinin içinde kalmıştı.

Ama şimdi, bu yangının sonu ufukta görüldüğünde, onu çıkardım. Hâlâ ön yüzüne karalanmış el yazısına bakıyordum.

"Onu hiç okuyacak mısın?" Cal iki elinde bir tabak yemekle yanıma oturarak soruyor. Bana bir tane uzatıyor ve ben de huysuz bir teşekkürle alıyorum. "Bir saattir ona bakıp duruyorsun."

Başımı sallayarak alaycı bir kahkaha atıyorum. "Lanet olsun, iki aydır buna bakıp duruyorum."

"Ne oldu?" diye soruyor bir lokma yemeğin etrafında. Dizlerini iyice açmış, dirseklerini dizlerine dayamış, tabak önünde asılı duruyor.

Zarfı katlayıp saklamak için gömleğimin ön cebine sokuyorum, sonra cevap vermeden önce kendi yemeğime dalıyorum.

"Babamdan bir mektup."

"Bir bok yok mu?"

Başımı sallayıp bir lokma daha alıyorum. Açlıktan ölüyorum. "Zach bunu taşınırken bokunun içinde buldu. Bana geri gönderdi. Sadece açmaya cesaret edemedim."

"Yazdıklarından korkuyor musun?" Cal soruyor.

Omuz silkerek bir kez daha içimi çektim. "Bilmiyorum. Belki?"

Cal tabağını çoktan mideye indirdi ve daha dik oturup ayağa kalkarak bir elini omzuma sıkıştırdı. "Oku şunu, seni korkak."

Ve sonra gitti, derinleşen alacakaranlığa doğru uzaklaştı. Tabağımı bitirdim, sonra bir kenara koydum. Ellerimi yüzümde ovuşturuyorum, birbirine sürtüyorum. Endişe, sanki canlı bir tel tarafından çarpılmışım gibi içimde dolaşiyor.

"Siktir et," diye hayıflanıyorum, zarfı cebimden çıkarıp mührünü yırtarak açıyorum. Mektubu çıkarıp açarken ellerimin titremesinden nefret ediyorum. Babamın el yazısının sayfayı doldurduğunu gördüğümde kalbim üç kez atıyor. Üzerinde tarih yok. Bir elimle ağır bıyıklı çenemi ovuşturarak okumaya başlıyorum.

Con,

*T^e'e omeS a 9ime i ecexy an's life nLe e ^e S9axt' co
'efle c o 9^e ^oices ^e's ate anb v^at acL 9^oSe cLoi es
let ^im bovn. R ex t^in i>g o 9^iS fox Secexal mont^s, 5'et
ic's Lip^ ti e co pv9 my ambling old*

ma 9°'g^t' dow> in t^3e ^ope' cLa9 may e my ^oi e' ca
^elp yov alo p cLe va;.

5 do 'c wo xy a ovc Za ^3 ox foel 9^e way 5 Nσ'; aSo't
yov. ZacL ^3as §'i9ca ee a>d t^3e Sabie' co 'ov>d
^iS li(e ov9, anb foel is S9ill yovng. Je mig^3c be Sinb of a
looSe an>, Svt 5 9^i S ^e'll e'i>g ovt ^3is ow> NAY' sōo
e>σvgL. Rlt^3ovgL, do 'c tell Za ^3 5 say 'σ, 5'xe nerex eally
een a (a> of t^3ac wife of Li'. Ox aySe 5 jvSc bo>'c >ON
Le all 9^at vell a>d S^3e'll xore EN'o>g.

5 ca 'c tell yσ' ^3ON p'd 5 a of;ov boys (ollowi>g i m;
boσ9s i yovx ow> NAY'. /igL9ing fi e is i ov Slσot, ic's i'
^ea'9s. 5c's w^3o ne a'e. Rnb /'m ba n p'd o(all of m; boys
(σ ma i>g t^3e de i'ion to e a pa'9 of t^3is p'ofeS'ion. Yov'xe
p σxe yovxSelf t^3ese la'c yea s a 'sLo9, anb 9^iS old a> ca
atmit 9σ get9ing e ocio al nLe> 5 cLi>h abov9 ;σ' taSing
ocex aS C' ^e'e 'oon.

Yov'xe ate one Lellvra 'q'abtie anb a ap, anb 5 an'c
nait 9o see w^3ac yov ca to nit^3 cLi' c'ev as C'p leadi p
cLe . Yov'xe (ai , ^o e'c, a da> ^a't no'Sex, yani sıra aS a
good a>. Yov'xe alva;S ^3ad a lecel Leat on yσ'
sLovlde'', so . T^i Sing a^3ead, pla>ni p. Wac ^3ing.

§vc t^3ac b ing' me tσ v^at 5 eally na 9 co talh to
;ov aSovt, anb a' ;ov well >ON, 5'xebee> a ma Sig σ>
s^a'i>g (eeling' anb all t^3ac ''^y ^'it. 5 ca

sadece [^]ope yo' o;S ALNAY' h ev [^]ow 'cL 5 loxeb yov anb
 ALNAY' NILL. 5 mig³c o9 [^]are 'aid it o e> eno'g³, Svt 5
[^]ope yov h ev anyva;. 5 dib>'c taSe cLe 9ime o' 9[^]e effo'9 ne
 e'sa'y co loce ;ov' om a 9[^]e way sLe >eedeb, anb i9 coS9
 me t³e lore of my life. Wal i>g away f'o [^]e', loSi>g
[^]e', y o'ly xeg ec i 9[^]iS life. 5 9[^]e loce 5 [^]are fox cLi'
 job, cLe tvcy 5 feel to Seep goi>g ore SLATON t³e lore 5
[^]axe (o [^]e' a>d it ost e in S adeS, so . C[^]e aSSed me
 to 'cay anb 5 val et anay ecavSe 5 vas too' f'c i>g p'ovd
 to atmit 5 >eedeb ³ex o e cLa> 5 neebet co' S'eacLe,
 anb 9[^]at 'ca'et cLe ³ell ov9 of e.

NON, 5 see t³e nay yo' nat[^] So' eone, anb i9
 xe i>dS e a lot of cLe va; 5 i apine 5 'Set co' looS ac
 ;ov' om. Sihe S³e naS 9[^]e S'> anb 5 vas t³e fool 9[^]at
 covlb>'c S9op S9axi p ac Le exe if ic illeb e. 5 gör, exe
 eğer o e yoksa boe'.

Co, eğer t³exe iS o>ly o>e pie e of adri e ov ere ca e
 f'o ;ovx olt ma let i9 Se t³is, Sanbe 5f yov ³axe t³e
 cLa>ce to' ³axe t³ac i>d o(loxe i yo'x life, [^]olt onto i9. Jolb
 o>co it vicL ocL ³anb', fiex el;, anb ton'c le9 ;o' pxibe o
 so e isplaceb 'enSe of d'ty co t³is jo heep yov f'o ic. Yov
 cLoo'e [^]e', exe'y ci e, so . 3on'c aSe cLe aynı i'ca e'
 olarak yov olb an. 5 fov t cLe loxe o(; life anb 5 'qva
 texeb i9 co ³ase'e. Rnb /'xe liced t³e laS9 cLi cy yeaXS
 Snowi>g y [^]ea'9 naS eaci p [^]alfnay

acxoS' cLe ovnt; wi9^ a wo an t^3ac 5 bitn'c ^3exiS^3 cLe
va; 5 p omiSet co.

3on'c lo'e cLa9, if yo' pec t^3e cLa>ce to ^3axe it.
Px0 i'e me yo' von'c le9 cLa9 hi t of lōce sli cL'gL
;ovx La>dS. We'xe'eally vox t^3; o(vōme lihe t^3ac, Svt ve ca
9xy vicL ecexy tam xeat^3 in σ' lvng' cσ' lore cLe cLe
va; t^3e; be'exre. Eğer S^3e exe' omeS 9σ
' ;ov a t as ' ;ov to ^ooSe ^3ex, anb '^e will, if S^3e lore'
;ov liSe 5'm Sv e sLe vill, ;ov bo i9. WicLo'9 qveS9ion.
WicLo'9 ^eSi9acio'. Şeca'Se 5 xσ i'e ;σ', ;ov bo>'c na 9
cσ gec to e my ape anb eali e yov loS9 cLe est cLi>g in
yo' li(e).

3on'c le9 ;σ''el(pec So om(σ cable in t^3is life cLa9
;ov i's ovt o> so e9^i p g'ea9, so .

~3ad

Elimi dizlerimin arasına bırakmadan önce baştan sona üç kez okumuş olmalıyım. Gözlerimi sıkarak kapatıyor, gözyaşlarımı uzak tutmak için büyük bir mücadele veriyorum.

Burnumun kenarını çimdikleyerek gözlerimin kenarında biriken yaşları siliyorum. Kahretsin, bu adamı özlüyorum.

Ama burada otururken, başka birini çok daha fazla özlediğimi fark ediyorum. Teddy'yi tüm varlığımla özlüyorum. Onsuz bir bütün değilim. Dalton, Penny ve Bea olmadan. Onlara çok ihtiyacım var. Onları şiddetle seviyorum.

Ayağa kalkıp Cal'e doğru ilerliyorum ve sırtını sıvazlıyorum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum ve ilk kez doğru şeyi yaptığıma dair aklımda tek bir şüphe bile yok.

"Konuşmamız gerek," diyorum huysuzca ve o da başını sallıyor.

Çünkü ben her seferinde o kadını seçeceğim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 49

Teddy

Yapraklar çoktan renk değiştirmeye başladı ve Xander hâlâ dönmedi.

Gideli bir aydan fazla oldu ve ben onun eve dönmesini beklerken deliriyorum. Ona söyleyecek çok şeyim var. Ona ulaşmayı, aramayı ya da mesaj atmayı düşündüm ama ona nasıl hissettiğimi söylemeyerek her şeyi mahvettiğim korkusu beni bundan alıkoyuyor. Ayrıca, bunu yüz yüze duymayı hak ediyor.

Çocuklar onu çok özleyiyor ve ben de onlara yakında, onlar farkına bile varmadan eve döneceğini söyleyip duruyorum. Umarım haklıyım. Normalde bu büyük yangınlara zorunlu olarak ara verdiklerini biliyorum, ancak Xander ve ekibini de tanıyorum; bu emirlere uymayacaklar ve yardım etmek için kalacaklar.

Çünkü bu adamlar tanıdığım en cesur ve en onurlu insanlardan bazıları.

Telefonum çaldığında, tezgahı alıp Scottie'nin aramasına cevap veriyorum. "Hey-"

"Evdeler. Üsse yeni döndüler ve yüklerini boşaltıyorlar," diyor aceleyle ve tüm vücudum hareketsiz kalıyor. "Özür dilerim, Cal onlar dönene kadar sana söylemememi istedi-"

"değil, söylediğin için teşekkürler," diye fısıldıyorum, kendi etrafımda dönerek. Gülüyorum, ses amaçladığımdan biraz daha histerik çıkıyor ve "Orada görüşürüz" demeden önce elimi ağızıma götürüyorum.

"Evet, merhaba demeden önce kışını kaldırıp eve gelmesini beklemeyeceğim," diye homurdanıyor Scottie. Kardeşimi çok özlediğini biliyorum. "Seninle orada buluşuruz."

Telefonu kapattık ve ben bağırdım, "Çocuklar, ayakkabılarınızı giyin! Xander evde, hadi gidelim!"

Dalton heyecanlı bir çılgılık atarak kanepenin arkasından atlıyor ve üzerine bir sweatshirt geçirip ayakkabılarını giymek için yatak odasına koşuyor. Penny heyecanla yerinde zıplıyor, küçük saç örgüleri orantısız ve çılgınca sallanıyor. Ona ayakkabılarının yönünü gösteriyorum ve ben Bea'yı araba koltuğuna oturtmak için acele ederken o da ayakkabılarını giyiyor.

Yarım saniyemi ayırıp banyoya koşuyorum, sadece tamamen dağınık olup olmadığını kontrol etmek için ve sonra kapıdan çıkıyoruz. Kot pantolonum kıvrımlarımı mükemmel bir şekilde sarıyor ve giydiğim uzun kollu üst göğüslerimin dolgunluğunu ve belimin darlığını vurguluyor. Saçlarım başımın arkasında yarım bir at kuyruğu şeklinde toplanmış ve gözlüklerimi burnumun arkasına doğru itiyorum.

Çocukların kemerlerini bağlamayı başardım ve sonra garaj yolundan çıktık. Yıllar boyunca Cal ile birkaç kez oraya gittiğim için üslerinin nerede olduğunu biliyorum. Arabayı sürerken öğleden sonra güneşi rengarenk yaprakların arasından süzülüyor.

Tanrım, umarım her şeyi berbat etmemişimdir. Ya da benim hakkımda, hepimiz hakkında fikrini değiştirmemiştir. Sadece beni hala seviyor olması için dua edebilirim.

Otoparka girdiğimizde Violette'in arabasının ileride park ettiğini görüyorum ve yolun karşısında Rowan'la sınıksız sarıldıklarını görüyorum. Rowan onu kaldırmış, bir kolunu Violette'in poposunun altından geçirmiş, diğerini de sırtına dolamış, öpüşüyorlar. Kardeşim ve Scottie sarılmışlar, konuşurken ve öpüşürken alınlarını birbirine bastırıyorlar.

Dalton Penny'nin kemerini çözmesine yardım ederken ben de Bea'nın kemerini çözüp onu araba koltuğundan kaldırıyorum ve göğsüme bastırıyorum, Penny'nin elini tutmadan önce gözlerim etrafta dolaşan insanları tarıyor ve dördümüz toprak otoparkta ilerlemeye başlıyoruz. Eminim göz önündeyizdir.

Onu hâlâ göremiyorum, boynum bir o yana bir bu yana dönüyor, gözlerim her yüzü tarıyor. Nerede o?

"Xander!" Penny bağırarak beni irkiltti ve ardından hem oğlum hem de kızım az önce üs binasından çıkan adama doğru koşmaya başladılar.

Onu içime çekerken gözyaşları burnumu yakıyor. Yüzünde bir sırıtış belirliyor ve sonra dizlerinin üzerine çöküyor, kollarını iki yana açıyor ve dengesini bozacak kadar sert bir şekilde çarpıyorlar. İkisini de kollarının arasına alıyor ve sıkıca sarılıyor. Onlara ulaştığımda o mavi gözlerini benimkilere dikeyor ve sonra ayağa kalkıyor.

Kendimi ona doğru fırlatıyorum, Bea hala bir kolumda ve diğer kolum onun güçlü, sabit gövdesinin etrafında kıvrıldığında gülüyorum ve ağlıyorum, o kollar da benim etrafımda kıvrılıyor. Eve dönmek gibi.

"Selam anne," diye fısıldıyor ve kendi sesindeki aksamayı duyduğumda gözyaşlarıma engel olamıyorum. "Kahretsin, seni görmek çok güzel, güzelim."

Ondan biraz uzaklaşıyorum, henüz ona olan bağlılığımı kaybetmek istemiyorum ama söylemem gereken şeyi söylemeliyim.

"Çok özür dilerim," diye kekeliyorum, gözlerim yüzünün her santimetresinde geziniyor. Parmaklarım gömleğinin kumaşında kıvrılıyor. Kirli olması umurumda değil, sadece ona yakın olmak istiyorum. "Xander. Çok bencildim ve çok özür dilerim. Sen tanıdığım en inanılmaz adamsın ve senden böyle bir şeyden vazgeçmeni istemekle çok hata ettim. Seni sevdiğim adam yapan bir şeyden."

Dudaklarında yavaşça bir gülümseme belirlediğinde gözlerinin kenarları kırışıyor. Bir eli yanağıma uzanıyor ve başparmağıyla hafifçe okşuyor. Burnumu çekiyorum ama gözlerimi ondan ayırmam mümkün değil.

"Beni seviyor musun?" diye sorar sessizce.

"Çok fazla," diye hıçkırıyorum, yanağımı onun avucuna doğru eğerken başımı sallıyorum. Violette'in yanıma yaklaşp kolumdan kıpırdayan Bea'yı aldığını hayal meyal fark ediyorum. "Çok, çok fazla. Seni seviyorum. Ben de her şeyi istiyorum Xander. Eğer sen ateşin içine girecek kadar cesur olabiliyorsan, ben de sen bunu yaparken yanında duracak kadar cesur olabilirim. Ve biz her seferinde burada seni bekliyor olacağız."

Xander güçlü elleriyle yüzümü kavrarken bana bakıyor ve iki kolumu da serbest bırakarak parmaklarımı onun parmaklarının arkasına geçirip onu kendime yakın tutuyorum.

"Ben bir korkaktım. Seni ne kadar çok sevdiğimden, çocuklarımin seni ne kadar çok sevdiğinden korkuyordum. Seni sevdiğimi defalarca söylemeliydim. Hayatımın aşkı olmadığını düşünerek gitmene asla izin vermemeliydim." Yanaklarımda iz bırakan gözyaşlarımlı siliyor, dudaklarında nazik, sevgi dolu bir gülümseme. Ama devam etmeme izin veriyor, içimden geçen duygularla kırık dökük de olsa. Dudaklarımı yalıyorum ve dudaklarım titreyerek devam ediyorum. "Logan'ı sevdim. Ve bir parçam onu her zaman sevecek. Birlikte geçirdiğimiz zamana ve onunla yaşadığım hayata her zaman değer vereceğim. Ama hayalet diye bir şey yok Xander."

Çünkü seni önümüzdeki günler için seviyorum. Her şeyi seninle istiyorum, bize verilen bu geleceği. Sadece seninle. Bunu istiyorum, ne pahasına olursa olsun, ne olursa olsun ya da seni bizden ne kadar uzağa götürürse götürsün. Senin için cesur olmak istiyorum. Seninle bu şansı yakalamak istiyorum."

Gözleri sol elime kayıyor ve yemin ederim çıplak parmağımı gördüğünde vücudundaki gerginliğin gittiğini görebiliyorum. Alnını benimkine yaklaştırıyor, orada yuvarlanıyor, burunlarımız çarpışıyor, dudaklar birbirini zar zor geçiyor.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldıyor, dudaklarına tatlı, yudum yudum öpücükler konduruyor. Sonra gülüyor, nefesi yüzüme çarpıyor. "Ama tatlım..."

Aman Tanrım. Kalbim ikiye bölündü. Bana bunu yapamayacağını söyleyecek.

Çok uzun sürdüğü için her şeyi mahvettim.

"Benimle her zamankinden çok daha fazla baş başa kalacaksın," diye devam ediyor, gözleri bana doğru parlıyor. "Çünkü az önce istifamı verdim. Hemen geçerli olmak üzere."

Tamamen hareketsiz kaldım. Beynim yavaş hareket ediyor, sanki pekmezin içinden geçmeye çalışıyormuşum gibi.

"Ne?" Sersemlemiş bir halde nefes nefese .

Parmaklarıyla yanaklarımı okşuyor, sonra saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor. Gözleri benimkilere dönmeden önce her yerimde geziniyor. O kadar şefkatle gülümsüyor ki kalbim sızlıyor.

"Kendimi aşıyorum, tatlım. Öncelikle çok üzgün olduğumu söylemeliyim Teddy. Gitmeden önce söylediklerim için, tam bir pislik olduğum için. Sana haksızlık ettiğimi biliyordum ve gururum incindiği için sana saldırdım. Gerçekten akıllı bir adam bana büyük bir tavsiye verdi. Çok yanlış yapacağım ve asla mükemmel olamayacağım ama tüm günlerimizi birlikte geçirmek istiyorum Teddy. Güzel, sıradan, korkutucu ve çirkin olanları da. Ama hepsinde yanımda olmanı istiyorum. Bu aileyi istiyorum. Senden bir daha uzaklaşamayacağımı fark ettim. Bu çocukları bırakıp gidemem. Geçici olsa bile. *Seni ateşle savaşmaktan daha çok seviyorum Teddy,*" diye saygıyla nefes alıyor ve alnını benimkine bastırıyor. Gözyaşları yanaklarımdan süzülürken parmaklarım gömleğini sıkıca kavırıyor, onu kendime çekiyorum. "Sana havaya ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var ve bu hayatta sahip her şeye sahip olduğumuzdan emin olmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Her lanet günü seninle geçirmek istiyorum. Sen benim sonsuza dek hayatımsın, tatlım. Ve bunun başlamasını beklemiyorum."

"Ama bunu seviyorsun," diye fısıldıyorum ağzına karşı. "Senden bu hayattan vazgeçmeni isteyemem."

"Bunu seviyorum ve yanımda durmaya istekli olduğun için seni daha da çok seviyorum... ama yapmam gerekenin bu olduğunu biliyorum. Seninle kalmak için. *Bu* hayatı yaşamak için. Belki o parmağa kendi yüzüğümü takar ve içine bir bebek koymak için elimden geleni yaparım-"

Sırıtarak başımı sallıyorum, bir kahkaha atarken dudaklarımız birbirine sürtünüyor. "Sen delisin. Peki dört çocukla ne yapacağız?"

"Bana izin verdiğin kadar çok çocuk yapacağım," diye fısıldıyor, vücudunu benimkinin üzerinde kıvrarak. "Bence birlikte çok tatlı çocuklar yaparız. Bea'yi abla olarak terfi ettir."

"*Bir oda bulun.*"

Xander kardeşimi omzumun üzerinden savuruyor ve ben yine gülüyorum. Kalbim inanılmaz derecede dolu.

"Ne diyorsun anne?" diye soruyor, beni tekrar öperek. "Benim kızım ol?" İçimi çekiyorum, kollarımı boynuna doluyorum, dudaklarımda bir gülümseme belirliyor.

"Sanırım öyle..." Alaycı bir şekilde fısıldıyorum ve o da gözlerini kısarak homurdanıyor. "Sanırım benden dürüst bir kadın yaratman çok adil. Bebek kısmını zaten yaptığına göre..."

Başını kaldırdı, gözleri kocaman açılmıştı. "*Teddy...*" diye alçak sesle homurdanırken kolları beni sıkıca sarıyor.

Ağzı bir kez daha benimkine değene kadar ensesinden ve "Eve hoş geldin baba" diye nefes alıyorum.

CHAPTER 50

Teddy

"Bu araçların boşaltılmasına ve temizlenmesine yardım etmeliyim. Yola çıkmaya hazır olmamız bir saat daha sürebilir," diyor Xander, kolunu belime dolayarak. Dalton onun yanında duruyor, Penny diğer kolunda, kalçasına dayanmış durumda ve ben bir kez daha Bea'yi göğsüme yaslamış durumdayım. Yanında durduğum yerden ona bakmak için başımı kaldırıyorum ve bana bakarken gözleri yumuşuyor.

Sanki aya falan asılmışım gibi. Kesinlikle şikayetçi değilim. Sürpriz anonsumdan sonra tüm ekip alkışlarla patladı.

Scottie ve Vi onlara söylemediğim için beni azarladılar ama bana uzun süre kızgın kalmayacaklarını biliyorum. Cal bana sıkıca sarıldı ve beni yerden kaldırdı. Xander'a döndüğünde sağ elini uzattı ve Xander elini sıktı. Cal diğer eliyle sırtını sıvazladı ve onu gördüğüm en erkekçe 'kanka kucaklaşması' için kendine çekti. Geri çekildiklerinde kardeşimin gözleri şüpheli bir şekilde ıslaktı ve Xander'ın bakışları benimkileri tekrar bulduğunda hayranlık doluydu, ancak aralarında başka kimsenin duyamayacağı bir yerde ne konuşulduğundan emin değilim.

"Neden çocukları eve götürmüyorsun, ben de birazdan orada olurum? Gelmeden önce duş almak istiyorum," diyor.

Başımı salladım. "Gel benim evimde duş al. Ben de sana katılırım."

Alt dudağını dişlerinin arasına alırken gözleri şehvetle kararıyor, göğsünden alçak bir hırıltı yükseliyor ama başını sallıyor. "Ben pisim, Teddy."

"Farkındayım. Lütfen. Senden olması gerekenden daha fazla uzak kalmak istemiyorum. Değişiklik olsun diye seninle ilgilenmeme izin ver," diye fısıldıyorum, gözlerim onunkileri arıyor. Gülümsediğinde, tam da sevdiğim gibi gözlerinin kenarları kırışıyor ve ben de gülümsüyorum.

"Tamam anne. Seninle evde buluşuruz," diyor usulca ve beni tekrar öpüyor. Ağzına karşı başımı sallıyorum. "Seni seviyorum Teddy. O kadar çok seviyorum ki nefes almakta zorlanıyorum."

King kıkırdayarak, "Kalp krizi geçiriyor olabilirsin, seni yaşlı bunak," der ve Vi ile Hollie'yi de eve gönderdikten sonra teçhizata geri döner. "Bunu kontrol ettirmek isteyebilirsin, Sup."

"Ben artık senin sup'un değilim," diye sırtarak karşılık veriyor. Kalbim göğsümde yerinden fırlayacak gibi oluyor. Vay anasını. Gerçekten emekli olmuş. King dönüyor, geriye doğru yürüyor, başı söz konusu tarafa doğru eğik. Xander çenesini Cal'a doğru sallıyor ve "Bu unvan artık ona ait," diyor.

Gözlerim doluyor ve kardeşime gülümsüyorum, o da hafifçe sırtıyor ve omuz silkiyor. "Evet, sen aile babası olmak için ayrıldığına göre birinin bu serserileri hizaya getirmesi gerekiyor."

King geçerken Cal'in sırtını sıvazlıyor ve ben de ikisinin üs binasının kapısına doğru ilerleyişini izliyorum.

Xander bizi minibüsüne kadar götürüyor ve Bea ile Penny'nin araba koltuklarını bağlamalarına yardım ediyor, her zaman yaptığım gibi onları iki kez kontrol ediyor. Kalbim eriyor.

"Yarın kalktığımızda burada olacak mısınız?" Dalton da kemerini bağlarken arka koltuktan soruyor.

"Elbette şampiyon," diyor Xander açık sürgülü kapıdan. Oğlumun yüzünde ıslıl ıslıl bir gülümseme beliriyor ve memnun bir ifadeyle başını sallıyor. "Hadi anne. Atla."

Ben direksiyonun arkasına geçerken kapımı tutuyor ve emniyet kemerimi bağlamak için üzerime eğiliyor. Gülüyorum, ona deliymiş gibi bakıyorum. "Ne yapıyorsun?"

Kemerini test ediyor ve sonra elini karnıma koyuyor. Ne yaptığını anladığımda göbeğimde kelekler uçuşuyor. Beni nazikçe öperek, "Sadece güvende olduğunuzdan emin olmaya çalışıyorum. Tüm kalbim bu araçta Teddy."

Gözyaşları tekrar burnumu yakıyor. Kahretsin, bu adam çok baygın.

"Bir saat sonra evde görüşürüz, tamam mı?" diye soruyor, hâlâ karnıma bastırıldığı başparmağını ileri geri hareket ettirerek. Başımı sallıyorum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyorum, kelimelerin dilimde bıraktığı his hoşuma gidiyor. "Çok uzun sürmesin."

Başını sallıyor ve sonra kapıdan çıkıp yavaşça kapatıyor. Bizi eve götürüp üç çocuk için de akşam yemeği ve yatak rutinlerini hazırladığımda, Xander'ın kamyoneti gürültüyle garaj yoluna giriyor. Dupleksin kendi tarafına geçme zahmetine girmiyor, sanki ikimiz de onun ait olduğu yerin burası olduğunu biliyormuşuz gibi benimkine giriyor.

Kollarımı boynunda dolaştırırken aynı anda onun kolları da belime dolanıyor, eğilip ağzımı onunkine bastırıyorum ve içimi sızlatan uzun, derin bir öpücük konduruyorum. "Hadi seni temizleyelim."

Arkamı dönüp koridora doğru ilerleyebilmem için beni bırakıyor ama sanki teması kaybetmeye dayanamıyormuş gibi ellerimden birini sıkıca kendi elinde tutuyor. Banyoda küvetin içine eğilip duş musluklarını ısıtıyorum. Ben temiz havluları serip lavabonun altından en sevdiği vücut yıkama ve şampuan şişelerini çıkarırken o da kir ve is lekeli nomex giysilerini çıkarıyor. Bunları kazadan önce ona sürpriz olarak almıştım, burada duş alabilsin diye ama sonra gitmişti.

Çıplak kaldığında, duşa girmesi için elimle işaret ediyorum. Hiç itiraz etmeden giriyor ve ben de gözlüklerimi lavaboya bırakıp soyunduktan sonra arkasından girip duş perdesini kapatıyorum. Tamamen spreyin altına dalmış, iki eliyle yüzünü ovalıyor ve ıslak saç tellerini geriye itiyor. Sırtının, omuzlarının ve kollarının koyu bronzlaşmış kasları yaptığı her hareketle dalgalanıyor.

Kendime engel olamıyorum; öne doğru bir adım atıyorum ve ellerimi göğüs kafesi boyunca yanlarına koyduktan sonra karnına doğru kaydırıyorum, dudaklarımı omurgasının ortasına bastırmak için yaklaşıyorum. Tanrım, bu adam çok güzel. Ve bir şekilde beni istiyor, beni seviyor.

Ellerimin arkasını kendi elleriyle kapatarak beni yerimde tutuyor ve omzunun üzerinden bana bakmak için başını çeviriyor. "Kahretsin, seni özledim tatlım."

Omurgasına bir öpücük daha kondurarak mırıldanıyorum: "Ben de seni özledim.

Evde olmana sevindim."

Parmakları bir süre kollarımda aşağı yukarı geziniyor, sonra ben geri çekilip şampuan şişesine uzanıyorum. Avucumun içine biraz sıkıp şişeyi rafa yerleştirirken dönüyor.

"Buraya gel de saçını yıkayayım," diyorum ona, ses tonum nazik ama tartışmaya yer bırakmıyor. Sırıttıyor, gür sakalının altında gamzesi beliriyor. Muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en uzun sakal ve ben buna kızmıyorum. Çok seksi.

Bir dizinin üzerine çöküyor ve elleriyle kalçalarımı kavıyor, başparmakları karnımın etine saplanıyor. Xander yakınımı eğiliyor ve ağzını göğüs kafesime, tam göğüslerimin arasına bastırıyor, nefesleri ağır ağır girip çıkıyor. Ve o önümde diz çökmüşken, parmaklarımı saçlarında gezdiriyor, telleri iyice köpürtüyorum. Tırnaklarımla kafa derisini kaşıyorum ve inliyor, başını hafifçe arkaya eğiyor, göz kapakları çırpınarak kapanıyor. Arsızca sırtıttıyorum, onu da iyi hissettirebildiğim için mutluyum.

Üstümüze uzanarak el duşu başlığını indiriyorum ve saçlarını şampuandan arındırıyorum. Ben çalışırken parmakları bana doğru esnese de elleri kalçalarımdan ayrılmıyor.

Saçlarında kalan kir ve pası temizlemek için bir kez daha şampuanla köpürtüyorum, tekrar duruluyorum ve sonra ayağa kalkıyor. Aleti sert ve ağır bir şekilde aramızda sallanıyor. O inanılmaz mavi gözleri aç ve bana doğru uzanıyor, ama ben başımı sallayarak onu hafifçe ıskalıyorum.

Kara kaşları gözlerinin üzerine düşüyor ve acı içinde inliyor. "Lütfen, tatlım. Sana dokunmak istiyorum. Sana dokunmam gerek."

"Seninle ilgilenmeyi henüz bitirmedim," diye mırıldanıyorum ve duvara astığım bir şişe vücut losyonu ve bir lif için ona doğru uzanıyorum. Sedir ağacı ve narenciye kokulu vücut losyonundan biraz döküp köpürtürken ateşli bakışları beni izliyor. "Arkanı dön lütfen."

"Benimle dalga geçiyorsun, seni yaramaz şey," diye alçak sesle homurdanıyor ama dediğimi yapıyor. Arkasından sırtıttıyorum, onu bu şekilde delirtebildiğim için çok mutluyum.

Omuzlarından başlıyorum, lifleri teninin her santiminde gezdiriyorum. Sırtından aşağıya, her bir gergin kalça yanağına, omuzdan bileğe her bir koluna ve sonra diz çöküp köpükleri uyluklarının ve baldırlarının arkasına sürüyorum. Ayağa kalkıp yüzünü bana çeviriyorum.

Göğsü her nefeste neredeyse kabarıyor, bakışları beni içine çekerken sıcak ve aç. Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum ve kolumu kaldırıyorum, süreci omuzlarından başlatıyorum ve

Göğsünde ve karnında geziniyor, kalçalarından aşağı iniyor, tehlikeli bir şekilde sertleşmiş ereksiyonuna yaklaşıyor. Alçak sesle hırlıyor, sesi beni ürpertiyor ama devam ediyorum.

Bir kez daha diz çökerek her bir kalçasını köpürtüyorum ve inciklerinden ayaklarına kadar iniyorum. Sonra, ancak o zaman ona bakıyorum. Göğsü kabarıyor, elleri iki yanında yumruk olup kıvrılıyor, sanki bana dokunmamak için kendini kontrol edemiyor. Dudağımı ısırarak ona nazikçe gülümsüyorum ve o da kıkırdayarak başını sallıyor.

"Seni kötü, kötü şey," diye hırlıyor karanlık bir şekilde.

Loofa'yı bırakıyorum ama sabunlu elimi kaldırıyorum, sertliğini parmaklarımla çevreliyorum ve tabandan uca ve geriye doğru kaydırıyorum. Yavaşça her santimini sabunladığımdan emin oluyorum.

"Lanet olsun Teddy," diye boğuluyor, ellerini başımın arkasına kaydırırken kontrolü bozuluyor. "Lütfen anne. İçinde olmak istiyorum."

Tekrar ayağa kalkarak, elimi göğsünün ortasına koyup onu geriye doğru itiyorum, köpükler vücudundan aşağı süzülüyor. Arkasına uzanıp suyun kolunu çeviriyor ve kapatıyor. Bir an sonra elleri üzerimde, beni kendisine doğru çekiyor. Bir eli topuz yaptığı saçlarımin arkasına dolanıyor ve ağzımı onunkine doğru zorluyor. Öpüşü şiddetli ve aç. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi, ikimiz de nefes nefese kalana kadar ağzımı yalayıp yutuyor.

Bir iniltiyle düşün yanına bıraktığım havluları alıp beni bir tanesine sardıktan sonra dışarı çıkıyor ve elimi tutup benim de çıkmama yardım ediyor. Kendi vücudunu gelişi güzel kuruladıktan sonra havluyu perde çubuğunun üzerine tekrar bana uzanıyor ama ben çoktan kendimi kurulamaya çalışıyorum. Xander havluyu ellerimden alıp onu da fırlatıyor ve iki kolunu kalçalarıma dolayıp beni ayaklarımdan kaldırarak banyodan yatak odasına taşıdığında içimden bir kahkaha kopuyor. Köşede loş bir lamba yanıyor ve odayı yumuşak bir ışık ve keskin gölgeler içinde bırakıyor.

Beni yatağın ortasına bırakmasını bekliyorum ama tabii ki yapmıyor; beni nazikçe yere bırakıyor, sonra sırtüstü yatırıyor, üzerime yerleşirken kalçalarımla ayırıyor. Ama beni tekrar öpmüyor. Bunun yerine aşağı doğru eğiliyor ve ağzını karnıma bastırıyor, elleri kalçalarımda genişçe uzanıyor, alt karnımı çerçeveleyiyor. Bebeğimizin büyümekte olduğu yere tatlı, şefkatli öpücükler kondururken parmaklarım saçlarında kayıyor. Bir kez

yine gözyaşlarım burnuma batıyor ve onları gözlerimden uzaklaştırmak için hızla gözlerimi kırpmam gerekiyor.

"Merhaba, içeride," diye fısıldıyor saygıyla karnıma doğru. Islak saç tellerini alnından geriye doğru düzeltiyorum. Vücudumun üstünden bana bakıyor ve gülümsüyor, kendi gözleri de buğulanıyor. "Bebeğim gerçekten burada mı?"

"Bebeğin gerçekten burada," diye fısıldıyorum, başımı sallayarak. Gülümserken dudaklarım titriyor. "Doktor altı haftalık olduğumu doğruladı. Yani henüz çok erken Xander, ama evet. Bir bebeğimiz olacak."

Vücudumda sürünerek bir kolunu omuzlarımın altına sarıyor ve diğer koluyla başımın arkasını kavrayıp beni yavaşça ve derinlemesine öpüyor.

"Seni o kadar çok seviyorum ki," diye geveliyor ağzıma karşı.

Kalçalarımı kaydırarak ona doğru dönüyorum, sertliğini kalçamda hissedebiliyorum. Ağırlığını benden uzak tutuyor ama bunu hissetmeye ihtiyacım var. Üstümde onun ağırlığına ihtiyacım var, beni doldurmasına ihtiyacım var. "Lütfen, Xander..."

Hafifçe kıkırdıyor, dişleri dudağımı ısıyor ve beni nefessiz bırakıyor. Kalçaları açık kalçalarımın arasında olacak şekilde hareket ediyor. Onu en çok istediğim yere. "Şimdi yalvaran kim?"

"Utanmadan," diye hırıltılı bir şekilde nefes alıyorum, ellerimi sırtından aşağı kaydırıp mükemmel kıcını kavıyorum. "Seni çok uzun süre bekledim, lütfen. Doldur beni. Senin olduğumu hatırlat bana Xander."

"Tamamen benimsin," diye inliyor, kendini amıma doğru hizalıyor. Şimdiden sıırıslık olmuştum, duştaki tüm sataşmalar beni de en az onun kadar tahrik ediyordu. Ellerinin üzerinde yükselip göğsünü benimkinden kaldırıyor ve çenesini indirerek bedenlerimizin arasına bakıyor. "Bu amcığın sikimi ne kadar iyi aldığını izle Teddy. Benim için ne kadar açgözlü olduğunu izle."

Santim santim içeri itiyor ve eşleşen inlemelerimiz etrafımızdaki odanın yarı karanlığında kirli, muhtaç bir melodi oluşturuyor.

"Siktir, Teddy. Siktir, canını yakacak mıyım yoksa-"

"Hayır, hayır," diye hırıltılı bir şekilde soluyarak başımı yastığa doğru salladım.

"Güzel," diye homurdanıyor, içime yavaşça gömülürken çenesi sıkıca kenetleniyor, sıkı itişlerle girip çıkıyor. "Bu gece seninle acele etmeyeceğim anne, ama şu anda seni becermek istiyorum. Hızlı ve sert, Teddy. Sonra acele etmeyeceğim."

"Tanrım," diye nefes alıyorum, çılgınca başımı sallıyorum, kalınlığının içimde kayboluşunu izliyorum. Ta ki iliklerime kadar gömülene ve kalçalarını benimkilere doğru çevirene kadar. Bunu yaptığında, o özel noktaya çarpıyor ve dudaklarımdan çıkan iniltiye engel olamıyorum. O üstümden sıırıyor, bu kötü,

Uzun, nemli saçları alnının üzerinden öne doğru düşerken muzipçe sırıtıyor. Ucuna kadar kaydırdıktan sonra sertçe geri sokuyor. Çenesini iki elimle kavrayarak ağzını kendime doğru çekiyorum, beni öperken sakalları avuçlarımı ve dudaklarımı gıdıklıyor. Dürtüşleri uzun, derin ve şiddetli ve doruk noktam üzerime çökerken titremeye başlamam çok uzun sürmüyor. Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor ve onun kollarında paramparça olurken hıçkırıyorum, "Seni seviyorum."

"İşte bu, işte bu" diye inliyor, kalçalarını benimkilere doğru itiyor, ben ona karşı titreyerek boşalmaya devam ederken ağzı benimkilere sürtünüyor. İç kaslarım onun sertliğinin etrafında çılgınca kasılıyor ve o tıslıyor, "Lanet olsun, benim için çok iyi boşalıyorsun. Seni çok seviyorum Teddy. Bu tatlı amcık sikimi özledi mi, tatlım?"

"Tanrım, evet Xander," diye haykırıyorum ama ağzı bir öpücükle sesi bastırıyor.

"Bir daha söyle," diye ağzıma karşı talepte bulunuyor.

Parmaklarımı alnına düşen saçlarının arasından geçirerek nefes nefese, "Seni seviyorum Xander," diye fısıldıyorum.

Alnını benimkine dayayarak inliyor, sonra o da boşalırken kalçaları tekliyor. Parmaklarım hâlâ nemli olan saçlarına dolanıyor ve bana karşı titreyip içimi doldururken onu kendime doğru çekiyorum.

Göğsü kabarak yanıma düşüyor, beni de kendisiyle birlikte sürüklüyor ve bedenine doğru çekiyor. Nefeslerimizi ve çarpan kalplerimizi yavaşlatmaya çalışırken ellerini saçlarımın üzerinde gezdiriyor.

Kalçamı kalçasının üzerine çekerek, avucunu kalçamdan belime ve sırtıma kadar yumuşatıyor ve avucunu aramızda karnıma yerleştiriyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor üstümden, dudakları alnımda geziniyor. Çenemi kaldırıyorum, gözlerim onunkileri buluyor.

"Ne için?" Nefes alıyorum, parmaklarımı alnında gezdiriyorum, sonra yanağından aşağı indiriyorum ve çenesini şefkatle kavıyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. Başını çevirip avucumun öpüyor ve yanağını tekrar avucuma koyuyor.

"Bana istediğimi ve ihtiyacım olduğunu bilmediğim her şeyi verdiğin için. Beni sevdiğin için," diye mırıldanıyor sessizce, parmakları karnıma sürtünüyor.

"Bizi sevdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, o lanet olası gözyaşları yine gözlerimi dolduruyor. "Ben seni görmediğimde bile beni her zaman gördüğün için teşekkür ederim."

Başını tekrar çeviriyor, dudaklarını bir kez daha avucuma bastırıyor ve sonra saygıyla fısıldıyor, "Beni hep gördün Teddy. Sadece sıramızı beklemek zorundaydık. Ama seni asla bırakmayacağım ve bu hayatın bir saniyesini bile seninle boşa harcamayacağım anne. *Evlen benimle*," diye nefes alıyor ve kalbim akkor halindeki mutlulukla yerinden fırlıyor. "Sana karım demek için beni bekletme. Lütfen Teddy."

"Tamam," diye fısıldıyorum, başımı sallıyorum, gözlerim onunkilerde, dudaklarım yine titriyor. "Evet. Evet, Xander."

Xander yanımdayken, beni severken cesur olabilirim. Bunun için de sabırsızlanıyorum. Birlikte geleceğimiz, bu hayat, bu şans. Yeni sonsuzluğumuz.

OceanofPDF.com

EPILOGUE

XANDER

YEDİ AY SONRA

"Bakın kimi getirdim," diyorum sessizce, ağır kapıyı yavaşça iterek açıyorum. Hastane odası sessiz, öğleden sonra güneşi odanın karşısındaki yarı kapalı panjurlardan süzülüyor.

Güzel karım yatakta doğruluyor ve dördümüz içeri girerken geniş geniş gülümsüyor. Dalton'ın elinde bir buket çiçek var ve içeri girmeden önce söylediğim gibi onları geniş pencere kenarına bırakıyor. Penny cilalı karo zemin üzerinde parmak uçlarında ilerliyor, tıpkı prova ettiğimiz gibi olabildiğince sessiz davranıyor. Küçük cehennem zebanisi son bir yılda -hafif de olsa- sakinleşti.

On üç aylık Bea kolumda, kısa kahverengi bukleleri benim en iyi atkuyruğu denememle bağlanmış. Kent ve Colleen bizi takip ediyor, odayı küçültüyor ve fısıltılı konuşmalarla dolduruyorlar. Kapı arkalarından kapanmadan önce Scottie ve Cal içeri giriyor. Başımı sallıyorum. Sanırım bu küçük odanın kapasitesi doldu.

Yatağın kenarına geçip eğilerek karımın alnına şefkatli bir öpücük konduruyorum. Yüzünü bana doğru çeviriyor, dingin ve memnun bir gülümseme dudaklarına yayılıyor. Lanet olsun, dünyanın en güzel karısına sahibim.

Bea ona uzanıyor ve ben de onu yavaşça kolumdan kaydırıyorum. "Tamam, unutma, çok dikkatli olmalıyız," diye fısıldıyorum yürümeye başlayan çocuğa. Teddy'nin yanına yerleşiyor ve başını onun göğsünün eğimine yaslıyor. "Nasıl hissediyorsun? Çok uzun süre yoktum, değil mi?"

"Xander, gideli bir saatten az oldu. Ben iyiyim," diyerek hafifçe gülüyor ve yanağımı okşamak için uzanıyor, tırnakları sakalımın kalın kirli sakalına sürtünüyor. Elini kendi elimle kavıyorum ve parmaklarını dudaklarıma götürüp şefkatle öpüyorum. Kahretsin, bu kadını seviyorum. "Rowan ve Vi sen yokken benimle oturmak ve bebekle tanışmak için geldiler."

İkimiz de yeni doğan kızımız Spencer Leigh Macomb'a bakıyoruz, kundaklanmış ve eşimin diğer kolunda mutlu bir şekilde uyuyor. Penny gömleğimi çekiştiriyor ve ben de eğilerek onu nazikçe kaldırıp hastane yatağının kenarına koyuyorum. Bebeğin üzerine eğilmiş, neredeyse sessizce mırıldanıyordu.

Kalbim o kadar dolu ki. Dalton geri çekildi, ben de ona yaklaştım. "Gidip bakmak ister misin?"

"Onu tutabilir miyim?" diye soruyor bana bakarak. Teddy'ye bakıyorum, o da gülümseyerek başını sallıyor.

"Tamam, Champ, şu sandalyeye otur. Şu yastığı alayım-" Bir gece önce kullandığım yastığı odanın köşesindeki küçük açılır kapanır yataktan çekip alıyorum. Onu yerleştirdikten sonra yeni doğan kızımı Teddy'nin kolundan almak için hareket ediyorum. Koyu renk saçlarını örten pembe şapkasına bir öpücük konduruyorum -ki Teddy'nin son birkaç aydır yaşadığı mide ekşimeleri için ona teşekkür edebiliriz- ve sonra onu dikkatlice Dalton'ın kolundaki beşiğe indiriyorum, yastıkla destekliyorum. "İyi işti dostum. Çok doğal."

Gözlerini deviriyor. "Bunu daha önce de yapmıştım."

Hafifçe kıkırdıyorum ve yanına çömelirken başımı sallıyorum. Kent, Colleen, Cal ve Scottie Teddy'nin yanında toplanmış, bebekle sadece Dalton ve ben kalmıştık. Kahverengi gözleri yeni küçük kız kardeşinin üzerinde saygıyla gezinirken üvey oğlumu izliyorum.

"Çok tatlı," diyor ve ben de ona katılıyorum. Teddy çok iyi bir iş çıkardı.

Ve Tanrı'ya şükür acil bir evde doğum yapmak zorunda kalmadık, Gerçi tüm erkekler bana mesaj atarak, artık ateşli silahşörlükten emekli için alternatif kariyerimi hatırlatmayı ihmal etmemişlerdi. Bu doğum tamamen

olaysız geçti, buna sonsuza kadar minnettarım. Bu sefer bu kadar sakin ve soğukkanlı olabilir miydim emin değilim.

Cal müfettiş olarak yerini fazlasıyla hak etmişti ve umduğum kadar adil ve talepkâr bir lider olduğunu kanıtlamıştı. Kısa bir süre sonra Rowan'ı kaptan yaptı ve her ikisiyle de gurur duymadığımı iddia edemem. Sonsuza kadar benim kardeşlerim.

İşe karşı görev duygusuyla mücadele eden yanım geçen yıl içinde zayıfladı. Sanırım artık hayatımda sahip olabileceğim en önemli iş olarak gördüğüm bir işim var. Yapma şansı verildiği için onur duyduğum bir şey.

Bir koca ve baba olmak. Tüm çocuklarımın büyümesini izlemek -çünkü Teddy'ninkiler de artık benimkiler gibi- şimdiye kadarki en güzel şey. Her günümü hayatımın aşkıyla geçirmek ve her gece yatağa gireceğim kişinin o olduğunu bilmek. Sevişebileceğim ve ona ve bu aileye olan sevgimin sarsılmaz ve değişmez olduğunu kanıtlayabileceğim kişi.

Her ikisi de apartman dairesi olan dubleks evden taşınmış ve Cal ile Scottie'nin sokağının aşağısında bir ev bulmuştuk. Çocukların oynayabileceği kadar büyük bir bahçemiz var - Tanrı'ya şükür arkasından dere akıyor - ve büyüyen ailemiz için yerimiz var. Teddy'ye bakarken, ailemize en az bir tane daha katmaktan başka bir şey istemediğimi itiraf etmekten hiç utanmıyorum... tabii ki hazır olduğunda.

Yeni evde eşyalarımızı yerleştirirken Teddy sessizce Logan'ın fotoğraflarını kutuda bırakmayı teklif etmişti ama ben onu kollarıma çekip hayır demiştim. Dalton ve Penny'nin -ve bir gün Bea'nin de- nereden geldiklerini hatırlatacak şeylere ihtiyaçları vardı. Teddy ve benim aşkımız, şansımızı denediğimiz bu hayat, onun Logan'la hayat tarafından tehdit edilmiyor ya da azaltılmıyor. Bunu artık biliyorum. Ve onun kim olduğunu ve her ikisi tarafından da ne kadar sevildiklerini bilmeyi hak ediyorlar. Düğün fotoğrafımız artık çok genç bir Teddy ve Logan'ın çok uzun zaman önce çekilmiş fotoğrafıyla yan yana duruyor. Bu çocuklar da bizim tarafımızdan ne kadar sevildiklerini her zaman bilecekler.

"Xander?" Dalton dikkatimi çekerek fısıldıyor. Kalçalarımın üzerinde kayıyorum ve ona bakıyorum.

"Evet, Şampiyon?"

"Bu bebek sana baba diyebilecek mi?" diye sorar, sesi kimsenin duyamayacağı kadar kısıktır.

Başımı sallıyorum, elimi omzuna koyup hafifçe sıkıyorum. "Evet, öyle olacak."

"Ah," diyor başını sallayarak, gözlerini benimkilere dikmeden önce tekrar bebeğe bakıyor. "Sence sana baba dememiz de sorun olur mu?"

Sandalyenin kolunun üzerinden Teddy'yi görebileceğim bir yere bakıyorum. Odak noktası biziz ve konuşmayı duyduğunu hissediyorum çünkü gözleri yaşlarla parlıyor. Bakışlarımı Dalton'a çevirdiğimde göğsüm sıkışıyor.

"Biliyor musun Şampiyon, bana baba demek istersen bundan onur duyarım," diye fısıldamayı başarıyorum boğazıma düğümlenen yumrunun etrafından.

Karıma tekrar bakarken, babamdan gelen o mektubu düşünüyorum ve şu anda sahip olduğum hayatla gurur duyacağını düşünmek hoşuma gidiyor.

Çünkü hayatımda bir kez yaşayacağım o aşkı buldum... ve iki elimle sımsıkı sarılıyorum.

OceanofPDF.com

ACKNOWLEDGMENTS

Açıkçası nereden başlayacağımı bile bilmiyorum çocuklar. Bu kitabın ve bu serinin sadece mümkün olmasına değil, aynı zamanda mutlak bir güç merkezine dönüşmesine yardımcı oldukları için teşekkür etmem gereken çok fazla insan var.

Her şeyden önce, Sloane ve Paisley'e. Aklıma gelen bu çılgınca fikre inandığınız ve bu fikrin peşinden koştuğunuz için ikinize ne kadar teşekkür etsem azdır. İkiniz de benimle birlikte çalışmasaydınız bu seri hayata geçemezdi ve sadece yazar arkadaş değil, gerçek hayat arkadaşı da olduğumuz için inanılmaz derecede minnettarım. Bunu siz olmadan yapamazdım.

Sloane, kadın. Dürüst olmak gerekirse, milyarlarca teşekkür asla yeterli olmaz. Bana ve bu işbirliğine inandığınız, sarsılmaz ve özverili dostluğunuz için tüm kalbimle teşekkür ederim. Birlikte yapacağımız şampanyalı kutlamayı dört gözle bekliyorum. Sen benim yazar kankam, gönül dostumsun. Seni seviyorum, kardeşim!

Paisley, diğer tarafa geçmeyi başardık! Bu seri siz olmadan tamamlanamazdı ve bize evet dediğiniz için çok minnettarım! Teşviklerin, fikirlerin ve her şeyin mükemmel olması için yaptığın bitmek bilmeyen grup sohbetleri için teşekkür ederim! Şerefimize, bebeğim!

Annem, her zaman olduğu gibi, bir numaralı hayranım, en büyük amigom ve etrafımdaki en iyi düzeltmen. Fikrimin tamamen çılgınca olmadığını söyledin - bunun doğru olup olmadığından henüz emin değilim - ama ona ve bana inandın. Beni sevdiğin ve on beş yaşındaki o defter yığınlarının bir gün burada olacağına inandığın için teşekkür ederim. Başından beri biliyordun.

Kara, benim iş kankam, kitap kankam, kitapla her şey için can yoldaşım ve bir yazar kızın isteyebileceği en iyi PA. Küçük yazar kalbim yazma programımdan sapmak ve aynı anda on dokuz farklı şey üzerinde çalışmak istediğinde bile beni yolda tuttuğun için teşekkür ederim... beni üçe kadar indirdin. Filtresiz ve dürüst geribildirimlerin ve ne zaman altın değerinde bir şey bulup bulmadığımı söylediğin için teşekkür ederim. Her zaman haklısın, lanet olsun, lol. Bu değişime inandığınız ve o çok iyi olduğum kendimden şüpheye düşmeme izin vermediğiniz için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Rachel, bu seriyi alıp olay örgülerimizde ve zaman çizelgelerimizde farklı gezegenlerde olmadığımızdan emin olduğun için teşekkür ederim. Düzenlemeleriniz

Kusursuz. Üç yazarın ve üç ayrı romanın kaosunu aldınız ve bu cilalı seriye dönüştürdünüz. Thanos'un sonsuzluk taşlarıyla yaptığı gibi. Sen bir baş belasıydın!

Whiskey Ginger. Hanımefendi. Bu kapaklar. Ne kadar güzel olduklarını hâlâ unutamadım. Yarım yamalak fikirlerimizi alıp bu muhteşem kapaklara dönüştürdüğünüz için teşekkürler!

Cathryn, bu kitapların içini de en az dışı kadar çarpıcı kıldığın için teşekkürler! Kapaktan kapağa, bu kitaplara bakmak tek kelimeyle inanılmaz. Teşekkürler!!!

Shannon, hepimizi bir tasma üzerinde ve bir programda tutan kadın... Senin için ne kadar stresli hale getirdiğimizi hayal bile edemiyorum! Herhangi bir noktada ne halt ettiğimizi bildiğimizden emin olmak için yaptığın her şey için teşekkür ederim lol.

Betalar/ARC Okuyucuları/Hype Ekibi. Vay canına çocuklar, tüm geri bildirimleriniz için, bu seriyi ve bu karakterleri bizim kadar ve bu kitapları överken ve tanıtırken utanmadan sesinizi yükselttiğiniz için teşekkür ederiz!

S. Bizim çok Hotshot'ımız. Bize gönderdiğiniz her bir kısa mesaj, ekran görüntüsü, yangın haritası ve bilgi bağlantısı için teşekkür ederiz. Ne yaptığımız hakkında hiçbir fikri olmayan üç çılgın kadını eğlendirdiğiniz, ancak aldığınızdan çok daha fazla övgüyü hak eden bu mesleğin özgünlüğüne sıkı sıkıya bağlı kaldığımızdan emin olma kararlılığınız için çok teşekkür ederim. İnanılmazdınız efendim. Teşekkür ederim!

Son olarak, siz. Okuyucular. İster başından beri benimle olun, ister beni yeni keşfediyor olun, tüm okuyucularıma milyonlarca teşekkür... **Teşekkürler.** Yaşamak için bunu yaptığımı inanamıyorum ve hepsi her biriniz sayesinde. İnanılmaz derecede minnettarım.

Umarım Xander ve Teddy'yi siz de kadar sevmişsinizdir.

SERIES ORDER

Birinci cilt MÜCADELE yazan Sloane St.
James İkinci cilt KORU yazan Paisley
Hope Üçüncü cilt ONUR yazan Danielle
Baker

OceanofPDF.com

ALSO BY DANIELLE BAKER

Petoskey Stone Serisi

[Bağlantısız Aşk](#)

[En İyi Saklanan](#)

[Sırlar Çok Vahşi](#)

[Bir Kalp](#)

Kalpler Çarpıştığında

Aşk Dersleri (2025 YAZINDA GELİYOR)

Tatil Novella Koleksiyonu - Tam Okuma Sırası [Benim Ol](#)

[Sevgilim](#)

Lucky In Love (2025 MART'TA ÇIKIYOR)

[Doğum Günü Dilekleri](#)

Cadılar Bayramı Gecesi (2025 EKİM'DE

GELİYOR) [Ökseotunun Altında Buluşalım](#)

Geceyarısı Öpücüğü (2025 ARALIK'TA GELİYOR)

Bliss Garden Kızları Serisi

Once Upon A Kiss (MAYIS 2025'TE GELİYOR)

Bliss Garden Girls #2 (Redacted)

Bliss Garden Girls #3 (Redacted)

Bliss Garden Girls #4 (Redacted)

Bir ön bakış için okumaya devam edin

BİR ZAMANLAR BİR ÖPÜCÜK

Danielle Baker'ın **Bliss Garden Girls Serisi**'nde Xander'ın kardeşi

Zach Macomb'un yer aldığı BİRİNCİ Kitap Mayıs 2025'te geliyor!

OceanofPDF.com

ONE

Louise

"Lou, bugün resepsiyona gerektiğini unuttun mu?"

Kahretsin. Evet. Kesinlikle .

Saate bakarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve içimden inliyorum. "Ah, evet, unutmuşum. Bir yolunu bulup yola koyulacağım."

Şu anda bunu nasıl başaracağımı tam olarak bilmiyorum, çünkü altı yaşındaki bir çocuğun doğum günü partisine gidiyor olmam gerekiyordu... tam *Disney Rapunzel* kıyafetiyle. *Çifte bok.*

Uzun, delicesine kalın altın sarısı saçlarım çoktan örülmüştü ve telefonum çaldığında düzinelerce sahte çiçeği örgüye yapıştırma aşamasındaydım. Pembeler ve morlar içindeki klasik, *Disney* esintili Rapunzel elbisesi kapımın arkasında asılı, giyilmeyi bekliyordu. Bu gerçekten iyi bir zamanlama değil. Craaapp.

"Saat kaçta orada olmam gerekiyor?"

Telefonda kulağıma ağır bir iç çekiş geliyor ve ardından, "En geç saat dörtte burada olursan harika olur. O zamana kadar ben bakabilirim ama Grace'in futbol maçı var ve ona maçı kaçırmayacağıma söz verdim. Olayları pek iyi idare edemiyor. Gerçekten orada olmam gerek Lou."

Başımı eğiyorum ve utancın içime çökmesine izin veriyorum. Bencillik ediyorum, en büyük kız kardeşim Darci bir şekilde olmayı başarırken

Süperkadın, kocası Nolan'ın beklenmedik ölümü nedeniyle tüm hayatının altüst olmasının ardından.

Bütün bunları nasıl yapıyor bilmiyorum. Ben olsaydım haftalarca yatağımdan çıkamazdım. Ama sanırım bu, kız kardeşimin ne kadar inanılmaz derecede güçlü olduğunu gösteriyor; kalbinin kırılması, bakması gereken bir ailesi, kalbi kırılmış ve mücadele eden iki küçük çocuğu ve bir genç kızı olmadığı anlamına gelmiyor.

Diğer iki ablam Sienna ve Tessa ve ben, Darci'nin omuzlarındaki stresi biraz olsun azaltmak için Bliss Garden'da dönüşümlü olarak çalışıyoruz. Sienna bugün bir düğünün fotoğraflarını çekiyor ve Tessa'nın Cumartesi günü, en yakın arkadaşıyla birlikte Petoskey şehir merkezinde işlettikleri kitapçı *Turn the Page*'de, yani... Bugünlük benden bu kadar.

"Haklısın, orada olman gerekiyor. Birden üçe kadar doğum günü partim var ama elimden geldiğince çabuk orada olacağım," diye söz veriyorum nazikçe.

"Teşekkür ," mırıldanıyor Darci ve bir saniyeliğine, içinde sıkıca tuttuğu kederi hissedebiliyorum. "Bu arada yeni dairen nasıl?"

Hüzünle gülümsüyorum. Aynı eski Darci, kendi kalp acısı karşısında bile her zaman başkalarını kontrol ediyor. "Bu iyi. Gezdiğimde hatırladığımdan daha küçük ama mükemmel olacak."

"Tüm eşyalarını içeri taşıdıktan sonra hep daha küçük görünüyorlar. Komşularınızla tanıştınız mı?"

Dairem Petoskey'in kuzey tarafındaki küçük bir arazide yer alan iki dubleks evden biri. Birbirinin aynısı olan iki bina, aralarında ortak bir araba yolu olacak şekilde birbirine bakıyor. Her dubleksin bir küçük daireden oluştuğunu ve diğerinin biraz daha büyük olduğunu öğrendim. Yanımda oturan aileyle henüz tanışmadım ama onları *duyduğum* kesin. Gürültü yapıyorlar.

Yolun karşısında, benim daireme denk gelen dairede yaşayan sevimli lezbiyen çiftle tanıştım, ki bu dairenin ikisinden daha küçük olduğunu söyleyebilirim. Barbie adında sevimli ve çirkin bir bulldog köpekleri var ve herkesi kokteyl, barbekü ve cornhole için davet ettiklerini söylüyorlar. Onların yanındaki daha büyük dairede ise ilk bebeklerini yeni doğurmuş genç bir çift yaşıyor, iyi insanlar ama onları pek görmedim.

Asfalt bir patika, araba yolundan bahçenin ortasına kadar uzanmakta ve daha sonra her bir ön kapıya doğru V yapmaktadır. Her dubleksin üstü kapalı küçük bir ön sahanlığı var. Benimkini bahçeden mevsimlik çiçeklerle ve sevimli küçük bir karşılama paspası ile süslemek için sabırsızlanıyorum.

"Üç kişiden ikisiyle tanıştım," diyorum hâlâ örgüye sokmaya çalıştığım bir avuç çiçeği daha karıştırırken. "Şimdiye kadar herkes iyi görünüyor."

"Bu gerçekten harika, işe yaramasına çok sevindim," diye mırıldanıyor kız kardeşim. "Neyse, seni yalnız bırakayım da işine dön. Saat dörtte görüşürüz. Teşekkürler Lou, sana borçlandım."

Başka bir şey söyleyemeden kız kardeşim telefonu kapatıyor ve suçluluk duygusu midemi yeniden ağrıtıyor.

Uzun örgünün içine yeterince çiçek sıkıştırdığımdan memnun bir şekilde, yeni yatak odamın köşesine yerleştirdiğim uzun aynanın önünde yerde bağdaş kurarak oturduğum yerden kalkıyorum. Banyoda hazırlanmaktan nefret ediyorum; muhtemelen çocukluğumdan kalma bir yan etki. Bir banyomuz ve dört kızımız vardı, bir de annemle babam. Banyo zamanı kutsaldı ve azdı. Makyaj ve saç 'banyoda' yapılacak bir aktivite değildi. Bunu aşmanın yollarını bulurduk.

Büyüdükçe yatak odasındaki aynayı Tessa ile paylaşmaya alışmıştım, ta ki Darci ve ardından Sienna evden taşınıp birkaç yıllığına kendi odalarımıza sahip olana kadar. O zaman bile makyajımı ya da saçımı yapmak için aynanın karşısına otururdum. Sanırım eski alışkanlıklar zor bırakılıyor, ya da her ne deniyorsa.

En sevdiğim vücut incelticimi elime alıp kalın kalçalarım, geniş basenlerim ve her zaman fazla yumuşak bulduğum karnım üzerinde güreşiyorum. Göğüslerim küçük ve gerçekten iyi bir pushup sütyen olmadan bakılacak gibi değil, ama umursamıyorum çünkü en azından hala canlılar ve istediğimden daha genç görünmeme rağmen yüzümden pek şikayet edemiyorum. Yirmi üç yaşında olsam bile, hala bir genç kız gibi görünebileceğimi biliyorum. Aptal bebek yüzü.

Vücut şekillendiriciyi yerine oturtuktan sonra Rapunzel elbisemi giyiyorum; yumuşak, ipeksi malzeme artık yumuşamış kıvrımlarımın üzerinde kayıyor. Korse tarzı arkalığını hızla bağlayıp popomun kıvrımının üzerinde bir fiyonkla bağladıktan sonra çıplak babetlerimi bulmak için yarışıyorum. Panik içinde, Bliss Garden'a gitmek zorunda olduğum için kıyafetlerimi değiştirmem gerektiğini geç de olsa fark ediyorum. Bu gece işe gitmeden önce eve gelip üzerimi değiştirecek vaktim olmayacak. Kıyafetlerimi bir çantaya atıp saate bakıyorum.

Kahretsin. Şehri geçmek için sadece 20 dakikam var.

Çantamı, kıyafetlerimi değiştirdiğim çantamı ve her ihtimale karşı rötüşlar için makyaj çantamı alıyorum. Sonra kapıdan koşarak çıkıyorum, ancak katı bir erkek duvarına doğru koşarken kısa kalıyorum. Gerçekten, gerçekten güzel kokan, katı bir erkek duvarı.

"Ooof!"

"Kahretsin, üzgünüm-" Güçlü, sert eller beni sabitlemek için üst kollarımın etrafında dönerken, derin, hırçın bir ses uzun bir yoldan söylüyor, ama momentumum hala beni deviriyor.

İrkilerek küçük bir çığlık atıyorum, elimdeki ilk şeyi kapmak için her şeyi bırakırken çantalarım ayaklarımın dibine düşüyor - ki geriye dönüp baktığımda muhtemelen cinsel saldırıyla suçlanmama neden olabilir.

Çünkü sağ elimin ilk tutunduğu şey kalçasının yan tarafındaki kemer halkası... Peki ya sol elim? Sol elim kasıklarını avuçluyor. Ve size söyleyeyim... orada tutunacak *çok şey* var. Temasla birlikte homurdanırken burnundan havanın çıktığını hissediyorum.

Tanıştırmak için ne güzel bir yol, Lou.

Az önce istemeden saldırdığım adamın yüzüne baktığımda çenem düşüyor. Adam *iyi*, hem de büyük F ile.

"Ah, sik beni," diye fısıldıyorum sefilce, içim biraz daha ölüyor. Kara kaşları, çarpıcı mavi gözlerinin üzerinde çatık bir şekilde bir araya geliyor, dudakları sert bir çizgi halinde çekiliyor, yarısı koyu renkli sakalıyla örtülüyor.

Yumuşak, küçük bir kıkırdama kulaklarıma ulaşıyor ve küçük sarışın bir kafa uzun boylu yabancıdan bana bakarken irkiliyorum, yüzünde gözyaşı izleri var. Biraz daha büyük ikinci bir kız beliriyor; iki eliyle ağzını kapatmış, başka bir kıkırdamayla savaşıyor. "S'li kelimeyi söyledin."

"Sanki babam da bunu her zaman söylemiyormuş gibi," diye mırıldanıyor üçüncü bir kız hepsinin arkasından.

Oh, tatlı bebek İsa, eğer bana bir iyilik yapıp toprağı açabilirsen ve şu anda beni tamamen yutmasına izin verirsen, bu harika olurdu.

TWO

Zach

Eli hala aletimin üzerinde.

Avucunun sıcaklığını kot pantolonumdan, boxer külotumdan hissedebiliyorum. *Siktir, bunu düşünme, sertleşme. Sümükleri, bebek kusmuğunu, vergi ödemeyi ya da başka bir şeyi düşün.*

Ereksiyon olmamak için konsantre olurken yüzüm kaşlarımı çatıyor, ancak bu minyon şey bana bu kadar yakınken bu neredeyse imkansız.

Ve o el. *Tanrım. Evet, hala orada.*

Bailey arkamdan kıkırdarak beni şimdiki zamana geri getirdi. *Kahretsin*, yan dairemizden beni takip ettiklerini unutmuşum.

"S'li kelimeyi söyledin," diye kıkırdıyor ve sonra kadının gözleri mahcubiyetle açılıyor. Şimdiye kadar gördüğüm en uzun kahverengi kirpiklerle çerçevelenmiş büyük, geniş, güzel yeşil gözler.

Abigail, on iki yaşına merdiven dayamış yirmi iki yaşındaki tavırla her zamanki gibi büyüleyici bir şekilde, "Sanki babam da bunu her zaman söylemiyor" diye mırıldanıyor.

Chloe burnunu çekiyor ve ben de en başta neden yeni komşumuzla konuşmaya geldiğimi hatırlıyorum. Chloe bacağımın arkasına doğru eğiliyor, eli hala gömleğimin arkasını avuçluyor ve "Sen prenses misin?" diye soruyor.

Sonunda - kahretsin - elleri vücudumdan çekiliyor, gördüğü ilgiden dolayı kesinlikle heyecanlanan aletimin üzerindeki tutuşu serbest bırakıyor ve benden kaçan ağır nefese engel olamıyorum. *Bir kadın bana dokunmayalı ne kadar uzun zaman olmuştu?* İlk kez ne giydiğini ve omzunun üzerinden düşen inanılmaz uzunluktaki sarı örgüsünün içine sıkışmış sayısız çiçeği fark ediyorum. *Bu da ne böyle?*

Yanaklarını kızıla boyuyor, dudaklarını yalıyor ve benim odağım ağzına kayıyor. Büyük, dolgun, gül pembesi dudaklar ve tek düşünebildiğim -çünkü bu noktada düşünme işini aletim yapıyor- o dudakların sarıldığı-

"Umm, evet, biraz," diye kekeliyor zayıfça, düşünce trenini daha fazla raydan çıkmadan kesiyor. *Neredeyse yasal görünüyor, seni sapık.*

Geri çekiliyor, bu da hala üst kollarında tuttuğum tutuşu bırakmam gerektiği anlamına geliyor ve temas yüzünden parmaklarım karıncalanıyor. Ayaklarımıza bakıyor, sonra yere düşürdüğü iki çantayı almak için dizlerinin üzerine çöküyor. Oradan gözlerini benimkilere dikeyor ve bayıldığımdan oldukça eminim.

Lanet olsun, bana öyle bakma. Ona baktığım yerden, yüzü kalkık, boğazı kemerli, ağzı ayrık... *Evet. Sertleştin. Kahretsin.*

Yüzündeki renk soluyor ve ben önünde diz çöküp ellerini kendi ellerimin arasında kavrarken o eşyalarını toplamak için çabılıyor. O geniş yeşil gözlerini bana doğru kaldırıyor ve ben de "Nefes al. Daha kötülerini de duydular, inan bana."

Gülüyor, boğuk, gergin sesi doğrudan sikime gidiyor, mümkünse daha da sertleştiriyor ve dudaklarını tekrar yalıyor. "Çok utanıyorum. Özür dilerim-"

Seslendirmeye cesaret edemediği kelimeler karşısında ağzımı yamultmakla tehdit eden gülümsemeye savaşıırken yanağımdaki kas seğiriyor. "Özür dilemene gerek yok."

"Baba, ona sordun mu?" Chloe arkamdan dürtüklüyor, küçük parmağı sırtımı dürtüyor.

O büyük yeşil gözler en küçüğümün yüzünden benimkine sıcıyor, narin kaşları şaşkınlıkla o gözlerin üzerine yaylanıyor.

Başımı sallıyorum, omzumun üzerinden Chloe'ye sesleniyorum, "Hayır, Chlo, henüz değil."

Ayağa kalkıyorum, ayağa kalkmasına yardım etmek için ona elimi uzatıyorum, elini benimkine koymadan önce uzun süre bakıyor. Elinin yumuşaklığı, sıcaklığı koluma kadar karıncalanıyor. *Vay anasını.*

Doğruldu ve çantasını omzuna yerleştirdi, önce bana sonra da sırayla diğer kızlara baktı. Ellerimi ön sokup kotumun fermuarının arkasında bir ereksiyon yaşadığım gerçeğini saklamak için elimden geleni yaparak omuzlarımı içeri çekip mırıldanıyorum, "Yarın Chloe'nin doğum günü ve anneleri-" Durup en küçük sarışınma bakıyorum, sonra dikkatimi tekrar *Bayan Sikik Disney Prensesi*'ne çeviriyorum, "-söylediği gibi doğum gününe gelemeyecek. Pasta yapacağıma söz vermişim ama bitkisel yağı unutmuşum. Acaba ödünç alabileceğim bir fincan yağınız var mıdır?"

Gülümsediğinde her iki yanağında birer gamze beliriyor, bu da onu inanılmaz derecede genç gösteriyor. Chloe'nin önünde eğilip göz kırptıyor ve en küçüğümünden çekingen bir gülümseme alıyor. "Bitkisel yağdan daha iyi bir şeyim var. Benimle gel."

Elini Chloe'ye uzatarak, normalde utangaç olan neredeyse altı yaşındaki çocuğumun elini bu yabancınıninkine koymasını ve onu apartmanın içine kadar takip etmesini izliyorum. Önce Bailey'e, sonra da kaldırımda kollarını göğsünde kavuşturmuş duran Abigail'e bakıyorum. Bailey aceleyle içeri giriyor, ben de onu takip ediyorum.

Dubleksin bu tarafı yandaki bizimki gibi tasarlanmış ama daha küçük. Oturma odasında bizimkiyle aynı renkte bej halı, küçük girişte ve mutfakta aynı suni ahşap döşeme. Mutfakta aynı açık renk tezgahlar, aynı aletler. Her şeyde "ev sahibine özel" hissi var. Brittanee gittikten sonra bulabildiğim ve tek başıma karşılayabildiğim en iyi şey buydu. Yani, idare ediyoruz.

Bayan Prenses'in dairesi hala şaşırtıcı derecede çıplak; bir köşede boyu kadar yığılmış kutular, rastgele bir kahve fincanı ve yalnız bir kahve makinesi tezgahındaki tek eşyalar. Etrafıma baktığımda, bu küçük şeyin bırakın bitkisel yağı, henüz yiyecekleri olduğundan bile şüphe duyuyorum.

Buzdolabının önünde durup onu açıyor, sonra kubbeli küçük bir Tupperware kabı çıkarıyor. Dönüp tezgâhın üzerine koyuyor, sonra da dikkatlice kapağını açıyor. İçinde, üzerine minik pembe çiçekler işlenmiş küçük, buzlu bir pasta vardır. Chloe ve Bailey pastanın güzelliğine hayranlıkla bakıyorlar. Etrafıma bakıyorum ve Abigail'in mutfak girişinde, gözden uzakta gizlendiğini görüyorum.

"Aslında hiç yağı yok," diyor mahcup bir şekilde, ama sonra ısı ısı gülümsüyor. "Ancak doğum günüm dündü ve bu pastayı henüz kimseyle paylaşma şansım olmadı. Bunu benim için kız kardeşim yaptı," diye geveliyor ve pastayı kızlara gösterdikten sonra o inanılmaz kalınlıktaki kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Ve *en iyi* tatlıları o yapar. Bütün öğleden sonra ve akşama kadar çalışmak zorundayım ama bu pastanın tadını çıkarmayı hak ediyor."

Kapağı tekrar kapattıktan sonra ellerini uzatarak pastayı bana uzatıyor ve ben başımı sallıyorum. "Doğum günü pastanı alamayız. Yağ almak için markete koşabilirim."

"Israr ediyorum," diyor küçük hanım ciddiyetle, pastayı bana doğru iterek. Gözlerini dikmiş bize bakan kızlara doğru hafifçe başını sallıyor. "Bir ebeveynin doğum gününü kaçırmamasının ne kadar berbat bir şey olduğunu biliyorum. Lütfen, hiç yağı olmadığı için en azından bunu yapabilirim. Buraya yeni taşındım ve henüz alışverişi çıkmadım."

Kahretsin. Şimdi kendimi gibi hissediyorum. Lanet doğum günü pastasını Onu.

"Lütfen baba!" Chloe yalvarıyor, benimle pastanın arasına bakıyor, Prenses'in elinde hâlâ havada duruyor. "Çok güzel!"

"Evet, baba, çok güzel! Ve eminim tadı seninkinden daha güzeldir!" diye bağıyor sekiz yaşındaki Bailey ve ben onu bir yastıkla boğmayı ciddi ciddi düşünüyorum. Prenses Şeftali bana bilmiş bilmiş gülümsüyor ve tekrar göz kırıyor. Bu göz kırpması zihnimin bir anlığına boşalmasına neden oluyor.

"Bunu bir şartla kabul ederim; buraya gelip bizimle paylaşmalısın," dediğimi duyuyorum beynim düzgün çalışmazken. *Bu ne lan? Tabii, neden olmasın. 'Kötü Fikir'i 1000'e alırım, Alex'.*

"Ooooh evet!" Chloe yalvarıyor, karşı koyamadığım o mavi gözlerini kadına çeviriyor. "Lütfen gel bizimle pasta ye!"

Gülümsüyor ve eğilerek nazikçe şöyle diyor: "Çok isterdim. Ama bu gece çalışıyorum ve eve ne zaman döneceğimden bile emin değilim."

"Yarına ne dersin?" Bailey, Chloe'nin omuzlarından tutup onu öne doğru iterek soruyor. Küçük dolandırıcılar iş başında.

"Bayan Chloe'nin özel doğum gününü mahvetmek istemem," diyor usulca, ama kirpiklerinin altından bana tekrar bakıyor.

"Bu bir dayatma değil," dediğimi duyuyorum.

Yavaşça başını sallıyor, ağzının bir tarafı hafifçe yukarı kalkıyor ve bunu yaptığında ağzının köşesinde küçük bir gamze belirliyor. Oldukça

Muhtemelen gördüğüm en şirin ve en erotik şey. Dilimi oraya sokmak istiyorum.

Oh lanet olsun. Lütfen hayır de.

Yine de hiç şansım olmadı, bu yüzden elbette omuz silkiyor ve basit bir "Tamam. Tabii." diyor.

Ellerini tekrar uzatarak pastayı bana uzatıyor. Uzanıp ondan alıyorum, parmaklarımız Tupperware kabının alt tarafına sürtünüyor. Temasla birlikte kolumda zonklayan elektrik akımını kararlılıkla görmezden geliyorum.

Hepimiz ön kapıya doğru ilerliyoruz ve Abigail'i çoktan dışarıda, kollarını kavuşturmuş, gözleri bana ve yeni komşuya lazer tutarken bulunca hiç şaşırmıyorum. *Aman Tanrım.* Bailey ve Chloe önden koşuyor, biz çıkarken kapıyı arkamızdan kapatırken çimenlikte daireler çiziyorlar. Ona doğru dönerken sol elimdeki pastayla hokkabazlık yapıyorum.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, sesim istediğimden daha hırçın çıkıyor. Boğazımı temizliyorum ve pastayı kaldırıyorum. "Doğum günü pastanı başkasına vermenden nefret ediyorum."

Prenses bana tekrar gülümsüyor, sonra omuzlarını silkiyor. "Önemli bir şey değil. Kız kardeşime bu yıl pasta yok demiştim, çünkü ben... neyse. Gördüğünüz gibi beni dinlemedi. Boşa gittiğini görmekten nefret ediyorum. Ve eğer küçük bir kızı doğum gününde üzmeyecekse, paylaşmaktan mutluluk duyarım."

Sağ elimi ona doğru uzatıyorum ve o da elini benimkine koyup nazikçe sıkıyor. "Peki, teşekkür ederim."

"Rica ederim. Eminim harika bir doğum günü geçirecektir." Garaj yoluna doğru bir bakış attı ve sonra usulca, "Umm, gitsem iyi olacak. Geç kalmak istemiyorum."

"Tamam." Boğazımı tekrar temizledikten sonra asfalt yürüyüş yoluna adım atıyorum. "Tekrar teşekkür ederim."

Yollarımızın V noktasında ayrılıyoruz ama ne hangi araca bindiğini görecektik kadar uzun kalıyorum ne de uzaklaşmasını izliyorum. Kapının iç tarafına barikat kurdum. Arabasının uzaklaştığını duyduğumda camdan dışarı bakmamaya özen gösteriyorum.

Pastayı mutfak tezgahına bırakıp buzdolabından bir bira alana kadar onun adını bile öğrenemediğimi fark ettim.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

